

Acronis True Image Home 2011

Podręcznik użytkownika

Copyright © Acronis, Inc., 2000-2011. Wszelkie prawa zastrzeżone.

„Acronis”, „Acronis Compute with Confidence”, „Acronis Recovery Manager”, „Acronis Secure Zone”, Acronis True Image, Acronis Try&Decide i logo Acronis są znakami towarowymi firmy Acronis, Inc.

Linux jest zastrzeżonym znakiem towarowym Linusa Torvaldsa.

VMware i VMware Ready są znakami towarowymi lub zastrzeżonymi znakami towarowymi VMware, Inc. w Stanach Zjednoczonych i/lub innych jurysdykcjach.

Windows i MS-DOS są zastrzeżonymi znakami towarowymi firmy Microsoft Corporation.

Wszystkie inne wymienione znaki towarowe i prawa autorskie stanowią własność ich odpowiednich właścicieli.

Rozpowszechnianie niniejszego dokumentu w wersjach znacząco zmienionych jest zabronione bez wyraźnej zgody właściciela praw autorskich.

Rozpowszechnianie niniejszego lub podobnego opracowania w jakiegokolwiek postaci książkowej (papierowej) dla celów handlowych jest zabronione bez uprzedniej zgody właściciela praw autorskich.

DOKUMENTACJA ZOSTAJE DOSTARCZONA W TAKIM STANIE, W JAKIM JEST („TAK JAK JEST”) I WSZYSTKIE WARUNKI, OŚWIADCZENIA I DEKLARACJE WYRAŹNE LUB DOROZUMIANE, W TYM WSZELKIE GWARANCJE ZBYWALNOŚCI, PRZYDATNOŚCI DO OKREŚLONEGO CELU LUB NIENARUSZANIA PRAW ZOSTAJĄ WYŁĄCZONE, Z WYJĄTKIEM ZAKRESU, W JAKIM TE WYŁĄCZENIA ZOSTANĄ UZNANE ZA NIEZGODNE Z PRAWEM.

Oprogramowanie lub Usługa może zawierać kod strony trzeciej. Warunki licencji takich kodów zamieszczono w pliku license.txt, znajdującym się w głównym katalogu instalacyjnym. Najnowsze informacje dotyczące kodów innych producentów zawartych w oprogramowaniu i/lub usłudze oraz dotyczące ich warunki licencji można znaleźć pod adresem <http://kb.acronis.com/content/7696>.

Spis treści

1	Rozpoczęcie pracy	7
1.1	Wprowadzenie	7
1.1.1	Co to jest Acronis® True Image Home 2011™?	7
1.1.2	Co to jest Acronis True Image Home 2011 Plus Pack?	8
1.1.3	Podstawowe pojęcia dotyczące programu Acronis True Image Home 2011	9
1.1.4	Nowości w programie Acronis True Image Home 2011	12
1.1.5	Wymagania systemowe i obsługiwane nośniki	13
1.1.6	Pomoc techniczna	15
1.1.7	Informacje o wersji próbnej	15
1.2	Instalacja programu Acronis True Image Home 2011	15
1.3	Poznanie programu Acronis True Image Home 2011	18
1.3.1	Ekran powitalny	18
1.3.2	Ekran główny	22
1.3.3	Ekran Narzędzia	27
1.3.4	Kreatory i ikony obszaru powiadomień	27
1.3.5	Eksplorator kopii zapasowej Acronis	28
1.3.6	Integracja z systemem Windows 7	35
2	Jak	38
3	Tworzenie kopii zapasowych danych	39
3.1	Różnice między kopiami zapasowymi plików a obrazami dysku lub partycji	39
3.2	Pełne, przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe	40
3.3	Tworzenie kopii zapasowych partycji i dysków	42
3.4	Tworzenie kopii zapasowych plików i folderów	45
3.4.1	Kategorie danych	46
3.4.2	Obsługa formatu zip	47
3.5	Tworzenie kopii zapasowych poczty e-mail	48
3.6	Korzystanie z programu Ciągła kopia zapasowa firmy Acronis	50
3.6.1	Ciągła ochrona danych	51
3.6.2	Ciągła ochrona systemu	52
3.6.3	Magazyn ciągłej kopii zapasowej Acronis	54
3.6.4	Ciągła kopia zapasowa — często zadawane pytania	54
3.7	Tworzenie rezerwowych kopii zapasowych	57
3.8	Tworzenie kopii zapasowych w różnych miejscach	59
3.9	Dodawanie istniejącej kopii zapasowej do listy	60
3.10	Wykluczanie elementów z kopii zapasowej	60
3.11	Opcje tworzenia kopii zapasowych	62
3.11.1	Schematy tworzenia kopii zapasowych	62
3.11.2	Tryb tworzenia obrazu	69
3.11.3	Ochrona kopii zapasowej	69
3.11.4	Polecenia przed/po tworzeniu kopii zapasowej	70
3.11.5	Dzielenie kopii zapasowej	70
3.11.6	Opcja sprawdzania poprawności kopii zapasowej	71
3.11.7	Rezerwowa kopia zapasowa	72
3.11.8	Ustawienia nośników wymiennych	72
3.11.9	Ustawienia zrzutów ekranowych	73
3.11.10	Obsługa błędów	73

3.11.11	Wyłączenie komputera	74
3.11.12	Ustawienia zabezpieczeń na poziomie plików do uwzględnienia w kopii zapasowej	75
3.11.13	Skanowanie pod kątem obecności wirusów	75
3.11.14	Wydajność operacji tworzenia kopii zapasowej	76
3.11.15	Powiadomienia dla operacji tworzenia kopii zapasowej	77
3.12	Sprawdzanie poprawności kopii zapasowych	78
3.13	Konsolidowanie wersji kopii zapasowej	79
3.13.1	Ochrona archiwum do konsolidacji	79
3.13.2	Wybór kopii zapasowej	80
3.13.3	Lokalizacja wynikowa	80
3.13.4	Podsumowanie konsolidacji	80
3.14	Klonowanie ustawień tworzenia kopii zapasowej	80
4	Odzyskiwanie danych	82
4.1	Odzyskiwanie systemu po awarii	82
4.1.1	Próba ustalenia przyczyny awarii	82
4.1.2	Przygotowania do odzyskiwania	83
4.1.3	Odzyskiwanie systemu	83
4.2	Odzyskiwanie partycji i dysków	86
4.3	Odzyskiwanie partycji chronionych przy użyciu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis	88
4.4	Odzyskiwanie kilku partycji jednocześnie	89
4.5	Odzyskiwanie kopii zapasowej dysku na inny dysk przy użyciu nośnika ratunkowego	90
4.5.1	Odzyskiwanie dysku bez partycji ukrytej	90
4.5.2	Odzyskiwanie dysku z partycją ukrytą	92
4.6	Odzyskiwanie danych z kopii zapasowych plików	93
4.7	Odzyskiwanie wersji plików	95
4.8	Odzyskiwanie na komputer o innej konfiguracji sprzętowej	96
4.9	Funkcja Acronis Universal Restore	100
4.9.1	Przeznaczenie funkcji Acronis Universal Restore	100
4.9.2	Ogólne zasady dotyczące funkcji Acronis Universal Restore	101
4.10	Sposób korzystania z narzędzia Acronis Startup Recovery Manager	101
4.11	Informacje na temat odzyskiwania dysków i woluminów dynamicznych/GPT	102
4.12	Okno dialogowe Ochrona kopii zapasowej	103
4.13	Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS	104
4.14	Opcje odzyskiwania	104
4.14.1	Polecenia przed/po odzyskiwaniu	105
4.14.2	Opcje sprawdzania poprawności	105
4.14.3	Ponowne uruchomienie komputera	106
4.14.4	Opcje odzyskiwania plików	106
4.14.5	Opcje zastępowania plików	106
4.14.6	Wydajność operacji odzyskiwania	107
4.14.7	Powiadomienia dla operacji odzyskiwania	107
5	Przydatne informacje	109
5.1	Ochrona systemu i danych	109
5.2	Przygotowanie do tworzenia kopii zapasowych	112
5.2.1	Wybieranie miejsca do przechowywania kopii zapasowych	112
5.2.2	Wybór danych do utworzenia kopii zapasowej	114
5.2.3	Określanie częstotliwości tworzenia kopii zapasowych	115

5.3	Testowanie ratunkowego nośnika startowego	116
5.3.1	Wybieranie trybu wideo podczas uruchamiania systemu z nośnika ratunkowego	117
5.4	Testowanie kopii zapasowych pod kątem możliwości użycia ich do odzyskiwania	119
5.5	Bezpieczne wypróbowanie zmian systemowych	120
5.5.1	Co to jest Try&Decide	120
5.5.2	Uruchamianie trybu Try	123
5.5.3	Zatrzymywanie trybu Try	123
5.5.4	Opcje i powiadomienia trybu Try&Decide	124
5.5.5	Try&Decide: przypadki typowych zastosowań	125
5.6	Planowanie	127
5.6.1	Parametry codziennego wykonywania zadań	128
5.6.2	Parametry cotygodniowego wykonywania zadań	128
5.6.3	Parametry comiesięcznego uruchamiania zadań	128
5.6.4	Parametry wykonywania zadania po wystąpieniu zdarzenia	129
5.7	Wyszukiwanie kopii zapasowych i ich zawartości	129
5.7.1	Wyszukiwanie	129
5.7.2	Integracja usługi wyszukiwania systemu Windows i Google Desktop	131
5.8	Wybieranie kolumn wyświetlanych w kreatorach	140
5.9	Informacje o kopii zapasowej	140
5.10	Ustawienia limitu czasu	140
6	Narzędzia i programy narzędziowe	141
6.1	Acronis Startup Recovery Manager	142
6.1.1	Sposób działania	142
6.1.2	Sposób użytkowania	142
6.2	Tworzenie ratunkowego nośnika startowego	143
6.2.1	Generator nośnika Acronis	143
6.2.2	Tworzenie płyty ze środowiskiem BartPE za pomocą programu Acronis True Image Home 2011	148
6.2.3	Tworzenie nośnika ratunkowego opartego na WinPE	151
6.3	Praca z narzędziem Acronis Secure Zone®	155
6.3.1	Strefa Acronis Secure Zone	155
6.3.2	Lokalizacja strefy Acronis Secure Zone	157
6.3.3	Wybieranie partycji	157
6.3.4	Rozmiar strefy Acronis Secure Zone	158
6.3.5	Zarządzanie strefą Acronis Secure Zone	159
6.3.6	Podsumowanie strefy Acronis Secure Zone	161
6.4	Klonowanie dysku twardego	162
6.4.1	Informacje ogólne	162
6.4.2	Ochrona	162
6.4.3	Wybieranie trybu klonowania	163
6.4.4	Wybieranie dysku źródłowego	164
6.4.5	Wybieranie dysku docelowego	165
6.4.6	Metoda przenoszenia	165
6.4.7	Partycjonowanie ręczne	166
6.4.8	Podsumowanie klonowania	168
6.5	Dodawanie nowego dysku twardego	169
6.5.1	Wybieranie dysku twardego	169
6.5.2	Tworzenie nowych partycji	170
6.5.3	Podsumowanie dodawania nowego dysku	173
6.6	Bezpieczeństwo i prywatność	173
6.6.1	Acronis DriveCleanser	174

6.6.2	File Shredder	181
6.6.3	Czyszczenie systemu	182
6.6.4	Metody wymazywania dysku twardego.....	189
6.7	Montowanie obrazu	191
6.8	Odmontowywanie obrazu	193
6.9	Praca z plikami vhd	194
6.9.1	Konwertowanie obrazów tib na dyski wirtualne vhd i na odwrót.....	194
6.9.2	Odzyskiwanie przy użyciu plików vhd utworzonych przez narzędzie Kopia zapasowa systemu Windows	197
6.9.3	Uruchamianie komputera z obrazu tib zawierającego partycję systemu Windows 7	197
6.9.4	Acronis Boot Sequence Manager	199
6.10	Importowanie i eksportowanie ustawień tworzenia kopii zapasowych.....	199
7	Rozwiązywanie problemów.....	201
7.1	Zalecenia ogólne	201
7.2	Raport systemowy Acronis	202
7.3	Acronis Smart Error Reporting.....	202
7.4	Tworzenie niestandardowej ratunkowej płyty CD	204
7.5	Wyświetlanie dziennika	204
7.6	Program badania opinii użytkowników Acronis	205
8	Słownik	207

1 Rozpoczęcie pracy

1.1 Wprowadzenie

1.1.1 Co to jest Acronis® True Image Home 2011™?

Program Acronis True Image Home 2011 jest zintegrowanym zestawem oprogramowania, zapewniającym ochronę wszystkich danych przechowywanych na komputerze. Program umożliwia tworzenie kopii zapasowych systemu operacyjnego, aplikacji, ustawień oraz wszystkich pozostałych danych, a także bezpieczne niszczenie wszystkich niepotrzebnych danych poufnych. Za pomocą tego programu można tworzyć kopie zapasowe wybranych plików i folderów, ustawień i wiadomości klientów e-mail firmy Microsoft, a nawet całych dysków lub wybranych partycji. Usługa Acronis True Image Online umożliwia przechowywanie najważniejszych plików w magazynie zdalnym. Dzięki temu są one chronione nawet w razie zgubienia, kradzieży lub zniszczenia komputera. Funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis w sposób ciągły zapisuje zmiany wprowadzone w systemie i plikach (nawet co pięć minut), umożliwiając w razie potrzeby przywrócenie ich stanu z dowolnego punktu w czasie.

Program Acronis True Image Home 2011 jako część pakietu Acronis Backup and Security jest zintegrowany z programem Acronis Internet Security 2011. Taka integracja powoduje, że dane przeznaczone do uwzględnienia w kopii zapasowej można sprawdzić pod kątem obecności wirusów podczas trwającego zadania tworzenia kopii. W przypadku znalezienia wirusa lub innego oprogramowania typu malware tworzenie kopii zapasowej zostanie przerwane. Można usunąć wirusa z danych przy użyciu programu Acronis Internet Security 2011, a następnie powtórzyć anulowane tworzenie kopii zapasowej.

Usługa Acronis Backup and Security nie jest dostępna we wszystkich regionach.

W przypadku uszkodzenia dysku twardego lub zaatakowania systemu przez wirusa albo oprogramowanie typu malware możliwe jest szybkie i łatwe odzyskanie danych z kopii zapasowej, co pozwala zaoszczędzić wiele godzin, a nawet dni niezbędnych na pełne odtworzenie danych i aplikacji zawartych na dysku.

Program Acronis True Image Home 2011 oferuje narzędzia niezbędne do odzyskania systemu po wystąpieniu awarii, np. po utracie danych, przypadkowym usunięciu plików lub folderów albo całkowitym uszkodzeniu dysku twardego. W przypadku wystąpienia błędów, które zablokują dostęp do danych lub negatywnie wpłyną na działanie systemu, można łatwo odzyskać system i utracone dane.

Wyjątkowa technologia opracowana przez firmę Acronis i zastosowana w programie Acronis True Image Home 2011 umożliwia tworzenie dokładnych kopii zapasowych sektor po sektorze. Obejmują one wszystkie systemy operacyjne, aplikacje i pliki konfiguracyjne, ustawienia osobiste i dane.

Program Acronis True Image Home 2011 pomaga chronić również tożsamość użytkownika. Standardowe usuwanie starych danych nie gwarantuje ich trwałego wymazania z komputera. Obecnie Acronis True Image Home 2011 zawiera narzędzie Acronis DriveCleanser, umożliwiające trwałe niszczenie plików i wymazywanie danych użytkownika z partycji i/lub całych dysków, a także narzędzie Czyszczenie systemu do usuwania wszystkich śladów aktywności użytkownika w systemie Windows.

Podczas zaplanowanego tworzenia kopii zapasowych program Acronis True Image Home 2011 automatycznie wybiera tryb kopii zapasowej (pełny, przyrostowy, różnicowy) według schematu określonego przez użytkownika.

Kopie zapasowe mogą być przechowywane na niemal dowolnych urządzeniach pamięci.

Pracę ułatwiają interfejs i kreatory w stylu systemu Windows. Wystarczy wykonać kilka prostych kroków, a resztą zajmie się program Acronis True Image Home 2011. W razie problemów z systemem program umożliwi natychmiastowy powrót do normalnej pracy.

1.1.2 Co to jest Acronis True Image Home 2011 Plus Pack?

Pakiet Acronis True Image Home 2011 Plus Pack jest dodatkiem do programu Acronis True Image Home 2011. Jest on sprzedawany oddzielnie, ma własną licencję i jest instalowany z własnego pliku instalacyjnego. Przed zainstalowaniem pakietu Acronis True Image Home 2011 Plus Pack należy zainstalować na komputerze program Acronis True Image Home 2011. Pakiet Acronis True Image Home 2011 Plus Pack dodaje opcję Acronis Universal Restore, której można użyć podczas odzyskiwania. Pakiet Acronis True Image Home 2011 Plus Pack instaluje również generator Acronis WinPE ISO i zapewnia obsługę dysków dynamicznych/GPT.

Poniżej zostały szczegółowo opisane funkcje pakietu Acronis True Image Home 2011 Plus Pack:

- Obsługa dysków dynamicznych/GPT — operacje na dyskach dynamicznych/GPT poszerzają zakres konfiguracji dysków twardych obsługiwanych przez program Acronis True Image Home 2011. Dyski dynamiczne dają większą elastyczność w zarządzaniu woluminami i mogą przynieść dodatkowe korzyści w przypadku komputerów z kilkoma dyskami twardymi. Tabela partycji GUID (GPT) to nowy schemat partycjonowania dysku twardego o większych zaletach niż stary schemat partycjonowania MBR. Został wprowadzony w ramach inicjatywy EFI (Extensible Firmware Interface).
- Dla użytkowników pakietu Acronis True Image Home 2011 Plus Pack jest dostępna funkcja Universal Restore. Funkcja Acronis Universal Restore umożliwia przywrócenie obrazu systemu operacyjnego Windows na komputerze o innej konfiguracji sprzętowej. Informacje można przywracać na niezależnych komputerach, bez względu na ich konfigurację sprzętową. Może się to okazać przydatne na przykład po wymianie uszkodzonej płyty głównej lub podczas migracji systemu z komputera stacjonarnego na laptop. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Acronis Universal Restore (s. 100).
- Generator Acronis WinPE ISO Builder — ten program dodaje wtyczkę Acronis True Image Home 2011 do dystrybucji środowiska preinstalacyjnego systemu Windows (WinPE) opartych na jądrze WinPE 1.5, 2.x lub 3.0. Aby można było tworzyć lub modyfikować obrazy PE 2.x i 3.0, na komputerze musi być zainstalowany zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows (Windows AIK). Uruchomienie programu Acronis True Image Home 2011 w środowisku preinstalacyjnym może zapewnić lepszą kompatybilność ze sprzętem w komputerze, ponieważ środowisko preinstalacyjne używa sterowników systemu Windows. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Tworzenie nośnika ratunkowego opartego na środowisku WinPE (s. 150).

1.1.3 Podstawowe pojęcia dotyczące programu Acronis True Image Home 2011

W tej sekcji znajdują się ogólne informacje na temat podstawowych pojęć, które mogą być przydatne przy poznawaniu zasad działania programu.

Tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie

Kopia zapasowa oznacza kopię danych, która może posłużyć do **odzyskania** oryginalnych danych w przypadku ich utraty lub uszkodzenia.

Kopie zapasowe są stosowane głównie w dwóch celach. Po pierwsze umożliwiają przywrócenie stanu systemu sprzed awarii (odzyskiwanie po awarii). Po drugie umożliwiają odzyskanie niewielkiej liczby plików w przypadku ich przypadkowego usunięcia lub uszkodzenia.

Program Acronis True Image Home 2011 jest przydatny w obu przypadkach, ponieważ umożliwia tworzenie odpowiednio obrazów dysków (partycji) oraz kopii zapasowych na poziomie plików.

Domyślnie program Acronis True Image Home 2011 przechowuje obraz tylko tych części dysku twardego, które zawierają dane (dla obsługiwanych systemów plików). Można jednak skorzystać z opcji umożliwiającej uwzględnienie w obrazie wszystkich sektorów dysku twardego (kopia zapasowa sektor po sektorze). Podczas tworzenia kopii zapasowej plików i folderów kompresowane i zachowywane są tylko dane wraz z drzewem folderów. W razie potrzeby można odzyskać zarówno stan dysku systemowego, jak i poszczególne pliki.

Wersje kopii zapasowej

Wersje kopii zapasowej są to pliki tworzone podczas każdej operacji tworzenia kopii zapasowej. Jeśli nie jest używana funkcja konsolidacji, liczba utworzonych wersji jest zawsze równa liczbie operacji tworzenia kopii zapasowej lub liczbie zapisanych punktów w czasie.

Zatem wersja określa punkt w czasie, z którego można odzyskać stan systemu lub dane. Inaczej mówiąc, wersje kopii zapasowych odpowiadają pełnym, przyrostowym i różnicowym kopiom zapasowym — zobacz Pełne, przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe (s. 40).

Istnieje jeszcze jeden typ przyrostowych wersji kopii zapasowej. Jeżeli partycja zostanie zamontowana w trybie odczytu/zapisu, program przyjmuje, że zamontowany obraz będzie modyfikowany, i tworzy przyrostową wersję kopii zapasowej w celu zarejestrowania zmian. Wersja przyrostowa tego typu ma nieco inne właściwości. Na przykład nie można go skonsolidować.

Wersje kopii zapasowych są podobne do wersji plików. Koncepcja wersji plików jest podobna do funkcji o nazwie „Poprzednie wersje plików” używanej w systemach Windows Vista i Windows 7. Ta funkcja umożliwia przywrócenie pliku w stanie, w którym istniał w określonym dniu i o określonej godzinie. Wersja kopii zapasowej umożliwia odzyskanie danych w podobny sposób.

Może się przydać podczas próby znalezienia uszkodzonych lub usuniętych plików. Wystarczy przejrzeć wersje kopii zapasowej w Eksploratorze kopii zapasowej Acronis, aby znaleźć wersję zawierającą wymagane pliki. Można również odzyskać różne zapisane wersje znalezionych plików.

Klonowanie dysku

Jest to operacja migracji/kopiowania całej zawartości jednego dysku na inny. Może to być konieczne na przykład po zainstalowaniu większego dysku. W rezultacie uzyskuje się dwa identyczne dyski o tej samej strukturze plików. Narzędzie do klonowania dysku skutecznie kopiuje całą zawartość jednego dysku twardego na inny dysk twardy. Operacja ta umożliwia przeniesienie wszystkich informacji (w

tym systemu operacyjnego i zainstalowanych programów) z jednego dysku twardego na inny bez konieczności ponownej instalacji i konfiguracji całego oprogramowania.

Decydując się na klonowanie, najlepiej jest wyjąć istniejący dysk z komputera, a na jego miejsce zainstalować nowy dysk. Należy podłączyć go w taki sam sposób jak poprzedni dysk.

Program Acronis True Image Home 2011 nie umożliwia klonowania pojedynczej partycji. Klonować można wyłącznie cały dysk.

Innym sposobem przeniesienia wszystkich informacji z jednego dysku twardego na inny jest utworzenie kopii zapasowej całego starego dysku, a następnie odzyskanie jej na nowy dysk.

Migawki

Program Acronis True Image Home 2011 korzysta z technologii „migawki”, która umożliwia tworzenie kopii zapasowych partycji systemowej nawet w działającym systemie Windows, z plikami otwartymi do odczytu i zapisu. Ponowne uruchamianie komputera nie jest konieczne.

Po rozpoczęciu przez program tworzenia kopii zapasowej partycji zostaną tymczasowo wstrzymane wszystkie operacje na tej partycji w celu utworzenia jej „migawki”. Tworzenie migawki trwa zwykle tylko kilka sekund. Potem system operacyjny działa normalnie, a tworzenie obrazu odbywa się w tle.

Sterownik Acronis również zachowuje widok partycji z danego punktu w czasie. Przy każdej próbie wykonania operacji zapisu bezpośrednio na partycji sterownik sprawdzi, czy dla określonych sektorów została utworzona kopia zapasowa. Jeśli tak nie jest, dane z tych sektorów zostaną zapisane w specjalnym buforze. W dalszej kolejności zostanie wykonane zastąpienie.

Kopia zapasowa dla wszystkich sektorów partycji z momentu, gdy została wykonana migawka, zostanie utworzona na podstawie niezmodyfikowanego i dokładnego „obrazu” partycji.

Format pliku kopii zapasowej

Program Acronis True Image Home 2011 zwykle zapisuje dane kopii zapasowej w zastrzeżonym formacie tib, stosując kompresję. Umożliwia to zmniejszenie ilości wymaganego miejsca. Zapewnia to również kompatybilność z poprzednią wersją programu Acronis True Image Home 2011.

Podczas tworzenia pliku tib program oblicza wartości sumy kontrolnej dla bloków danych i dodaje te wartości do danych umieszczanych w kopii zapasowej. Na podstawie tych wartości sumy kontrolnej można sprawdzić integralność danych.

Dane z kopii zapasowych w formacie pliku tib można odzyskać tylko za pomocą programu Acronis True Image Home 2011. Można to zrobić w systemie Windows lub w środowisku odzyskiwania.

Jednak program Acronis True Image Home 2011 może również zapisywać dane w dobrze znanym formacie zip. Umożliwia to odzyskanie plików z kopii zapasowych w dowolnym miejscu bez konieczności użycia programu Acronis True Image Home 2011.

Można na przykład utworzyć kopie zapasowe plików na dysku flash USB, a następnie odzyskać pliki z takich kopii zapasowych na notebooku bez instalowania programu Acronis True Image Home 2011. Najpopularniejsze systemy operacyjne, takie jak Microsoft Windows i Mac OS X, mają wbudowaną obsługę formatu zip.

Ciągła kopia zapasowa Acronis używa specjalnego ukrytego magazynu do zapisywania danych i metadanych. Dane, których kopie zapasowe są tworzone, są kompresowane i dzielone na pliki o wielkości około 1 GB. Te pliki mają również własny format i zawarte w nich dane można odzyskać tylko przy użyciu programu Acronis True Image Home 2011.

Sprawdzanie poprawności kopii zapasowej

Funkcja sprawdzania poprawności kopii zapasowych umożliwia potwierdzenie możliwości odzyskania systemu. Jak już wspomniano, program dodaje wartości sumy kontrolnej do bloków danych umieszczanych w kopii zapasowej. Podczas sprawdzania poprawności kopii zapasowej program Acronis True Image Home 2011 otwiera plik kopii zapasowej, ponownie oblicza wartości sumy kontrolnej i porównuje je z wartościami zapisanymi. Jeśli wszystkie porównywane wartości są zgodne, plik kopii zapasowej nie jest uszkodzony i istnieje duże prawdopodobieństwo, że kopii zapasowej będzie można pomyślnie użyć w celu odzyskania danych.

Zalecamy sprawdzanie poprawności kopii zapasowych partycji systemowych po uruchomieniu komputera z nośnika ratunkowego.

Program Acronis True Image Home 2011 zapewnia użytkownikom systemów Windows 7 Enterprise i Windows 7 Ultimate możliwość uruchamiania komputera po odzyskaniu partycji systemowej. Program umożliwia uruchamianie komputera z pliku tib zawierającego obraz partycji systemowej. Konwertuje on plik tib na plik vhd używany następnie do uruchomienia komputera. Jeśli można uruchomić komputer ze skonwertowanego pliku vhd, będzie można go uruchomić po odzyskaniu takiej kopii zapasowej na dysk.

Konsolidacja

Konsolidacja umożliwia usunięcie zbędnych kopii zapasowych z ciągu kopii zapasowych.

Konsolidowany ciąg może składać się z pełnej kopii zapasowej i co najmniej jednej kopii przyrostowej.

W razie konieczności można usunąć podstawową pełną kopię zapasową z ciągu. Program utworzy nową pełną kopię zapasową w miejscu najstarszej istniejącej kopii zapasowej. Konsolidacja umożliwia wybór kopii zapasowych do zachowania i powoduje usunięcie kopii, które nie zostały wybrane.

Ponieważ konsolidacja może wymagać dużej ilości czasu i zasobów systemowych (w tym miejsca na dysku), zalecamy nie używać jej zbyt często. W wielu przypadkach lepszym rozwiązaniem będzie rozpoczęcie nowego ciągu kopii zapasowych i usunięcie starego.

Ciągła kopia zapasowa Acronis używa innego mechanizmu konsolidacji. Program konsoliduje metadane używane do zarządzania danymi w kopiach zapasowych. Ponieważ objętość metadanych jest znacznie mniejsza od objętości danych dodawanych do kopii zapasowych, konsolidacja jest znacznie szybsza i zużywa mniej zasobów systemowych.

Odzyskiwanie po awarii

Odzyskiwanie po awarii zwykle wymaga nośnika ratunkowego.

Program Acronis True Image Home 2011 umożliwia odzyskiwanie po awarii spowodowanej przez uszkodzenie danych systemowych, wirusy lub złośliwe oprogramowanie.

Jeśli uruchomienie systemu operacyjnego nie powiedzie się, program Acronis True Image Home 2011 odzyska partycję systemową. Do produktu w wersji „pudełkowej” jest dołączona ratunkowa płyta CD. Inni legalni właściciele programu mogą utworzyć nośnik ratunkowy za pomocą narzędzia Generator nośnika.

Planowanie

Aby kopie zapasowe były rzeczywiście przydatne, należy je tworzyć tak często, jak jest to możliwe. Oznacza to, że tworzenie kopii zapasowej należy uruchamiać regularnie. Na przykład raz dziennie. Utworzenie kopii zapasowej Acronis True Image Home 2011 jest dosyć łatwe, jednak można o nim zapomnieć.

Dzięki usłudze harmonogramu nie trzeba już obciążać sobie pamięci tą sprawą. Można wcześniej zaplanować automatyczne utworzenie kopii zapasowych. Kopie zapasowe danych będą tworzone, dopóki będzie miejsce na dysku.

Zrozumienie tych zwrotów i pojęć ułatwi korzystanie z funkcji programu.

1.1.4 Nowości w programie Acronis True Image Home 2011

- **Nowy interfejs użytkownika** — Dzięki zmianom interfejsowi użytkownika i ułatwieniom użytkownika dodanym w wyniku przeprowadzonych testów program Acronis True Image Home 2011 jest jeszcze łatwiejszy w obsłudze.
- **Wstępnie zdefiniowane schematy tworzenia kopii zapasowych** — Program Acronis True Image Home 2011 oferuje wstępnie zdefiniowane schematy tworzenia kopii zapasowych zaprojektowane do konkretnych wymagań użytkowników: od schematów oszczędnie korzystających z pojemności dysku, przeznaczonych dla użytkowników z ograniczoną ilością pamięci masowej na kopie zapasowe, do schematów dla użytkowników wymagających lepszej ochrony danych i systemu. Program oferuje różne schematy tworzenia kopii zapasowych dysków i plików. Wystarczy wybrać schemat, a program będzie automatycznie zarządzał tworzeniem kopii zapasowych. Można również utworzyć niestandardowy schemat tworzenia kopii zapasowych dopasowany dokładnie do własnych potrzeb.
- **Punkty kontrolne** — Eksplorator kopii zapasowej Acronis wyświetla chronologicznie daty instalacji i aktualizacji oprogramowania i systemu Windows. Ustawienie wskaźnika myszy na punkcie kontrolnym powoduje wyświetlenie informacji na temat aktualizacji lub oprogramowania. Punkty kontrolne umożliwiają sprawdzanie zmian w systemie i odzyskanie systemu w określonym stanie, dla którego została utworzona kopia zapasowa.
- **Obsługa standardu USB 3.0** — Program Acronis True Image Home 2011 obsługuje nowy standard USB 3.0. Jeśli płyta główna obsługuje dyski twarde USB 3.0, można wykorzystać oferowaną przez ten standard dużą szybkość przesyłania danych do znacznie szybszego tworzenia kopii zapasowych.
- **Ulepszona funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis** — Funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis można teraz użyć w celu ochrony partycji oraz poszczególnych plików i folderów. Ochrona poszczególnych folderów przy użyciu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis zwykle wymaga o wiele mniej miejsca. Dodatkowo bieżąca wersja programu Acronis True Image Home 2011 umożliwia używanie strefy Acronis Secure Zone® jako magazynu ciągłej kopii zapasowej. Może to być przydatne dla użytkowników notebooków z jednym dyskiem twardym.
- **Automatyczne powiadamianie o aktualizacjach** — Program Acronis True Image Home 2011 po każdym uruchomieniu domyślnie sprawdza dostępność aktualizacji. Jeśli aktualizacja jest dostępna, program Acronis True Image Home 2011 umożliwia jej pobranie i zainstalowanie. Sprawdzanie dostępności aktualizacji można również wyłączyć lub włączyć ręcznie, korzystając z menu Pomoc.
- **Nowy Eksplorator kopii zapasowej** — teraz oś czasu w Eksploratorze kopii zapasowej Acronis umożliwia przeglądanie zawartości nie tylko ciągłych kopii zapasowych Acronis i kopii utworzonych za pomocą usługi Acronis True Image Online, ale również wszelkich innych kopii zapasowych. Kliknięcie **Moje kopie zapasowe** w oknie głównym powoduje wyświetlenie wszystkich kopii zapasowych na osi czasu. Bezpośrednio z osi czasu można również rozpocząć odzyskiwanie dysków i partycji.
- **Ulepszony harmonogram** — całkowicie przeprojektowany harmonogram znacznie ułatwia planowanie. Ponadto teraz umożliwia on również wznowienie pracy komputera znajdującego się w stanie uśpienia/hibernacji w celu utworzenia kopii zapasowej. Opcje „Przy zamykaniu systemu”

i „Przy wylogowywaniu użytkownika” są teraz dostępne dla użytkowników systemów Windows Vista i Windows 7.

- **Funkcja „przeciągnij i upuść”** — pliki z kopii zapasowych możesz odzyskiwać, przeciągając je z Eksploratora kopii zapasowej Acronis na pulpit lub do wybranego folderu. Możesz również tworzyć skróty do kopii zapasowych, przeciągając na pulpit ich pola z obszaru Moje kopie zapasowe na ekranie głównym. Umożliwia to rozpoczęcie tworzenia kopii zapasowej przez dwukrotne kliknięcie jej skrótu. Możesz również utworzyć skróty do często używanych narzędzi Acronis, przeciągając ich ikony z menu **Start** na pulpit.
- **Integracja z Panelem sterowania systemu Windows 7** - Acronis True Image Home 2011 zastępuje narzędzie Kopia zapasowa systemu Windows w elemencie Kopia zapasowa i przywracanie. W oknie Kopia zapasowa i przywracanie pojawi się Ciągła kopia zapasowa i najstarsza kopia zapasowa dysku lub partycji. W Panelu sterowania będzie można odzyskać dane z kopii zapasowej, odświeżyć kopie zapasowe oraz wstrzymać/uruchomić tworzenie ciągłej kopii zapasowej.
- **Rezerwowe kopie zapasowe obrazów** — program Acronis True Image Home 2011 umożliwia skonfigurowanie tworzenia rezerwowych kopii zapasowych dysku i partycji w celu dodatkowego zabezpieczenia kopii zapasowych. Oznacza to, że można teraz tworzyć kopie zapasowe dysków w dwóch miejscach docelowych w ramach jednej operacji.
- **Obsługa programu Microsoft Outlook 2010** — jest on dodawany do listy klientów obsługiwanych przez kopię zapasową poczty e-mail. Ponadto program Acronis True Image Home 2011 pozwala tworzyć kopie zapasowe kont i kontaktów programu Poczta usługi Windows Live.

1.1.5 Wymagania systemowe i obsługiwane nośniki

Minimalne wymagania systemowe

Minimalne wymagania sprzętowe programu Acronis True Image Home 2011 zależą od systemu operacyjnego zainstalowanego na komputerze, na którym będzie uruchamiany program Acronis True Image Home 2011. Ponadto program Acronis True Image Home 2011 wymaga następującego sprzętu:

- Napęd CD-RW/DVD-RW do tworzenia nośnika startowego
- Mysz lub inne urządzenie wskazujące (zalecane)

Używanie funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis wymaga co najmniej 1 GB pamięci RAM.

Funkcja nośnika ratunkowego programu Acronis True Image Home 2011 ma następujące wymagania sprzętowe:

- 512 MB RAM
- Procesor Pentium 1 GHz lub szybszy

Zalecana rozdzielczość ekranu 1280 x 1024

Minimalna rozdzielczość ekranu 800 x 600

Obsługiwane systemy operacyjne

Działanie programu Acronis True Image Home 2011 zostało sprawdzone w następujących systemach operacyjnych:

- Windows XP SP3
- Windows XP Professional x64 Edition SP2
- Windows Vista SP2 (wszystkie wersje)

- Windows 7 z dodatkiem SP1 (wszystkie wersje)

Program Acronis True Image Home 2011 umożliwia również tworzenie startowych płyt CD-R/DVD-R, za pomocą których można tworzyć i odzyskiwać kopie zapasowe dysków/partycji na komputerze z dowolnym systemem operacyjnym pracującym w oparciu o procesor Intel lub AMD, w tym z systemem Linux®. (Komputery Apple Macintosh oparte na procesorach Intel nie są obsługiwane).

Obsługiwane systemy plików

- FAT16/32
- NTFS
- exFAT
- Ext2/Ext3/Ext4 *
- ReiserFS *
- Linux SWAP *

Jeśli system plików jest nieobsługiwany lub uszkodzony, program Acronis True Image Home 2011 umożliwia kopiowanie danych sektor po sektorze.

** Systemy plików Ext2/Ext3/Ext4, ReiserFS oraz Linux SWAP są obsługiwane jedynie w przypadku operacji tworzenia albo odzyskiwania kopii zapasowych dysku lub partycji. Programu Acronis True Image Home 2011 nie można stosować w tych systemach plików do wykonywania operacji na poziomie plików (tworzenie kopii zapasowych, odzyskiwanie i wyszukiwanie plików, a także montowanie obrazu i odzyskiwanie plików z obrazów). W tych systemach plików nie można również tworzyć kopii zapasowych na dyskach i partycjach.*

Obsługiwane nośniki

- Dyski twarde*
- Sieciowe urządzenia pamięci
- Serwery FTP**
- Płyty CD-R/RW, DVD-R/RW, DVD+R (w tym dwuwarstwowe płyty DVD+R), DVD+RW, DVD-RAM, BD-R, BD-RE***
- Urządzenia pamięci USB 1.1/2.0/3.0, FireWire (IEEE-1394) i PC Card
- REV® i inne nośniki wymienne

* Program Acronis True Image Home 2011 nie obsługuje następujących typów woluminów dynamicznych: lustrzany i RAID-5. Istnieją pewne dodatkowe ograniczenia dotyczące operacji na dyskach dynamicznych oraz dyskach GPT:

- Aby wykonywać operacje na dyskach dynamicznych i dyskach GPT, należy zakupić osobny pakiet Acronis True Image Home 2011 Plus Pack.
- Tworzenie strefy Acronis Secure Zone nie jest obsługiwane.
- Nie jest obsługiwane odzyskiwanie woluminu dynamicznego jako woluminu dynamicznego z możliwością ręcznej zmiany rozmiaru.
- Dyski GPT można odzyskiwać tylko jako „wolumin do woluminu” bez możliwości zmiany rozmiaru.
- Nie można użyć trybu Try&Decide® do ochrony dysków dynamicznych i dysków GPT.
- Operacja klonowania dysku nie jest obsługiwana w przypadku dysków dynamicznych i dysków GPT.

** Serwer FTP musi zezwalać na transfer plików w trybie pasywnym. Aby było możliwe odzyskanie danych bezpośrednio z serwera FTP, kopia zapasowa może zawierać pliki nie większe niż 2 GB każdy.

Ustawienia zapory na komputerze źródłowym powinny uwzględniać otwarcie portów 20 i 21, aby umożliwić działanie protokołów TPC i UDP. Usługa systemu Windows **Routing i dostęp zdalny** powinna być wyłączona.

*** Do odczytania płyt wielokrotnego zapisu w systemie Linux konieczna jest aktualizacja jądra.

1.1.6 Pomoc techniczna

Program pomocy technicznej i konserwacji

Jeśli będziesz potrzebować pomocy dotyczącej posiadanego produktu Acronis, przejdź na stronę <http://www.acronis.pl/support/>.

Aktualizacje produktów

Aby móc na bieżąco pobierać z naszej witryny internetowej najnowsze aktualizacje do wszystkich posiadanych produktów Acronis, zaloguj się na swoim koncie (<http://www.acronis.pl/my>) i zarejestruj produkty. Zobacz **Rejestrowanie produktów Acronis w witrynie internetowej** (<http://kb.acronis.com/content/4834>) i **Podręcznik użytkownika witryny internetowej firmy Acronis** (<http://kb.acronis.com/content/8128>). Artykuły dostępne są w języku angielskim.

1.1.7 Informacje o wersji próbnej

Wersja próbna programu Acronis True Image Home 2011 będzie działać tylko w 30-dniowym okresie próbnym. Posiada następujące ograniczenia:

- Wyłączone jest klonowanie dysku.
- Nie jest dostępny pakiet Acronis True Image Home 2011 Plus Pack.
- Odzyskiwanie jest możliwe tylko w przypadku uruchamiania z nośnika startowego Acronis.

Aby kupić pełną wersję, odwiedź <http://www.acronis.pl/buy/atih/>.

Kliknij **Przejdź do ekranu głównego**, aby uruchomić wersję próbną programu Acronis True Image Home 2011.

Kliknij **Kup teraz**, aby przejść do oficjalnego sklepu online firmy Acronis.

Kliknij **Aktywuj**, jeśli masz już pełną wersję programu i ważny numer seryjny produktu.

1.2 Instalacja programu Acronis True Image Home 2011

Instalowanie programu Acronis True Image Home 2011

Aby zainstalować program Acronis True Image Home 2011:

1. Uruchom plik instalacyjny. Przed rozpoczęciem instalacji program Acronis True Image Home 2011 sprawdzi, czy w Internecie jest dostępna nowsza kompilacja. Jeśli tak, będzie można ją zainstalować.
2. W menu instalacyjnym kliknij **Zainstaluj Acronis True Image Home 2011**, aby rozpocząć procedurę instalacji.
3. Przeczytaj i zaakceptuj umowę licencyjną znajdującą się w oknie **Umowa licencyjna**.
4. Przeczytaj warunki uczestnictwa i zdecyduj, czy chcesz wziąć udział w Programie jakości obsługi klienta firmy Acronis.

5. W oknie **Numer seryjny**:
 - **Wprowadź numer seryjny** — Wpisz numer seryjny lub skopiuj go i wklej w polu tekstowym. Możesz również zainstalować **wersję próbną** programu o ograniczonym czasie działania. Aby uzyskać numer seryjny wersji próbnej, przejdź na stronę <http://www.acronis.pl/homecomputing/products/trueimage/> i kliknij przycisk **Bezpłatna wersja próbna**. Następnie zaloguj się na swoim koncie i odbierz łącze pobierania i numer seryjny wersji próbnej w wiadomości e-mail.
6. W oknie **Typ instalacji** wybierz typ instalacji:
 - **Standardowa** — zostaną zainstalowane najpopularniejsze funkcje programu (zalecane w przypadku większości użytkowników).
 - **Niestandardowa** — wybrane przez użytkownika komponenty programu (np. generator nośnika ratunkowego) zostaną zainstalowane we wskazanej lokalizacji (zalecane dla użytkowników zaawansowanych).

Generator nośnika ratunkowego służy do tworzenia ratunkowych dysków startowych. Narzędzie to może nie być potrzebne w przypadku nabycia wersji pudełkowej produktu, która zawiera startową płytę CD. Zainstalowanie generatora ratunkowego nośnika startowego pozwoli w dowolnym momencie utworzyć nośnik startowy lub jego obraz ISO w głównym oknie programu lub przez uruchomienie samego generatora.
 - **Pełna** — zostaną zainstalowane wszystkie funkcje programu (wymaga najwięcej miejsca na dysku).
7. W oknie **Wybierz opcje administratora** wybierz dostępność programu: **Zainstaluj dla wszystkich użytkowników tego komputera** lub **Zainstaluj tylko dla zalogowanego użytkownika**.
8. Kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć instalację. Aby wprowadzić zmiany w instalacji, użyj przycisków **Wstecz** i **Dalej**.

Uwaga

- W przypadku zakupu produktu w wersji pudełkowej instalacyjna płyta CD zawiera plik instalacyjny bezpiecznej wersji programu Acronis True Image Home 2011 oraz wtyczkę Acronis True Image Home 2011 do narzędzia BartPE. Bezpieczna wersja nie zawiera sterowników USB, PC Card ani SCSI (jest zalecana w rzadkich przypadkach, gdy wystąpią problemy z pełną wersją). Zainstalowana bezpieczna wersja programu Acronis True Image Home 2011 będzie wyświetlana jako jeden z komponentów udostępnianych przez generator Acronis Media Builder do umieszczenia na nośniku startowym. Dzięki temu bezpieczną wersję programu Acronis True Image Home 2011 będzie można dodać do tworzonego ratunkowego nośnika startowego.
- BartPE (preinstalowane środowisko Bart) jest startową płytą CD/DVD z systemem Windows utworzoną z oryginalnej płyty instalacyjnej/konfiguracyjnej systemu Windows XP lub Windows Server 2003. Aplikacje są instalowane w środowisku BartPE w postaci wtyczek, a wtyczkę Acronis True Image Home 2011 można uwzględnić na karcie wtyczek środowiska BartPE. Uruchomienie komputera z płyty CD/DVD BartPE zawierającej wtyczkę Acronis True Image Home 2011 umożliwia pracę w dobrze znanym środowisku Windows i korzystanie z niemal wszystkich funkcji programu Acronis True Image Home 2011 w celu odzyskania systemu po awarii. Aby uzyskać więcej informacji o środowisku BartPE, odwiedź jego stronę główną <http://www.nu2.nu/pebuilder/>.
- Plik instalacyjny można także pobrać z witryny internetowej firmy Acronis.

Odzyskiwanie programu Acronis True Image Home 2011 po wystąpieniu błędu

Jeżeli program Acronis True Image Home 2011 przestanie działać lub będzie generować błędy, może to sygnalizować uszkodzenie plików programu. Aby naprawić ten problem, należy najpierw odzyskać program. W tym celu ponownie uruchom instalator programu Acronis True Image Home 2011.

Wykryje on program Acronis True Image Home 2011 na komputerze i zapyta, czy chcesz program naprawić, czy usunąć.

Usuwanie programu Acronis True Image Home 2011

Wybierz **Start -> Ustawienia -> Panel sterowania -> Dodaj lub usuń programy -> Acronis True Image Home 2011 -> Usuń**. Następnie postępuj według instrukcji wyświetlanych na ekranie.

W systemie Windows Vista wybierz **Start -> Panel sterowania -> Programy i funkcje -> Acronis True Image Home 2011 -> Usuń**. Następnie postępuj według instrukcji wyświetlanych na ekranie. Później może być konieczne ponowne uruchomienie komputera w celu ukończenia zadania.

W systemie Windows 7 wybierz **Start -> Panel sterowania -> Odinstaluj program -> Acronis True Image Home 2011 -> Odinstaluj**. Następnie postępuj według instrukcji wyświetlanych na ekranie. Później może być konieczne ponowne uruchomienie komputera w celu ukończenia zadania.

Wyodrębnianie programu Acronis True Image Home 2011

Podczas instalowania programu Acronis True Image Home 2011 można zapisać plik instalacyjny (msi) na dysku lokalnym lub sieciowym. Będzie to pomocne podczas modyfikowania lub odzyskiwania istniejącej instalacji komponentu.

Aby zapisać plik instalacyjny:

1. W menu instalacyjnym kliknij prawym przyciskiem myszy **Zainstaluj Acronis True Image Home 2011** i wybierz **Wyodrębnij**.
2. Wybierz lokalizację, w której chcesz zapisać plik instalacyjny, i kliknij **Zapisz**.

Zostanie wyodrębniony następujący plik msi: AcronisTrueImage.msi.

Instalowanie, odzyskiwanie i usuwanie programu Acronis True Image Home 2011 przy użyciu programu narzędziowego msiexec.exe

Istniejącą instalację programu Acronis True Image Home 2011 można odzyskać lub zaktualizować przy użyciu pliku msi, korzystając z wiersza polecenia w następujący sposób:

1. Wybierz **Start -> Uruchom**.
2. Wpisz *cmd*.
3. Po otwarciu okna interpretera wiersza polecenia wpisz następujące polecenie:
msiexec /i ścieżka_do_pliku_msi\nazwa_pliku_msi.msi REINSTALL=ALL REINSTALLMODE=vomus.
4. Gdy otworzy się okno kreatora instalacji, wybierz **Standardowa**, **Niestandardowa** lub **Pełna**, aby naprawić lub zmodyfikować komponenty programu.

Aktualizowanie starych wersji programu Acronis True Image Home

Jeśli program Acronis True Image Home jest już zainstalowany, zostanie po prostu zaktualizowany do nowej wersji. Nie trzeba usuwać starej wersji ani ponownie instalować oprogramowania.

Pamiętaj, że kopie zapasowe utworzone w nowszej wersji programu mogą być niekompatybilne z poprzednimi wersjami. Jeżeli wrócisz do poprzedniej wersji programu Acronis True Image Home 2011, prawdopodobnie będzie trzeba odtworzyć w niej archiwa. Stanowczo zalecamy utworzenie nowego nośnika startowego po każdej aktualizacji pakietu Acronis True Image Home.

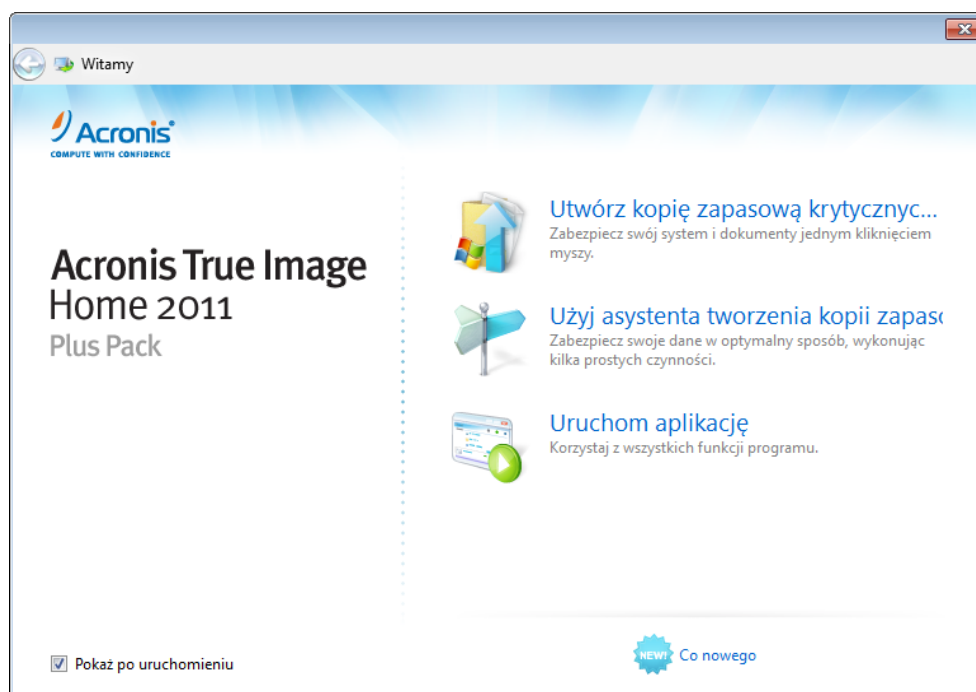
1.3 Poznanie programu Acronis True Image Home 2011

1.3.1 Ekran powitalny

Po pierwszym uruchomieniu po instalacji program Acronis True Image Home 2011 przeszuka komputer pod kątem kopii zapasowych Acronis. Jeżeli zostaną znalezione kopie zapasowe (utworzone przy użyciu bieżącej lub wcześniejszej wersji programu Acronis True Image Home 2011), nie pojawi się ekran powitalny. Program doda wszystkie znalezione kopie zapasowe do listy kopii zapasowych.

Ekran powitalny jest wyświetlany, gdy:

- Na komputerze nie znaleziono żadnych kopii zapasowych.
- Znaleziono kopie zapasowe, ale program Acronis True Image Home 2011 nie ma na ich temat żadnych informacji (takich jak źródło kopii zapasowej, miejsce docelowe kopii zapasowej, harmonogram tworzenia kopii zapasowych itp.). Może to mieć miejsce na przykład w sytuacji, gdy kopia zapasowa została utworzona na innym komputerze. Program Acronis True Image Home 2011 doda je do listy kopii zapasowych.
- Jeśli istnieje duża liczba utworzonych wcześniej kopii zapasowych lub jeśli ogólna wydajność systemu jest niska, wyszukiwanie kopii zapasowych może potrwać dość długo. W takim przypadku może też zostać wyświetlony ekran powitalny.

Na ekranie powitalnym są dostępne następujące elementy:

- **Utwórz kopię zapasową krytycznych danych**

Wybierz ten element, aby użyć narzędzia Acronis One-Click Backup, które umożliwia włączenie ochrony komputera bezpośrednio po zainstalowaniu programu Acronis True Image Home 2011. Ustawienia domyślne umożliwiają regularną aktualizację kopii zapasowej partycji systemowej i zapewniają ciągłą ochronę danych osobistych. Narzędzie umożliwia również przeanalizowanie urządzeń pamięci i wybranie optymalnego miejsca przechowywania kopii zapasowych.

- **Użyj asystenta tworzenia kopii zapasowych**

Wybierz ten element, jeżeli chcesz, aby program pomógł w wyborze miejsca przechowywania kopii zapasowych, elementów do uwzględnienia w kopiach zapasowych i metody tworzenia kopii.

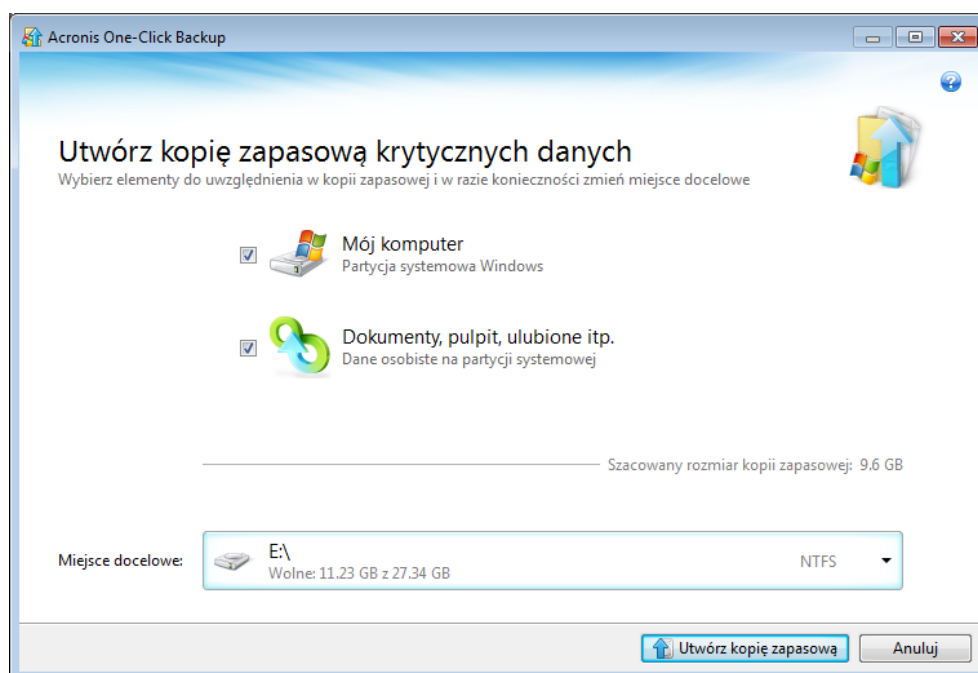
- **Przejdź do ekranu głównego**

Wybierz ten element, aby przejść do głównego okna programu.

Acronis One-Click Backup

Narzędzie Acronis One-Click Backup umożliwia włączenie ochrony ważnych danych bezpośrednio po zainstalowaniu programu Acronis True Image Home 2011. Po skonfigurowaniu narzędzia One-Click Backup (co zajmuje tylko chwilę) można zapewnić ciągłą ochronę jednym kliknięciem.

Gdy zdecydujesz się na ochronę ważnych danych, program zaoferuje utworzenie kopii zapasowej partycji systemowej i danych osobistych w miejscu docelowym optymalnym do przechowywania kopii zapasowych (zobacz zamieszczony poniżej algorytm wyboru miejsca docelowego). W razie potrzeby można wybrać inne miejsce docelowe kopii zapasowych, klikając strzałkę w dół na prawo od miejsca docelowego i wybierając inne miejsce.

Program Acronis True Image Home 2011 domyślnie planuje tworzenie kolejnych pełnych kopii zapasowych partycji systemowej raz w miesiącu. Po utworzeniu nowej pełnej kopii zapasowej program usuwa starą kopię, aby zwolnić miejsce na dysku.

W przypadku systemu Windows 7 program utworzy również kopię zapasową partycji zastrzeżonej przez system. Konieczność odzyskania tej partycji może wystąpić w przypadku awarii systemu.

Dostępna jest także opcja ciągłej ochrony danych osobistych. Aby uzyskać informacje na temat domyślnej zawartości tych danych, zobacz Dane osobiste chronione przez funkcję One-Click Backup (s. 20).

*Po utworzeniu kopii zapasowej wybranych elementów można zmienić ustawienia domyślne dotyczące kopii zapasowej Mój komputer oraz kopii danych osobistych. W tym celu należy wybrać odpowiednią kopię zapasową na ekranie głównym i kliknąć **Edytuj ustawienia tworzenia kopii zapasowych** w menu **Operacje**.*

Jeżeli jako miejsce docelowe kopii zapasowej wybierzesz nośnik wymienny (na przykład dysk twardy USB), program domyślnie utworzy z niego nośnik startowy. Innymi słowy, na nośniku wymiennym zostaną zapisane: startowe środowisko odzyskiwania, autonomiczna wersja programu Acronis True Image Home 2011 i dane uwzględnione w kopii zapasowej.

Program Acronis True Image Home 2011 będzie można uruchomić z nośnika wymiennego na komputerze bez systemu operacyjnego lub na komputerze z uszkodzonym systemem operacyjnym, który się nie uruchamia. Wystarczy ustawić nośnik wymienny jako pierwsze urządzenie startowe w systemie BIOS, uruchomić program Acronis True Image Home 2011 i odzyskać system lub dane osobiste.

Aby uruchomić funkcję One-Click Backup, kliknij **Utwórz kopię zapasową**. Kliknięcie **Anuluj** spowoduje anulowanie tworzenia kopii zapasowej One-Click Backup. Aby użyć tej funkcji w późniejszym czasie, kliknij **Narzędzia** w menu głównym programu i wybierz **Acronis One-Click Backup**.

Algorytm wyboru miejsca docelowego

Dla zainteresowanych podajemy algorytm, z którego korzysta narzędzie One-Click Backup przy wyborze miejsca docelowego kopii zapasowej:

1. Najpierw program oszacowuje ilość miejsca wymaganą do wykonania operacji przez narzędzie One-Click Backup.
2. Jeżeli jest dostępny zewnętrzny dysk twardy z wystarczającą ilością wolnego miejsca, program zapisze kopie zapasowe właśnie na nim, ponieważ zapewni to lepszą ochronę komputera.
3. Jeżeli pierwsza opcja nie jest dostępna, a komputer ma przynajmniej dwa wewnętrzne dyski twarde, program wybierze dysk niesystemowy i użyje partycji z największą ilością wolnego miejsca.
4. Jeżeli w komputerze znajduje się tylko jeden dysk twardy z kilkoma partycjami (nie licząc partycji ukrytych), program użyje partycji niesystemowej z największą ilością wolnego miejsca.

Dane osobiste chronione przez funkcję One-Click Backup

Zakres danych osobistych zależy od używanego systemu operacyjnego.

W systemach Windows 7 i Windows Vista

Zawartość folderu C:\Users\Użytkownik:

- Dokumenty
- Pulpit
- Kontakty
- Pobrane pliki
- Ulubione
- Łącza
- Muzyka
- Obrazy
- Zapisane gry

W systemie Windows XP

Zawartość folderu C:\Documents and Settings\Użytkownik:

- Dokumenty
- Pulpit
- Pobrane pliki
- Ulubione

„Użytkownik” oznacza nazwę konta użytkownika, na którym jest on zalogowany.

Asystent tworzenia kopii zapasowych

Jeżeli chcesz chronić dane, ale nie wiesz, które z nich i w jaki sposób należy zabezpieczyć, użyj asystenta tworzenia kopii zapasowych, który ułatwia dokonanie optymalnego wyboru. Dzięki niemu w kilku prostych krokach utworzysz kopię zapasową danych. Taka kopia zapasowa umożliwia odzyskanie danych w znanym prawidłowym stanie w przypadku ich uszkodzenia. Przeanalizujemy teraz kolejne czynności wykonywane przez asystenta tworzenia kopii zapasowych. Na ekranie powitalnym kliknij **Użyj asystenta tworzenia kopii zapasowych**. Następnie podejmij decyzję:

Co chcesz umieścić w kopii zapasowej?

- **Mój komputer** — wybierz ten element, aby utworzyć kopię zapasową partycji systemowej. Taka kopia zapasowa zapewnia ochronę wszystkich danych na partycji systemowej i umożliwia odzyskanie systemu w razie potrzeby. Aby lepiej chronić system przed awarią, należy utworzyć ratunkowy nośnik startowy lub aktywować narzędzie Acronis Startup Recovery Manager. Pozwoli to odzyskać system, gdy nie będzie można uruchomić systemu operacyjnego Windows.
- **Pliki i foldery** — wybierz ten element, aby utworzyć kopię zapasową swoich dokumentów, w tym zdjęć, filmów, plików muzycznych i tekstowych oraz innych plików i folderów. Taka kopia zapasowa umożliwia odzyskanie dokumentów po ataku wirusa albo ich uszkodzeniu lub przypadkowym usunięciu.
- **Poczta e-mail** — wybierz ten element, aby utworzyć kopię zapasową wiadomości e-mail, książki adresowej, ustawień i kont. Taka kopia zapasowa umożliwia odzyskanie utraconych lub uszkodzonych danych poczty e-mail.

Po wybraniu danych do uwzględnienia w kopii zapasowej kliknij **Dalej**, aby uzyskać pomoc w dalszej części procesu tworzenia kopii zapasowej.

W jaki sposób chcesz chronić komputer lub dane?

- **Utwórz kopię zapasową zgodnie z harmonogramem** — ta metoda umożliwia regularne tworzenie kopii zapasowych danych na podstawie samodzielnie określonego harmonogramu wykonywania takich kopii. Program będzie tworzył kopie zapasowe danych zgodnie z określonym harmonogramem.
- **Użyj ciągłej ochrony** — tworzenie kopii zapasowych tą metodą jest dużo łatwiejsze niż ich wykonywanie zgodnie z harmonogramem, ale wymaga większej ilości miejsca na dysku. Co 5 minut program będzie automatycznie tworzył kopie zapasowe zmienionych danych. Dzięki temu zapisze każdą zmianę danych i umożliwi odzyskanie danych w stanie z dowolnego dnia i dowolnej godziny.
- **Zapisz w magazynie online** (dostępna tylko w przypadku wybrania opcji **Pliki i foldery** w poprzednim kroku) — istnieje możliwość wykupienia bezpiecznego miejsca na przechowywanie danych. To bezpieczne miejsce znajduje się na zdalnym serwerze firmy Acronis dostępnym przez Internet. Przechowywanie danych w magazynie online gwarantuje możliwość ich odzyskania nawet w przypadku zniszczenia lub kradzieży komputera domowego.

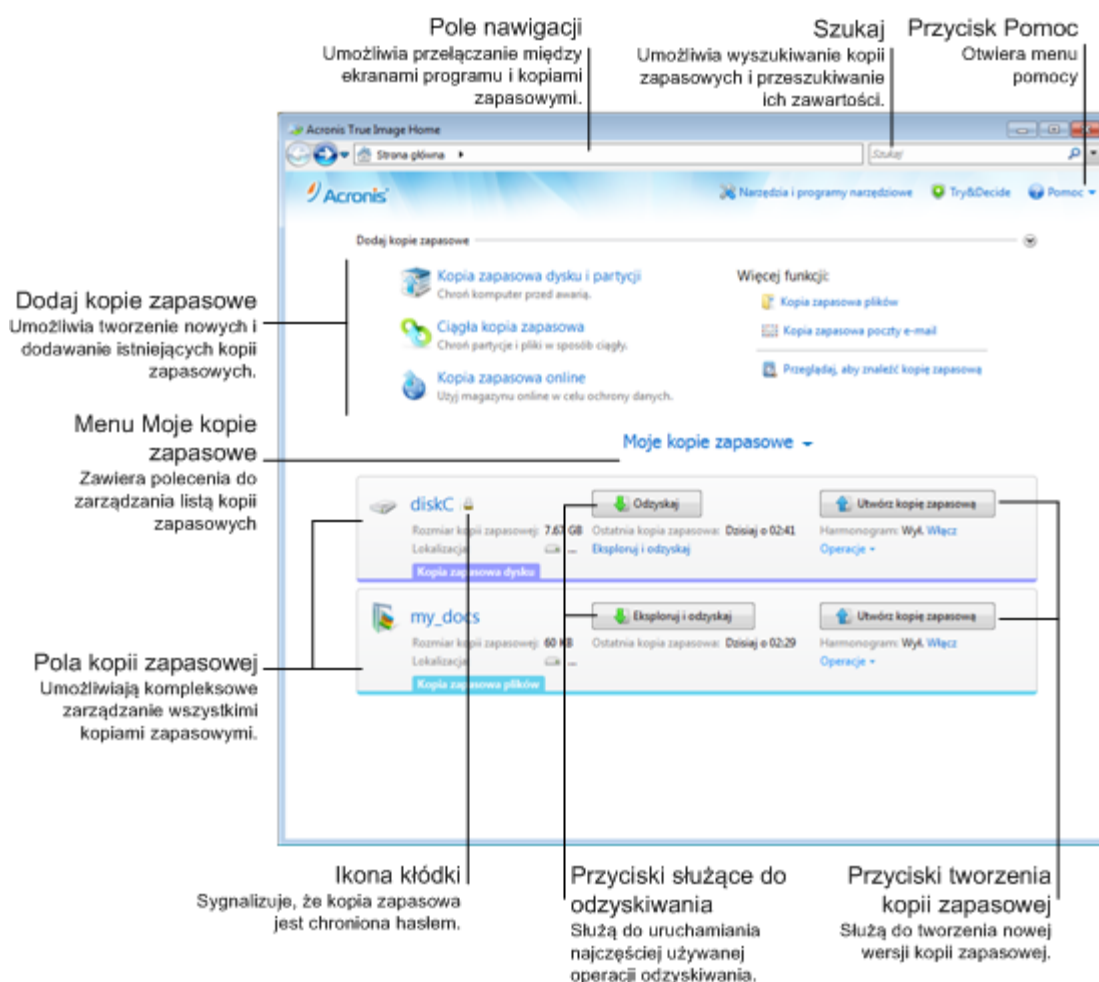
Po wybraniu danych do uwzględnienia w kopii zapasowej i optymalnej metody ochrony pojawi się okno, w którym można rozpocząć proces tworzenia kopii. Okno to zawiera wszystkie ustawienia dotyczące kopii zapasowej. Są to ustawienia skonfigurowane przez program zgodnie z wybranymi opcjami. W razie potrzeby można je zmienić i skonfigurować inne opcje. Sprawdź poprawność wszystkich ustawień i kliknij **Utwórz kopię zapasową** (lub **Uruchom teraz** w przypadku wybrania opcji ochrony ciągłej), aby rozpocząć operację tworzenia kopii zapasowej. Na liście **Moje kopie zapasowe** pojawi się nowe pole kopii zapasowej przedstawiające postęp tworzenia kopii. Zakończenie tego procesu jest równoznaczne z utworzeniem kopii zapasowej. Dane są teraz bezpieczne i można je odzyskać w razie awarii.

W przypadku wybrania opcji zapisania kopii zapasowej w magazynie online uruchomi się aplikacja Acronis True Image Online. Wówczas zaloguj się na swoim koncie Acronis True Image Online lub zarejestruj nowe konto. Aby zarejestrować konto, kliknij łącze **Subskrypcja usługi Acronis True Image Online**.

1.3.2 Ekran główny

Po uruchomieniu programu Acronis True Image Home 2011 pojawia się ekran główny. Zapewnia on szybki dostęp do praktycznie wszystkich funkcji programu.

Jeżeli nie utworzono jeszcze żadnych kopii zapasowych, program zaproponuje utworzenie nowej kopii zapasowej przy użyciu narzędzia Acronis One-Click Backup lub ręcznie. Jeżeli będzie istnieć przynajmniej jedna kopia zapasowa, na ekranie pojawi się lista kopii.

Obszar Dodaj kopie zapasowe

Aby utworzyć nową kopię zapasową lub dodać istniejącą do listy kopii, można użyć obszaru **Dodaj kopie zapasowe**. Zawiera on następujące elementy:

- **Kopia zapasowa dysku i partycji**
- **Ciągła kopia zapasowa**
Jeżeli na liście kopii zapasowych znajduje się już kopia ciągła, ten element zmienia się na **Edytuj ustawienia ciągłej kopii zapasowej**, ponieważ nie można uruchamiać jednocześnie więcej niż jednej operacji tworzenia kopii ciągłej.
- **Kopia zapasowa online**
- **Kopia zapasowa plików**
- **Kopia zapasowa poczty e-mail**
- **Przeglądaj, aby znaleźć kopię zapasową**
Kliknij ten element, aby poszukać kopii zapasowych na komputerze i dodać je do listy kopii. Ta opcja może być przydatna, jeżeli istnieją kopie zapasowe utworzone przy użyciu poprzedniej wersji programu Acronis True Image Home 2011, które nie znajdują się na liście kopii.

Jeżeli dodaną kopię zapasową utworzono za pomocą poprzedniej wersji programu Acronis True Image Home 2011 lub skopiowano z innego komputera, wykonanie niektórych operacji nie będzie możliwe. Przede wszystkim nie można odświeżyć kopii zapasowej, klikając **Utwórz kopię zapasową**. Nie można również edytować ani klonować ustawień kopii zapasowych i harmonogramu. Aby móc wykonać niedostępne operacje, możesz odtworzyć ustawienia dodanej kopii zapasowej, wybierając **Operacje** → **Odtwórz ustawienia tworzenia kopii zapasowych** (aby uzyskać więcej informacji, zobacz „Menu Operacje” w dalszej części tej sekcji).

Menu Moje kopie zapasowe

Menu **Moje kopie zapasowe** zawiera następujące elementy:

- **Eksploruj wszystkie kopie zapasowe** — umożliwia eksplorowanie wszystkich kopii zapasowych w Eksploratorze kopii zapasowych Acronis przy użyciu osi czasu.
- **Sprawdź poprawność wszystkich kopii zapasowych** — sprawdza integralność wszystkich kopii zapasowych.
- **Rozwiń wszystko** — rozwija wszystkie zwinięte obszary kopii zapasowych.
- **Zwiń wszystko** — zwiija wszystkie rozwinięte obszary kopii zapasowych w wąskie paski.
- **Aktualizuj listę kopii zapasowych** — kliknij, aby wyszukać utracone kopie zapasowe.
- **Sortuj kopie zapasowe według:**
 - **Nazwa** — sortuje wszystkie kopie zapasowe w porządku alfabetycznym.
 - **Data utworzenia** — sortuje wszystkie kopie zapasowe od najnowszej do najstarszej.
 - **Data aktualizacji** — sortuje wszystkie kopie zapasowe według daty ostatniej wersji. Im nowsza jest ostatnia wersja kopii zapasowej, tym wyżej znajdzie się na liście kopii zapasowych.
 - **Typ** — sortuje wszystkie kopie zapasowe według typów. Kolejność jest następująca: kopie zapasowe dysków — kopie zapasowe plików — kopie zapasowe poczty e-mail — ciągła kopia zapasowa — kopie zapasowe ustawień aplikacji — kopie zapasowe stanu systemu — kopie zapasowe Windows — archiwa ZIP.
 - **Całkowity rozmiar** — sortuje wszystkie kopie zapasowe według rozmiaru: od największej do najmniejszej.

- **Usuń z listy:**
 - **Wszystkie kopie zapasowe** — usuwa wszystkie obszary kopii zapasowych z listy kopii. Usunięte kopie zapasowe można przywrócić na listę za pomocą narzędzia **Przeglądaj, aby znaleźć kopię zapasową**.
 - **Obszary, dla których nie wykonano jeszcze kopii zapasowych** — usuwa wszystkie „puste” obszary kopii zapasowych z listy kopii. Należy zachować ostrożność, ponieważ po usunięciu takich obszarów kopii zapasowych nie można już ich przywrócić na listę.

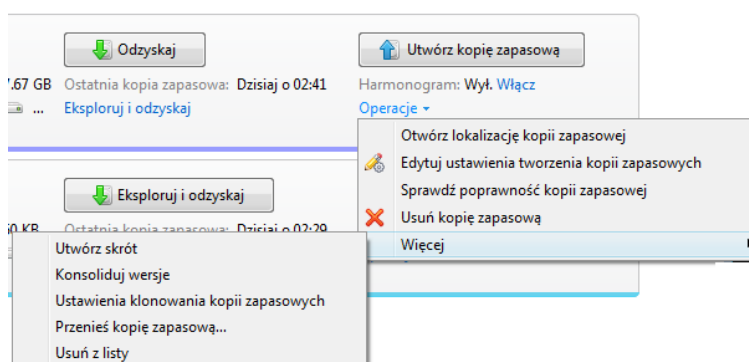
Obszar Moje kopie zapasowe

W tym obszarze znajdują się istniejące kopie zapasowe. Zapewnia on dostęp do wszystkich operacji na istniejących kopiach zapasowych i umożliwia rozpoczęcie odzyskiwania danych.

Aby rozpocząć odzyskiwanie ostatniej kopii zapasowej, wybierz kopię zawierającą dane do odzyskania i kliknij **Odzyskaj**. Jeżeli kopia zapasowa obrazu zawiera kilka wersji kopii, kliknij **Eksploruj wszystkie wersje** pod przyciskiem **Odzyskaj**. Pojawi się Eksplorator kopii zapasowej Acronis z wybraną kartą **Dyski i partycje**. Eksplorator kopii zapasowej Acronis można również otworzyć przez kliknięcie nazwy kopii.

W dowolnej chwili można zaktualizować istniejącą kopię zapasową, zaznaczając ją na liście kopii i klikając **Utwórz kopię zapasową**.

Menu Operacje

Po kliknięciu **Operacje** w polu wybranej kopii zapasowej pojawia się menu **Operacje** z następującymi elementami:

- **Otwórz lokalizację kopii zapasowej** — otwiera folder zawierający pliki kopii.
- **Edytuj ustawienia tworzenia kopii zapasowych** — umożliwia edytowanie ustawień bieżącej kopii.
- **Odtwórz ustawienia tworzenia kopii zapasowych** (element dostępny tylko dla kopii zapasowych dodanych ręcznie do listy kopii zapasowych) — umożliwia skonfigurowanie ustawień dla kopii zapasowych obrazu, plików i poczty e-mail utworzonych przy użyciu poprzedniej wersji programu Acronis True Image Home 2011. Ten element może być również wyświetlany w przypadku kopii zapasowych utworzonych na innym komputerze i dodanych do listy kopii zapasowych bez zaimportowania ich ustawień.
- **Sprawdź poprawność kopii zapasowej** — uruchamia sprawdzanie poprawności kopii.
- **Usuń kopię zapasową** — umożliwia usunięcie wszystkich wersji bieżącej kopii zapasowej z ich lokalizacji. Zachowaj ostrożność, ponieważ tej operacji nie można cofnąć.

- **Więcej** — otwiera następujące dodatkowe elementy:
 - **Utwórz skrót** — tworzy skrót na pulpicie. Skrót umożliwia rozpoczęcie tworzenia kopii zapasowej bez uruchamiania programu Acronis True Image Home 2011.
 - **Konsoliduj wersje** — umożliwia usunięcie niepotrzebnych już wersji kopii zapasowej przy zachowaniu spójności kopii.
 - **Klonuj ustawienia tworzenia kopii zapasowych** — umożliwia sklonowanie ustawień bieżącej kopii w celu utworzenia kilku podobnych kopii zapasowych. Sklonuj ustawienia kopii zapasowej, a następnie wprowadź odpowiednie zmiany.
 - **Przenieś kopię zapasową** — umożliwia przeniesienie wszystkich plików kopii zapasowej do innej lokalizacji. Następne wersje kopii zapasowych będą zapisywane w nowej lokalizacji.
-
- W przypadku zmiany miejsca docelowego kopii zapasowych przez edytowanie ustawień tworzenia kopii zapasowych w nowej lokalizacji będą zapisywane tylko nowe wersje kopii zapasowych. Utworzone wcześniej wersje kopii zapasowych pozostaną w starej lokalizacji.*
-
- **Usuń z listy** — usuwa bieżącą kopię zapasową z listy kopii w obszarze Moje kopie zapasowe. Ta operacja wyłącza również harmonogram związany z usuniętą kopią zapasową (jeżeli go zdefiniowano), ale nie usuwa plików kopii.
 - **Oczyść** (opcja dostępna tylko w przypadku ciągłej kopii zapasowej) — otwiera okno dialogowe **Czyszczenie**, w którym można usunąć niepotrzebne już wersje kopii zapasowej. Użycie tej opcji nie powoduje uszkodzenia ciągu kopii zapasowych.

*W przypadku ciągłej kopii zapasowej menu **Operacje** będzie dostępnych mniej elementów. Również przypadku kopii zapasowych utworzonych na innym komputerze, a następnie dodanych do listy kopii zapasowych bez zaimportowania ustawień tworzenia kopii zapasowych, w menu **Operacje** będzie dostępnych mniej elementów.*

Aby zwinąć rozwinięte pole kopii zapasowej do wąskiego paska, kliknij prawym przyciskiem myszy wolny obszar pola i wybierz **Zwiń** z menu skrótów. Rozwinięte pole kopii zapasowej można również zwinąć, klikając je dwukrotnie.

Aby rozwinąć zwinięte pole, kliknij prawym przyciskiem myszy wolny obszar pola i wybierz **Rozwiń** z menu skrótów lub kliknij dwukrotnie pole.

Gdy pole kopii zapasowej jest zwinięte, w menu **Operacje** znajdują się dodatkowe elementy związane z operacjami tworzenia kopii zapasowej i odzyskiwania danych:

- **Utwórz kopię zapasową** — dodaje nową wersję kopii zapasowej do istniejącej kopii lub zastępuje istniejącą wersję kopii, w zależności od używanego schematu tworzenia kopii zapasowych.
- **Eksploruj i odzyskaj** — otwiera okno **Eksplorator kopii zapasowej**.
- **Uruchom** (opcja dostępna tylko w przypadku ciągłej kopii zapasowej) — włącza ochronę przy użyciu ciągłej kopii zapasowej.
- **Wstrzymaj** (opcja dostępna tylko w przypadku ciągłej kopii zapasowej) — wstrzymuje ochronę przy użyciu ciągłej kopii zapasowej.

Aby włączyć lub zmienić harmonogram wybranej kopii zapasowej, kliknij łącze na prawo od elementu **Harmonogram**. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Planowanie (s. 127).

Przeszukaj

Aby odnaleźć znajdujący się w kopii zapasowej plik do odzyskania, wpisz w polu wyszukiwania na pasku menu głównego nazwę pliku lub jej część. Jeżeli wyszukiwanie zakończy się powodzeniem, program otworzy Eksplorator kopii zapasowej Acronis i wyświetli znaleziony plik oraz zawierające go kopie zapasowe.

Pasek menu

Pasek menu na ekranie głównym umożliwia wybieranie kilku głównych funkcji programu.

Na pasku menu znajdują się następujące elementy:

Narzędzia

Wybierz ten element menu, aby wyświetlić ekran Narzędzia i programy narzędziowe zawierający listę wszystkich dostępnych narzędzi i programów narzędziowych programu Acronis True Image Home 2011.

Try&Decide

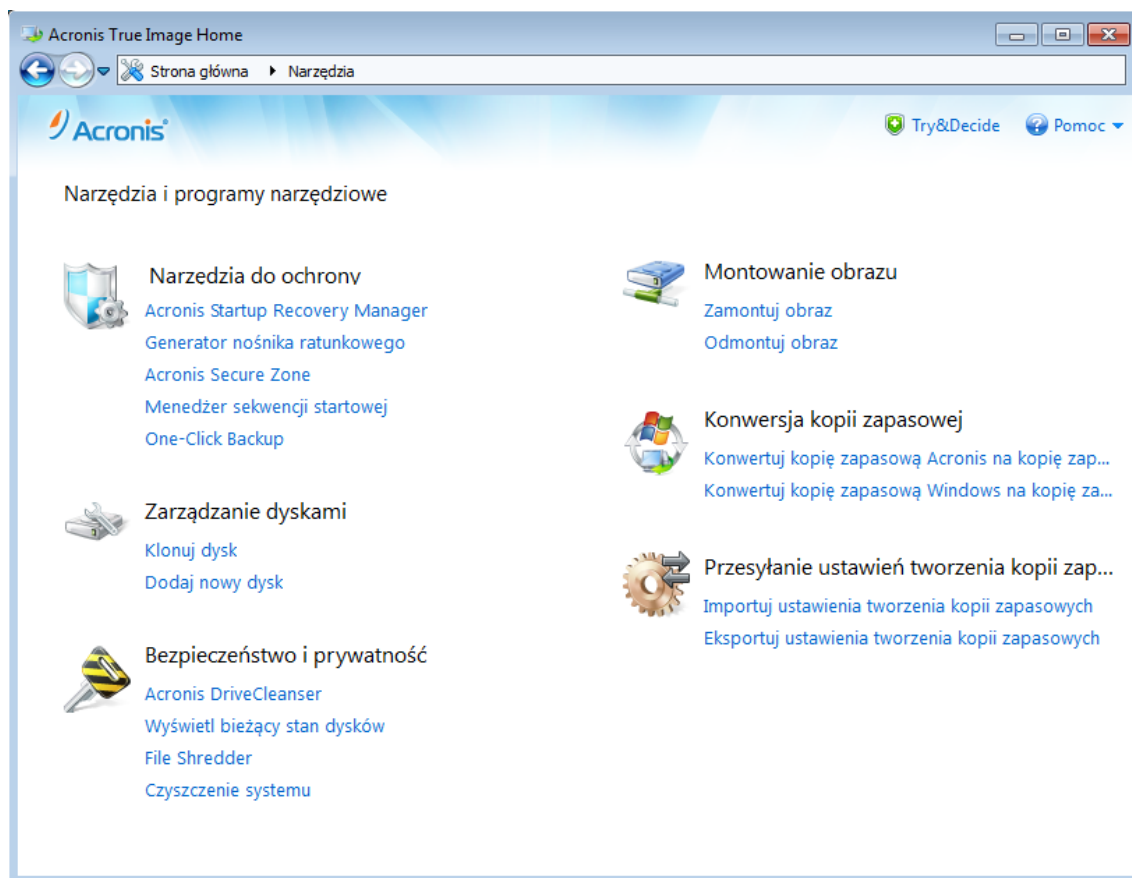
Wybierz ten element menu, aby włączyć lub wyłączyć funkcję Acronis Try&Decide albo zmienić jej ustawienia.

Pomoc

Wybierz ten element, aby otworzyć Pomoc programu, przejść do ekranu powitalnego, wygenerować raport systemowy, wyświetlić dziennik, uzyskać pomoc techniczną, sprawdzić dostępność aktualizacji (sprawdzanie dostępności aktualizacji można również włączyć lub wyłączyć ręcznie, wybierając opcję **Automatycznie wyszukuj aktualizacje po uruchomieniu**) itp. Ten element menu umożliwia także skonfigurowanie ustawień integracji z systemem Windows i ustawień limitu czasu.

1.3.3 Ekran Narzędzia

Ten ekran umożliwia wybranie narzędzi dostępnych w programie Acronis True Image Home 2011. Aby przejść do ekranu, kliknij **Narzędzia** w menu głównym. Uruchom wybrane narzędzie, klikając odpowiednie łącze. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Narzędzia (s. 141).

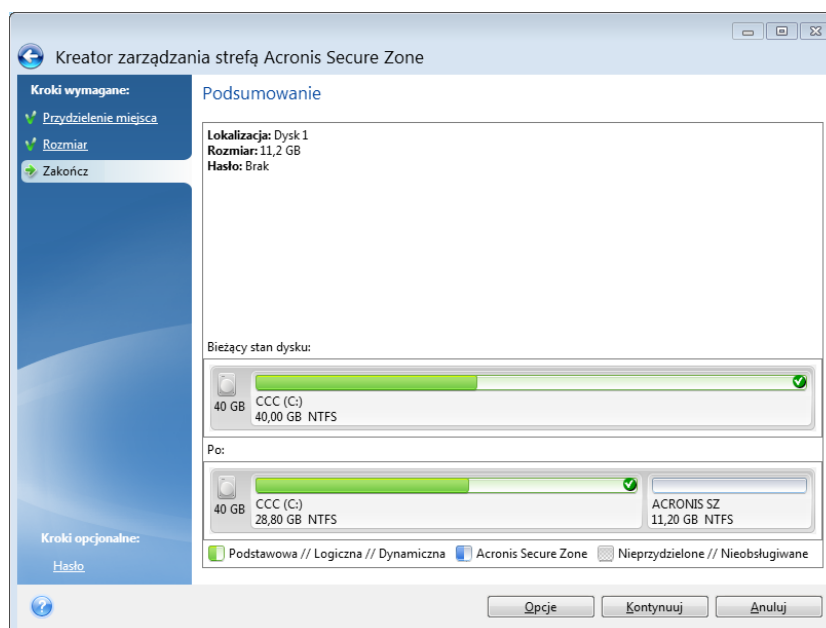

Aby wrócić do ekranu głównego, kliknij „Wstecz” w polu nawigacji w górnej części ekranu lub **Strona główna** w tym samym polu.

1.3.4 Kreatory i ikony obszaru powiadomień

Podczas używania narzędzi dostępnych w programie Acronis True Image Home 2011 w wielu przypadkach program może stosować kreatory w celu ułatwienia wykonania operacji.

Kreatory mają pasek boczny z listą wszystkich kroków (wymaganych i opcjonalnych) koniecznych do wykonania operacji. Jako przykład zobacz poniższy zrzut ekranowy kreatora Zarządzaj strefą Acronis Secure Zone.

Wykonane kroki oznaczane są zielonymi znacznikami wyboru. Zielona strzałka oznacza bieżący krok. Po ukończeniu wymaganych kroków i przejściu do kroku **Zakończ** w programie jest wyświetlany ekran Podsumowanie. Sprawdź podsumowanie operacji do wykonania i kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć operację.

Ikony obszaru powiadomień paska zadań

Podczas wykonywania większości operacji w obszarze powiadomień paska zadań Windows (prawa część paska stanu oznaczona zegarem) widać specjalne ikony. Po ustawieniu wskaźnika myszy na ikonie pojawi się wskaźnik określający postęp lub stan operacji. Po kliknięciu ikony prawym przyciskiem myszy otworzy się menu skrótów, w którym w razie potrzeby można zmienić status operacji lub ją anulować. Obecność ikony nie zależy od tego, czy jest otwarte okno główne programu. Jest ona dostępna także podczas zaplanowanych operacji tworzenia kopii zapasowych wykonywanych w tle.

1.3.5 Eksplorator kopii zapasowej Acronis

Eksplorator kopii zapasowej Acronis zawiera wiele informacji na temat kopii zapasowych: dotyczących typów kopii, numerów wersji, dat, zawartości, rezultatów tworzenia kopii itp. Oprócz tego Eksplorator kopii zapasowej pozwala przeglądać i odzyskiwać dane znajdujące się w kopiach zapasowych (zarówno partycji, jak i poszczególnych plików i folderów, a nawet wersji plików). Ponadto umożliwia on wykonywanie operacji na kopiach zapasowych — sprawdzanie ich poprawności, konwertowanie na kopie zapasowe Windows (tylko w przypadku kopii dysków), montowanie obrazów jako dysków i usuwanie zbędnych wersji kopii.

Przyjrzyjmy się bliżej Eksploratorowi kopii zapasowej Acronis. W jego oknie znajdują się dwie karty służące do wyświetlania kopii zapasowych i ich zawartości: **Dyski i partycje** (dostępna tylko w przypadku kopii zapasowych dysków) oraz **Pliki i foldery**.

Karta Dyski i partycje

Na karcie **Dyski i partycje** widać dyski i partycje zawarte w wybranej wersji kopii zapasowej.

Znajdują się tu także informacje o stanie dysków i partycji z momentu utworzenia bieżącej wersji kopii.

Wersje kopii zapasowej można przetaczać, korzystając z osi czasu w dolnej części ekranu. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Oś czasu.

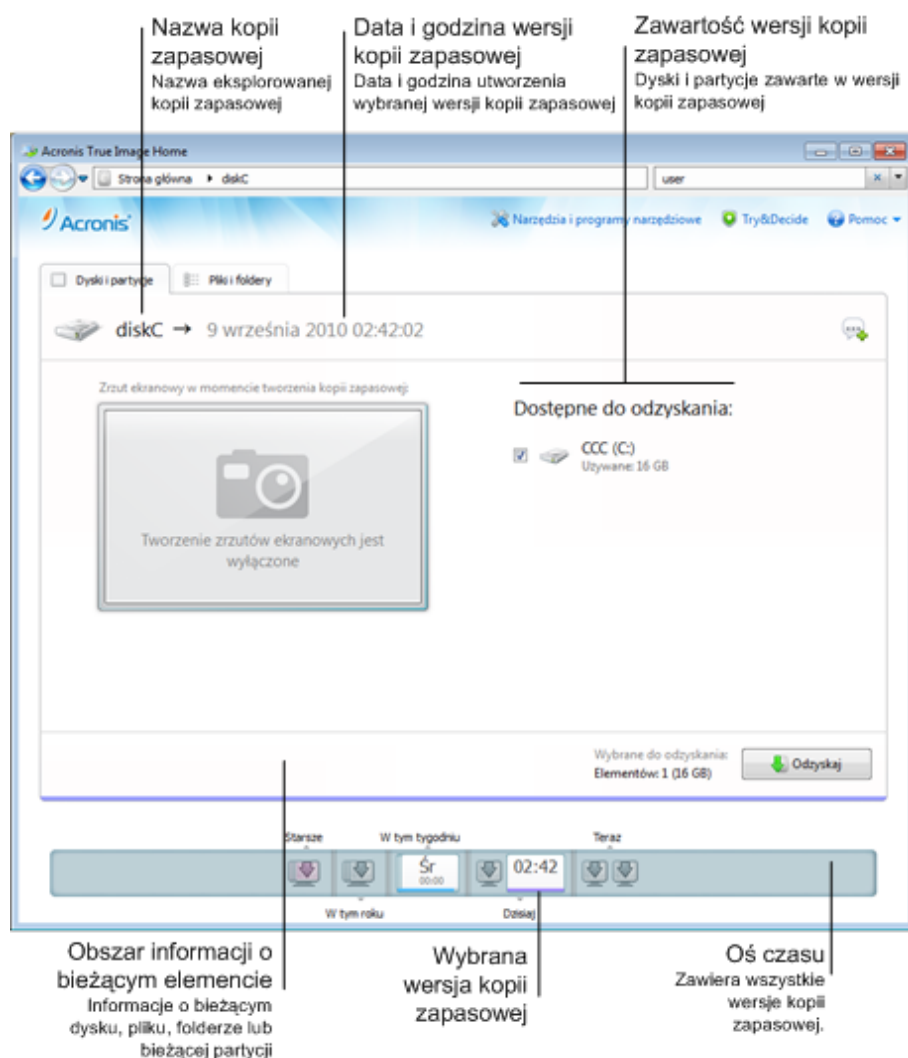
Aby odzyskać dyski lub partycje:

1. Na osi czasu wybierz wersję kopii zapasowej, z której chcesz odzyskać dyski lub partycje.
Obok nazwy kopii zapasowej pojawi się dokładna data i godzina utworzenia danej wersji kopii. Program odzyska dane w stanie, w jakim znajdowały się we wskazanym punkcie w czasie.
2. Zaznacz pola wyboru obok dysków lub partycji do odzyskania.
3. Kliknij **Odzyskaj**.

Aby odzyskać określone pliki foldery z kopii zapasowych dysków lub partycji:

1. Kliknij **Eksploruj pliki i foldery**. Pojawi się karta **Pliki i foldery**.
2. Wybierz pliki i foldery do odzyskania.
3. Kliknij **Odzyskaj**.

Aby uzyskać więcej informacji na temat odzyskiwania plików i folderów, zobacz Karta Pliki i foldery (s. 31).

Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy wybranej wersji kopii zapasowej program wyświetli menu skrótów udostępniające poniższe operacje:

- **Odzyskaj** — wybierz, aby odzyskać bieżącą wersję kopii zapasowej.
- **Sprawdź poprawność** — wybierz, aby sprawdzić integralność danych w określonej wersji kopii zapasowej.
- **Konwertuj na kopię zapasową Windows** (w przypadku kopii zapasowych obrazu) — wybierz, aby przekonwertować plik tib wersji kopii zapasowej na plik vhd.
- **Zamontuj** (w przypadku kopii zapasowych obrazu) — wybierz, aby zamontować wersję kopii zapasowej jako dysk.
- **Usuń wersję** — wybierz, aby usunąć wersję kopii zapasowej (użycie tej opcji nie powoduje uszkodzenia ciągu kopii zapasowych).
- **Widok** — wybierz, aby skonfigurować oś czasu w celu wyświetlenia dodatkowych informacji.

Aby znaleźć plik lub folder, który chcesz odzyskać, wpisz jego nazwę w polu wyszukiwania.

Obie karty umożliwiają również wyświetlanie komentarzy dotyczących kopii zapasowych oraz dodawanie, edytowanie i usuwanie komentarzy związanych z wybraną wersją kopii. Jeżeli dana wersja kopii zapasowej nie ma komentarza, kliknij **Dodaj komentarz**, a następnie wpisz żądany tekst

w obszarze komentarza i kliknij **Zapisz**. Jeżeli komentarz już istnieje, można go poddać edycji, klikając **Edytuj**. Po zakończeniu edycji kliknij **Zapisz**, aby zapisać zmieniony komentarz, lub **Anuluj**, aby anulować zmiany. Aby usunąć komentarz, kliknij **Usuń**.

Karta Pliki i foldery

Na karcie **Pliki i foldery** widać pliki i foldery zawarte w wybranej wersji kopii zapasowej. W obszarze po lewej stronie karty znajduje się drzewo katalogów, a w obszarze po prawej stronie — zawartość elementu wybranego w tym drzewie.

Na tej karcie można zapoznać się ze stanem plików i folderów z momentu utworzenia bieżącej wersji kopii zapasowej. Wersje kopii zapasowej można przełączać, korzystając z osi czasu w dolnej części ekranu. Aby uzyskać więcej informacji na temat korzystania z osi czasu, zobacz Oś czasu.

Aby odzyskać pliki lub foldery:

1. Na osi czasu wybierz wersję kopii zapasowej, z której chcesz odzyskać pliki lub foldery.
Obok nazwy kopii zapasowej pojawi się dokładna data i godzina utworzenia danej wersji kopii. Dane zostaną odzyskane w stanie, w jakim znajdowały się we wskazanym punkcie w czasie.
2. Zaznacz odpowiednie pola wyboru plików i folderów do odzyskania (zobacz zamieszczone poniżej reguły wyboru). Obok przycisku **Odzyskaj** pojawi się krótka informacja o wybranych elementach (ich liczbie i rozmiarze całkowitym).
3. Kliknij **Odzyskaj**.

Pliki i foldery można również odzyskać, przeciągając je na pulpit lub do wybranego folderu w Eksploratorze Windows.

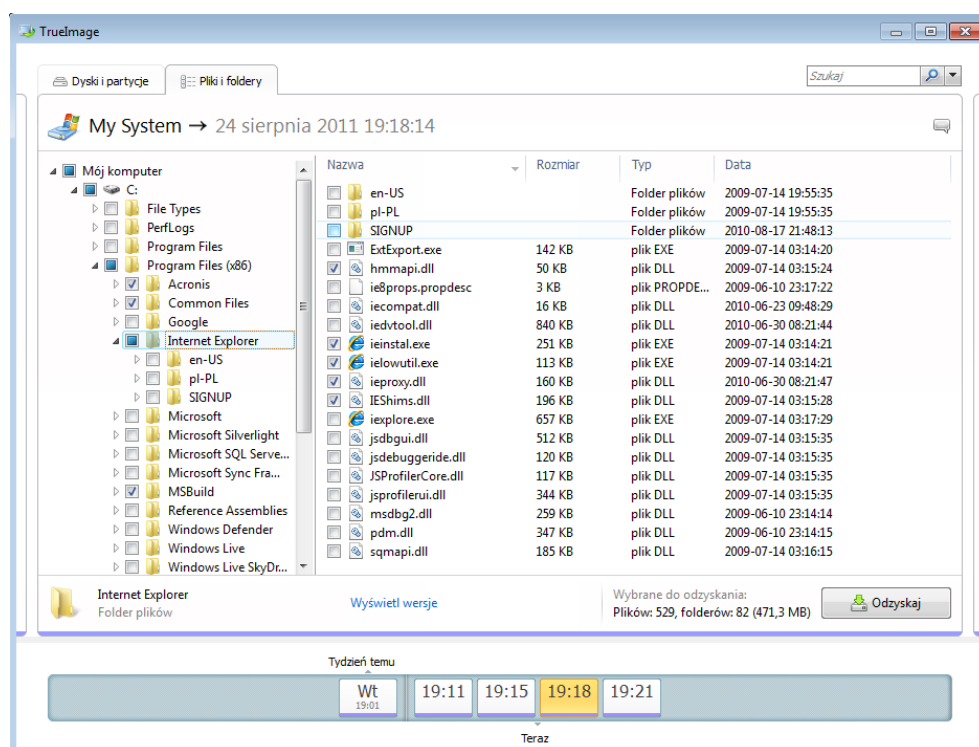
Plików nie można odzyskać przez przeciągnięcie ich do lokalizacji takiej jak serwer FTP, płyta CD/DVD czy inny nośnik optyczny, a także zamontowane pliki ISO.

Reguły wyboru

Pola wyboru odpowiadające elementom mogą znajdować się w następujących stanach:

- **Zaznaczone** (znacznik wyboru w polu) — ten stan oznacza, że dany element wybrano do odzyskania. Zaznaczenie folderu powoduje wybranie wszystkich znajdujących się w nim elementów.
- **Niezaznaczone** (puste pole) — ten stan oznacza, że danego elementu nie wybrano.
- **Mieszane** (pole wypełnione) — ten stan jest dostępny jedynie w przypadku folderów i oznacza, że wybrano tylko część elementów w danym folderze. Tego stanu nie można zdefiniować przez kliknięcie pola wyboru, ale można w ten sposób zmienić stan pola na „zaznaczone” lub „niezaznaczone”.

Zaznaczenie dysku, partycji, pliku lub folderu jako bieżącego elementu na liście nie powoduje wybrania go do odzyskania!

Większość elementów interfejsu użytkownika znajdujących się na tej karcie opisano w sekcji Karta Dyski i partycje (s. 29). Poniżej opisano elementy charakterystyczne dla tej karty.

Po kliknięciu elementu w obszarze przeglądarki pojawia się krótka informacja na jego temat. Zestaw wyświetlanych parametrów zależy od typu elementu. Po kliknięciu **Wyświetl wersje** program otwiera okno Wyświetl wersje, w którym znajduje się lista wszystkich wersji pliku w kopii zapasowej. Żądaną wersję można odzyskać według godziny utworzenia kopii zapasowej.

Klikając dwukrotnie plik w obszarze po prawej stronie, można odzyskać plik do folderu tymczasowego. Plik można otworzyć przy użyciu powiązanej z nim aplikacji, np. Eksploratora Windows.

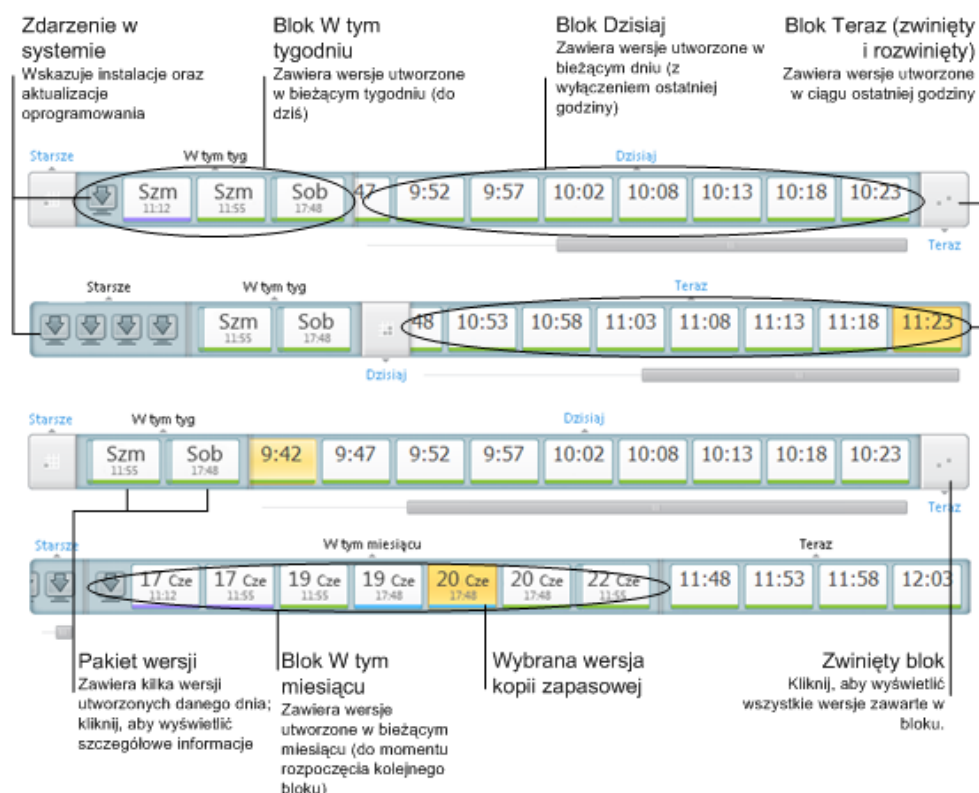
Oś czasu

Oś czasu w dolnej części ekranu Eksplorator kopii zapasowej Acronis zawiera zazwyczaj informacje na temat wersji kopii zapasowej zapisanych w wybranej kopii. Umożliwia ona łatwą nawigację po wersjach kopii zapasowych oraz odzyskiwanie danych w stanie, w jakim znajdowały się w określonym dniu i o określonej godzinie.

Gdy zostanie kliknięte łącze **Moje kopie zapasowe** na ekranie głównym, program wyświetli na osi czasu wszystkie Twoje kopie zapasowe. Wszystkie kopie zapasowe można też wyświetlić przez wybranie elementu **Moje kopie zapasowe** z listy rozwijanej w polu Nawigacja. Aby wyświetlić tę listę, kliknij ikonę strzałki po prawej stronie opcji **Strona główna** w polu Nawigacja.

U dołu kwadratów odpowiadających wersjom kopii zapasowych są wyświetlane kolorowe paski. Kolory pasków zależą od typu kopii zapasowej (fioletowe oznaczają kopie zapasowe dysków, turkusowe — kopie zapasowe plików, zielone — ciągłe kopie zapasowe, a brązowe — inne kopie zapasowe, np. utworzone przy użyciu poprzedniej wersji programu Acronis True Image Home 2011).

Na poniższej ilustracji przedstawiono różne stany osi czasu. Stan zależy od liczby kopii zapasowych oraz przeglądanej przedziału czasu.

Przedział czasu „Teraz” przedstawia wersje kopii zapasowych utworzone w ciągu ostatniej godziny. W przypadku używania ciągłych kopii zapasowych wersje kopii mogą być tworzone nawet co pięć minut.

Przedział czasu „Dzisiaj” przedstawia wersje kopii zapasowych utworzone od początku bieżącego dnia do ostatniej godziny.

Przedział czasu „Tydzień” może nosić nazwę „Tydzień temu” lub „W tym tygodniu”.

Jeżeli bieżącym dniem jest poniedziałek, wtorek lub środa, przedział czasu „Tydzień” nosi nazwę „Tydzień temu”. W takim przypadku na osi czasu widać wersje kopii zapasowych utworzone w poprzednim tygodniu oraz od początku bieżącego tygodnia do początku bieżącego dnia.

Jeżeli bieżącym dniem jest czwartek, piątek, sobota lub niedziela, przedział czasu „Tydzień” nosi nazwę „W tym tygodniu”. W takim przypadku na osi czasu widać wersje kopii zapasowych utworzone od początku bieżącego tygodnia do początku bieżącego dnia.

Przedział czasu „Miesiąc” może nosić nazwę „Miesiąc temu” lub „W tym miesiącu”.

Jeżeli bieżący dzień datuje się od pierwszego do piętnastego dnia danego miesiąca, przedział czasu „Miesiąc” nosi nazwę „Miesiąc temu”. W takim przypadku na osi czasu widać wersje kopii zapasowych utworzone w poprzednim miesiącu oraz od początku bieżącego miesiąca do początku przedziału czasu „Tydzień”.

Jeżeli bieżący dzień datuje się od szesnastego do trzydziestego pierwszego dnia danego miesiąca, przedział czasu „Miesiąc” nosi nazwę „W tym miesiącu”. W takim przypadku na osi czasu widać wersje kopii zapasowych utworzone od początku bieżącego miesiąca do początku przedziału czasu „Tydzień”.

Przedział czasu „W tym roku” przedstawia wersje kopii zapasowych utworzone od początku bieżącego roku do początku przedziału czasu „Miesiąc”.

Przedział czasu „Starsze” przedstawia wersje kopii zapasowych utworzone przed początkiem bieżącego roku.

Praca z przedziałami czasu i wersjami kopii zapasowych

Przedziały czasu można rozwijać (gdy liczba wersji kopii zapasowej mieści się na osi czasu) lub zwinąć w kwadratowe bloki. Po rozwinięciu przedziału czasu kwadraty oznaczające wersje kopii zapasowych mogą zawierać ikonę „ostrzeżenie” lub „błąd”. Taka ikona oznacza, że podczas tworzenia danej wersji w dzienniku zostały zarejestrowane błędy lub ostrzeżenia.

Jeżeli w danym dniu w przedziale czasu „Tydzień”, „Miesiąc”, „Rok” lub „Starsze” utworzono kilka kopii zapasowych, data jest przedstawiana na osi czasu przy użyciu specjalnej ikony „pakietu wersji”.

Po zatrzymaniu wskaźnika myszy nad zwiniętym blokiem przez ponad pół sekundy pojawi się informacja na temat początku i końca przedziału czasu oraz liczby zawartych w nim wersji kopii zapasowej.

Po zatrzymaniu wskaźnika myszy nad wersją kopii zapasowej w rozwiniętym przedziale czasu pojawiają się szczegółowe informacje na temat tej wersji.

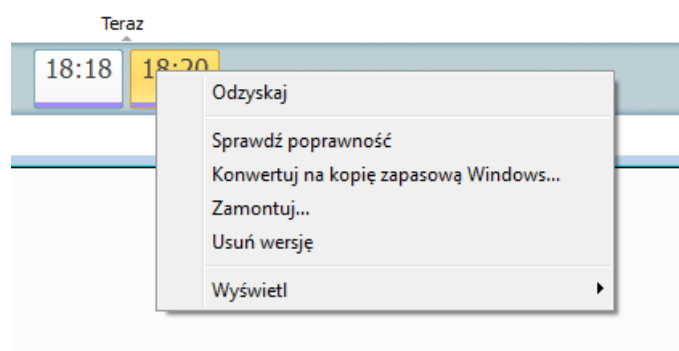
Kliknięcie zwiniętego bloku lub jego nazwy powyżej lub poniżej osi czasu powoduje rozwinięcie danego przedziału czasu. Jeżeli liczba wersji kopii zapasowej w danym przedziale czasu jest tak duża, że nie mieszczą się one na osi czasu, do ich przeglądania można użyć poziomego paska przewijania.

Jeśli po wybraniu następnego zwiniętego bloku nie ma miejsca na wyświetlenie wszystkich kopii zapasowych z nowo rozwiniętego bloku, program zwinie aktualnie rozwinięty blok.

Kliknięcie wersji kopii zapasowej powoduje jej wybranie w Eksploratorze kopii zapasowej.

Menu skrótów

Kliknięcie prawym przyciskiem myszy osi czasu powoduje wyświetlenie menu skrótów. Zawartość menu różni się w zależności od wybranego elementu.

Wersja kopii zapasowej dysku:

- Odzyskaj
- Sprawdź poprawność
- Konwertuj na kopię zapasową Windows...
- Zamontuj...

- Usuń wersję

Wersja kopii zapasowej pliku:

- Sprawdź poprawność
- Usuń wersję

Wersja ciągłej kopii zapasowej i Acronis True Image Online:

- Eksploruj i odzyskaj
- Usuń wersję

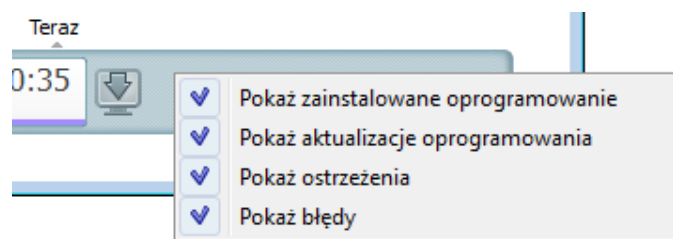
Pakiety wersji kopii zapasowej i bloki przedziałów czasu:

Kliknięcie prawym przyciskiem myszy zwiniętego pakietu wersji lub bloku przedziału czasu powoduje wyświetlenie menu skrótów zawierającego jeden element:

- Rozwiń

Wyświetlanie dodatkowych informacji na osi czasu

Oś czasu można również skonfigurować w taki sposób, aby były wyświetlane dodatkowe informacje. Odpowiednie polecenia są dostępne w podmenu **Widok**. Podmenu **Widok** można wyświetlić przez kliknięcie prawym przyciskiem myszy wersji kopii zapasowej lub wolnego miejsca na osi czasu.

- **Pokaż zainstalowane oprogramowanie** — w przypadku wybrania tego elementu na osi czasu będą wyświetlane ikony oznaczające momenty, w których na komputerze zainstalowano nowe oprogramowanie.
- **Pokaż aktualizacje oprogramowania** — w przypadku wybrania tego elementu na osi czasu będą wyświetlane ikony oznaczające aktualizacje systemu Windows i programów zainstalowanych na komputerze.
- **Pokaż ostrzeżenia** — w przypadku wybrania tego elementu na osi czasu będą wyświetlane wszystkie wersje kopii zapasowych, których tworzenie zostało wstrzymane lub zakończone z ostrzeżeniami (ten element jest domyślnie wybrany).
- **Pokaż błędy** — w przypadku wybrania tego elementu na osi czasu będą wyświetlane operacje tworzenia wersji kopii zapasowej zakończone niepowodzeniem i zakończone z błędami.

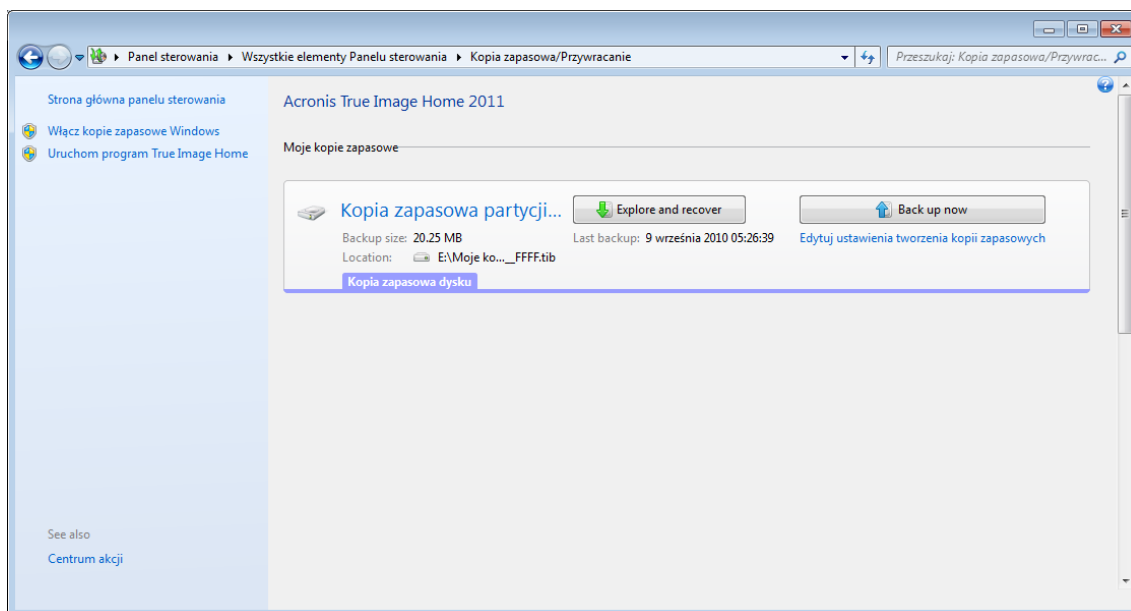
1.3.6 Integracja z systemem Windows 7

Podczas instalacji program Acronis True Image Home 2011 umożliwia ściślejszą integrację z systemem Windows 7. Takie scalenie umożliwia lepsze wykorzystanie potencjału komputera. Nowy, przyjazny dla użytkownika interfejs umożliwia dużo szybsze uruchamianie tworzenia kopii zapasowych oraz odzyskiwania.

Po integracji do menu Start systemu Windows są dodawane elementy programu Acronis True Image Home 2011, są zmieniane właściwości przycisku Acronis True Image Home 2011 na pasku zadań oraz

jest dodawana możliwość konfigurowania i uruchamiania operacji programu Acronis True Image Home 2011 przy użyciu Panelu sterowania systemu Windows 7.

Najistotniejsze zmiany następują w kategorii System i zabezpieczenia w Panelu sterowania systemu Windows 7. Opcja Acronis True Image Home 2011 zastępuje opcję Kopia zapasowa systemu Windows w elemencie Kopia zapasowa i przywracanie. Jeżeli program Acronis True Image Home 2011 został zainstalowany bez tworzenia kopii zapasowych, w oknie Kopia zapasowa i przywracanie można utworzyć kopię zapasową za pomocą narzędzia Acronis One-Click Backup.

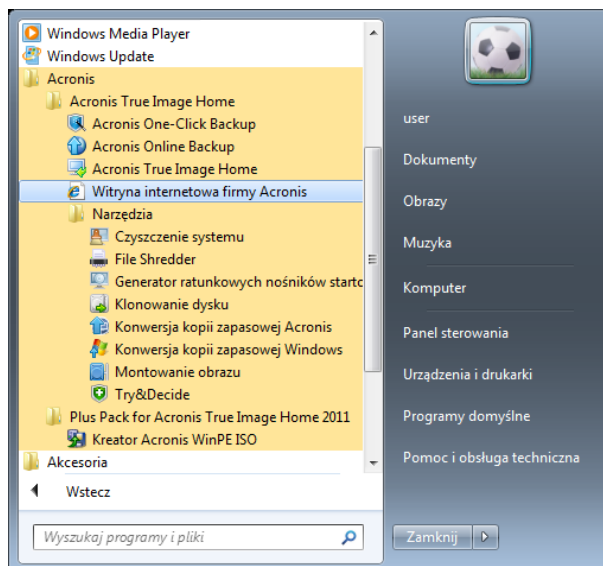

Jeżeli zostały utworzone kopie zapasowe, w oknie Kopia zapasowa i przywracanie pojawi się pole Ciągła kopia zapasowa i pole najstarszej kopii zapasowej dysku lub partycji. W Panelu sterowania można odzyskać dane z kopii zapasowej, odświeżyć kopie zapasowe oraz wstrzymać/uruchomić tworzenie ciągłej kopii zapasowej.

Aby powrócić do używania funkcji Kopia zapasowa systemu Windows, kliknij **Włącz kopie zapasowe Windows** w panelu po lewej stronie. Spowoduje to usunięcie elementu Acronis True Image Home 2011 z Panelu sterowania i zastąpienie go elementem Kopia zapasowa systemu Windows.

*Jeśli później zechcesz ponownie zintegrować program Acronis True Image Home 2011 z systemem Windows 7, kliknij **Pomoc** na pasku narzędzi i wybierz **Zintegruj program True Image z systemem Windows**.*

W menu **Start** dostępne są również następujące dodatkowe elementy programu Acronis True Image Home 2011:

Te elementy menu umożliwiają używanie głównych funkcji, narzędzi i programów narzędziowych programu Acronis True Image Home 2011 bez uruchamiania go.

Ustawienia integracji

Istnieje możliwość wybrania komponentów Acronis, które mają zostać zintegrowane z systemem Windows.

- **Konsola Acronis w Panelu sterowania systemu Windows** (dostępna tylko dla użytkowników systemu Windows 7)

Wybierz ten element, aby zastąpić Kopię zapasową systemu Windows konsolą Acronis w Panelu sterowania systemu Windows. Umożliwia to zarządzanie kopiami zapasowymi bez uruchamiania programu Acronis True Image Home 2011.

- **Karta odzyskiwania Acronis w oknie Właściwości**

Wybierz ten element, aby dodać kartę **Odzyskiwanie Acronis** do okna **Właściwości**. Aby otworzyć to okno, w Eksploratorze Windows kliknij prawym przyciskiem myszy wymagany plik lub folder, a następnie kliknij **Właściwości**. Karta **Odzyskiwanie Acronis** umożliwia wyświetlanie i odzyskiwanie poszczególnych wersji wybranego pliku lub folderu.

*Jeśli zmienisz nazwę pliku lub folderu chronionego przez ciągłą kopię zapasową Acronis albo uwzględnionego w zwykłej kopii zapasowej, wersje elementu, który zmienił nazwę, znikną z karty **Odzyskiwanie Acronis**. Po pewnym czasie mogą pojawić się ponownie.*

- **Polecenia menu skrótów**

W Eksploratorze Windows można kliknąć prawym przyciskiem myszy plik, folder, partycję lub dysk, aby otworzyć menu skrótów. Oprócz poleceń systemu Windows menu to może zawierać polecenia oprogramowania Acronis, takie jak **Utwórz kopię zapasową**, **Odzyskiwanie Acronis** itp.

2 Jak

Ze względu na dużą objętość Podręcznika użytkownika znalezienie w nim instrukcji dotyczących określonego zadania może się okazać niełatwe.

W tej sekcji opisano najczęściej używane zadania oraz zamieszczono łącza do odpowiednich części Podręcznika użytkownika.

Kliknij odpowiedni numer strony (lub łącze, jeśli przeglądasz Pomoc), aby uzyskać informacje na temat:

- ochrony całego systemu przed awarią (s. 109)
- odzyskiwania systemu w sytuacji, gdy nie można uruchomić komputera (s. 82)
- tworzenia kopii zapasowych zdjęć, dokumentów finansowych, muzyki czy filmów domowych (s. 45)
- ciągłej ochrony wyników codziennej pracy (s. 51)
- tworzenia kopii zapasowej poczty e-mail (s. 48)
- tworzenia ratunkowego nośnika startowego (s. 143)
- wybierania odpowiedniego trybu wideo podczas uruchamiania przy użyciu nośnika ratunkowego (s. 117)
- sprawdzania, czy nośnika ratunkowego będzie można użyć w razie potrzeby (s. 116)
- bezpiecznego wypróbowywania zmian wprowadzonych w systemie (s. 120)
- tworzenia i używania strefy Acronis Secure Zone (s. 155)
- odzyskiwania starej kopii zapasowej do nowego sprzętu/migracji systemu z jednego komputera na drugi (s. 96)
- klonowania dysku (s. 162)
- dodawania i partycjonowania nowego dysku twardego (s. 169)
- sprawdzania, czy inne osoby nie mogą uzyskać dostępu do danych (s. 69)
- automatycznego odświeżania kopii zapasowych (Schematy tworzenia kopii zapasowych (s. 62) lub Planowanie (s. 127))
- wyszukiwania kopii zapasowej zawierającej określony plik do odzyskania (s. 129)

3 Tworzenie kopii zapasowych danych

Program Acronis True Image Home 2011 oferuje szerokie możliwości tworzenia kopii zapasowych, atrakcyjne nawet dla profesjonalnych informatyków. Obejmują one tworzenie kopii zapasowych dysków (partycji), plików i poczty e-mail. Możesz wybrać funkcję tworzenia kopii zapasowych najlepiej dopasowaną do swoich potrzeb lub korzystać z wszystkich funkcji. Poniżej zostały szczegółowo opisane funkcje tworzenia kopii zapasowych.

3.1 Różnice między kopiami zapasowymi plików a obrazami dysku lub partycji

Kopia zapasowa jest kopią wybranych plików, folderów lub informacji zapisanych na dyskach.

Podczas tworzenia kopii zapasowej plików i folderów kompresowane i zachowywane są tylko dane wraz z drzewem folderów.

Kopie zapasowe dysków/partycji różnią się od kopii zapasowych plików i folderów. Program Acronis True Image Home 2011 zachowuje migawkę dysku twardego sektor po sektorze. W jej skład wchodzi system operacyjny, rejestr, sterowniki, aplikacje i pliki danych, a także obszary systemowe niewidoczne dla użytkownika. Procedura ta nosi nazwę „tworzenia obrazu dysku”, a wynikowa kopia zapasowa nazywana jest często obrazem dysku lub partycji.

Domyślnie program Acronis True Image Home 2011 zachowuje jedynie te sektory dysku twardego, które zawierają dane (w przypadku obsługiwanych systemów plików).

Program Acronis True Image Home nie tworzy kopii zapasowych informacji zawartych w pliku wymiany. Nie tworzy również kopii zapasowych pliku pagefile.sys w systemach Windows XP i nowszych oraz pliku hiberfil.sys (który przechowuje zawartość pamięci RAM, gdy komputer przechodzi w stan hibernacji). Pozwala to zmniejszyć rozmiar obrazu i przyspiesza proces jego tworzenia i odzyskiwania.

Wciąż można jednak użyć opcji **Utwórz kopię zapasową sektor po sektorze**, umożliwiającej tworzenie obrazów zawierających wszystkie sektory dysku twardego.

Obraz partycji zawiera wszystkie pliki i foldery (w tym pliki ukryte i systemowe), rekord rozruchowy i tablicę alokacji plików (FAT). Obejmuje także pliki z katalogu głównego i ścieżkę zerową dysku twardego wraz z głównym rekordem rozruchowym (MBR).

Obraz dysku zawiera obrazy wszystkich jego partycji, jak również ścieżkę zerową wraz z głównym rekordem rozruchowym (MBR).

Wszystkie kopie zapasowe programu Acronis True Image Home 2011 mają domyślnie rozszerzenie „.tib”. Nie należy zmieniać tego rozszerzenia.

Warto pamiętać, że poza odzyskiwaniem plików i folderów z kopii zapasowych plików możliwe jest także ich odzyskiwanie z kopii zapasowych dysków/partycji. W tym celu zamontuj obraz jako dysk wirtualny (zobacz Montowanie obrazu (s. 190)) lub użyj Eksploratora kopii zapasowej Acronis w celu wybrania plików i/lub folderów, które chcesz odzyskać z kopii zapasowej dysku/partycji.

3.2 Pełne, przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe

Program Acronis True Image Home 2011 udostępnia trzy metody tworzenia kopii zapasowych:

- 1) **Pełna** — obejmuje wszystkie dane istniejące w momencie tworzenia kopii zapasowej. Stanowi podstawę dla kolejnych kopii przyrostowych lub różnicowych. W razie potrzeby można jej użyć jako samodzielnej kopii zapasowej.
- 2) **Przyrostowa** — ta kopia obejmuje tylko pliki zmienione od czasu utworzenia OSTATNIEJ kopii zapasowej.
- 3) **Różnicowa** — ta kopia obejmuje tylko pliki zmienione od czasu utworzenia ostatniej PEŁNEJ kopii zapasowej.

Zaleca się wybranie jednego z następujących trzech podejść do metod tworzenia kopii zapasowych:

„**Pełna**” — samodzielna pełna kopia zapasowa może być optymalnym rozwiązaniem w przypadku częstego przywracania systemu do stanu początkowego lub w sytuacji, gdy zarządzanie wieloma plikami jest kłopotliwe.

„**Przyrostowa**” — ten tryb jest najbardziej przydatny, jeśli wymagane jest częste tworzenie kopii zapasowych i możliwość wycofania zmian do określonego punktu w czasie. Po początkowym utworzeniu pełnej kopii zapasowej codzienne wykonywanie kopii przyrostowej zapewni identyczny rezultat jak codzienne tworzenie kopii pełnej. Obrazy przyrostowe zajmują mniej miejsca niż obrazy pełne lub różnicowe.

Taki scenariusz tworzenia kopii zapasowych może uwzględniać cotygodniowe tworzenie pełnej kopii zapasowej systemu oraz codzienne wykonywanie kopii poziomu pośredniego obejmujących dane zmienione od czasu utworzenia OSTATNIEJ kopii.

Ten scenariusz wymaga mniejszej ilości miejsca oraz czasu na tworzenie codziennych kopii zapasowych, ale odzyskanie systemu w przypadku awarii jest bardziej kłopotliwe. Jeżeli awaria wystąpi w czwartek, będzie trzeba odzyskać ostatnią PEŁNĄ kopię zapasową, a następnie kopie przyrostowe z poniedziałku, wtorku i środy.

„**Różnicowa**” — jest to podejście pośrednie pomiędzy dwoma opisanymi powyżej. Sprawdza się dobrze w warunkach przejściowych. Każda różnicowa kopia zapasowa zawiera wszystkie pliki zmienione od czasu utworzenia ostatniej kopii pełnej. Do jej utworzenia potrzeba mniej czasu i miejsca niż w przypadku kopii „pełnej”, ale więcej niż w przypadku kopii „przyrostowej”. Odzyskiwanie jest łatwiejsze niż w przypadku metody (2) — wystarczy odzyskać ostatnią pełną kopię zapasową oraz ostatnią kopię różnicową.

Przykłady i zalecenia

Aby wybrać preferowaną metodę tworzenia kopii zapasowej, należy skonfigurować niestandardowy schemat tworzenia kopii zapasowych. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Schemat niestandardowy (s. 64).

W przypadku każdego ze schematów tworzenia kopii zapasowych można wybrać dowolne podejście, zależnie od rozmiarów kopii i częstotliwości modyfikowania plików. Jeżeli na przykład niemal wszystkie uwzględniane pliki ulegają zmianie przed utworzeniem kopii przyrostowej, rozmiar takiej kopii będzie prawie identyczny jak pełnej kopii zapasowej. W takiej sytuacji lepiej wybrać „pełną” kopię zapasową, aby uprościć proces odzyskiwania danych.

Scenariusz tworzenia „różnicowych” kopii zapasowych również opiera się na cotygodniowym tworzeniu pełnej kopii zapasowej systemu, a dodatkowo obejmuje codzienne wykonywanie kopii plików zmienionych od czasu utworzenia ostatniej kopii pełnej.

Ten schemat wymaga użycia coraz większej ilości miejsca w miarę upływu kolejnych dni tygodnia, ale do odzyskania danych potrzeba tylko dwóch kopii zapasowych — ostatniej kopii PEŁNEJ i kopii różnicowej z poprzedniego dnia. Wiele osób preferuje tę metodę, ponieważ ułatwia ona odzyskiwanie danych, a tworzenie kopii zapasowych odbywa się głównie nocą.

W tych przykładach jedyne różnice między dwoma opisanymi scenariuszami tworzenia kopii zapasowych są następujące:

Kopie przyrostowe wymagają mniej miejsca na dysku niż kopie różnicowe.

W przypadku metody przyrostowej do pełnego odzyskania danych potrzeba wszystkich kopii zapasowych utworzonych w danym tygodniu, a w przypadku metody różnicowej — nie więcej niż dwóch kopii w dowolnym momencie.

Przyrostowa lub różnicowa kopia zapasowa utworzona po defragmentacji dysku może być znacznie większa niż zazwyczaj. Jest to spowodowane zmianą lokalizacji plików na dysku przez program defragmentujący, co znajduje odzwierciedlenie w kopiach zapasowych. Dlatego po wykonaniu defragmentacji dysku zaleca się ponowne utworzenie pełnej kopii zapasowej.

W przypadku utracenia lub uszkodzenia przyrostowej wersji kopii zapasowej wszystkie przyrostowe wersje kopii zapasowej utworzone po niej stają się bezużyteczne.

Usuwanie kopii zapasowych i wersji kopii zapasowych

Niepotrzebne już kopie zapasowe oraz wersje kopii zapasowych można usuwać. Program Acronis True Image Home 2011 przechowuje informacje na temat kopii zapasowych w bazie metadanych.

Dlatego usunięcie zbędnych plików kopii zapasowych przy użyciu Eksploratora Windows nie powoduje usunięcia informacji o nich z bazy danych i program Acronis True Image Home 2011 przyjmuje, że te kopie nadal istnieją.

Może to spowodować błędy, gdy program spróbuje wykonać operacje na nieistniejących kopiach zapasowych. Z tego powodu zbędne kopie zapasowe oraz wersje kopii zapasowych należy usuwać wyłącznie przy użyciu narzędzi dostępnych w programie Acronis True Image Home 2011.

Aby usunąć całą kopię zapasową:

Na ekranie głównym znajdź odpowiednie pole kopii zapasowej, kliknij **Operacje**, a następnie kliknij **Usuń kopię zapasową**.

W przypadku usuwania całej kopii zapasowej usuwane są również wszystkie jej wersje.

Aby usunąć określoną wersję kopii zapasowej:

1. Na ekranie głównym znajdź odpowiednie pole kopii zapasowej, kliknij **Eksploruj i odzyskaj** lub **Eksploruj wszystkie wersje**.
2. W Eksploratorze kopii zapasowej kliknij prawym przyciskiem myszy wersję do usunięcia, a następnie kliknij **Usuń wersję**.

W przypadku usuwania wersji kopii zapasowej należy pamiętać, że mogą istnieć inne wersje zależne od tej wersji. Wówczas wersje zależne również zostaną usunięte, ponieważ odzyskanie z nich danych stałoby się niemożliwe.

- **W przypadku usuwania pełnej wersji kopii zapasowej** — program usunie również wszystkie kolejne przyrostowe i różnicowe wersje kopii zapasowych utworzone do czasu utworzenia następnej pełnej wersji kopii zapasowej.
- **W przypadku usuwania przyrostowej lub różnicowej wersji kopii zapasowej** — program usunie również wszystkie kolejne przyrostowe wersje kopii zapasowej utworzone do czasu utworzenia kolejnej pełnej lub różnicowej wersji kopii zapasowej.

3.3 Tworzenie kopii zapasowych partycji i dysków

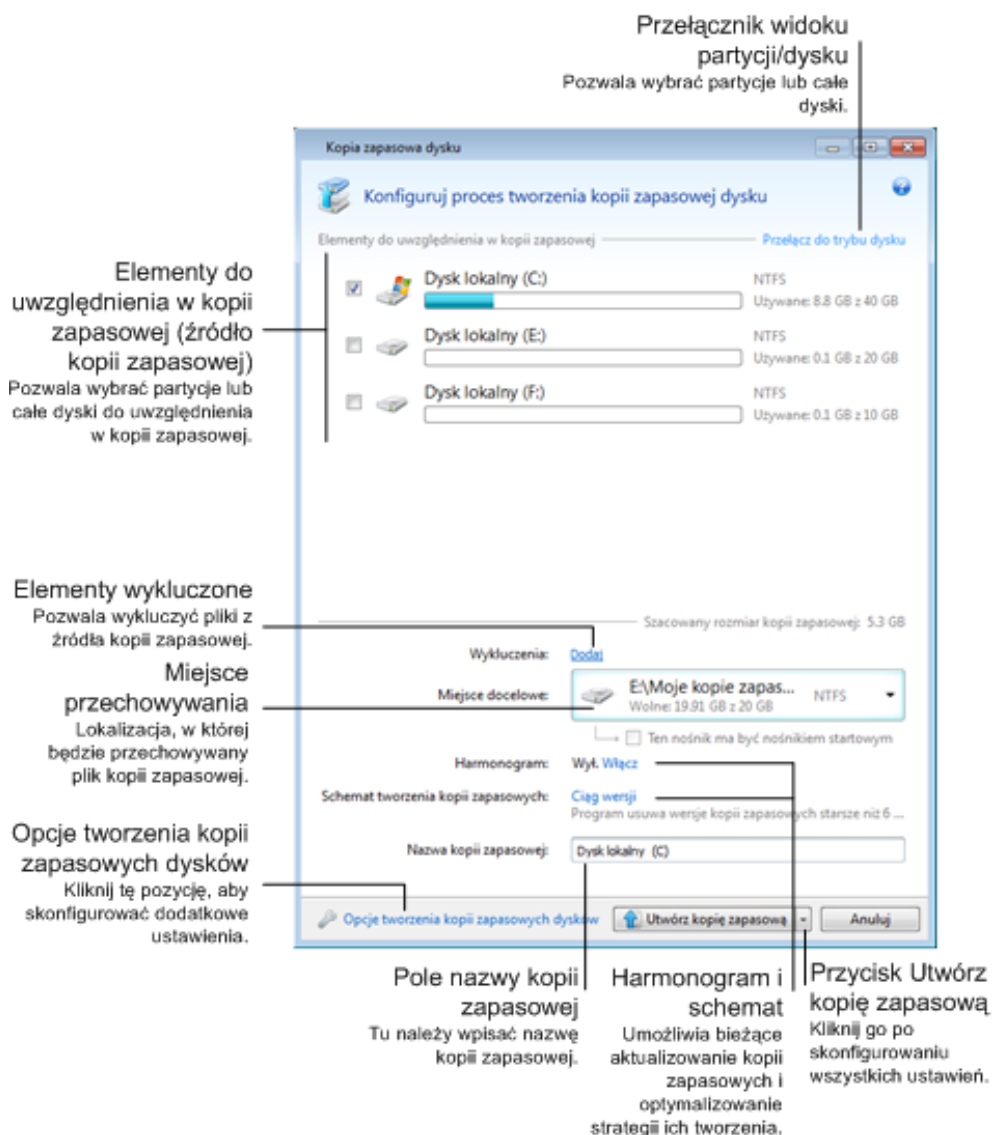
Tworzenie kopii zapasowej obrazu jest dziecinnie proste.

a) Wybierz partycję, której kopię zapasową chcesz utworzyć, zaznaczając jej pole wyboru. Jeżeli na dysku jest kilka partycji, a chcesz utworzyć kopię zapasową całego dysku, kliknij **Przełącz do trybu dysku** i zaznacz pole wyboru dysku. Aby powrócić do wyboru partycji, kliknij **Przełącz do trybu partycji**.

b) Wybierz miejsce docelowe kopii zapasowej (możesz pozostawić domyślne miejsce docelowe lub wybrać nowe miejsce, klikając strzałkę w dół po prawej stronie bieżącego miejsca docelowego i wybierając **Przeglądaj**).

c) Kliknij **Utwórz kopię zapasową**.

Możesz również zaplanować utworzenie kopii zapasowej, zmienić domyślne opcje tworzenia kopii zapasowych oraz wykluczyć pliki i foldery z kopii zapasowej. Aby skonfigurować tworzenie kopii zapasowej, kliknij odpowiednie łącza.

Poniżej opisano sposób konfigurowania tworzenia kopii zapasowej przy użyciu większości dostępnych ustawień kopii zapasowej obrazu.

1. Wybierz partycje, których kopie zapasowe chcesz utworzyć, zaznaczając ich pola wyboru. Jeżeli na dysku jest kilka partycji, a chcesz utworzyć kopię zapasową całego dysku, kliknij **Przełącz do trybu dysku** i zaznacz pole wyboru dysku. Aby powrócić do wyboru partycji, kliknij **Przełącz do trybu partycji**.
2. Możesz wykluczyć z kopii zapasowej niektóre pliki i foldery. Na przykład mogą to być niektóre filmy przeniesione z płyt DVD do folderu na partycji z danymi. Zajmują one dużo miejsca, a nie ma sensu tworzyć kopii zapasowej tych filmów, ponieważ znajdują się one na płytach DVD. Aby wykluczyć folder, kliknij łącze **Dodaj** po prawej stronie opcji **Wykluczenia** i dodaj folder do listy wykluczonych elementów.
3. Wybierz miejsce docelowe kopii zapasowej (możesz pozostawić domyślne miejsce docelowe lub wybrać nowe miejsce, jeśli wolisz, klikając strzałkę w dół po prawej stronie bieżącego miejsca docelowego i wybierając **Przeglądaj**).

Jeżeli miejscem docelowym kopii zapasowej jest nośnik wymienny (pamięć USB, płyta BD, płyta DVD lub inny), dostępne jest pole wyboru **Ten nośnik ma być nośnikiem startowym**. Zaznaczenie tego pola wyboru spowoduje utworzenie na nośniku wymiennym startowego środowiska ratunkowego i dodanie autonomicznej wersji programu Acronis True Image Home 2011. Program Acronis True Image Home 2011 będzie można uruchomić z nośnika wymiennego na komputerze bez systemu operacyjnego lub na uszkodzonym komputerze, którego nie można uruchomić.

Jeżeli to możliwe, należy unikać zapisywania kopii zapasowych partycji systemowej na dyskach dynamicznych, ponieważ odzyskiwanie partycji systemowej odbywa się w środowisku Linux. Systemy Linux i Windows obsługują dyski dynamiczne w odmienny sposób. Może to spowodować problemy podczas odzyskiwania danych.

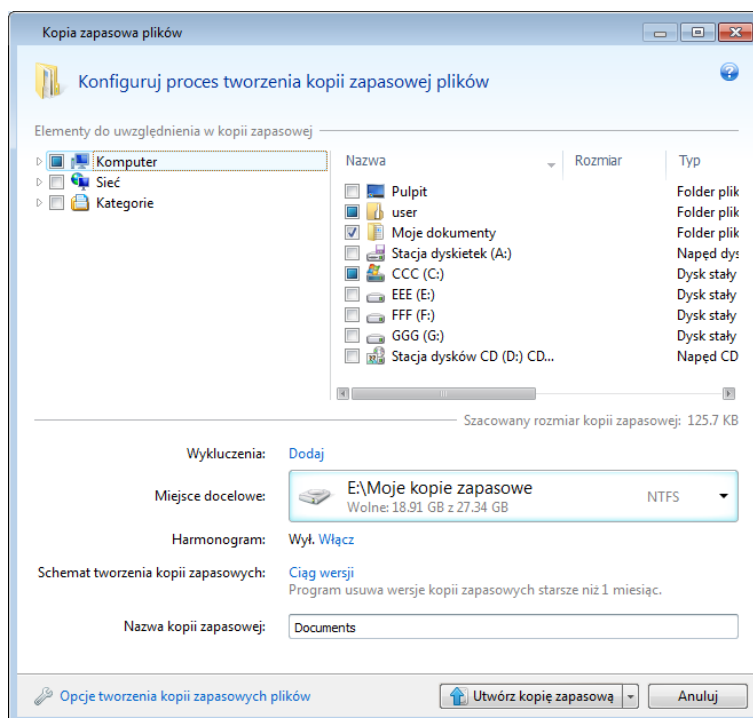
4. Jeśli chcesz uruchamiać tworzenie kopii zapasowych zgodnie z harmonogramem, kliknij łącze po prawej stronie opcji **Harmonogram**, włącz zaplanowane tworzenie kopii zapasowych i ustaw odpowiedni harmonogram. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Planowanie (s. 127).
5. Możesz również zmienić domyślny schemat tworzenia kopii zapasowych, klikając odpowiednie łącze. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Schematy tworzenia kopii zapasowych (s. 62).
6. Aby przypisać kopii zapasowej określoną nazwę, wpisz nazwę w polu **Nazwa kopii zapasowej**, zastępując nazwę domyślną.

Do nazwy kopii zapasowej można dodać pożyteczne informacje. Aby to zrobić, kliknij strzałkę w dół po prawej stronie miejsca docelowego, a następnie kliknij **Przeglądaj**. Wybierz elementy, które chcesz dodać, w polu po prawej stronie wiersza **Nazwa pliku**:

- Dodaj dzień — zostanie dodana data utworzenia kopii zapasowej.
 - Dodaj godzinę — zostanie dodana godzina utworzenia kopii zapasowej.
 - Dodaj nazwę użytkownika — zostanie dodana nazwa bieżącego użytkownika.
 - Dodaj nazwę komputera — zostanie dodana nazwa komputera.
 - Dodaj nazwę zadania — zostanie dodana nazwa zadania zawierającego kopię zapasową.
 - Dodaj numer uruchamiania zadania — zostanie dodany numer porządkowy uruchomienia zadania.
7. Kliknij **Opcje tworzenia kopii zapasowych dysków**, aby ustawić opcje konfigurowanej kopii zapasowej. Jeśli na przykład dysk z danymi zawiera poufne informacje, można je chronić za pomocą szyfrowania. Można również zdecydować o sprawdzeniu poprawności kopii zapasowej tuż po jej utworzeniu. Sprawdzenie poprawności można również wykonać później. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Opcje tworzenia kopii zapasowych (s. 62).
 8. Po skonfigurowaniu operacji tworzenia kopii zapasowej można ją uruchomić, klikając **Utwórz kopię zapasową**. Jeśli chcesz utworzyć kopię zapasową później lub według harmonogramu, kliknij strzałkę w dół obok przycisku **Utwórz kopię zapasową** i z listy rozwijanej wybierz **Później**, aby zapisać zmienione ustawienia.

3.4 Tworzenie kopii zapasowych plików i folderów

Aby utworzyć kopię zapasową plików i/lub folderów, kliknij **Kopia zapasowa plików** na głównym ekranie. Spowoduje to wyświetlenie okna **Kopia zapasowa plików**.

Rozważmy sposoby użycia kopii zapasowej tego typu w celu utworzenia kopii zapasowej folderu.

1. Wybierz folder z drzewa katalogów w obszarze **Elementy do uwzględnienia w kopii zapasowej**. Po prawej stronie zostanie wyświetlona zawartość folderu z wybranymi wszystkimi plikami i podfolderami. Można w nim usunąć zaznaczenia w przypadku plików, które mają zostać pominięte podczas tworzenia kopii zapasowej (jeśli są takie pliki).
2. Wybierz miejsce docelowe kopii zapasowej (możesz pozostawić domyślne miejsce docelowe lub wybrać nowe miejsce, klikając strzałkę w dół po prawej stronie bieżącego miejsca docelowego i wybierając **Przeglądaj**).

Jeżeli miejscem docelowym kopii zapasowej jest nośnik wymienny (pamięć USB, płyta BD, płyta DVD lub inny), dostępne jest pole wyboru **Ten nośnik ma być nośnikiem startowym**. Pozostawienie zaznaczonego pola wyboru spowoduje utworzenie na nośniku wymiennym startowego środowiska ratunkowego i dodanie autonomicznej wersji programu Acronis True Image Home 2011. Możliwe będzie uruchamianie programu Acronis True Image Home 2011 z nośnika wymiennego i odzyskanie danych z kopii zapasowej nawet na uszkodzonym komputerze, którego nie można uruchomić.

3. Domyślnie program przypisze kopii zapasowej nazwę folderu, którego kopia zapasowa jest tworzona, ale możesz przypisać inną nazwę, wpisując ją w polu **Nazwa kopii zapasowej**.

Do nazwy kopii zapasowej można dodać pożyteczne informacje. Aby to zrobić, kliknij strzałkę w dół po prawej stronie miejsca docelowego, a następnie kliknij **Przeglądaj**. Wybierz elementy, które chcesz dodać, w polu po prawej stronie wiersza **Nazwa pliku**:

- Dodaj dzień — zostanie dodana data utworzenia kopii zapasowej.
- Dodaj godzinę — zostanie dodana godzina utworzenia kopii zapasowej.
- Dodaj nazwę użytkownika — zostanie dodana nazwa bieżącego użytkownika.

- Dodaj nazwę komputera — zostanie dodana nazwa komputera.
 - Dodaj nazwę zadania — zostanie dodana nazwa zadania zawierającego kopię zapasową.
 - Dodaj numer uruchamiania zadania — zostanie dodany numer porządkowy uruchomienia zadania.
4. Jeśli chcesz uruchomić tworzenie kopii zapasowej natychmiast, kliknij **Utwórz kopię zapasową**. Możesz również opóźnić uruchomienie tworzenia kopii zapasowej do 6 godzin, klikając strzałkę w dół po prawej stronie tego przycisku i wybierając czas opóźnienia z listy rozwijanej.

Jeśli chcesz zmienić domyślne opcje tworzenia kopii zapasowej, kliknij **Opcje tworzenia kopii zapasowych plików** i ustaw opcje w odpowiedni sposób. Możesz również zmienić domyślny schemat tworzenia kopii zapasowych, klikając odpowiednie łącze. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Schematy tworzenia kopii zapasowych (s. 62).

Jeśli chcesz zaplanować uruchomienie tworzenia kopii zapasowej, kliknij łącze **Włącz** w celu skonfigurowania harmonogramu (aby uzyskać więcej informacji na ten temat, zobacz Planowanie (s. 127)). Aby uruchomić tworzenie kopii zapasowej według harmonogramu, kliknij strzałkę w dół po prawej stronie przycisku **Utwórz kopię zapasową** i z listy rozwijanej wybierz **Później**. Tworzenie kopii zapasowej według wybranych ustawień rozpocznie się zgodnie z harmonogramem. Tworzenie kopii zapasowej można również uruchomić później ręcznie na głównym ekranie.

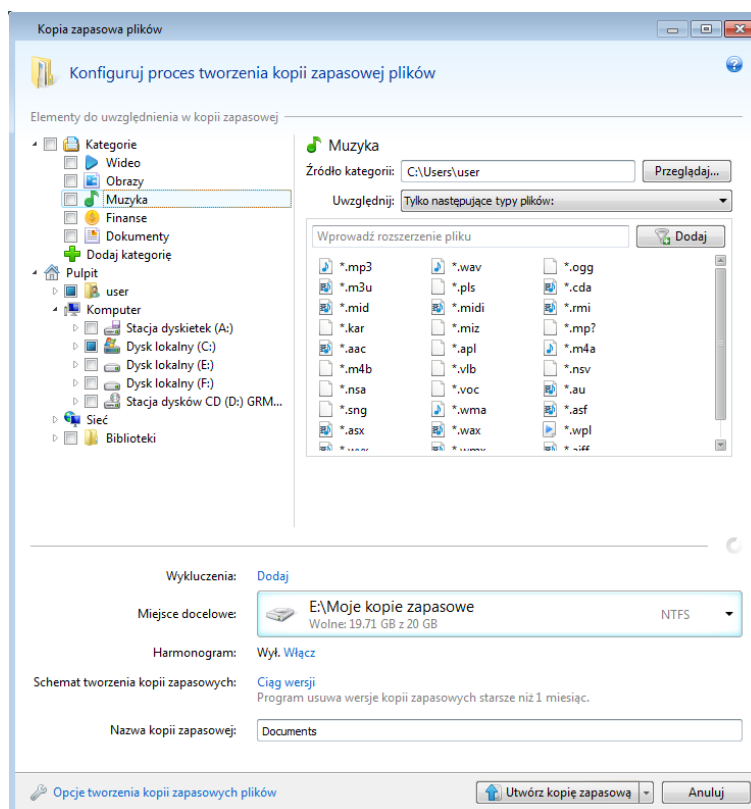
Program umożliwia utworzenie kopii zapasowej plików według kategorii. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Kategorie danych (s. 46).

Program umożliwia wykluczenie z kopii zapasowej plików i folderów ukrytych lub systemowych, a także plików odpowiadających określonym kryteriom. Aby dodać kryteria wykluczania, kliknij łącze **Dodaj** po prawej stronie opcji **Wykluczenia**. Podczas dodawania kryteriów można użyć typowych symboli wieloznacznych obsługiwanych przez system Windows. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Wykluczanie elementów z kopii zapasowej (s. 60).

3.4.1 Kategorie danych

Program umożliwia utworzenie kopii zapasowej plików według kategorii. Podczas wybierania kategorii plików automatycznie są wybierane wszystkie pliki określonego typu znajdujące się na dyskach twardych komputera. Możesz użyć następujących kategorii domyślnych: **Wideo**, **Muzyka**, **Obrazy**, **Finanse** i **Dokumenty**. Ponadto można dodawać własne kategorie zawierające dowolne pliki i foldery. Nowe kategorie zostaną zapisane i będą wyświetlane wraz z kategoriami znajdującymi się powyżej. Można zmieniać zawartość dowolnych domyślnych i niestandardowych kategorii plików (edytować kategorie), a także je usuwać. Usuwanie nie jest możliwe w przypadku domyślnych kategorii plików.

Aby dodać niestandardową kategorię danych, kliknij **Dodaj kategorię**. Aby zmienić domyślną nazwę kategorii niestandardowej, kliknij dwukrotnie żądaną nazwę i wprowadź nową. Wybierz źródło danych (np. folder) dotyczące nowej kategorii, klikając **Przeglądaj**. Domyślnie nowa kategoria będzie zawierać **Wszystkie dane ze źródła**, ale można zastosować filtry w celu wybrania określonych typów plików do uwzględnienia w kopiach zapasowych lub wykluczenia z nich.

Aby ustawić filtr, wybierz jego typ: **Tylko następujące typy plików** lub **Wszystkie dane z wyjątkiem następujących typów plików**.

Do wybranego filtru można dodać żądane typy plików, wprowadzając w odpowiednim polu pojedynczo ich rozszerzenia, a następnie klikając **Dodaj**.

Dodane typy plików widnieją w poniższym oknie.

3.4.2 Obsługa formatu zip

Jeżeli jako format zapisu wybierzesz zip, a nie tib, pliki z kopii zapasowych będzie można odzyskiwać w dowolnym miejscu, bez potrzeby korzystania z programu Acronis True Image Home 2011.

Możesz na przykład utworzyć kopie zapasowe plików na dysku flash USB, a następnie odzyskać pliki z kopii zapasowych na domowym notebooku bez instalowania programu Acronis True Image Home 2011. Jest tak dlatego, ponieważ najpopularniejsze systemy operacyjne (Microsoft Windows i Mac OS X) mają wbudowaną obsługę formatu zip.

Należy jednak zwrócić uwagę, że system Windows nie obsługuje operacji na wielowoluminowych archiwach zip, archiwach zip o rozmiarze przekraczającym 4 GB oraz archiwach zawierających pliki o rozmiarze przekraczającym 4 GB.

Format zip jest dostępny w przypadku tworzenia kopii zapasowych plików, folderów, lub podczas tworzenia kopii rezerwowych kopii zapasowych.

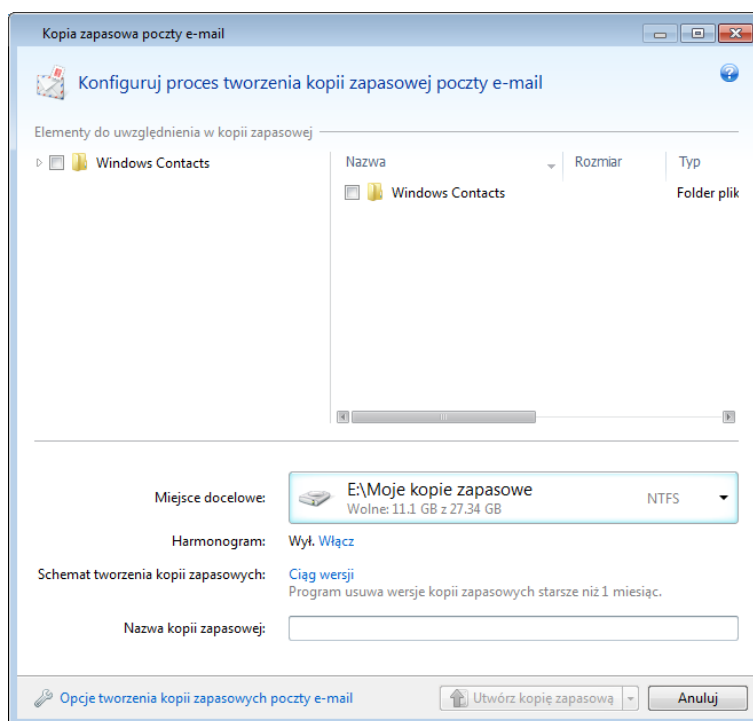
W przypadku formatu zip program Acronis True Image Home 2011 zapewnia większość funkcji dostępnych w formacie tib. Można planować tworzenie kopii zapasowych, sprawdzać poprawność archiwów zip, odzyskiwać pliki i foldery z kopii zapasowych w formacie zip, tworzyć przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe itd.

Nie jest jednak możliwe szyfrowanie i zabezpieczanie kopii zapasowej hasłem.

Acronis True Image Home 2011 może odzyskiwać tylko własne kopie zapasowe zip i sprawdzać ich poprawność. Jeżeli archiwum zip zostało utworzone za pomocą archiwizatora plików, nie można go odzyskać ani sprawdzić jego poprawności przy użyciu programu Acronis True Image Home 2011.

3.5 Tworzenie kopii zapasowych poczty e-mail

Program Acronis True Image Home 2011 umożliwia tworzenie kopii zapasowych wiadomości pocztowych, kont i ustawień programów Microsoft Outlook 2000, 2002, 2003, 2007, 2010, Microsoft Outlook Express, Poczta systemu Windows i Windows Live. Kopia zapasowa poczty e-mail jest podzestawem kopii zapasowych na poziomie plików, który umożliwia wykonanie kopii zapasowych wstępnie zdefiniowanych folderów przy minimalnym udziale użytkownika. Jednak w razie potrzeby można samodzielnie wybrać komponenty i foldery programu Microsoft Outlook.

Można wybrać następujące pozycje:

- Wiadomości zawarte w plikach bazy danych .PST/.DBX
- Konta e-mail

W przypadku programów Microsoft Office Outlook 2000, 2002, 2003, 2007, 2010

- Foldery pocztowe
- Kalendarz

- Kontakty
- Zadania
- Notatki
- Podpisy
- Foldery informacyjne
- Ustawienia użytkownika
- Książka adresowa

W przypadku programu Microsoft Outlook Express

- Foldery pocztowe
- Książka adresowa (wybierz **Książka adresowa systemu Windows**)

Program Acronis True Image Home 2011 oferuje kopię zapasową folderów pocztowych IMAP (Internet Messages Access Protocol) dla programu Microsoft Outlook. Oznacza to możliwość wykonywania kopii zapasowych folderów przechowywanych na serwerze poczty. W przypadku programów Microsoft Outlook Express i Poczta systemu Windows możliwe jest tworzenie kopii zapasowych tylko lokalnych folderów poczty e-mail.

Należy pamiętać, że program Acronis True Image Home 2011 nie obsługuje znaków Unicode w elementach umieszczanych w kopii zapasowej typu **Kopia zapasowa poczty e-mail**.

Aby utworzyć kopię zapasową poczty e-mail:

1. Kliknij **Kopia zapasowa poczty e-mail** na głównym ekranie. Spowoduje to wyświetlenie okna **Kopia zapasowa poczty e-mail**.
2. W oknie **Elementy do uwzględnienia w kopii zapasowej** wybierz elementy poczty e-mail, które chcesz uwzględnić w kopii zapasowej. Po prawej stronie jest wyświetlana zawartość elementu z wybranymi wszystkimi elementami podrzędnymi. Można tutaj usunąć zaznaczenie elementów podrzędnych, które mają zostać pominięte podczas tworzenia kopii zapasowej (jeśli są takie elementy).
3. Wybierz miejsce docelowe kopii zapasowej (możesz pozostawić domyślne miejsce docelowe lub wybrać nowe miejsce, klikając strzałkę w dół po prawej stronie bieżącego miejsca docelowego i wybierając **Przeglądaj**).
4. Program przypisze kopii zapasowej domyślną nazwę, ale można ją zmienić, wpisując nową nazwę w polu **Nazwa kopii zapasowej**.
5. Jeśli chcesz uruchomić tworzenie kopii zapasowej natychmiast, kliknij **Utwórz kopię zapasową**. Możesz również opóźnić uruchomienie tworzenia kopii zapasowej do 6 godzin, klikając strzałkę w dół po prawej stronie tego przycisku i wybierając czas opóźnienia z listy rozwijanej.

Pamiętaj, że musisz określić nazwę konta w systemie Windows oraz hasło. Wynika to z konieczności zachowania poufności. Program utworzy kopię zapasową wyłącznie wiadomości e-mail i ustawień związanych z określonym kontem. Dane poczty e-mail związanej z innymi kontami nie zostaną uwzględnione w kopii zapasowej.

Aby określić poświadczenia:

- W odpowiednim polu wprowadź nazwę użytkownika.
- W odpowiednim polu wprowadź hasło. Jeśli nie wprowadzisz hasła lub wprowadzisz niepoprawne hasło, wyświetlone zostanie powiadomienie o nieprawidłowych poświadczeniach.

Jeżeli chcesz zmienić domyślne opcje tworzenia kopii zapasowej, kliknij **Opcje tworzenia kopii zapasowych poczty e-mail** i odpowiednio ustaw opcje. Możesz również zmienić domyślny schemat

tworzenia kopii zapasowych, klikając odpowiednie łącze. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Schematy tworzenia kopii zapasowych (s. 62).

Jeśli chcesz zaplanować uruchomienie tworzenia kopii zapasowej, kliknij łącze **Włącz** w celi skonfigurowania harmonogramu (aby uzyskać więcej informacji na ten temat, zobacz Planowanie (s. 127)). Aby uruchomić tworzenie kopii zapasowej według harmonogramu, kliknij strzałkę w dół po prawej stronie przycisku **Utwórz kopię zapasową** i z listy rozwijanej wybierz **Później**. Tworzenie kopii zapasowej według wybranych ustawień rozpocznie się zgodnie z harmonogramem. Tworzenie kopii zapasowej można również uruchomić później ręcznie na głównym ekranie.

3.6 Korzystanie z programu Ciągła kopia zapasowa firmy Acronis

Funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis zapewnia łatwą ochronę dysków i plików. Umożliwia odzyskiwanie w razie awarii zarówno całych dysków, jak i poszczególnych plików, a nawet ich wersji.

Głównym celem funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis jest zapewnienie ciągłej ochrony danych (plików, folderów, kontaktów itp.), ale można jej użyć również w celu ochrony partycji. W przypadku wybrania ochrony całej partycji można ją odzyskać w całości, używając procedury odzyskiwania obrazu.

Nie można używać funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis do ochrony danych na zewnętrznych dyskach twardych.

Sposób działania

Po uruchomieniu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis program utworzy początkową pełną kopię zapasową z danymi wybranymi do ochrony. Następnie funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis będzie zapisywać zmiany w systemie i plikach (także tych otwartych) co pięć minut, dzięki czemu można będzie odzyskać stan systemu z określonego momentu.

Na ogół kopia zapasowa różnych stanów chronionych danych będzie tworzona w 5-minutowych odstępach przez 24 godziny.

Starsze kopie zapasowe będą konsolidowane: program Acronis True Image Home 2011 zachowa codzienne kopie zapasowe z ostatnich 30 dni i cotygodniowe kopie zapasowe do czasu, aż zostanie zajęte całe miejsce w lokalizacji ciągłych kopii zapasowych.

Pamiętaj, że jeśli funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis chroni partycję, na której nie ma zainstalowanego systemu operacyjnego, i w czasie 5 minut od utworzenia ostatniej kopii zapasowej nie wystąpiły żadne zmiany, następna zaplanowana operacja tworzenia kopii zapasowej zostanie pominięta. Funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis poczeka na istotną zmianę w danych i utworzy nową przyrostową kopię zapasową dopiero po wykryciu takiej zmiany. W takim przypadku rzeczywisty odstęp czasu będzie dłuższy niż 5 minut. Ponadto, jeśli pracujesz na przykład w programie Word i nie korzystasz z funkcji „Zapisz” przez godzinę, zmiany wprowadzane w dokumencie programu Word nie będą uwzględniane w kopii zapasowej co pięć minut, ponieważ program Acronis True Image Home 2011 szuka zmian plików na dysku, a nie w pamięci.

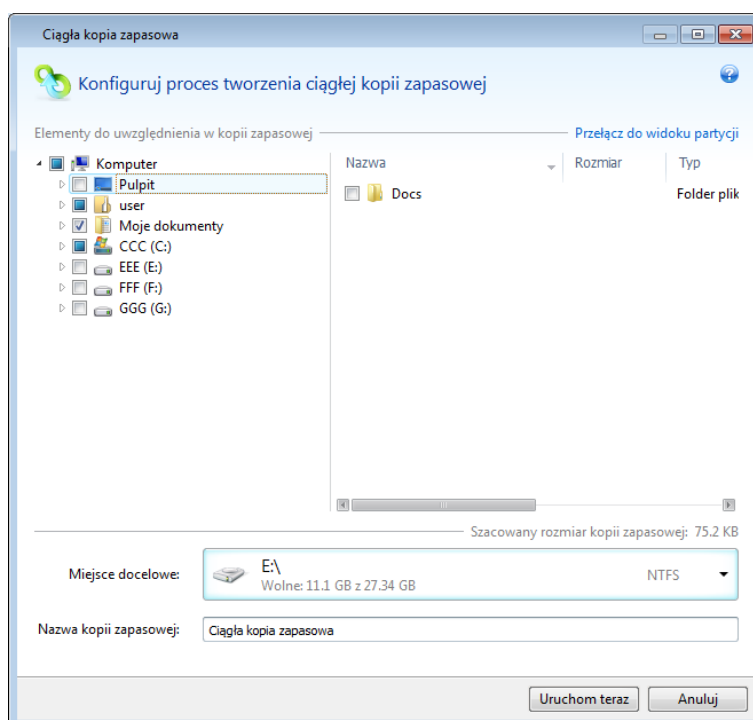
Konsolidacja będzie wykonywana codziennie między północą a 01:00. Pierwsza konsolidacja nastąpi po upływie co najmniej 24 godzin pracy funkcji ciągłej kopii zapasowej. Załóżmy, że funkcja ciągłej kopii zapasowej została włączona 12 lipca o godzinie 10:00. W tej sytuacji pierwsza konsolidacja odbędzie się 14 lipca między godziną 00:00 a 01:00. Następne konsolidacje danych program będzie przeprowadzał codziennie o tej samej porze. Jeśli komputer będzie wyłączony między 00:00 a 01:00,

konsolidacja rozpocznie się po włączeniu komputera. Jeśli funkcja ciągłej kopii zapasowej zostanie na jakiś czas wyłączona, konsolidacja rozpocznie się po jej ponownym włączeniu.

Przy takiej częstotliwości tworzenia kopii zapasowych może się wydawać, że magazyn od razu się zapełni. Nie należy się tym martwić, ponieważ program Acronis True Image Home 2011 tworzy kopie zapasowe tylko tak zwanych „delt”. Nie oznacza to, że zostaną utworzone kopie zapasowe całych zmienionych plików, a zostaną jedynie uwzględnione różnice pomiędzy ich starą a nową wersją. Na przykład, jeśli korzystasz z programu Microsoft Outlook lub Poczta systemu Windows, plik pst może być bardzo duży. Co więcej, ulega on zmianie z każdą otrzymaną i wysłaną wiadomością e-mail. Kopie zapasowe całego pliku pst tworzone po każdej zmianie zajęłyby zbyt dużo miejsca w magazynie, więc program Acronis tworzy kopie zapasowe tylko zmienionych części pliku (oprócz pliku, którego kopię zapasową utworzono na początku).

3.6.1 Ciągła ochrona danych

Rozważmy, w jaki sposób można użyć ciągłej kopii zapasowej w celu ochrony danych.

Aby chronić dane w sposób ciągły:

1. Kliknij **Ciągła kopia zapasowa** na głównym ekranie. Program wyświetli okno **Ciągła kopia zapasowa**.
2. Z drzewa katalogów w obszarze **Elementy do uwzględnienia w kopii zapasowej** wybierz elementy, które chcesz chronić w ciągłej kopii zapasowej. Po prawej stronie zostanie wyświetlona zawartość elementu z wybranymi wszystkimi plikami i podfolderami. Można tutaj usunąć zaznaczenia w przypadku plików, które nie mają być chronione. Jeśli chcesz chronić więcej elementów, zaznacz je w analogiczny sposób w drzewie katalogów.
3. Wybierz miejsce docelowe ciągłej kopii zapasowej (możesz pozostawić domyślne miejsce docelowe lub wybrać nowe miejsce, klikając bieżące miejsce docelowe i wybierając z listy rozwijanej odpowiednie miejsce docelowe). Aby uzyskać więcej informacji na temat wybierania magazynu ciągłej kopii zapasowej i zarządzania nim, zobacz Magazyn ciągłej kopii zapasowej Acronis (s. 54).

4. Funkcja ciągłej kopii zapasowej przypisze domyślną nazwę, ale można ją zmienić, wpisując nową nazwę w polu **Nazwa kopii zapasowej**.
5. Kliknij **Uruchom teraz**, aby natychmiast rozpocząć ochronę wybranych danych.

*Funkcja ciągłej kopii zapasowej oraz tryb Try&Decide nie mogą być włączone jednocześnie. Gdy w czasie aktywności trybu Try zostanie kliknięty przycisk **Uruchom teraz**, program wyświetli komunikat informujący, że nie można uruchomić ciągłej kopii zapasowej podczas pracy w trybie Try. Aby uruchomić ciągłą kopię zapasową, należy zakończyć sesję w trybie Try&Decide.*

Możesz wykluczyć z ochrony pliki odpowiadające określonym kryteriom. Aby dodać kryteria wykluczania, kliknij łącze **Dodaj** po prawej stronie opcji **Wykluczenia**. Podczas dodawania kryteriów można użyć typowych symboli wieloznacznych obsługiwanych przez system Windows. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Wykluczanie elementów z kopii zapasowej (s. 60).

Ustawienia funkcji ciągłej kopii zapasowej można zmienić w dowolnym momencie. W tym celu kliknij **Edytuj ustawienia ciągłej kopii zapasowej** na ekranie głównym. Zapisz edytowane ustawienia ciągłej kopii zapasowej, klikając **Zapisz**, a funkcja ciągłej kopii zapasowej zacznie natychmiast używać nowych ustawień. W przypadku zmiany miejsca docelowego ciągłej kopii zapasowej program utworzy nową pełną kopię zapasową chronionych danych w nowym magazynie ciągłej kopii zapasowej.

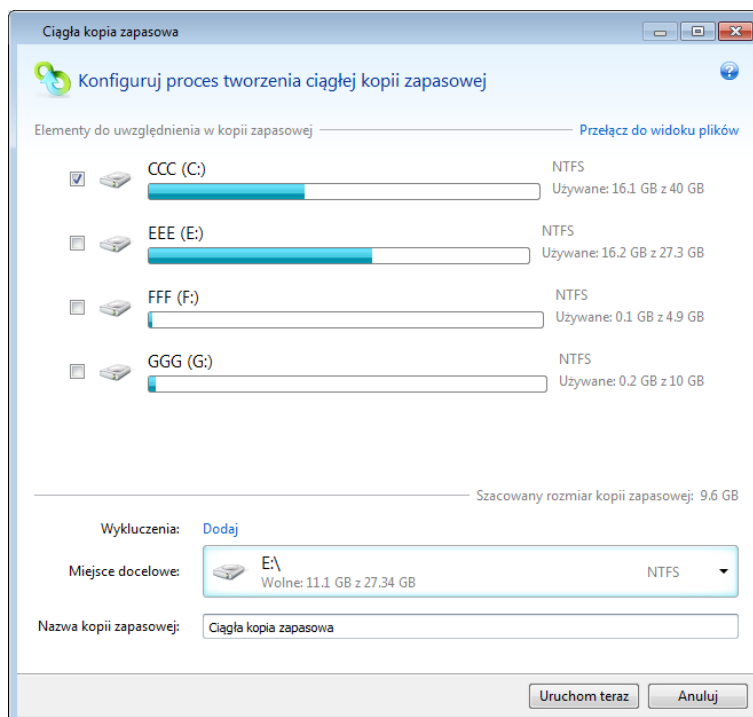
*Pliki i foldery można również uwzględnić w ciągłej kopii zapasowej, zaznaczając je w Eksploratorze Windows i wybierając **Magazyny** → **Uwzględnij w ciągłej kopii zapasowej** w menu skrótów otwieranym po kliknięciu prawym przyciskiem myszy wybranego elementu.*

3.6.2 Ciągła ochrona systemu

Ciągłej kopii zapasowej Acronis można także użyć do ochrony całej partycji systemowej. Jeśli jest dostępna wystarczająca ilość miejsca, funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis może jednocześnie chronić kilka partycji.

Aby chronić partycję systemową w sposób ciągły:

1. Kliknij **Ciągła kopia zapasowa** na głównym ekranie. Program wyświetli okno **Ciągła kopia zapasowa**.

2. Kliknij **Przełącz do trybu partycji** w prawym górnym rogu okna Ciągła kopia zapasowa. W obszarze **Elementy do uwzględnienia w kopii zapasowej** zostaną wyświetlone partycje istniejące na lokalnych dyskach twardych. Wybierz partycję systemową, zaznaczając odpowiednie pole wyboru.
3. Wybierz miejsce docelowe ciągłej kopii zapasowej (możesz pozostawić domyślne miejsce docelowe lub wybrać nowe miejsce, klikając bieżące miejsce docelowe i wybierając z listy rozwijanej odpowiednie miejsce docelowe).
Nie można wybrać chronionej partycji jako miejsca docelowego magazynu ciągłej kopii zapasowej.
4. Funkcja ciągłej kopii zapasowej przypisze domyślną nazwę, ale można ją zmienić, wpisując nową nazwę w polu **Nazwa kopii zapasowej**.
5. Kliknij **Uruchom teraz**, aby natychmiast rozpocząć ochronę wybranych partycji.

*Tryby Ciągła kopia zapasowa oraz Try&Decide nie mogą być włączone jednocześnie. Gdy w czasie aktywności trybu Try zostanie kliknięty przycisk **Uruchom teraz**, program wyświetli komunikat informujący, że nie można uruchomić ciągłej kopii zapasowej podczas pracy w trybie Try. Aby uruchomić ciągłą kopię zapasową, należy zakończyć sesję w trybie Try&Decide.*

Możesz wykluczyć z ochrony pliki odpowiadające określonym kryteriom. Aby dodać kryteria wykluczania, kliknij łącze **Dodaj** po prawej stronie opcji **Wykluczenia**. Podczas dodawania kryteriów można użyć typowych symboli wieloznacznych obsługiwanych przez system Windows. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Wykluczanie elementów z kopii zapasowej (s. 60).

3.6.3 Magazyn ciągłej kopii zapasowej Acronis

Magazyn ciągłej kopii zapasowej Acronis można utworzyć tylko na lokalnych dyskach twardych (zarówno wewnętrznych, jak i zewnętrznych) sformatowanych w systemie plików NTFS. Nie można używać dysków sieciowych i nośników wymiennych, takich jak Jomega REV itp.

W wielu przypadkach najlepszym miejscem na magazyn ciągłej kopii zapasowej będzie zewnętrzny dysk twardy. Zewnętrzny dysk twardy może mieć jeden z następujących interfejsów: USB (w tym USB 3.0), eSATA, FireWire i SCSI.

Niektóre zewnętrzne dyski twarde są sprzedawane jako sformatowane w systemie plików FAT32. Aby użyć ich do zapisania danych ciągłej kopii zapasowej Acronis, należy je ponownie sformatować w systemie plików NTFS.

Jeśli dysk zewnętrzny nie jest dostępny, miejscem docelowym ciągłej kopii zapasowej może być dysk wewnętrzny, w tym również dysk dynamiczny. Nie można umieścić magazynu ciągłej kopii zapasowej na partycji, która ma być chroniona. Jeśli w komputerze, na którym chcesz używać funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis, znajduje się jeden dysk twardy z jedną partycją, możesz utworzyć strefę Acronis Secure Zone i użyć jej jako magazynu ciągłej kopii zapasowej.

Przed utworzeniem magazynu danych ciągłej kopii zapasowej Acronis program Acronis True Image Home 2011 sprawdza, czy w wybranej lokalizacji docelowej jest wystarczająco dużo wolnego miejsca. Program mnoży objętość danych, które mają być chronione, przez 1,2. Jeżeli ilość wolnego miejsca w lokalizacji docelowej spełnia wymóg dotyczący minimalnej ilości miejsca w magazynie, można użyć danej lokalizacji do przechowywania danych ciągłej kopii zapasowej.

Zarządzanie magazynem ciągłej kopii zapasowej Acronis

Po jakimś czasie magazyn ciągłej kopii zapasowej Acronis zapętnia się, a szybkość tego procesu zależy od miejsca wybranego na magazyn oraz ilości i rodzaju danych chronionych przez funkcję ciągłej kopii zapasowej Acronis.

Gdy w magazynie będzie mniej niż 200 MB wolnego miejsca, program wyświetli powiadomienie. Możesz wybrać inne miejsce docelowe bez utraty utworzonych wcześniej kopii zapasowych danych. Możliwe będzie odzyskanie danych zapisanych w starym magazynie. Po wybraniu nowego miejsca docelowego funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis tworzy nową pełną kopię zapasową chronionych danych.

Kolejną metodą zarządzania magazynem ciągłej kopii zapasowej Acronis jest usuwanie wersji kopii zapasowych, które nie są już potrzebne. Aby wyczyścić magazyn, wybierz **Operacje** → **Oczyść** w oknie Ciągła kopia zapasowa. W programie Acronis True Image Home 2011 pojawi się okno pozwalające wybrać okres utworzenia wersji kopii zapasowych, które chcesz usunąć. Wybierz odpowiedni okres i kliknij **OK**. Można również całkowicie wyczyścić magazyn ciągłej kopii zapasowej Acronis, wybierając **Operacje** → **Usuń kopię zapasową** w oknie Ciągła kopia zapasowa. Należy zachować ostrożność, ponieważ ta operacja powoduje zniszczenie wszystkich danych zapisanych w magazynie ciągłej kopii zapasowej Acronis.

3.6.4 Ciągła kopia zapasowa — często zadawane pytania

Dlaczego funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis samoczynnie wstrzymuje działanie?— Jest to celowe działanie funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis. Kiedy obciążenie systemu osiąga poziom krytyczny, funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis otrzymuje alarm o przeciążeniu z systemu Windows i wstrzymuje działanie. Pozwala to zmniejszyć obciążenie systemu Windows powodowane przez inne

aplikacje. Przeciążenie może być spowodowane działaniem aplikacji intensywnie wykorzystujących zasoby (np. oprogramowania antywirusowego wykonującego szczegółowe skanowanie systemu).

W takiej sytuacji funkcja ciągłej kopii zapasowej automatycznie wstrzymuje działanie i nie można jej ponownie uruchomić. Po wstrzymaniu działania funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis daje systemowi jedną godzinę na zmniejszenie obciążenia, a następnie podejmuje próbę ponownego uruchomienia.

Liczba prób automatycznego ponownego uruchomienia funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis wynosi 6. To znaczy, że po pierwszej próbie automatycznego ponownego uruchomienia funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis podejmie podobną próbę jeszcze pięć razy w godzinnych odstępach.

Po szóstej nieudanej próbie funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis odczeka do następnego dnia kalendarzowego. Następnego dnia licznik prób automatycznego ponownego uruchomienia zostanie automatycznie zresetowany. Jeśli nic w tym nie przeszkodzi, funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis wykonuje sześć prób ponownego uruchomienia dziennie.

Licznik prób ponownego uruchomienia można zresetować, wykonując dowolną z następujących czynności:

- Ponowne uruchomienie usługi ciągłej kopii zapasowej Acronis.
- Ponowne uruchomienie komputera.

Ponowne uruchomienie usługi ciągłej kopii zapasowej Acronis spowoduje jedynie wyzerowanie licznika prób automatycznego ponownego uruchomienia. Jeśli system nadal będzie przeciążony, funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis ponownie wstrzyma działanie. Artykuł bazy wiedzy Acronis Support Knowledge Base na stronie <http://forum.acronis.com/forum/14958> zawiera opis procedury ponownego uruchamiania usługi ciągłej kopii zapasowej Acronis.

Ponowne uruchomienie komputera spowoduje zresetowanie obciążenia i licznika prób ponownego uruchomienia. Jeśli system znowu ulegnie przeciążeniu, funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis wstrzyma działanie.

Dlaczego funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis czasami powoduje duże obciążenie procesora?—

Jest to oczekiwany skutek działania funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis. Może on wystąpić w momencie ponownego uruchomienia wstrzymanej funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis, jeśli podczas przerwy w działaniu zmodyfikowano dużą ilość chronionych danych.

Na przykład może to mieć miejsce po ręcznym wstrzymaniu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis używanej do ochrony partycji systemowej oraz zainstalowaniu nowej aplikacji. Po ponownym uruchomieniu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis przez pewien czas będzie występować duże obciążenie procesora. Jednak potem ten proces (afcdpsrv.exe) powróci do zwykłego trybu działania.

Dzieje się tak, ponieważ funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis musi porównać dane uwzględnione w kopii zapasowej z danymi zmodyfikowanymi podczas przerwy w działaniu funkcji, aby zapewnić ciągłość ochrony. Jeśli w międzyczasie zmodyfikowano znaczną ilość danych, proces ten może przez jakiś czas obciążać procesor. Po porównaniu danych i utworzeniu kopii zapasowej zmodyfikowanych danych funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis wraca do zwykłego trybu działania.

Czy magazyn funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis może się znajdować na partycji FAT32?— Nie, za magazyn może służyć tylko partycja NTFS. To ograniczenie wynika z faktu, że funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis potrzebuje do działania atrybutu pliku rozrzedzonego (np. do przeprowadzenia konsolidacji automatycznej). Atrybut pliku rozrzedzonego został wprowadzony w systemie plików NTFS.

Czy można skonfigurować magazyn funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis w udziale sieciowym lub na urządzeniu NAS?— Nie, do tego celu można użyć wyłącznie dysków wewnętrznych lub podłączonych lokalnie. Funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis nie obsługuje udziałów sieciowych, dysków zmapowanych, dysków NAS ani żadnych innych urządzeń podłączanych przez sieć — ani w celu zabezpieczania, ani magazynowania danych.

Czy można skonfigurować niestandardowe reguły czyszczenia dla magazynu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis?— Nie ma automatycznych reguł czyszczenia magazynu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis, które użytkownik mógłby dostosować. Zamiast tego program korzysta z wbudowanej konsolidacji automatycznej kopii zapasowych, która zapewnia optymalne wykorzystanie miejsca w magazynie.

Kopie zapasowe mające ponad 24 godziny są automatycznie konsolidowane. Acronis True Image Home 2011 zachowuje dzienne kopie zapasowe przez 30 dni, a tygodniowe kopie zapasowe do momentu zużycia całego miejsca w magazynie ciągłej kopii zapasowej. Konsolidacja będzie wykonywana codziennie między północą a 01:00. Pierwsza konsolidacja nastąpi po upływie co najmniej 24 godzin pracy funkcji ciągłej kopii zapasowej. Jeśli funkcja ciągłej kopii zapasowej zostanie na jakiś czas wyłączona, konsolidacja rozpocznie się po jej ponownym włączeniu. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Korzystanie z funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis (s. 50).

Na czym polega ręczne czyszczenie magazynu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis?— Magazyn funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis można wyczyścić, usuwając dane zawarte w kopiach zapasowych pochodzących z pewnego okresu. Załóżmy na przykład, że funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis działa na partycji systemowej od 15 sierpnia 2010 r. Od tego dnia partycja systemowa jest przez nią chroniona. Załóżmy, że dziś jest 15 grudnia 2010 r. i magazyn funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis jest prawie pełny. Decydujesz się wyczyścić niepotrzebne dane, aby zwolnić część miejsca w magazynie. Aby wyczyścić magazyn, wybierz **Operacje** → **Oczyść** w polu Ciągła kopia zapasowa w oknie Strona główna. W programie Acronis True Image Home 2011 pojawi się okno pozwalające wybrać okres utworzenia wersji kopii zapasowych, które chcesz usunąć. Załóżmy, że od 1 września do 1 grudnia nie wprowadzono w systemie żadnych ważnych zmian. Wybierz ten okres i kliknij **OK**. Program usunie wszystkie wersje kopii zapasowych utworzone w tym okresie i skonsoliduje pozostałe wersje kopii zapasowych w celu zapewnienia ich spójności. Omówmy kilka scenariuszy, aby wyjaśnić, które dane są usuwane, a które zachowywane. Najpierw zajmiemy się jakimś plikiem systemowym, na przykład notepad.exe. Jego kopia zapasowa została utworzona podczas tworzenia początkowej pełnej kopii zapasowej w dniu 15 sierpnia i oczywiście od tamtej pory się nie zmieniła. W tej sytuacji po przeprowadzeniu czyszczenia plik pozostanie w ciągłej kopii zapasowej. Teraz załóżmy, że 15 września na komputerze została zainstalowana gra i po krótkim okresie użytkowania została ona odinstalowana 5 października. W tej sytuacji wszystkie pliki dotyczące tej gry zostaną usunięte z ciągłej kopii zapasowej. Kolejny przykład: od 16 listopada piszesz pracę magisterską w programie Microsoft Word. W tej sytuacji wszystkie wersje plików, których kopie zapasowe utworzono między 16 listopada i 1 grudnia, zostaną usunięte, a zachowane zostaną jedynie wersje powstałe po 2 grudnia. Podsumowując, wszystkie zmiany danych wprowadzone w wybranym okresie zostaną utracone. Wszystkie pliki, które nie uległy zmianie od momentu utworzenia początkowej pełnej kopii zapasowej (czyli od 15 sierpnia) i wszystkie zmiany danych wprowadzone przed 1 września i po 1 grudnia zostaną zachowane.

Jak można wstrzymać działanie funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis?— Są dwa sposoby wstrzymania działania funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis:

- Kliknij prawym przyciskiem myszy ikonę funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis na pasku zadań, a następnie kliknij **Wstrzymaj**.
- Uruchom program Acronis True Image Home 2011 i kliknij ikonę wstrzymania w polu Ciągła kopia zapasowa w oknie Strona główna.

Jak można wyłączyć i usunąć funkcję ciągłej kopii zapasowej Acronis?— Aby wyłączyć i usunąć funkcję ciągłej kopii zapasowej Acronis, kliknij **Operacje** -> **Usuń kopię zapasową** w polu Ciągła kopia zapasowa w oknie Strona główna.

3.7 Tworzenie rezerwowych kopii zapasowych

W programie można tworzyć rezerwowe egzemplarze kopii zapasowych i zapisywać je w systemie plików, na dysku sieciowym lub na dysku flash USB.

Funkcja ta nie tylko zwiększa bezpieczeństwo danych kopii zapasowej dzięki ich replikacji, ale pozwala również kopiować całe zestawy dokumentów np. na nośnik pamięci USB z myślą o pracy nad nimi w domu. Dlatego teraz można utworzyć zwykłą kopię zapasową i skopiować te same pliki na nośnik pamięci USB lub dowolny lokalny dysk twardy. Można określić, czy kopia rezerwowa ma być tworzona jako zwykłe pliki w ich macierzystym formacie, skompresowane pliki zip, czy pliki tib (opcjonalnie chronione hasłem i zaszyfrowane). Kopia rezerwowa chroniona hasłem może być zaszyfrowana tylko wówczas, jeśli zdecydujesz się na szyfrowanie głównej kopii zapasowej i do zaszyfrowania kopii rezerwowej użyjesz klucza szyfrującego o takiej samej długości.

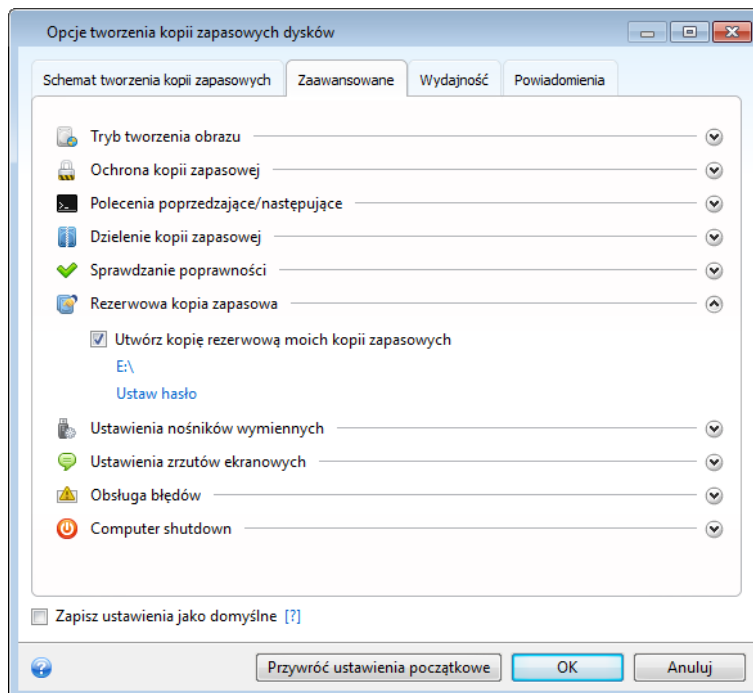
Kopia rezerwowa zawsze zawiera wszystkie pliki wybrane do utworzenia kopii zapasowej, czyli podczas tworzenia kopii rezerwowej program zawsze tworzy pełną kopię zapasową danych źródłowych. Kopii rezerwowej nie można utworzyć w postaci przyrostowej ani różnicowej, nawet w formacie tib.

Należy również pamiętać, że zwiększenie komfortu pracy oraz bezpieczeństwa danych odbywa się kosztem czasu potrzebnego na wykonanie operacji, ponieważ kopie zapasowa oraz rezerwowa tworzone są po kolei, a nie jednocześnie.

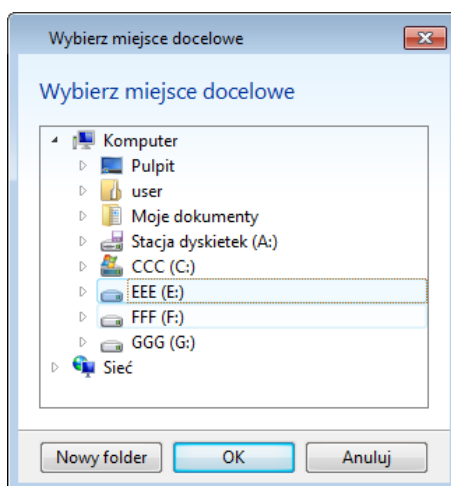
Poniżej przedstawiono przykładową sytuację, w której może wystąpić potrzeba wykonania kopii rezerwowej.

Przypuśćmy, że przez cały dzień ciężko pracujesz nad pilnym projektem, którego termin oddania przypada jutro rano. Postanawiasz utworzyć kopię zapasową z rezultatami dzisiejszej pracy w strefie Acronis Secure Zone, a także kopię rezerwową w pamięci USB, którą zabierzesz do domu w celu dokończenia projektu. Aby utworzyć kopię rezerwową:

1. Podczas konfigurowania kopii zapasowej kliknij łącze **Opcje tworzenia kopii zapasowych plików**, rozwiń element **Rezerwowa kopia zapasowa** i zaznacz pole wyboru **Utwórz kopię rezerwową moich kopii zapasowych** (jeśli nie jest zaznaczone w domyślnych opcjach kopii zapasowej).

2. Wybierz sposób duplikowania plików projektu w pamięci USB. Chcąc zaoszczędzić miejsce, wybierz duplikowanie jako plik zip. Kliknij łącze **Ustaw lokalizację**, wybierz literę dysku odpowiadającą pamięci USB i utwórz folder na kopię rezerwową, klikając **Utwórz nowy folder**.

3. Zakończ konfigurację tworzenia kopii zapasowej w standardowy sposób.
4. Kliknij **Utwórz kopię zapasową** i nie zapomnij zabrać pamięci USB do domu.

Należy jednak zwrócić uwagę, że system Windows nie obsługuje operacji na wielowoluminowych archiwach zip, archiwach zip o rozmiarze przekraczającym 4 GB oraz archiwach zawierających pliki o rozmiarze przekraczającym 4 GB. Ponadto płyty CD/DVD nie są obsługiwane jako lokalizacje kopii rezerwowych.

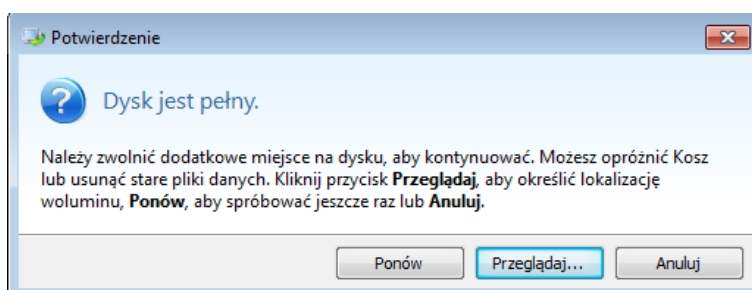
3.8 Tworzenie kopii zapasowych w różnych miejscach

Program Acronis True Image Home 2011 umożliwia elastyczny wybór miejsc docelowych kopii zapasowych. Pełne, przyrostowe i różnicowe wersje kopii zapasowych można zapisywać w różnych miejscach, takich jak udziały sieciowe, płyty CD/DVD, pamięć USB oraz lokalne wewnętrzne i zewnętrzne dyski twarde.

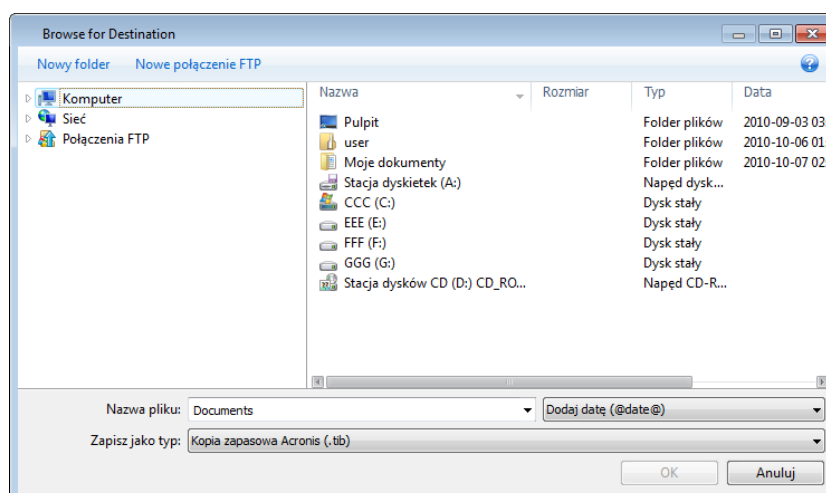
Wersje kopii zapasowych można zapisywać w różnych miejscach docelowych, zmieniając takie miejsce przez edytowanie ustawień wybranej kopii zapasowej. Na przykład po zapisaniu początkowej pełnej kopii zapasowej na zewnętrznym dysku twardym USB można zmienić miejsce docelowe kopii zapasowych na pamięć USB, edytując ustawienia tworzenia kopii zapasowej. Kolejne przyrostowe lub różnicowe kopie zapasowe będą zapisywane w pamięci USB.

Strefy Acronis Secure Zone nie można użyć jako jednej z lokalizacji, w których będą przechowywane wersje kopii zapasowych należące do tego samego „ciągu”. Wynika to z faktu, że takie kopie mogą być usuwane podczas automatycznej konsolidacji kopii zapasowych w strefie Acronis Secure Zone. W takim przypadku „ciąg” kopii zapasowych zostałby uszkodzony. Ponadto ta funkcja nie dotyczy serwerów FTP.

Kolejną zaletą tej funkcji jest możliwość dzielenia kopii zapasowych „w locie”. Załóżmy, że tworzysz kopię zapasową na dysku twardym i podczas tej operacji program Acronis True Image Home 2011 wykrywa, że na dysku jest za mało wolnego miejsca do ukończenia procesu. Pojawia się komunikat informujący o zapełnieniu dysku.

Aby dokończyć kopię zapasową, możesz spróbować zwolnić trochę miejsca na dysku i kliknąć **Ponów** lub wybrać inne urządzenie pamięci. Aby wybrać drugą możliwość, kliknij **Przeglądaj** w oknie potwierdzenia. Pojawi się okno **Przeglądaj**, aby znaleźć miejsce docelowe.

W lewym panelu widoczne będą lokalizacje przechowywania dostępne na komputerze. Po wybraniu odpowiedniej lokalizacji przypisz nazwę do pliku, który będzie zawierał pozostałe dane dodawane do kopii zapasowej. Możesz wprowadzić nazwę ręcznie (np. „Końcówka.tib”) lub skorzystać z generatora nazw plików (przycisk po prawej stronie wiersza). Następnie kliknij **OK**. Program Acronis True Image Home 2011 dokończy tworzenie kopii zapasowej.

Jak już wspomniano, pełne oraz przyrostowe lub różnicowe wersje kopii zapasowych można zapisywać w różnych miejscach docelowych. Na przykład można zapisać początkową pełną kopię zapasową na lokalnym dysku twardym, a następnie nagrywać kolejne przyrostowe wersje kopii zapasowej (lub różnicowe przyrostowe wersje kopii zapasowej, które w takiej sytuacji są jeszcze lepszym rozwiązaniem) na płytach DVD. Takie wersje kopii zapasowej można również zapisywać w udziale sieciowym lub na serwerze FTP. Jeżeli wersje kopii zapasowych należące do tego samego „ciągu” zostaną zapisane w różnych miejscach docelowych, podczas odzyskiwania danych program Acronis True Image Home 2011 może wyświetlić monit o wskazanie lokalizacji poprzednich wersji kopii zapasowych. Może to nastąpić, gdy wybrana wersja kopii zapasowej nie zawiera plików, które chcesz odzyskać (lub zawiera tylko ich część).

3.9 Dodawanie istniejącej kopii zapasowej do listy

Jeżeli istnieją kopie zapasowe, których nie ma na liście **Moje kopie zapasowe** (na przykład kopie utworzone przy użyciu poprzedniej wersji programu Acronis True Image Home 2011), można dodać je do listy. Kliknij **Przeglądaj, aby znaleźć kopię zapasową** na ekranie głównym. Pojawi się okno umożliwiające przeszukanie komputera pod kątem kopii zapasowych.

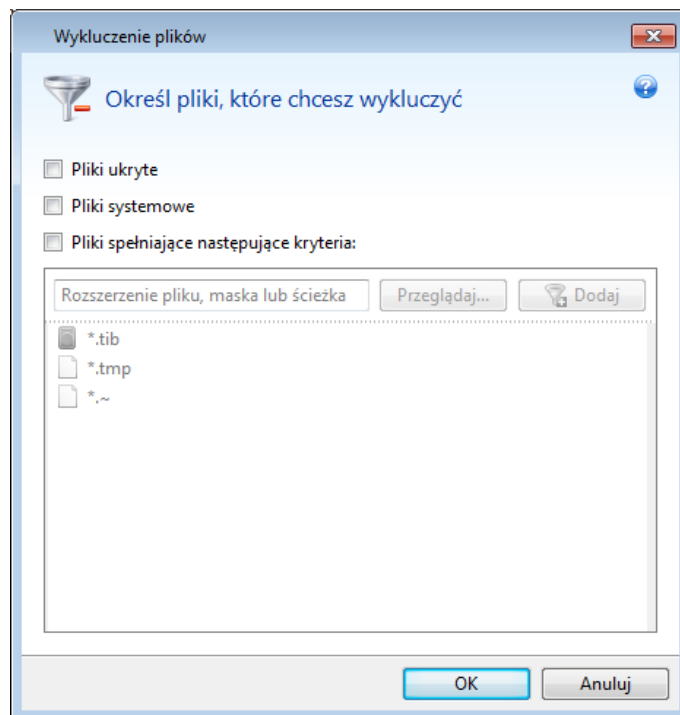
Aby dodać istniejącą kopię zapasową do listy kopii na ekranie głównym, wybierz żądaną kopię i kliknij **Dodaj do listy kopii zapasowych**.

3.10 Wykluczanie elementów z kopii zapasowej

W celu wykluczenia zbędnych plików z kopii zapasowej określ odpowiednie typy plików w oknie **Wykluczenie plików**.

Aby wykluczyć pliki, kliknij **Elementy do wykluczenia** w oknie **Kopia zapasowa dysku**, **Kopia zapasowa plików** lub **Ciągła kopia zapasowa**.

Z kopii zapasowej można wykluczyć pliki ukryte lub systemowe, zaznaczając odpowiednie pola wyboru.

Można również wykluczyć pliki spełniające określone kryteria. W tym celu zaznacz pole wyboru **Pliki spełniające następujące kryteria**, wprowadź kryterium wykluczenia, a następnie kliknij **Dodaj**.

Domyślnie program nie tworzy kopii zapasowych plików o następujących rozszerzeniach: **.~**, **.tmp** oraz **.tib**.

Możesz także wprowadzić dokładne nazwy plików wykluczanych z kopii zapasowej:

plik.roz — zostaną wykluczone wszystkie takie pliki.

C:\plik.roz — zostanie wykluczony tylko plik plik.roz zapisany na dysku C:.

Możesz również używać symboli wieloznacznych:

***.roz** — zostaną wykluczone wszystkie pliki o rozszerzeniu .roz.

C:*.roz — zostaną wykluczone pliki o rozszerzeniu .roz znajdujące się w katalogu głównym partycji C.

nazwa_p.* — zostaną wykluczone pliki o dowolnym rozszerzeniu i nazwie nazwa_p.

??nazwa.roz — zostaną wykluczone wszystkie pliki o rozszerzeniu .roz zawierające siedem znaków w nazwie (dwa pierwsze symbole są dowolne (??), a następne symbole to *nazwa*).

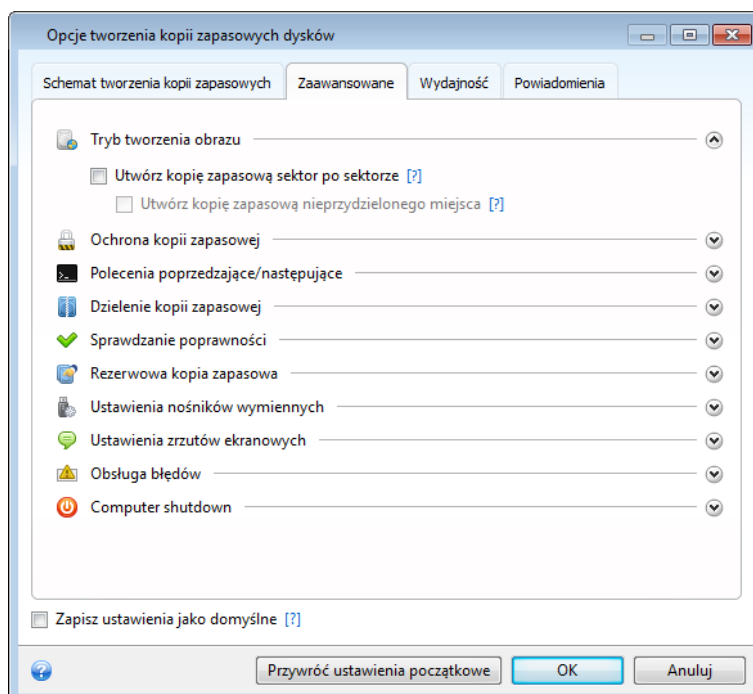
Aby usunąć kryterium, na przykład dodane przez pomyłkę, kliknij ikonę Usuń po jego prawej stronie.

Aby anulować zmiany w elementach do wykluczenia, kliknij **Anuluj**.

Po dokonaniu zmian w elementach do wykluczenia kliknij **OK**, aby zatwierdzić zmiany i zamknąć okno **Wykluczenie plików**.

3.11 Opcje tworzenia kopii zapasowych

W oknach **Opcje tworzenia kopii zapasowych dysków**, **Opcje tworzenia kopii zapasowych plików** i **Opcje tworzenia kopii zapasowych poczty e-mail** można skonfigurować opcje dotyczące odpowiednio procesów tworzenia kopii zapasowych dysków/partycji, plików i poczty e-mail. Po zainstalowaniu programu dla wszystkich opcji są ustawione wartości początkowe. Możesz je zmienić tylko dla bieżącej operacji tworzenia kopii zapasowej lub dla wszystkich kopii zapasowych, które zostaną utworzone w przyszłości. Zaznacz pole wyboru **Zapisz ustawienia jako domyślne**, aby domyślnie zastosować zmodyfikowane ustawienia do wszystkich operacji tworzenia kopii zapasowych w przyszłości.

Opcje tworzenia kopii zapasowych dysków, plików i poczty e-mail są całkowicie niezależne od siebie i należy je skonfigurować oddzielnie.

Aby przywrócić wartości początkowe wszystkich opcji zmodyfikowanych po zainstalowaniu programu, kliknij **Przywróć ustawienia początkowe**.

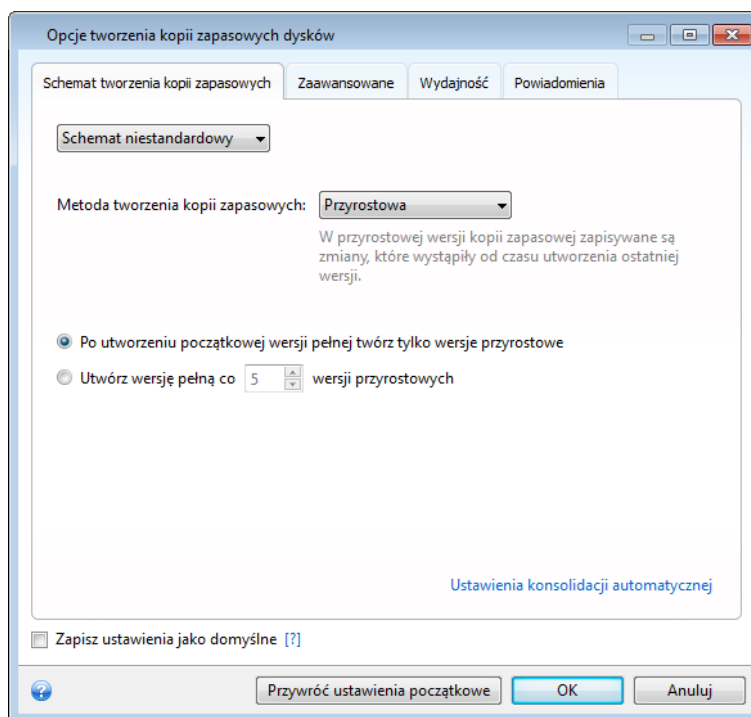
3.11.1 Schematy tworzenia kopii zapasowych

Schematy tworzenia kopii zapasowych oraz harmonogram ułatwiają skonfigurowanie strategii tworzenia kopii zapasowych. Schematy umożliwiają zoptymalizowanie miejsca używanego do przechowywania kopii zapasowych, zwiększenie niezawodności przechowywania danych i automatyczne usuwanie zbędnych wersji kopii zapasowych.

Schemat tworzenia kopii zapasowych określa następujące parametry:

- Metody tworzenia kopii zapasowych używane w celu utworzenia różnych wersji kopii zapasowych (pełnej, różnicowej lub przyrostowej)
- Kolejność tworzenia różnych wersji kopii zapasowych przy użyciu różnych metod

- Reguły czyszczenia wersji

Program Acronis True Image Home 2011 umożliwia wybranie następujących schematów tworzenia kopii zapasowych:

- **Jedna wersja** (s. 63) — wybierz ten schemat, jeśli chcesz użyć na kopię zapasową jak najmniej pamięci masowej lub stworzysz kopię zapasową danych, które zmieniają się tylko nieznacznie.
- **Ciąg wersji** (s. 64) — jest to schemat najbardziej zalecany i optymalny.
- **Niestandardowy** (s. 64) — wybierz ten element, jeśli chcesz ręcznie skonfigurować schemat tworzenia kopii zapasowych.

Schematy tworzenia kopii zapasowych i harmonogram

Program zawiera wstępnie zdefiniowane ustawienia harmonogramu dotyczące domyślnych schematów tworzenia kopii zapasowych (wersji pojedynczej i ciągu wersji). Nie należy zmieniać domyślnych ustawień częstotliwości tworzenia kopii zapasowej w harmonogramie. W przypadku kopii zapasowych dysków ustawieniem domyślnym jest **Co miesiąc**, a w przypadku kopii zapasowych plików — **Codziennie**. Po wybraniu jednego ze schematów tworzenia kopii zapasowych i zmianie ustawień częstotliwości (na przykład z ustawienia **Co miesiąc** na **Co tydzień**) schemat tworzenia kopii zapasowych automatycznie zmienia się na schemat niestandardowy z wybraną metodą przyrostową. W takim przypadku ciąg wersji będzie się składać z pełnej wersji kopii zapasowej i kolejnych przyrostowych wersji kopii.

Schemat z jedną wersją

Ten schemat tworzenia kopii zapasowych jest taki sam w przypadku kopii zapasowych dysków i kopii zapasowych plików (z wyjątkiem ustawień harmonogramu).

Program tworzy pełną wersję kopii zapasowej i zastępuje ją za każdym razem zgodnie z określonym harmonogramem lub po ręcznym uruchomieniu tworzenia kopii zapasowej.

Ustawienie harmonogramu tworzenia kopii zapasowej dysku: co miesiąc

Ustawienie harmonogramu tworzenia kopii zapasowej plików: codziennie

Wynik: dostępna jest jedna, aktualna, pełna wersja kopii zapasowej.

Wymagana ilość miejsca: minimalna.

Schemat z ciągiem wersji

Ten schemat tworzenia kopii zapasowych jest inny dla kopii zapasowych dysków oraz kopii zapasowych plików.

Ciąg wersji kopii zapasowej dysków

Najpierw program tworzy pierwszą pełną wersję kopii zapasowej. Wersja ta jest przechowywana do czasu jej ręcznego usunięcia. Następnie, zgodnie z określonym harmonogramem (lub po ręcznym uruchomieniu tworzenia kopii zapasowej) program tworzy: 1 pełną i 5 różnicowych wersji kopii zapasowej, następnie ponownie 1 pełną i 5 różnicowych wersji kopii zapasowej itd. Wersje są przechowywane przez 6 miesięcy. Po upływie tego okresu program sprawdza, czy można usunąć najstarsze wersje kopii zapasowej (z wyjątkiem pierwszej wersji pełnej). Zależy to od minimalnej liczby wersji (osiem) i spójności ciągów wersji. Po utworzeniu nowych wersji kopii zapasowej przy użyciu tej samej metody program usuwa kolejno najstarsze wersje (na przykład najstarsza wersja różnicowa zostanie usunięta po utworzeniu nowej wersji różnicowej). Najpierw są usuwane wszystkie najstarsze wersje różnicowe, a dopiero potem najstarsza wersja pełna.

Ustawienie harmonogramu tworzenia kopii zapasowej: co miesiąc

Wynik: dostępne są miesięczne wersje kopii zapasowej z ostatnich 6 miesięcy oraz początkowa pełna wersja kopii zapasowej, którą można przechowywać przez dłuższy okres.

Wymagana ilość miejsca: zależy od liczby wersji i ich rozmiarów

Ciąg wersji kopii zapasowej plików

Zgodnie z określonym harmonogramem (lub po ręcznym uruchomieniu tworzenia kopii zapasowej) program tworzy: 1 pełną i 6 przyrostowych wersji kopii zapasowej, następnie ponownie 1 pełną i 6 przyrostowych wersji kopii zapasowej itd. Wersje są przechowywane przez 1 miesiąc. Po upływie tego okresu program sprawdza, czy można usunąć najstarsze wersje kopii zapasowej. Zależy to od spójności ciągu wersji. Aby zachować spójność, po utworzeniu nowego ciągu wersji program usuwa najstarsze analogiczne wersje ciągami „1 wersja pełna + 6 przyrostowych wersji kopii zapasowej”.

Ustawienie harmonogramu tworzenia kopii zapasowej: codziennie

Wynik: dostępne są wersje kopii zapasowej z każdego dnia ostatniego miesiąca.

Wymagana ilość miejsca: zależy od liczby wersji i ich rozmiarów

Schemat niestandardowy

Program Acronis True Image Home 2011 umożliwia również zdefiniowanie własnego schematu tworzenia kopii zapasowych. Schemat może uwzględniać tworzenie pełnych, różnicowych i przyrostowych wersji kopii zapasowej.

Dlatego najpierw należy wybrać jedną z metod tworzenia kopii zapasowej w odpowiednim polu.

■ Pełna (s. 40)

Wybierz tę metodę, jeśli chcesz tworzyć tylko pełne wersje kopii zapasowej.

- **Różnicowa (s. 40)**

Wybierz tę metodę, jeżeli chcesz tworzyć ciągi kopii zapasowej zawierające tylko jej wersje pełne i różnicowe.

Możesz skonfigurować schemat, używając jednej z następujących opcji:

- **Po utworzeniu początkowej wersji pełnej twórz tylko wersje różnicowe** — wybierz ten element, aby utworzyć tylko jeden ciąg wersji kopii zapasowej. Dla tej opcji automatyczne czyszczenie jest niedostępne.
- **Utwórz wersję pełną co [n] wersji różnicowe** — wybierz ten element, aby utworzyć kilka ciągów wersji kopii zapasowej. Jest to bardziej niezawodny schemat tworzenia kopii zapasowych, ale wymaga użycia większej ilości miejsca.

- **Przyrostowa (s. 40)**

Wybierz tę metodę, jeżeli chcesz tworzyć ciągi kopii zapasowej zawierające tylko jej wersje pełne i przyrostowe.

Możesz skonfigurować schemat, używając jednej z następujących opcji:

- **Po utworzeniu początkowej wersji pełnej twórz tylko wersje przyrostowe** — wybierz ten element, aby utworzyć tylko jeden ciąg wersji kopii zapasowej. Dla tej opcji automatyczne czyszczenie jest niedostępne.
- **Utwórz wersję pełną co [n] wersji przyrostowych** — wybierz ten element, aby utworzyć kilka ciągów wersji kopii zapasowej. Jest to bardziej niezawodny schemat tworzenia kopii zapasowych, ale wymaga użycia większej ilości miejsca.

Reguły automatycznego czyszczenia

Aby automatycznie usuwać zbędne wersje kopii zapasowej, można ustawić jedną z następujących reguł czyszczenia:

- **Usuń wersje starsze niż [zdefiniowany okres]** (opcja dostępna tylko w przypadku metody pełnej) — wybierz tę opcję, aby ograniczyć wiek wersji kopii zapasowej. Wszystkie wersje starsze niż podany okres będą automatycznie usuwane.
- **Usuń ciągi wersji starsze niż [zdefiniowany okres]** (opcja dostępna tylko w przypadku metody przyrostowej i różnicowej) — wybierz tę opcję, aby ograniczyć wiek ciągów wersji kopii zapasowej. Program usunie najstarszy ciąg wersji tylko wtedy, gdy po jego usunięciu wartość wieku najstarszej wersji będzie wyższa niż wartość podanego okresu.
- **Przechowuj nie więcej niż [n] ostatnie wersje** (opcja dostępna tylko w przypadku metody pełnej) — wybierz tę opcję, aby ograniczyć maksymalną liczbę wersji kopii zapasowej. Gdy liczba wersji przekroczy określoną wartość, najstarsza wersja kopii zapasowej zostanie automatycznie usunięta.
- **Przechowuj nie więcej niż [n] ostatnich ciągów wersji** (opcja dostępna tylko w przypadku metody przyrostowej i różnicowej) — wybierz tę opcję, aby ograniczyć maksymalną liczbę ciągów wersji kopii zapasowej. Gdy liczba ciągów wersji przekroczy określoną wartość, najstarszy ciąg wersji kopii zapasowej zostanie automatycznie usunięty.
- **Utrzymuj rozmiar kopii zapasowej nie większy niż [zdefiniowany rozmiar]** — wybierz tę opcję, aby ograniczyć maksymalny rozmiar kopii zapasowej. Gdy zostanie utworzona nowa wersja kopii zapasowej, program sprawdza, czy całkowity rozmiar kopii zapasowej nie przekracza określonej wartości. Jeżeli przekracza, zostanie usunięta najstarsza wersja kopii zapasowej.

Opcja pierwszej wersji kopii zapasowej

Często pierwsza wersja dowolnej kopii zapasowej jest najcenniejsza. Dzieje się tak dlatego, że program zapisuje w niej dane w stanie początkowym (na przykład partycję systemową z nowo

zainstalowanym systemem Windows) lub inne dane w stanie stabilnym (na przykład dane po pomyślnie zakończonej kontroli antywirusowej).

Nie usuwaj pierwszej wersji kopii zapasowej — zaznacz to pole wyboru, aby zatrzymać dane w stanie początkowym. Program utworzy dwie początkowe pełne kopie zapasowe. Pierwsza wersja zostanie wykluczona z automatycznego czyszczenia i będzie przechowywana do czasu jej ręcznego usunięcia.

W przypadku wybrania metody przyrostowej lub różnicowej pierwszy ciąg kopii zapasowych będzie się rozpoczynał od drugiej pełnej wersji kopii zapasowej. Dopiero trzecia wersja kopii zapasowej będzie przyrostowa lub różnicowa.

Po zaznaczeniu tego pola wyboru nazwa pola wyboru **Przechowuj nie więcej niż [n] ostatnie wersje** zmieni się na **Przechowuj nie więcej niż 1+[n] ostatnie wersje**.

Automatyczna konsolidacja wersji

Konsolidacja automatyczna kopii zapasowej jest włączana przez ustawienie ogólnych ograniczeń kopii. Ograniczenia te obejmują:

- maksymalną liczbę wersji kopii zapasowej
- maksymalny okres przechowywania plików kopii zapasowej
- maksymalny rozmiar kopii zapasowej

Automatyczna konsolidacja wersji kopii zapasowej jest dostępna tylko w przypadku przyrostowej i różnicowej metody niestandardowego schematu tworzenia kopii zapasowych.

Domyślnie nie są narzucane żadne limity, a konsolidacja automatyczna nie jest wykonywana. Aby włączyć konsolidację automatyczną, musisz wybrać przynajmniej jeden z limitów i zastosować jego ustawienia domyślne lub zmienić je zgodnie z potrzebą.

Jeśli limity zostały ustawione, po utworzeniu wersji kopii zapasowej program sprawdza kopię zapasową pod kątem naruszenia limitów — np. maksymalnej liczby gigabajtów ustawionej dla wersji kopii zapasowej — i jeżeli którykolwiek z nich jest przekroczony, program konsoliduje najstarsze wersje kopii zapasowej. Na przykład, jeśli dla plików kopii zapasowej ustawiono maksymalny rozmiar 50 GB, a rzeczywisty rozmiar wersji kopii zapasowej wynosi 55 GB, limit został przekroczony. System zachowa się zgodnie z ustawionymi regułami. Podczas tej operacji tworzony jest plik tymczasowy, dlatego też wymagana jest odpowiednia ilość miejsca na dysku. Należy również wziąć pod uwagę fakt, że aby program mógł wykryć naruszenie limitu, musi ono wystąpić. Dlatego też, aby możliwe było konsolidowanie plików, program wymaga odpowiedniej ilości wolnego miejsca na dysku ponad ustawiony limit dla kopii zapasowych. Dodatkową ilość miejsca można oszacować jako rozmiar największej wersji w danej kopii zapasowej.

W przypadku ustawienia limitu liczby wersji kopii zapasowej ich liczba rzeczywista może przekroczyć liczbę maksymalną o jeden. Wówczas program wykryje naruszenie limitu i rozpocznie konsolidację. Analogicznie, jeśli zdefiniujesz okres przechowywania wersji kopii zapasowej — przykładowo 30 dni — program rozpocznie konsolidację, gdy najstarsza wersja kopii zapasowej będzie przechowywana przez 31 dni.

Przykłady schematów niestandardowych

1. Kopia zapasowa plików „Dzienna wersja przyrostowa + tygodniowa wersja pełna”

Sytuacja: Masz pliki i/lub foldery, z którymi pracujesz codziennie. Codziennie musisz zapisywać wyniki pracy i musisz mieć możliwość odzyskania stanu danych z dowolnego momentu z okresu ostatnich trzech tygodni. Sprawdźmy, jak można spełnić te wymagania, korzystając z niestandardowego schematu tworzenia kopii zapasowych.

1. Na ekranie głównym kliknij **Kopia zapasowa plików**.
2. W oknie **Kopia zapasowa plików** wybierz pliki i/lub foldery do uwzględnienia w kopii zapasowej i określ miejsce docelowe kopii. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Tworzenie kopii zapasowych plików i folderów (s. 45).
3. Kliknij **Włącz** dla elementu **Harmonogram**. W oknie **Harmonogram** kliknij **Codziennie** i określ czas rozpoczęcia operacji tworzenia kopii zapasowej. Na przykład, jeśli kończysz codzienną pracę o godzinie 20:00, jako czas rozpoczęcia podaj właśnie ją (lub nieco późniejszą, np. 20:05).
4. Kliknij **Ciąg wersji** w pobliżu elementu **Schemat tworzenia kopii zapasowych (Ciąg wersji to domyślny schemat tworzenia kopii zapasowych)**.
5. W oknie **Opcje tworzenia kopii zapasowych plików** sprawdź, czy jest wybrana karta **Schemat tworzenia kopii zapasowych**.
6. Wybierz **Schemat niestandardowy** zamiast **Schemat z ciągiem wersji**.
7. W polu **Metoda tworzenia kopii zapasowej** wybierz z listy rozwijanej **Przyrostowa**.
8. Kliknij **Utwórz wersję pełną co [n] wersji przyrostowych** i wpisz lub wybierz wartość „6”.
W tej sytuacji program najpierw utworzy początkową pełną wersję kopii zapasowej (bez względu na to, jak skonfigurowano proces tworzenia kopii zapasowych, pierwsza wersja kopii zapasowej zawsze będzie wersją pełną), a w kolejnych dniach 6 wersji przyrostowych. Następnie ponownie utworzy 1 wersję pełną i 6 wersji przyrostowych itd. Zatem każda wersja pełna będzie tworzona dokładnie co tydzień.
9. Aby ograniczyć czas przechowywania wersji, kliknij **Włącz automatyczne czyszczenie**.
10. Kliknij **Usuń ciągi wersji starsze niż [n] dni**, wpisz lub wybierz wartość „21”, a następnie kliknij **OK**.
11. W oknie **Kopia zapasowa plików** sprawdź, czy wszystkie ustawienia są poprawne, i kliknij **Utwórz kopię zapasową**. Aby pierwsza kopia zapasowa została wykonana dopiero o czasie określonym w harmonogramie, kliknij strzałkę w dół znajdującą się na prawo od przycisku **Utwórz kopię zapasową** i wybierz **Później** z listy rozwijanej.

2. Kopia zapasowa dysku „Wersja pełna co 2 miesiące + wersja różnicowa dwa razy na miesiąc”

Sytuacja: Musisz tworzyć kopię zapasową partycji systemowej dwa razy w miesiącu, a nową pełną wersję kopii zapasowej raz na dwa miesiące. Ponadto chcesz przeznaczyć na przechowywanie wersji kopii zapasowej nie więcej niż 100 GB miejsca na dysku. Sprawdźmy, jak można spełnić te wymagania, korzystając z niestandardowego schematu tworzenia kopii zapasowych.

1. Na ekranie głównym kliknij **Kopia zapasowa dysku i partycji**.
2. W oknie **Kopia zapasowa dysku** wybierz partycję systemową (zwykle C:) i określ miejsce docelowe kopii zapasowej. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Tworzenie kopii zapasowych partycji i dysków (s. 42).
3. Kliknij **Włącz** dla elementu **Harmonogram**. W oknie **Harmonogram** kliknij **Co miesiąc** i określ na przykład 1. i 15. dzień miesiąca. Spowoduje to tworzenie wersji kopii zapasowej co mniej więcej 2 tygodnie. Następnie określ czas rozpoczęcia operacji tworzenia kopii zapasowej.

4. Kliknij **Ciąg wersji** w pobliżu elementu **Schemat tworzenia kopii zapasowych** (Ciąg wersji to domyślny schemat tworzenia kopii zapasowych).
5. W oknie **Opcje tworzenia kopii zapasowych dysków** sprawdź, czy jest wybrana karta **Schemat tworzenia kopii zapasowych**.
6. Wybierz **Schemat niestandardowy** zamiast **Schemat z ciągiem wersji**.
7. W polu **Metoda tworzenia kopii zapasowej** wybierz z listy rozwijanej **Różnicowa**.
8. Kliknij **Utwórz wersję pełną co [n] wersje różnicowych** i wpisz lub wybierz wartość „3”.

W tej sytuacji program najpierw utworzy początkową pełną wersję kopii zapasowej (bez względu na to, jak skonfigurowano proces tworzenia kopii zapasowych, pierwsza wersja kopii zapasowej zawsze będzie wersją pełną), a następnie 3 wersje różnicowe — każdą mniej więcej co dwa tygodnie. Następnie ponownie wersję pełną i 3 wersje różnicowe itd. Zatem każda nowa wersja pełna będzie tworzona raz na dwa miesiące.

9. Aby ograniczyć miejsce w magazynie przeznaczone na przechowywanie wersji, kliknij **Włącz automatyczne czyszczenie**.
10. Kliknij **Utrzymuj rozmiar kopii zapasowej nie większy niż [zdefiniowany rozmiar]**, wpisz lub wybierz wartość „100” „GB”, a następnie kliknij **OK**.

Kiedy łączny rozmiar kopii zapasowych przekroczy 100 GB, program Acronis True Image Home 2011 wyczyści istniejące wersje kopii zapasowej, aby pozostałe wersje spełniały limit rozmiaru. Program usuwa najstarszy ciąg kopii zapasowych składający się z pełnej wersji kopii zapasowej i 3 wersji różnicowych.

11. W oknie **Kopia zapasowa dysków** sprawdź, czy wszystkie ustawienia są poprawne, i kliknij **Utwórz kopię zapasową**. Aby pierwsza kopia zapasowa została wykonana dopiero o czasie określonym w harmonogramie, kliknij strzałkę w dół znajdującą się na prawo od przycisku **Utwórz kopię zapasową** i wybierz **Później** z listy rozwijanej.

3. Kopia zapasowa dysku lub plików „Początkowa wersja pełna + sekwencja wersji przyrostowych”

Sytuacja: Odpowiadają Ci ustawienia domyślne kopii zapasowych programu Acronis True Image Home 2010 i chcesz je powielić w programie Acronis True Image Home 2011. Przyjrzyjmy się ustawieniom kopii zapasowych plików. Ustawienia kopii zapasowych dysku lub poczty e-mail można skonfigurować w podobny sposób.

1. Na ekranie głównym kliknij **Kopia zapasowa plików**.
2. W oknie **Kopia zapasowa plików** wybierz pliki i/lub foldery do uwzględnienia w kopii zapasowej i określ miejsce docelowe kopii.
3. W razie potrzeby kliknij **Włącz** i zaplanuj tworzenie kopii zapasowych.
4. Kliknij **Ciąg wersji** w pobliżu elementu **Schemat tworzenia kopii zapasowych** (Ciąg wersji to domyślny schemat tworzenia kopii zapasowych).
5. W oknie **Opcje tworzenia kopii zapasowych plików** sprawdź, czy jest wybrana karta **Schemat tworzenia kopii zapasowych**.
6. Wybierz **Schemat niestandardowy** zamiast **Schemat z ciągiem wersji**.
7. W polu **Metoda tworzenia kopii zapasowej** wybierz z listy rozwijanej **Przyrostowa**.
8. Upewnij się, że jest zaznaczona opcja **Po utworzeniu początkowej wersji pełnej twórz tylko wersje przyrostowe**.

W tej sytuacji program najpierw utworzy początkową pełną wersję kopii zapasowej (bez względu na to, jak skonfigurowano proces tworzenia kopii zapasowych, pierwsza wersja kopii zapasowej zawsze będzie wersją pełną), a następnie sekwencję wersji przyrostowych. Wersje będą tworzone zgodnie z harmonogramem (jeśli jest włączony) i po ręcznym kliknięciu **Utwórz kopię zapasową** w odpowiednim obszarze kopii zapasowej.

9. W razie potrzeby włącz i skonfiguruj konsolidację automatyczną. Kliknij **OK**.
10. W oknie **Kopia zapasowa plików** sprawdź, czy wszystkie ustawienia są poprawne i kliknij **Utwórz kopię zapasową**.

3.11.2 Tryb tworzenia obrazu

Tych parametrów można użyć w celu utworzenia dokładnych kopii całych partycji lub dysków twardych, a nie tylko sektorów zawierających dane. Pole wyboru **Utwórz kopię zapasową nieprzydzielonego miejsca** jest dostępne tylko, gdy jest zaznaczone pole wyboru **Utwórz kopię zapasową sektor po sektorze**.

- W celu utworzenia kopii zapasowej „sektor po sektorze” zaznacz parametr **Utwórz kopię zapasową sektor po sektorze**. Domyślnie program kopiuje tylko sektory dysku twardego zawierające dane. Jednak czasem przydatne może się okazać utworzenie pełnej kopii zapasowej sektor po sektorze. Przykład: przypadkowo usunięto kilka plików i chcesz utworzyć obraz dysku przed próbą ich odzyskania, ponieważ przywracanie plików może czasami powodować problemy z systemem plików. Należy zauważyć, że z uwagi na kopiowanie używanych i nieużywanych sektorów dysku twardego ten tryb wydłuża czas przetwarzania i tworzony jest zazwyczaj większy plik obrazu.
- Opcja **Utwórz kopię zapasową nieprzydzielonego miejsca** będzie dostępna, jeśli wybrano poprzedni parametr — **Utwórz kopię zapasową sektor po sektorze**. Podczas tworzenia kopii zapasowej sektor po sektorze nieprzydzielone miejsce nie jest domyślnie uwzględniane w pliku kopii zapasowej. Włączenie tej opcji spowoduje uwzględnienie nieprzydzielonego miejsca na dysku w kopii zapasowej.

3.11.3 Ochrona kopii zapasowej

Plik kopii zapasowej można zabezpieczyć hasłem. Domyślnie kopie zapasowe nie są chronione hasłem.

Aby włączyć ochronę kopii zapasowej:

- W polu **Hasło** wprowadź hasło dla kopii zapasowej. Hasło powinno składać się z co najmniej ośmiu symboli, w tym najlepiej z małych i dużych liter oraz cyfr — trudniej będzie je wówczas odgadnąć.
- Potwierdź hasło, wpisując je ponownie w polu **Potwierdź**.
- Aby zwiększyć bezpieczeństwo poufnych danych, można zaszyfrować kopię zapasową za pomocą skutecznego algorytmu kryptograficznego AES (Advanced Encryption Standard), który jest branżowym standardem. Algorytm AES wykorzystuje klucze o trzech długościach — 128, 192 i 256 bitów — w celu optymalnego zrównoważenia szybkości działania i ochrony.

W większości zastosowań wystarcza 128-bitowy klucz szyfrujący. Im dłuższy klucz, tym lepsza ochrona danych. Klucze 192- i 256-bitowe mogą jednak znacznie spowolnić proces tworzenia kopii zapasowej.

Jeżeli chcesz zaszyfrować dane za pomocą algorytmu AES, wybierz jeden z następujących kluczy:

- **AES 128** — 128-bitowy klucz szyfrujący
- **AES 192** — 192-bitowy klucz szyfrujący
- **AES 256** — 256-bitowy klucz szyfrujący

Jeżeli nie chcesz zaszyfrować kopii zapasowej i chcesz chronić ją wyłącznie hasłem, wybierz **Brak**.

Po określeniu ustawień ochrony kopii zapasowej kliknij **OK**.

Należy pamiętać, że po utworzeniu kopii zapasowej chronionej hasłem nie można zmienić jej hasła.

Podczas odzyskiwania danych z kopii zapasowej chronionej hasłem program poprosi o wprowadzenie hasła w specjalnym oknie, udostępniając kopię tylko upoważnionym użytkownikom.

3.11.4 Polecenia przed/po tworzeniu kopii zapasowej

Program umożliwia określenie poleceń (a nawet plików wsadowych), które będą wykonywane automatycznie przed rozpoczęciem lub po zakończeniu procesu tworzenia kopii zapasowej.

Przykładowo możesz uruchomić/zatrzymać niektóre procesy systemu Windows lub sprawdzić dane przed rozpoczęciem tworzenia kopii zapasowej.

Aby określić polecenia (pliki wsadowe):

- W polu **Przed rozpoczęciem procesu** wybierz polecenie, które ma zostać wykonane przed rozpoczęciem tworzenia kopii zapasowej. Aby utworzyć nowe polecenie lub wybrać nowy plik wsadowy, kliknij **Edytuj**.
- W polu **Po zakończeniu procesu** wprowadź polecenie, które ma zostać wykonane po utworzeniu kopii zapasowej. Aby utworzyć nowe polecenie lub wybrać nowy plik wsadowy, kliknij **Edytuj**.

Nie należy uruchamiać poleceń interaktywnych, tj. poleceń wymagających reakcji użytkownika (na przykład „pause”). Nie są one obsługiwane.

Edytowanie polecenia użytkownika na potrzeby tworzenia kopii zapasowej

Program umożliwia określanie poleceń wykonywanych przed i po zakończeniu procesu tworzenia kopii zapasowej:

- W polu **Polecenie** wpisz polecenie lub wybierz je z listy. Kliknij ..., aby wybrać plik wsadowy.
- W polu **Katalog roboczy** wpisz ścieżkę potrzebną do wykonania polecenia lub wybierz ją z listy wcześniej wprowadzonych ścieżek.
- W polu **Argumenty** wprowadź lub wybierz z listy argumenty wykonywania polecenia.

Wyłączenie opcji **Nie wykonuj operacji przed zakończeniem wykonywania polecenia** (domyślnie włączona w przypadku poleceń poprzedzających) umożliwia równoczesną realizację procesu tworzenia kopii zapasowej oraz określonego polecenia.

Opcja **Przerwij operację, jeśli polecenie użytkownika zakończy się niepowodzeniem** (domyślnie włączona) powoduje przerwanie wykonywania operacji po wystąpieniu błędu.

Poprawność wprowadzonego polecenia można sprawdzić, klikając przycisk **Testuj polecenie**.

3.11.5 Dzielenie kopii zapasowej

Duże kopie zapasowe mogą być dzielone na kilka plików, które razem utworzą oryginalną kopię zapasową. Pojedyncza kopia zapasowa może również zostać podzielona w celu zapisu na nośniku wymiennym.

Domyślne ustawienie to **Automatycznie**. Program Acronis True Image Home 2011 działa wówczas w następujący sposób:

Podczas tworzenia kopii zapasowej na dysku twardym:

- Jeżeli na dysku twardym jest wystarczająca ilość wolnego miejsca, a jego system plików umożliwia szacowanie rozmiaru pliku, program utworzy pojedynczy plik kopii zapasowej.
- Jeżeli na dysku jest wystarczająca ilość wolnego miejsca, ale jego system plików nie dopuszcza szacowanego rozmiaru pliku, program automatycznie podzieli obraz na wiele plików.
- Jeżeli na dysku twardym nie ma wystarczającej ilości wolnego miejsca do zapisania obrazu, program wyświetli ostrzeżenie z prośbą o wybór działania. Można spróbować zwolnić część dodatkowego miejsca lub kliknąć **Wstecz** i wybrać inny dysk.

W przypadku tworzenia kopii zapasowej na płycie CD-R/RW, DVD-R/RW, DVD+R/RW, BD-R/RE:

- Po wypełnieniu nośnika program Acronis True Image Home 2011 poprosi o umieszczenie w napędzie kolejnego.

Możesz również wybrać odpowiedni rozmiar pliku z listy rozwijanej. Kopia zapasowa zostanie podzielona na wiele plików o określonym rozmiarze. Opcja ta przydaje się w przypadku tworzenia kopii zapasowej na dysku twardym z opcją późniejszego nagrywania kopii zapasowej na płytach CD-R/RW, DVD-R/RW, DVD+R/RW lub BD-R/RE.

Tworzenie obrazów bezpośrednio na płytach CD-R/RW, DVD-R/RW, DVD+R/RW, BD-R/RE może zająć znacznie więcej czasu niż tworzenie ich na dysku twardym.

3.11.6 Opcja sprawdzania poprawności kopii zapasowej

W programie można określić także dodatkowe ustawienie dotyczące sprawdzania poprawności: **Sprawdź poprawność kopii zapasowej po jej utworzeniu.**

Po włączeniu tej opcji program bezpośrednio po utworzeniu kopii zapasowej sprawdzi integralność jej utworzonej lub uzupełnionej wersji. W przypadku kopii zapasowych ważnych danych lub kopii dysku albo partycji stanowczo zaleca się zaznaczenie tej opcji, ponieważ daje to pewność, że utworzona kopia zapasowa umożliwi odzyskanie danych w razie ich utraty.

Regularne sprawdzanie poprawności

W programie można również zaplanować sprawdzanie poprawności kopii zapasowych, aby zyskać pewność, że nie uległy uszkodzeniu. Domyślnie regularne sprawdzanie poprawności jest włączone z następującymi ustawieniami:

- Częstotliwość: raz w miesiącu.
- Dzień: data rozpoczęcia tworzenia kopii zapasowej.
- Godzina: godzina rozpoczęcia tworzenia kopii zapasowej plus 15 minut.
- Ustawienia zaawansowane: zaznaczone pole wyboru **Uruchom sprawdzanie poprawności tylko wtedy, gdy komputer jest bezczynny.**

Przykład: Operacja tworzenia kopii zapasowej rozpoczyna się 15 lipca o godzinie 12:00. Program tworzy wersję kopii zapasowej o godzinie 12:05. Sprawdzenie jej poprawności odbywa się o godzinie 12:15, jeżeli na komputerze włączy się wtedy wygaszacz ekranu. W przeciwnym razie program nie sprawdzi poprawności. Za miesiąc, 15 sierpnia o godzinie 12:15, sprawdzanie poprawności rozpocznie się ponownie. Podobnie jak poprzednio na komputerze będzie musiał działać wygaszacz ekranu. To samo nastąpi 15 września itd.

W razie potrzeby można zmienić ustawienia domyślne, aby określić własny harmonogram. Może to być przydatne w przypadku wybrania niestandardowego schematu tworzenia kopii zapasowych z

kopiami przyrostowymi. Sprawdzanie poprawności wszystkich wersji kopii zapasowej (początkowej kopii pełnej i kolejnych kopii przyrostowych) można zaplanować na przykład tak, aby odbywało się raz w tygodniu.

Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Planowanie (s. 127).

3.11.7 Rezerwowa kopia zapasowa

W programie można tworzyć rezerwowe egzemplarze kopii zapasowych i zapisywać je w systemie plików, na dysku sieciowym lub na dysku flash USB.

Aby utworzyć kopię rezerwową:

- Zaznacz **Utwórz kopię rezerwową moich kopii zapasowych**.
- Kliknij **Ustaw lokalizację** i określ lokalizację kopii rezerwowych.
- Wybierz jedną z metod tworzenia kopii rezerwowych:
 - zapisz zduplikowane kopie zapasowe jako pliki tib
 - utwórz rezerwowe kopie zapasowe jako archiwa zip
 - skopiuj pliki lub foldery do określonej lokalizacji „bez zmian”

Jeżeli wybierzesz tworzenie kopii rezerwowych w formacie tib, wszystkie opcje tworzenia kopii zapasowych (kompresja, dzielenie kopii itp.) będą dziedziczone po źródłowej kopii zapasowej. Możesz też zabezpieczyć rezerwową kopię zapasową tib za pomocą hasła. W tym celu kliknij **Ustaw hasło** i określ hasło chroniące kopię rezerwową.

Kopia rezerwowa zawsze zawiera wszystkie pliki znajdujące się w danej kopii zapasowej, tzn. podczas tworzenia kopii rezerwowej program zawsze tworzy pełną kopię danych źródłowych. Utworzenie kopii rezerwowej w postaci różnicowej lub przyrostowej nie jest możliwe, nawet w formacie tib.

Należy również pamiętać, że komfort pracy oraz bezpieczeństwo danych zwiększa się kosztem czasu potrzebnego na utworzenie kopii zapasowej, ponieważ kopie zapasowa oraz rezerwowa tworzone są po kolei, a nie jednocześnie.

Należy jednak zwrócić uwagę, że system Windows nie obsługuje operacji na wielowoluminowych archiwach zip, archiwach zip o rozmiarze przekraczającym 4 GB oraz archiwach zawierających pliki o rozmiarze przekraczającym 4 GB. Również płyty CD/DVD nie są obsługiwane jako lokalizacje archiwów zip, nie ma więc możliwości utworzenia na nich kopii rezerwowych w formacie zip.

3.11.8 Ustawienia nośników wymiennych

Podczas tworzenia kopii zapasowej na nośniku wymiennym można utworzyć nośnik startowy, zapisując na nim dodatkowe komponenty. Dzięki temu osobny nośnik startowy nie będzie potrzebny.

Dostępne są poniższe ustawienia:

- **Umieść program Acronis True Image Home 2011 (pełną wersję) na nośniku**
Acronis True Image Home 2011 (wersja pełna) — współpracuje z urządzeniami podłączonymi do komputera za pomocą interfejsów USB, karty PC (dawniej PCMCIA) i SCSI. Instalacja tego modułu jest zalecana.
- **Umieść raport systemowy Acronis na nośniku**
Raport systemowy Acronis — ten komponent umożliwia generowanie raportu systemowego używanego do gromadzenia informacji na temat systemu w razie wystąpienia problemu z

programem. Funkcja tworzenia raportu jest dostępna przed uruchomieniem programu Acronis True Image Home 2011 z nośnika startowego. Wygenerowany raport systemowy można zapisać w pamięci flash USB.

- **Umieść Acronis One-Click Restore na nośniku**

Narzędzie **Acronis One-Click Restore** to niewielki dodatek do nośnika startowego, umożliwiający odzyskiwanie danych jednym kliknięciem z kopii zapasowej obrazu przechowywanej na tym nośniku. Po uruchomieniu komputera z tego nośnika i kliknięciu **Odzyskaj** wszystkie dane zostaną odzyskane w ich oryginalne miejsce. Nie będą wyświetlane żadne opcje bądź funkcje, takie jak modyfikowanie rozmiaru partycji.

Funkcja Acronis One-Click Restore może zostać dodana do nośnika tylko podczas tworzenia pełnej kopii zapasowej całego dysku twardego. Nie można jej dodać podczas tworzenia przyrostowej lub różnicowej kopii zapasowej ani podczas tworzenia kopii zapasowej partycji. W takiej sytuacji pole wyboru Umieść Acronis One-Click Restore na nośniku nie jest dostępne na karcie Ogólne bieżących opcji tworzenia kopii zapasowej, nawet jeśli pole to jest zaznaczone w domyślnych ustawieniach nośnika wymiennego.

- **Pytaj o pierwszy nośnik w przypadku tworzenia kopii zapasowych na nośnikach wymiennych**

Możesz określić, czy podczas tworzenia kopii zapasowej na nośniku wymiennym wyświetlane ma być powiadomienie Włóż pierwszy nośnik. Jeśli użytkownik nie znajduje się przy komputerze, tworzenie kopii zapasowej na nośniku wymiennym przy domyślnych opcjach może być niemożliwe, ponieważ program będzie oczekiwał na naciśnięcie przycisku OK. Z tego powodu, planując zadanie tworzenia kopii zapasowej na nośniku wymiennym, należy wyłączyć ten monit. Wówczas, jeśli w napędzie będzie znajdować się nośnik (np. płyta CD-R/RW), tworzenie kopii zapasowej zostanie uruchomione bez nadzoru.

Jeżeli na komputerze zainstalowano inne produkty firmy Acronis, dostępne będą również startowe wersje komponentów tych programów.

Program Acronis True Image Home 2011 nie obsługuje tworzenia nośników startowych, jeśli dysk flash jest sformatowany w systemie plików NTFS.

3.11.9 Ustawienia zrzutów ekranowych

W rozpoznaniu poprzedniego stanu danych, który chcesz odzyskać, mogą pomóc — oprócz komentarzy do kopii zapasowej — zrzuty ekranowe. Program Acronis True Image Home 2011 umożliwia wykonywanie zrzutów ekranowych w chwili rozpoczęcia tworzenia kopii zapasowej dysku lub partycji. Aby włączyć tę opcję, zaznacz pole wyboru **Utwórz zrzut ekranowy po rozpoczęciu tworzenia kopii zapasowej dysku**. Zrzuty ekranowe są wyświetlane w Eksploratorze kopii zapasowej na karcie **Dyski i partycje**. Każdy zrzut ekranowy odpowiada własnej wersji kopii zapasowej dysku. Dlatego podczas przełączania między wersjami kopii zapasowych na osi czasu można przeglądać różne zrzuty ekranowe w celu szybszego znalezienia potrzebnej wersji kopii zapasowej.

3.11.10 Obsługa błędów

Jeśli podczas tworzenia kopii zapasowej wystąpi błąd, proces ten zostanie zatrzymany, a program wyświetli komunikat wymagający reakcji użytkownika. Jeśli zostały określone zasady obsługi błędów, program nie przerwie procesu tworzenia kopii zapasowej i nie wyświetli ostrzeżenia informującego o wystąpieniu błędu, ale potraktuje błąd zgodnie z określonymi regułami i będzie kontynuować działanie.

Program umożliwia zdefiniowanie następujących zasad obsługi błędów:

- **Nie pokazuj komunikatów ani okien dialogowych podczas przetwarzania (tryb cichy)** (ustawienie wstępne: Wyłączone) — program będzie ignorował błędy występujące podczas operacji tworzenia kopii zapasowych. Funkcja ta jest przeznaczona głównie do nienadzorowanego tworzenia kopii zapasowych, kiedy użytkownik nie może kontrolować tego procesu. W trybie tym program nie wyświetla powiadomień o ewentualnych błędach. Można natomiast wyświetlić szczegółowy dziennik wszystkich operacji po zakończeniu procesu tworzenia kopii zapasowej.
- **Ignoruj uszkodzone sektory** (ustawienie wstępne: Wyłączone) — ta opcja jest dostępna tylko w przypadku kopii zapasowych dysków i partycji. Umożliwia ona uruchamianie tworzenia kopii zapasowej nawet wówczas, gdy na dysku twardym znajdują się uszkodzone sektory. Mimo że większość dysków twardych nie zawiera uszkodzonych sektorów, wraz z użytkowaniem dysku wzrasta ryzyko ich wystąpienia. Jeśli z dysku twardego zaczynają wydobywać się dziwne dźwięki (na przykład podczas jego pracy słychać wyraźne odgłosy pstrykania lub tarcia), może to oznaczać zbliżającą się awarię. Jeśli dysk twardy ulegnie uszkodzeniu, możesz utracić istotne dane. Niepokojące dźwięki są więc ostatnią oznaką konieczności wykonania kopii zapasowej. Jednak w takiej sytuacji może wystąpić problem, ponieważ wadliwy dysk może już zawierać uszkodzone sektory. Jeśli pole wyboru **Ignoruj uszkodzone sektory** nie będzie zaznaczone, w przypadku wystąpienia błędów odczytu lub zapisu w uszkodzonych sektorach tworzenie kopii zapasowej zostanie przerwane. Zaznaczenie tego pola spowoduje, że kopia zapasowa zostanie utworzona nawet w przypadku wykrycia uszkodzonych sektorów, a program zapisze maksymalną ilość danych z dysku twardego.
- **Jeśli w strefie ASZ jest za mało miejsca, usuń najstarszą kopię zapasową** (ustawienie wstępne to włączone) — jeśli to ustawienie zostanie wyłączone, a w strefie Acronis Secure Zone będzie za mało miejsca na tworzenie plik kopii zapasowej, program wyświetli ostrzeżenie, że strefa jest pełna i należy wykonać odpowiednie czynności. Tworzenie kopii zapasowej zostanie wstrzymane do chwili wykonania wymaganych czynności, przez co wykonywanie zadań nienadzorowanych będzie niemożliwe. Okno dialogowe pojawia się nawet wtedy, gdy ustawienie **Nie wyświetlaj komunikatów i okien dialogowych podczas przetwarzania (tryb cichy)** jest włączone. Dlatego w sytuacji, gdy zamierzasz bez nadzoru wykonywać zaplanowane zadania tworzenia kopii zapasowych w strefie Acronis Secure Zone, zaleca się zaznaczenie pola **Jeśli w strefie ASZ jest za mało miejsca, usuń najstarsze kopię zapasową**.

3.11.11 Wyłączenie komputera

Jeśli wiesz, że konfigurowany proces tworzenia kopii zapasowej może długo potrwać, możesz zaznaczyć pole wyboru **Wyłącz komputer po utworzeniu kopii zapasowej**. Dzięki temu nie trzeba będzie czekać na zakończenie operacji. Program utworzy kopię zapasową, a następnie automatycznie wyłączy komputer.

Opcja ta jest również użyteczna przy planowaniu kopii zapasowych. Załóżmy, że chcesz tworzyć kopie zapasowe w każdy dzień roboczy wieczorem, aby zapisać całą wykonaną danego dnia pracę. Zaplanuj tworzenie kopii zapasowej i zaznacz to pole wyboru. Następnie po skończonej pracy możesz odejść od komputera, wiedząc, że kopia zapasowa najważniejszych danych zostanie utworzona, a komputer wyłączony.

3.11.12 Ustawienia zabezpieczeń na poziomie plików do uwzględnienia w kopii zapasowej

W programie można określić ustawienia zabezpieczeń plików, z których tworzy się kopię zapasową (ustawienia te dotyczą wyłącznie kopii zapasowych plików lub folderów):

- **Zachowaj ustawienia zabezpieczeń plików w kopiach zapasowych** — wszystkie właściwości zabezpieczeń plików kopii zapasowych (uprawnienia przypisane grupom lub użytkownikom) zostaną zachowane w celu ich późniejszego odzyskania.

Domyślnie pliki i foldery są zapisywane w kopii zapasowej wraz z oryginalnymi ustawieniami zabezpieczeń określonymi w systemie Windows (tj. uprawnieniami do odczytu, zapisu, wykonywania itd. dla poszczególnych użytkowników i grup określonymi w oknie **Właściwości** → **Zabezpieczenia**). Jeśli zabezpieczony plik/folder jest odzyskiwany na komputerze, którego użytkownik nie został zdefiniowany w uprawnieniach, może wystąpić problem z odczytem lub modyfikacją tego pliku.

W celu wyeliminowania tego rodzaju problemów można wyłączyć opcję zachowywania ustawień zabezpieczeń plików w kopiach zapasowych. Wówczas odzyskiwane pliki/foldery będą zawsze dziedziczyć uprawnienia po folderze, do którego zostały odzyskane (czyli po folderze nadrzędnym lub po dysku w przypadku odzyskania do katalogu głównego).

Ustawienia zabezpieczeń plików można także wyłączyć podczas odzyskiwania, nawet jeśli są dostępne w kopii zapasowej. Wynik będzie identyczny.

- **Pliki zaszyfrowane zapisz w kopiach zapasowych w postaci odszyfrowanej** (ustawienie wstępne to wyłączone) — zaznacz tę opcję, aby zaszyfrowane pliki znajdujące się w kopii zapasowej były dostępne po odzyskaniu dla wszystkich użytkowników. W przeciwnym razie pliki/foldery będzie mógł odczytać tylko użytkownik, który je zaszyfrował. Odszyfrowanie może się również przydać w przypadku odzyskiwania zaszyfrowanych plików na innym komputerze.

Jeżeli nie używasz funkcji szyfrowania dostępnej w systemach operacyjnych Windows XP i nowszych, możesz zignorować tę opcję. (Szyfrowanie plików/folderów określa się w ustawieniu **Właściwości** → **Ogólne** → **Atrybuty zaawansowane** → **Szyfruj zawartość, aby zabezpieczyć dane**).

Opcje te dotyczą tylko kopii zapasowych plików/folderów. Ponadto są one niedostępne w przypadku kopii zapasowych w formacie zip.

3.11.13 Skanowanie pod kątem obecności wirusów

Opcja ta jest dostępna tylko wówczas, gdy program Acronis True Image Home 2011 wchodzi w skład pakietu Acronis Backup and Security.

Usługa Acronis Backup and Security nie jest dostępna we wszystkich regionach.

Dane przeznaczone do uwzględnienia w kopii zapasowej można przeskanować pod kątem obecności wirusów i oprogramowania typu malware. Jeśli zaznaczysz pole wyboru **Sprawdź dane pod kątem obecności wirusów przed utworzeniem kopii zapasowej**, program Acronis True Image Home 2011 sprawdzi, czy dane przeznaczone do uwzględnienia w kopii zapasowej zawierają jakiekolwiek wirusy, konie trojańskie lub inne oprogramowanie typu malware. Jeśli podczas skanowania program wykryje jakiekolwiek oprogramowanie typu malware, tworzenie kopii zapasowej zostanie przerwane, a w dziennikach zostaną zapisane odpowiednie informacje. Skanowanie obejmie zarówno kopie zapasowe obrazów, jak i kopie zapasowe na poziomie plików. Należy pamiętać, że skanowanie partycji systemowej w poszukiwaniu wirusów zwykle trwa dość długo i dlatego odpowiednio wydłuża się też czas tworzenia kopii zapasowej.

Zaznaczenie pola wyboru **Sprawdź dane pod kątem obecności wirusów przed utworzeniem kopii zapasowej** domyślnie powoduje zaznaczenie pola wyboru **Skanuj bazy danych poczty przed utworzeniem kopii zapasowej**. Gdy jest włączone skanowanie pod kątem obecności wirusów, program domyślnie skanuje wszystkie dane na partycjach uwzględnianych w kopii zapasowej, w tym ewentualne bazy danych klienta poczty e-mail. Takie bazy danych można wykluczyć ze skanowania. Może to być przydatne na przykład wtedy, gdy istnieją zbędne konta e-mail, które nie będą już używane. Jeśli bazy danych poczty z tych kont zawierają wirusy, tworzenie kopii zapasowej zostanie przerwane. Aby temu zapobiec, wyczyść pole wyboru **Skanuj bazy danych poczty przed utworzeniem kopii zapasowej**.

Pole wyboru **Skanuj bazy danych poczty przed utworzeniem kopii zapasowej** można zaznaczyć tylko wtedy, gdy jest zaznaczone pole wyboru **Sprawdź dane pod kątem obecności wirusów przed utworzeniem kopii zapasowej**. Oznacza to, że nie można przeskanować pod kątem obecności wirusów samych baz danych poczty. Wyczyszczenie pola wyboru **Sprawdź dane pod kątem obecności wirusów przed utworzeniem kopii zapasowej** powoduje automatyczne wyczyszczenie pola wyboru **Skanuj bazy danych poczty przed utworzeniem kopii zapasowej**.

3.11.14 Wydajność operacji tworzenia kopii zapasowej

Na karcie **Wydajność** można skonfigurować następujące ustawienia:

Stopień kompresji

W programie można wybrać jeden z następujących stopni kompresji kopii zapasowej:

- **Brak** — kopiowanie danych bez kompresji. Może to spowodować znaczące zwiększenie rozmiaru pliku kopii zapasowej.
- **Normalny** — zalecany stopień kompresji danych (ustawiony domyślnie).
- **Wysoki** — wyższy stopień kompresji pliku kopii zapasowej. Proces tworzenia takiej kopii trwa dłużej.
- **Maksymalny** — maksymalny stopień kompresji kopii zapasowej. Proces tworzenia kopii trwa bardzo długo.

Optymalny stopień kompresji zależy od typu plików zapisanych w kopii zapasowej. Nawet maksymalny stopień kompresji nie zapewni znaczącego zmniejszenia rozmiaru kopii zapasowej, jeżeli zawiera ona pliki już skompresowane, takie jak pliki w formacie jpg, pdf czy mp3.

Priorytet operacji

Zmieniając priorytet procesu tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania, możesz go spowolnić lub przyspieszyć (w zależności od tego, czy podwyższysz czy obniżysz priorytet), jak również negatywnie wpłynąć na prędkość działania innych programów. Priorytet każdego uruchomionego w systemie procesu określa całkowite użycie procesora i ilość zasobów przydzielonych do tych procesów. Obniżenie priorytetu operacji spowoduje zwolnienie większej ilości zasobów dla innych zadań wykonywanych przez procesor. Zwiększenie priorytetu procesu tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania może przyspieszyć ten proces dzięki przejęciu zasobów przydzielonych do innych uruchomionych procesów. Efektywność zależy od całkowitego użycia procesora oraz od innych czynników.

Można ustawić priorytet operacji:

- **Niski** (włączony domyślnie) — proces tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania będzie dłuższy, jednak zwiększy się szybkość działania innych programów.

- **Normalny** — proces tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania będzie miał taki sam priorytet jak inne procesy.
- **Wysoki** — proces tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania będzie wykonywany szybciej, ale zmaleje wydajność działania innych programów. Należy pamiętać, że wybranie tej opcji może spowodować stuprocentowe wykorzystanie procesora przez program Acronis True Image Home 2011.

Szybkość połączenia sieciowego

Jeśli często tworzysz kopie zapasowe na dyskach sieciowych lub serwerze FTP, pomyśl o ograniczeniu przepustowości sieci wykorzystywanej przez program Acronis True Image Home 2011.

Prędkość połączenia sieciowego możesz określić wybierając jeden z poniższych parametrów:

- **Prędkość transferu określona jako wartość procentowa największej możliwej prędkości** — przeciągnij suwak, aby ustawić żądany limit szybkości przesyłania danych kopii zapasowej.
- **Prędkość transferu wyrażona w kilobajtach na sekundę** — wprowadź ograniczenie przepustowości sieci dla transferu danych z kopii zapasowej w kilobajtach na sekundę.

3.11.15 Powiadomienia dla operacji tworzenia kopii zapasowej

Czasami wykonanie procedury tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania może trwać godzinę albo dłużej. Program Acronis True Image Home 2011 może powiadamiać użytkownika o zakończeniu operacji przy użyciu poczty e-mail. Program może również duplikować wiadomości wysłane podczas procesu lub wysłać pełen dziennik operacji po jej zakończeniu.

Domyślnie wszystkie powiadomienia są wyłączone.

Próg wolnego miejsca na dysku

Istnieje możliwość powiadamiania o przekroczeniu minimalnej wartości wolnego miejsca w magazynie kopii zapasowych. Jeśli po uruchomieniu tworzenia kopii zapasowej program Acronis True Image Home 2011 wykryje, że ilość wolnego miejsca w wybranej lokalizacji kopii zapasowej jest mniejsza niż określona wartość, program nie rozpocznie tworzenia kopii zapasowej i natychmiast poinformuje o zaistniałej sytuacji, wyświetlając odpowiedni komunikat. W komunikacie będą przedstawione trzy opcje: zignorowanie problemu i kontynuowanie tworzenia kopii zapasowej, znalezienie innej lokalizacji dla kopii zapasowej lub anulowanie utworzenia kopii.

Jeśli ilość wolnego miejsca stanie się mniejsza niż określona wartość podczas tworzenia kopii zapasowej, program wyświetli ten sam komunikat umożliwiający podjęcie opisanych wcześniej decyzji.

Aby ustawić wartość progową wolnego miejsca na dysku:

- Zaznacz pole wyboru **Pokaż powiadomienie w razie zbyt małej ilości wolnego miejsca na dysku**.
- W polu **Rozmiar** wpisz lub wybierz wartość progową oraz jednostkę miary

Program Acronis True Image Home 2011 może monitorować ilość wolnego miejsca na następujących urządzeniach pamięci:

- Lokalne dyski twarde
- Karty i dyski USB
- Udziały sieciowe (SMB/NFS)

Jeśli w ustawieniach **Obsługa błędów** jest zaznaczone pole **Nie pokazuj komunikatów ani okien dialogowych podczas przetwarzania (tryb cichy)**, komunikaty nie będą wyświetlane.

Powiadomienie pocztą e-mail

W programie można określić konto e-mail, na które wysyłane będą powiadomienia o procesie tworzenia kopii zapasowej.

Aby określić ustawienia konta e-mail:

- Zaznacz pole wyboru **Wyślij pocztą e-mail powiadomienia dotyczące stanu operacji**.
- W polu **Adres e-mail** wprowadź adres e-mail. Można wprowadzić kilka adresów e-mail oddzielonych średnikami.
- W polu **Serwer poczty wychodzącej (SMTP)** wprowadź nazwę serwera poczty wychodzącej (SMTP).
- Określ port serwera poczty wychodzącej. Domyślnie jest to port 25.
- W polu **Nazwa użytkownika** wprowadź nazwę użytkownika.
- W polu **Hasło** wprowadź hasło.
- Aby sprawdzić, czy ustawienia są poprawne, kliknij **Wyślij wiadomość próbną**.

Dodatkowe ustawienia powiadamiania:

- Aby były wysyłane powiadomienia o zakończeniu operacji, zaznacz pole wyboru **Wyślij powiadomienie po pomyślnym zakończeniu operacji**.
- Aby były wysyłane powiadomienia o wystąpieniu błędu, zaznacz pole wyboru **Wyślij powiadomienie w przypadku niepowodzenia operacji**.
- Aby były wysyłane powiadomienia z informacjami o wykonywanej operacji, zaznacz pole wyboru **Wyślij powiadomienie, gdy jest potrzebne działanie użytkownika**.

Aby były wysyłane powiadomienia zawierające pełny dziennik operacji, zaznacz pole wyboru **Dodaj do powiadomienia pełny dziennik**.

3.12 Sprawdzanie poprawności kopii zapasowych

Procedura sprawdzania poprawności umożliwia sprawdzenie, czy z określonej wersji kopii zapasowej można odzyskać dane, dlatego program sprawdza poprawność różnych kopii zapasowych zależnie od wersji kopii zapasowej wybranej na osi czasu:

- Pełna wersja kopii zapasowej — program sprawdza poprawność tylko pełnej wersji kopii zapasowej.
- Różnicowa wersja kopii zapasowej — program sprawdza poprawność początkowej pełnej wersji kopii zapasowej i wybranej wersji różnicowej.
- Przyrostowa wersja kopii zapasowej — program sprawdza poprawność początkowej pełnej kopii zapasowej, wybranej wersji przyrostowej oraz ewentualnie całego ciągu wersji kopii zapasowej prowadzących do wybranej wersji przyrostowej. Jeśli ciąg zawiera jedną lub więcej różnicowych wersji kopii zapasowej, program sprawdza poprawność (oprócz początkowej pełnej wersji kopii zapasowej i wybranej wersji przyrostowej) tylko najnowszej różnicowej wersji kopii zapasowej w ciągu oraz ewentualnie wszystkich kolejnych przyrostowych wersji kopii zapasowej między tą wersją różnicową a wybraną wersją przyrostową.

Powyższe informacje mogą się przydać w sytuacji, kiedy okazuje się, że kopia zapasowa zawierająca pełną wersję kopii zapasowej i ciąg kopii przyrostowych jest uszkodzona. Aby rozwiązać problem dotyczący kopii zapasowej, wykonaj poniższe czynności. Przede wszystkim sprawdź poprawność

pełnej wersji kopii zapasowej, zaznaczając ją na osi czasu, klikając prawym przyciskiem myszy i wybierając **Sprawdź poprawność** z menu skrótów. Jeśli jest uszkodzona, kopia zapasowa na nic się nie przyda. Jeśli nie jest uszkodzona, sprawdzaj poprawność przyrostowych wersji kopii zapasowej (zaczynając od najstarszej), aż znajdziesz przyczynę problemu. Żadna z przyrostowych wersji kopii zapasowej wykonanych po uszkodzonej kopii nie nadaje się do użytku, ale odzyskanie danych z wcześniejszych wersji kopii zapasowej powinno się udać.

Aby sprawdzić poprawność całej kopii zapasowej:

1. Wybierz kopię zapasową, której poprawność chcesz sprawdzić, kliknij **Operacje** i wybierz **Sprawdź poprawność kopii zapasowej**. Jeśli wybrana kopia zapasowa jest chroniona hasłem, program Acronis True Image Home 2011 wyświetli monit o podanie hasła w oknie dialogowym.
2. Po wprowadzeniu poprawnego hasła program rozpocznie procedurę sprawdzania poprawności.
3. Po zakończeniu sprawdzania poprawności wyniki pojawią się na osi czasu poniżej pola kopii zapasowej. Klikając **Anuluj**, można anulować sprawdzanie.

3.13 Konsolidowanie wersji kopii zapasowej

Funkcja konsolidacji wersji kopii zapasowej umożliwia utworzenie spójnej kopii zapasowej i jednocześnie usunięcie wybranych wersji kopii zapasowej. Dzięki temu można usuwać niepotrzebne już wersje kopii zapasowej z dowolnej kopii zapasowej bez ryzyka jej uszkodzenia.

Konsolidacja umożliwia utworzenie spójnej kopii zapasowej, która nie zawiera usuniętych wersji kopii zapasowej. W przypadku wybrania nowej lokalizacji na potrzeby skonsolidowanej kopii zapasowej źródłowa kopia zapasowa pozostaje niezmienniona, chyba że zostanie usunięta. Ta operacja wymaga więcej miejsca na dysku, ale zabezpiecza kopię zapasową na wypadek niepowodzenia konsolidacji spowodowanego awarią zasilania lub brakiem miejsca na dysku.

Obecna wersja programu Acronis True Image Home 2011 nie obsługuje konsolidacji kopii zapasowych utworzonych w formacie zip.

Program Acronis True Image Home 2011 nie może konsolidować wersji kopii zapasowych utworzonych podczas edycji obrazów partycji zamontowanych w trybie odczytu/zapisu.

Aby skonsolidować wersje w jednej kopii zapasowej:

- Na ekranie głównym wybierz kopię zapasową do konsolidacji.
- Kliknij **Operacje** w polu wybranej kopii zapasowej i wybierz **Więcej** → **Konsoliduj wersje**.
- Wykonaj kroki wskazane przez kreator.

W przypadku konsolidowania wersji kopii zapasowej znajdujących się w strefie Acronis Secure Zone nie można wybrać innej lokalizacji.

3.13.1 Ochrona archiwum do konsolidacji

Wybrane archiwum jest chronione przed nieuprawnionym dostępem za pomocą hasła. Aby uzyskać do niego dostęp, trzeba podać prawidłowe hasło.

Definiowanie hasła:

- W polu **Hasło** wpisz hasło. Jeśli wprowadzisz nieprawidłowe hasło, konsolidowanie archiwum nie będzie kontynuowane.
- Kliknij **OK**, aby kontynuować.

3.13.2 Wybór kopii zapasowej

W oknie **Wybór kopii zapasowej** wyświetlana jest lista kopii zapasowych należących do wybranego archiwum wraz z datą i godziną ich utworzenia (podobnie jak w przypadku Kreatora odzyskiwania). Kopia zapasowa na początku listy to kopia pełna; pozostałe są przyrostowymi kopiami zapasowymi.

Wybór kopii zapasowych, które chcesz zachować:

- Wybierz kopie zapasowe, które chcesz zachować. Pozostałe kopie nie zostaną uwzględnione w skonsolidowanym archiwum. W prawym panelu okna wyświetlane są informacje o wybranej kopii zapasowej (nazwa, data utworzenia, typ i komentarze).
- Kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

3.13.3 Lokalizacja wynikowa

Określ miejsce, w którym chcesz zapisać kopię archiwum, oraz podaj nazwę kopii. Program domyślnie proponuje tę samą lokalizację i nazwę co w przypadku archiwum źródłowego. Archiwum pierwotne zostanie nadpisane.

Aby określić inną lokalizację archiwum skonsolidowanego:

- Wybierz **Nowa lokalizacja** i kliknij **Przeglądaj**. Za pomocą drzewa folderów określ lokalizację, w której chcesz przechowywać archiwum skonsolidowane.
W razie potrzeby można utworzyć w wybranej lokalizacji nowy folder (po kliknięciu **Utwórz nowy folder**) lub usunąć zbędny folder (po kliknięciu **Usuń**).
- Wprowadź nazwę archiwum skonsolidowanego w polu **Nazwa pliku** lub kliknij **Wygeneruj nazwę**, aby program wygenerował nazwę automatycznie.
- Możesz usunąć archiwum pierwotne, jeżeli jest ono zbędne. W tym celu zaznacz pole wyboru **Usuń oryginalne archiwum**.
- Kliknij **Dalej**, aby kontynuować

Podczas konsolidacji kopii zapasowych archiwum znajdujących się w strefie Acronis Secure Zone nie można wybrać innej lokalizacji.

3.13.4 Podsumowanie konsolidacji

Okno podsumowania zawiera listę krótko opisanych operacji, które program Acronis True Image Home 2011 wykona, gdy klikniesz **Kontynuuj**. Jeśli trzeba zmienić jakiś parametr, wybierz odpowiedni krok w lewej części okna i popraw dany parametr.

Kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć wymienione operacje.

Kliknij **Opcje**, aby wykonać kroki opcjonalne.

Kliknij **Anuluj**, aby zamknąć kreator bez wykonywania operacji.

3.14 Klonowanie ustawień tworzenia kopii zapasowej

Jeżeli już masz kopię zapasową i chcesz utworzyć nową kopię zapasową tego samego typu (kopię zapasową dysku, plików lub poczty e-mail), nie musisz od nowa konfigurować procesu tworzenia

kopii zapasowej. Program umożliwia skopiowanie wszystkich ustawień z istniejącej kopii zapasowej. Potem trzeba tylko nieco poprawić skopiowane ustawienia pod kątem nowej kopii zapasowej i kliknąć **Utwórz kopię zapasową**.

Aby utworzyć nową kopię zapasową na podstawie istniejącej kopii zapasowej:

1. Na ekranie głównym znajdź pole odpowiedniej kopii zapasowej, kliknij **Operacje**, wskaż **Więcej** i kliknij **Ustawienia klonowania kopii zapasowych**.
Zostanie utworzone nowe pole kopii zapasowej o nazwie **Kopia [nazwa początkowej kopii zapasowej]**. Będzie ono zawierało takie same ustawienia jak „nadrzędna” kopia zapasowa.
2. W polu sklonowanej kopii zapasowej kliknij **Operacje**, a następnie kliknij **Edytuj ustawienia tworzenia kopii zapasowych**.
3. Zmień elementy wybrane do uwzględnienia w kopii zapasowej. W razie potrzeby możesz zmodyfikować nazwę, miejsce docelowe i inne ustawienia kopii zapasowej.
4. Kliknij przycisk **Zapisz**.
5. Aby utworzyć pierwszą wersję kopii zapasowej, kliknij **Utwórz kopię zapasową** w polu kopii zapasowej.

4 Odzyskiwanie danych

Celem tworzenia kopii zapasowych jest umożliwienie odzyskania danych w przypadku ich utraty spowodowanej awarią sprzętową, pożarem, kradzieżą lub przypadkowym usunięciem.

Warunkiem odzyskania systemu i danych jest utworzenie ich kopii zapasowej przy użyciu dostępnych w programie Acronis True Image Home 2011 funkcji wykonywania tego typu kopii. W przypadku utworzenia kopii nie ma ryzyka utraty jakichkolwiek danych.

W kolejnych sekcjach przedstawiono sposób odzyskiwania dysków, partycji, plików i folderów. W większości przypadków do odzyskania plików i folderów należy użyć Eksploratora kopii zapasowej Acronis. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Eksplorator kopii zapasowej Acronis (s. 28).

4.1 Odzyskiwanie systemu po awarii

Jeżeli nie można uruchomić komputera, warto najpierw spróbować znaleźć przyczynę takiego stanu rzeczy, korzystając ze wskazówek podanych w sekcji Próba ustalenia przyczyny awarii (s. 82). Jeżeli awaria wynika z uszkodzenia systemu operacyjnego, odzyskaj system z kopii zapasowej. Wykonaj przygotowania opisane w sekcji Przygotowania do odzyskiwania (s. 83), a następnie odzyskaj system (s. 83).

4.1.1 Próba ustalenia przyczyny awarii

Awaria systemu występuje najczęściej z dwóch powodów. Pierwszym jest brak możliwości uruchomienia komputera spowodowany awarią sprzętową. Drugim jest uszkodzenie systemu operacyjnego Windows uniemożliwiające jego uruchomienie.

W pierwszym przypadku najlepiej zlecić naprawę komputera pracownikom centrum pomocy technicznej. Mimo to można wykonać kilka rutynowych testów. Sprawdź kable, złącza, zasilanie urządzeń zewnętrznych itp., a następnie uruchom ponownie komputer. Test POST (power-on self test) uruchamiany bezpośrednio po włączeniu komputera sprawdzi zainstalowany sprzęt. W przypadku wykrycia awarii przez test POST trzeba oddać komputer do naprawy.

Jeżeli test POST nie wykryje awarii sprzętu, przejdź do systemu BIOS i sprawdź, czy rozpoznaje on systemowy dysk twardy. Aby przejść do systemu BIOS, naciśnij odpowiednią kombinację klawiszy (**Del**, **F1**, **Ctrl+Alt+Esc**, **Ctrl+Esc** lub inną, w zależności od rodzaju systemu BIOS) podczas sekwencji testu POST. Zwykle informacja o wymaganej kombinacji klawiszy jest wyświetlana podczas testowania pamięci komputera. Naciśnięcie odpowiedniej kombinacji klawiszy spowoduje wyświetlenie menu konfiguracji. Przejdź do narzędzia automatycznego wykrywania dysku twardego — znajdującego się zazwyczaj w sekcji „Standard CMOS Setup” (Standardowa konfiguracja układu CMOS) lub „Advanced CMOS setup” (Zaawansowana konfiguracja układu CMOS). Jeżeli to narzędzie nie wykrywa dysku systemowego, dany dysk uległ awarii i wymaga wymiany.

Jeżeli narzędzie prawidłowo wykrywa systemowy dysk twardy, przyczyną awarii jest prawdopodobnie wirus, oprogramowanie typu malware lub uszkodzenie pliku systemowego wymaganego do uruchomienia systemu.

Jeżeli dysk systemowy jest sprawny, spróbuj odzyskać system z kopii zapasowej dysku systemowego lub partycji systemowej. Ponieważ systemu Windows nie można uruchomić, należy użyć ratunkowego nośnika startowego Acronis.

Kopii zapasowej dysku systemowego należy również użyć w celu odzyskania systemu po wymianie uszkodzonego dysku twardego.

4.1.2 Przygotowania do odzyskiwania

- a) Przeskanuj komputer w poszukiwaniu wirusów, jeżeli podejrzewasz, że awaria może mieć związek z atakiem wirusa lub oprogramowania typu malware.
- b) W razie potrzeby przetestuj ratunkowy nośnik startowy Acronis. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Testowanie ratunkowego nośnika startowego (s. 116).
- c) Uruchom komputer z nośnika ratunkowego i sprawdź poprawność kopii zapasowej, której chcesz użyć do odzyskania systemu. Jest to konieczne, ponieważ zgłaszano już sytuacje, kiedy kopia zapasowa pomyślnie sprawdzona w systemie Windows okazywała się uszkodzona podczas sprawdzania poprawności w środowisku odzyskiwania. Przyczyną tego problemu może być używanie przez program Acronis True Image Home 2011 innych sterowników urządzeń w systemie Windows i w środowisku odzyskiwania. Jeżeli program Acronis True Image Home 2011 uzna kopię zapasową za uszkodzoną, nie będzie kontynuować odzyskiwania.

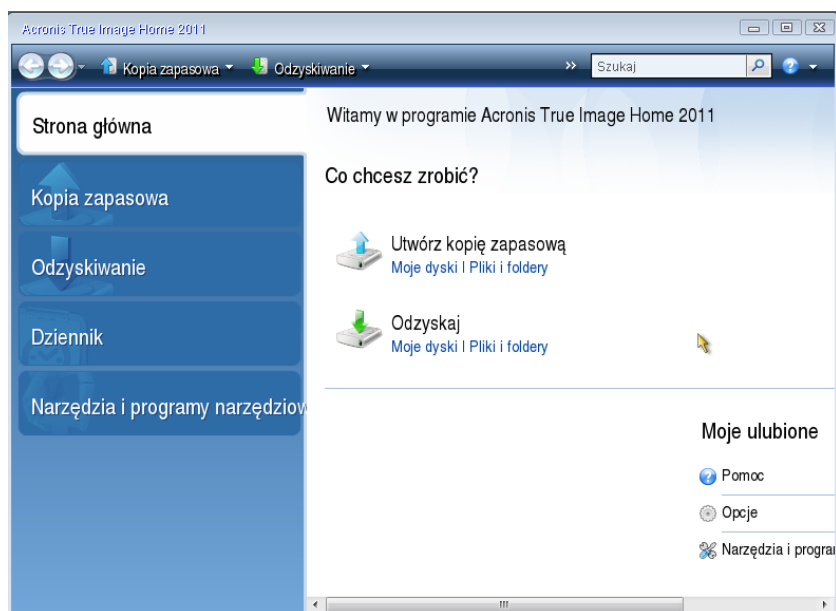
4.1.3 Odzyskiwanie systemu

Po wykonaniu kroków opisanych w sekcji Przygotowania do odzyskiwania (s. 83) rozpocznij procedurę odzyskiwania systemu. W tym miejscu objaśniono sposób odzyskiwania uszkodzonego systemu na ten sam dysk twardy. Procedura odzyskiwania systemu na wymieniony dysk twardy różni się tylko nieznacznie. Nie ma potrzeby formatowania nowego dysku, ponieważ ta operacja jest częścią procedury odzyskiwania.

Podłącz dysk zewnętrzny zawierający kopię zapasową do odzyskania i sprawdź, czy jest włączony. Tę czynność należy wykonać przed uruchomieniem komputera przy użyciu nośnika ratunkowego Acronis.

1. Zmodyfikuj sekwencję startową w systemie BIOS tak, aby urządzenie z nośnikiem ratunkowym (CD, DVD lub pamięć USB) było pierwszym urządzeniem startowym. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS (s. 104).
2. Uruchom komputer z nośnika ratunkowego i wybierz Acronis True Image Home 2011 (pełna wersja).

3. Wybierz **Moje dyski** poniżej opcji **Odzyskaj** na ekranie powitalnym.

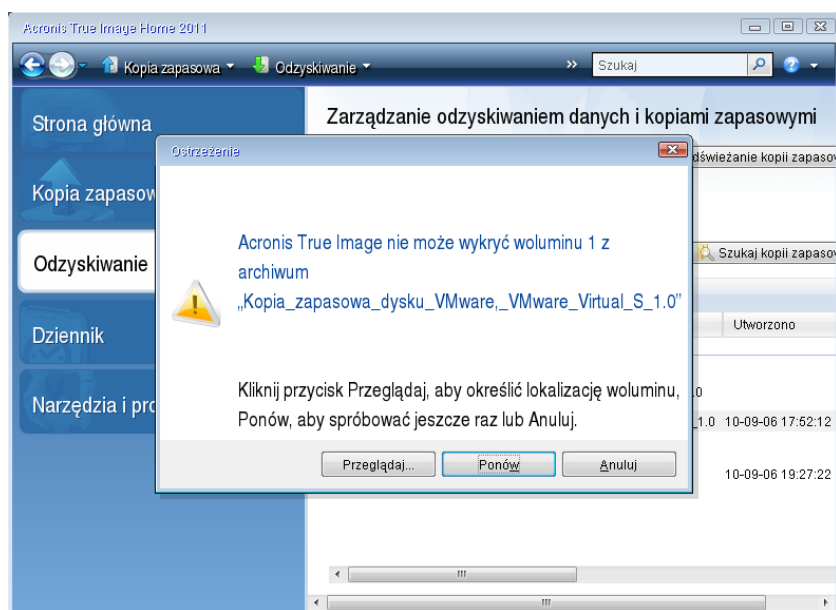

4. Wybierz obraz kopii zapasowej dysku systemowego lub partycji systemowej do użycia na potrzeby odzyskiwania.

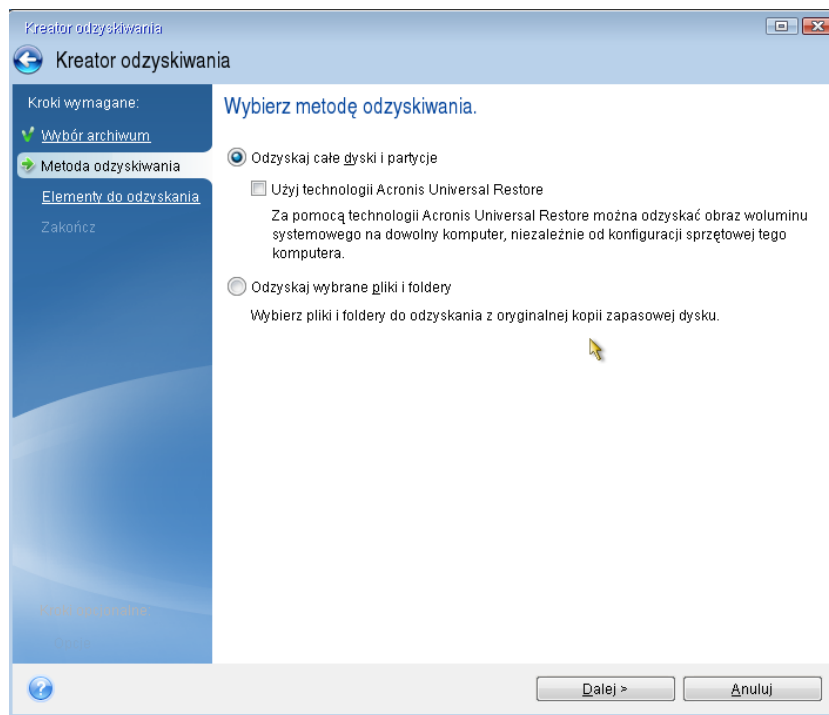
Kliknij prawym przyciskiem myszy kopię zapasową, a następnie wybierz **Odzyskaj** z menu skrótów. Jeżeli system Windows i środowisko odzyskiwania przypiszą inne litery dysków, program wyświetli następujący komunikat o błędzie:

„Acronis True Image Home 2011 nie może wykryć woluminu N z archiwum «nazwa»”, gdzie „nazwa” jest nazwą wymaganej kopii zapasowej obrazu, a numer woluminu (N) jest zależny od liczby kopii zapasowych w archiwum.

Kliknij **Przeglądaj** i określ ścieżkę do kopii zapasowej.

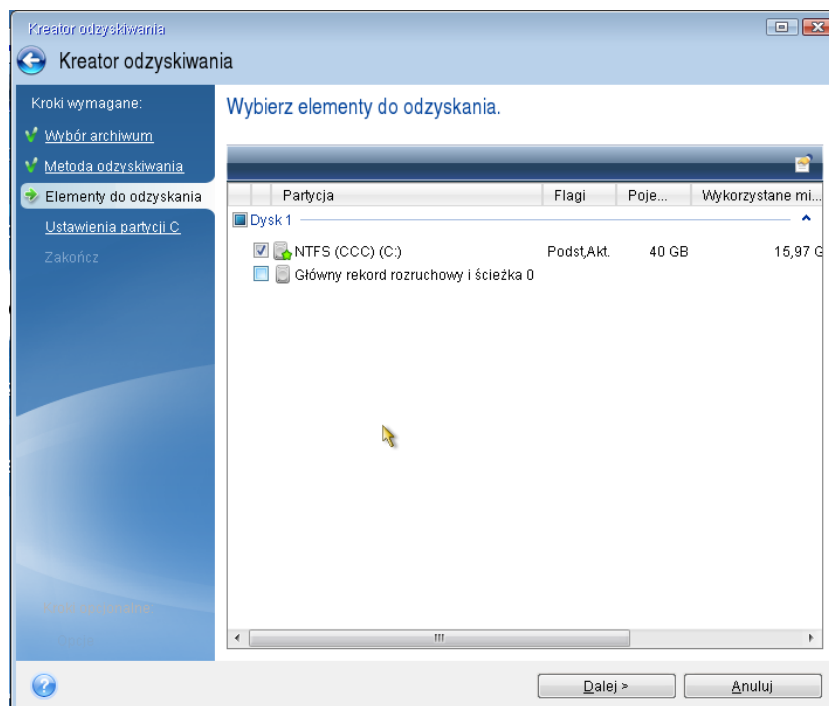

5. Na etapie wyboru metody odzyskiwania wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje**.

6. Na ekranie **Elementy do odzyskania** wybierz partycję systemową (zazwyczaj jest to partycja C). Jeżeli partycja systemowa ma inną literę, wybierz ją przy użyciu kolumny **Flagi**. Partycja musi być oznaczona flagami **Pdst** i **Akt**.

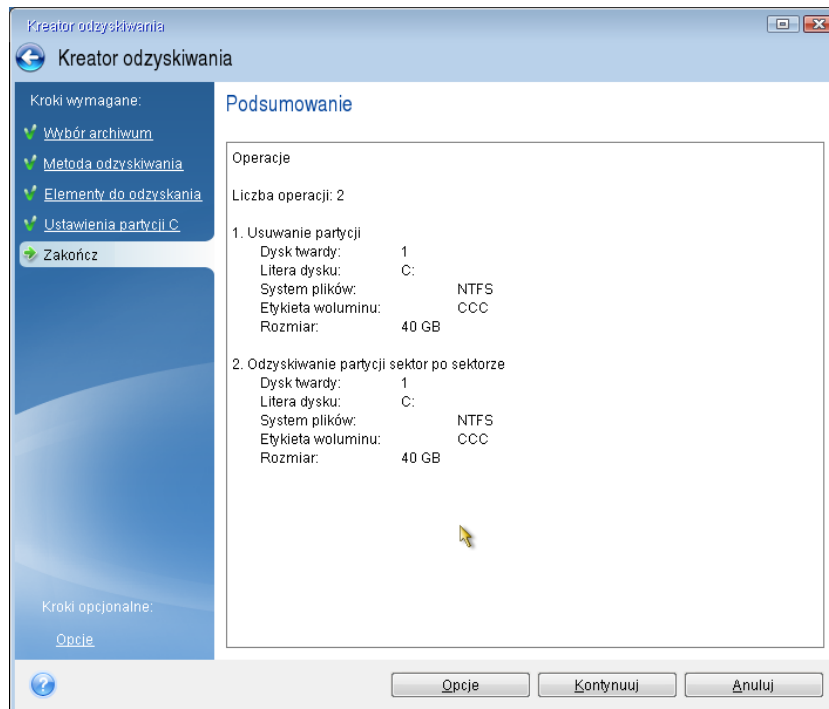
*W przypadku systemu Windows 7 partycja zastrzeżona przez system będzie miała flagi **Pdst**, **Akt**. Do odzyskania trzeba będzie wybrać zarówno partycję zastrzeżoną przez system, jak i partycję systemową.*

7. W kroku „Ustawienia partycji C” (lub inna litera partycji systemowej) sprawdź ustawienia domyślne i kliknij **Dalej**, jeżeli są poprawne. W przeciwnym wypadku zmień odpowiednio

ustawienia, zanim klikniesz **Dalej**. Zmiana ustawień będzie konieczna w przypadku odzyskiwania na nowy dysk twardy o innej pojemności.

8. Uważnie przeczytaj podsumowanie operacji wyświetlane w kroku **Zakończ**. Jeżeli rozmiar partycji się nie zmienił, muszą się zgadzać rozmiary **Usuwanie partycji** i **Odzyskiwanie partycji**. Po sprawdzeniu podsumowania kliknij **Kontynuuj**.

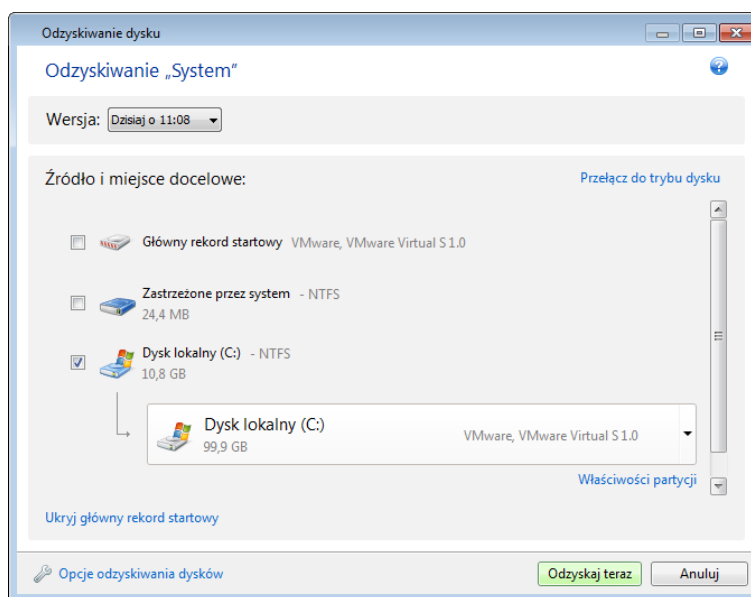

9. Po zakończeniu operacji zamknij autonomiczną wersję programu Acronis True Image Home 2011, wyjmij nośnik ratunkowy i uruchom komputer z odzyskanej partycji systemowej. Następnie sprawdź, czy system Windows został odzyskany do odpowiedniego stanu, i przywróć pierwotną sekwencję startową.

4.2 Odzyskiwanie partycji i dysków

Odzyskiwanie partycji lub dysku z kopii zapasowej obrazu można rozpocząć zarówno na ekranie głównym, jak i w Eksploratorze kopii zapasowej Acronis. Aby rozpocząć odzyskiwanie na ekranie głównym, zaznacz pole wyboru kopii zapasowej zawierającej żądany obraz partycji do odzyskania. Kliknij **Odzyskaj** lub **Odzyskaj ostatnią wersję** (jeżeli kopia zapasowa zawiera kilka wersji). Pojawi się okno Odzyskiwanie dysku.

Aby odzyskać partycję w stanie, w jakim znajdowała się wcześniej, kliknij **Eksploruj i odzyskaj** pod przyciskiem **Odzyskaj ostatnią wersję**. Pojawi się Eksplorator kopii zapasowej, w którym będzie można wybrać wersję kopii obrazu utworzoną określonego dnia. Po wybraniu odpowiedniej wersji kliknij **Odzyskaj**. Pojawi się okno Odzyskiwanie dysku.

a) Zaznacz odpowiednie pola wyboru partycji do odzyskania.

Po utworzeniu kopii zapasowej całego dysku możesz wybrać odzyskiwanie całego dysku naraz, klikając **Przełącz do trybu dysku**. Aby można było ponownie wybrać partycje, kliknij **Przełącz do trybu partycji**.

b) W polu Wybierz miejsce docelowe odzyskiwania poniżej nazwy partycji wybierz partycję docelową. Partycje, na których odzyskiwana partycja może się zmieścić, są oznaczone czarnymi literami. Nieodpowiednie partycje są oznaczone czerwonymi literami. Należy pamiętać, że wszystkie dane na partycji docelowej zostaną utracone, ponieważ zastąpią je odzyskane dane i system plików.

Aby przywrócić obraz na partycji źródłowej bez zmiany jej rozmiaru, musi się na niej znajdować przynajmniej 5% wolnego miejsca. W przeciwnym razie przycisk **Odzyskaj teraz** będzie niedostępny.

c) Po zakończeniu wybierania kliknij **Odzyskaj teraz**, aby rozpocząć odzyskiwanie.

Czasami trzeba odzyskać główny rekord rozruchowy (MBR). Może się tak stać na przykład, gdy system Windows nie uruchamia się po odzyskaniu. Aby odzyskać główny rekord rozruchowy (wraz z partycją lub indywidualnie), zaznacz pole wyboru rekordu MBR.

W przypadku odzyskiwania całego dysku pojawia się pole wyboru **Odzyskaj podpis dysku**. Podpis dysku jest częścią głównego rekordu rozruchowego dysku twardego. Służy on do jednoznacznej identyfikacji dysku.

Zaznaczenie pola wyboru **Odzyskaj podpis dysku** jest zalecane z następujących powodów:

- Program Acronis True Image Home 2011 tworzy zaplanowane kopie zapasowe przy użyciu podpisu źródłowego dysku twardego. W przypadku odzyskania tego samego podpisu dysku nie trzeba ponownie tworzyć ani edytować utworzonych wcześniej kopii zapasowych.
- Niektóre z zainstalowanych aplikacji używają podpisu dysku dla celów licencyjnych lub innych.

Wyczyszczenie pola wyboru **Odzyskaj podpis dysku** jest zalecane w następujących przypadkach:

- Kopia zapasowa obrazu służy nie do odzyskiwania danych po awarii, ale do klonowania dysku twardego z systemem Windows na inny dysk.

W takim przypadku program Acronis True Image Home 2011 wygeneruje nowy podpis dysku dla odzyskanego dysku twardego, nawet jeśli dane są odzyskiwane na ten sam dysk.

Opcje odzyskiwania dysków — kliknij, aby skonfigurować dodatkowe parametry procesu odzyskiwania dysku.

Użyj komponentu Acronis Universal Restore — kliknij, aby podczas odzyskiwania użyć technologii Acronis Universal Restore.

Program Acronis Universal Restore (wchodzący w skład dostępnego osobno pakietu Acronis True Image Home 2011 Plus Pack) umożliwia tworzenie startowego klonu systemu na komputerze o innej konfiguracji sprzętowej (więcej informacji można znaleźć w sekcji Acronis Universal Restore (s. 100)).

Wybierz tę opcję w przypadku odzyskiwania dysku systemowego na komputer z innym procesorem, inną płytą główną lub innym urządzeniem pamięci masowej niż w systemie, z którego pochodzi kopia zapasowa.

4.3 Odzyskiwanie partycji chronionych przy użyciu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis

Partycje chronione przy użyciu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis można odzyskać w niżej opisany sposób. Odzyskajmy najpierw partycję danych w systemie Windows.

1. Uruchom program Acronis True Image Home 2011.
2. Kliknij **Eksploruj i odzyskaj** w polu Ciągła kopia zapasowa na ekranie głównym.
3. Na osi czasu na karcie **Dyski i partycje** wybierz wersję kopii zapasowej do odzyskania.
4. Wybierz partycję do odzyskania i kliknij **Odzyskaj**.
5. Kolejne operacje są podobne do operacji wykonywanych podczas odzyskiwania partycji z danymi lub dysków z „klasycznej” kopii zapasowej obrazu. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz **Odzyskiwanie partycji i dysków**.

Zależnie od okoliczności odzyskiwanie partycji systemowej można wykonać zarówno w systemie Windows, jak i po uruchomieniu komputera przy użyciu nośnika ratunkowego (na przykład wtedy, gdy uruchomienie systemu Windows jest niemożliwe). Odzyskiwanie w systemie Windows jest podobne do odzyskiwania partycji danych. Trzeba będzie jednak ponownie uruchomić komputer. Odzyskiwanie partycji systemowej przy użyciu nośnika ratunkowego jest z reguły bezpieczniejsze.

W przypadku używania nośnika ratunkowego procedura odzyskiwania jest bardzo podobna do procedury odzyskiwania partycji systemowej z „klasycznej” kopii zapasowej dysku lub partycji. Jediną różnicą jest krok Punkt odzyskiwania, który umożliwia wybranie punktu w czasie, z którego ma zostać odzyskana partycja systemowa.

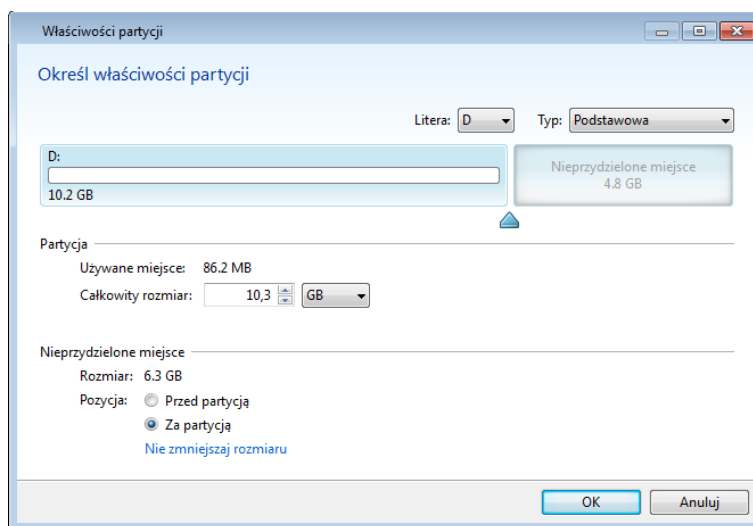
Bezpieczna wersja programu Acronis True Image Home 2011 nie obsługuje odzyskiwania danych z magazynów ciągłych kopii zapasowych.

4.4 Odzyskiwanie kilku partycji jednocześnie

Aby odzyskać obraz dysku twardego zawierający co najmniej dwie partycje na inny dysk twardy, użyj następującej procedury:

1. Kliknij **Odzyskaj** w polu kopii zapasowej dysku zawierającego kilka partycji.
2. W oknie **Odzyskiwanie dysku** wybierz partycję do odzyskania. Pod etykietą partycji pojawi się pole Wybierz miejsce docelowe odzyskiwania.
3. Kliknij strzałkę w dół po prawej stronie pola i wybierz docelowy dysk twardy. Program umieści odzyskiwaną partycję na wybranym dysku twardym. Zajmie ona całe dostępne miejsce na dysku. Aby zmienić właściwości partycji, kliknij **Właściwości partycji** poniżej pola miejsca docelowego odzyskiwania.
4. W celu zmniejszenia rozmiaru partycji w taki sposób, aby pozostawić wystarczającą ilość miejsca na pozostałe partycje kliknij **Zmniejsz rozmiar**.
5. Rozmiar partycji można zmienić, przeciągając jej prawą granicę na poziomym pasku ekranu przy użyciu myszy. Aby przypisać partycji określony rozmiar, wprowadź odpowiednią liczbę w polu **Całkowity rozmiar**. Należy pamiętać, że za partycją o zmienionym rozmiarze należy pozostawić tyle nieprzydzielonego (wolnego) miejsca, ile potrzeba na pozostałe partycje. Wybierz literę dysku i typ partycji. Po zakończeniu określania ustawień kliknij **OK**, aby je potwierdzić i powrócić do głównego okna Odzyskiwanie dysku.

*W razie potrzeby nieprzydzielone miejsce można umieścić przed partycją, wybierając **Przed partycją**.*

6. Zaznacz pole wyboru następnej partycji.
7. Wybierz nieprzydzielone miejsce na docelowym dysku twardym. Program utworzy partycję zajmującą całe nieprzydzielone miejsce.
8. Wybierz ustawienia dotyczące drugiej partycji. Pozostaw odpowiednią ilość nieprzydzielonego miejsca na potrzeby pozostałych partycji do odzyskania.
9. Wybierz kolejną partycję itd.
10. Powtórz powyższe czynności w przypadku wszystkich partycji w kopii zapasowej.
11. Kliknij **Odzyskaj**, aby odzyskać wszystkie partycje na docelowy dysk twardy.

4.5 Odzyskiwanie kopii zapasowej dysku na inny dysk przy użyciu nośnika ratunkowego

Odzyskiwanie kopii zapasowej dysku zawierającej kilka partycji na dysk twardy o innej pojemności jest jedną z najbardziej skomplikowanych operacji. Jest to szczególnie trudne, gdy na dysku twardym stanowiącym źródło kopii zapasowej występowała ukryta partycja diagnostyczna lub służąca do odzyskiwania.

Wykonaj przygotowania opisane w sekcji Przygotowania do odzyskiwania (s. 83).

Przypisz unikatowe nazwy (etykiety) do partycji na dyskach w komputerze, chyba że już istnieją. Umożliwi to zidentyfikowanie partycji po nazwach, a nie po literach dysków. Litery dysków mogą ulec zmianie po uruchomieniu komputera przy użyciu nośnika ratunkowego. Nazwy ułatwią odszukanie dysku zawierającego kopie zapasowe oraz (nowego) dysku docelowego.

Poprawne zidentyfikowanie dysków mogą także ułatwić informacje o rozmiarach partycji, pojemności dysków, ich producentach oraz numerach modeli.

Zdecydowanie zaleca się zainstalowanie nowego dysku twardego w tym samym miejscu w komputerze i przy użyciu tego samego kabla i złącza co w przypadku dysku oryginalnego. Nie zawsze jest to możliwe, ponieważ dyski mogą różnić się na przykład magistralą (IDE – SATA). Warto jednak zainstalować nowy dysk tam, gdzie ma pracować.

4.5.1 Odzyskiwanie dysku bez partycji ukrytej

Najpierw przyjrzyjmy się odzyskiwaniu dysku systemowego z dwiema partycjami (żadna z nich nie jest ukryta). Oprócz tego założymy, że dysk systemowy nie zawiera partycji odzyskiwania, której nie można ukryć. Jeżeli dysk zawiera na przykład trzy partycje, procedura będzie przebiegać podobnie. Przedstawimy tu procedurę odzyskiwania przy użyciu nośnika ratunkowego. Zwykle zapewnia to najlepsze efekty odzyskiwania.

Podłącz dysk zewnętrzny, jeżeli znajduje się na nim kopia zapasowa do odzyskania i sprawdź, czy jest włączony. Tę czynność należy wykonać przed uruchomieniem komputera przy użyciu nośnika ratunkowego Acronis.

1. Zmień sekwencję startową w systemie BIOS tak, aby urządzenie z nośnikiem ratunkowym (napęd CD lub DVD albo pamięć USB) było pierwszym urządzeniem startowym. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS (s. 104).
2. Uruchom komputer z nośnika ratunkowego i wybierz Acronis True Image Home 2011 (pełna wersja).
3. W menu głównym wybierz **Odzyskiwanie** → **Odzyskiwanie dysku i partycji**. Wybierz kopię zapasową obrazu dysku systemowego na potrzeby odzyskiwania.

Jeżeli dyski mają inne litery w systemie Windows i w środowisku odzyskiwania, program wyświetli następujący komunikat o błędzie: „Acronis True Image Home 2011 nie może wykryć woluminu N z archiwum «nazwa»”. „Nazwa” jest nazwą wymaganej kopii zapasowej obrazu. Numer woluminu (N) jest zależny od liczby wersji kopii w kopii zapasowej. Kliknij **Przeglądaj** i określ ścieżkę do kopii zapasowej.

4. Na etapie wyboru metody odzyskiwania wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje**.
5. W kroku **Elementy do odzyskania** zaznacz pola wyboru odpowiadające partycjom do odzyskania. Nie zaznaczaj pola wyboru **MBR i ścieżka 0**, ponieważ spowoduje to wybranie całego dysku w celu odzyskania. Odzyskanie całego dysku uniemożliwi ręczną zmianę rozmiaru partycji. W tej sytuacji miejsce na nowym dysku zostanie podzielone proporcjonalnie pomiędzy odzyskiwane

partycje. W razie potrzeby można odzyskać główny rekord rozruchowy później. Wybierz partycję i kliknij **Dalej**.

Po wybraniu partycji nastąpią odpowiednie kroki procedury „Ustawienia partycji”.

Uwaga: te kroki mają kolejność rosnącą, zgodnie z kolejnością liter partycji, której nie można zmienić. Ta kolejność może się różnić od fizycznej kolejności partycji na dysku twardym.

W przypadku odzyskiwania partycji innych niż ukryte fizyczna kolejność partycji na nowym dysku nie ma znaczenia. Program Acronis True Image Home 2011 automatycznie naprawia odpowiednie pliki konfiguracyjne programu ładującego system Windows.

Ten krok umożliwia sprawdzenie, czy dysk do odzyskania zawiera partycję ukrytą. Partycje ukryte nie mają przypisanych liter i pojawiają się jako pierwsze w trakcie kroków procedury „Ustawienia partycji”. Jeżeli znajdziesz partycję ukrytą, zobacz Odzyskiwanie dysku z partycją ukrytą (s. 92).

6. W programie można określić następujące ustawienia partycji: lokalizacja, typ i rozmiar. Najprawdopodobniej najpierw będzie trzeba określić ustawienia partycji systemowej, jako że zazwyczaj ma ona przypisaną literę C. Ponieważ odzyskiwanie odbywa się z użyciem nowego dysku, kliknij **Nowa lokalizacja**. Wybierz dysk docelowy według przypisanej nazwy lub pojemności.
7. Kliknięcie **Zaakceptuj** spowoduje powrót do ekranu „Ustawienia partycji”. Sprawdź i w razie potrzeby zmień typ partycji. Należy pamiętać, że partycja systemowa musi być partycją podstawową i oznaczoną jako aktywna.
8. Określ rozmiar partycji, klikając **Zmień domyślne** w obszarze Rozmiar partycji. Domyślnie partycja zajmuje cały nowy dysk. W razie potrzeby można zmienić rozmiar oraz lokalizację partycji, przeciągając ją lub jej granice na poziomym pasku ekranu przy użyciu myszy. Ponadto można wprowadzić odpowiednie wartości we właściwych polach (Rozmiar partycji, Wolne miejsce przed, Wolne miejsce po). Należy pamiętać, że w przypadku zmiany rozmiaru partycji należy pozostawić odpowiednią ilość nieprzydzielonego miejsca na potrzeby drugiej partycji.
Wolne miejsce przed partycją zazwyczaj wynosi zero. Po uzyskaniu odpowiedniego rozmiaru partycji kliknij **Zaakceptuj**, a następnie kliknij **Dalej**.
9. Rozpocznij określanie ustawień drugiej partycji. Kliknij **Nowa lokalizacja**, a następnie wybierz nieprzydzielone miejsce na dysku docelowym na potrzeby drugiej partycji. Kliknij **Zaakceptuj**. Sprawdź i w razie potrzeby zmień typ partycji. Określ rozmiar partycji, który domyślnie jest taki sam jak rozmiar pierwotny. Zwykle za ostatnią partycją nie ma wolnego miejsca. Dlatego przydziel całe nieprzydzielone miejsce do drugiej partycji. Kliknij **Zaakceptuj**, a następnie kliknij **Dalej**.
10. Uważnie przeczytaj podsumowanie operacji do wykonania. Jeżeli nie chcesz sprawdzać poprawności kopii zapasowej, kliknij **Kontynuuj**. W przeciwnym razie kliknij **Opcje** i zaznacz pole **Sprawdź poprawność archiwum przed odzyskaniem**, a dopiero potem kliknij **Kontynuuj**.
11. Gdy operacja dobiegnie końca, zamknij autonomiczną wersję programu Acronis True Image Home 2011.

Podczas pierwszego uruchamiania po odzyskiwaniu system Windows nie powinien „widzieć” żadnego z dysków — nowego ani starego, ponieważ może to spowodować problem z jego uruchomieniem. Jeżeli w miejsce starego dysku zainstalowano nowy o większej pojemności, odłącz stary dysk przed pierwszym uruchomieniem.

Aby odłączyć stary dysk, wyłącz komputer. W przeciwnym wypadku wyjmij nośnik ratunkowy i uruchom ponownie komputer.

Uruchom system Windows na komputerze. System Windows może zgłosić znalezienie nowego sprzętu (dysku twardego) oraz poinformować o konieczności ponownego uruchomienia komputera. Sprawdź, czy system działa normalnie i przywróć pierwotną sekwencję startową.

4.5.2 Odzyskiwanie dysku z partycją ukrytą

Producenci komputerów używają partycji ukrytej do celów diagnostycznych lub na potrzeby odzyskiwania systemu. Odzyskanie kopii zapasowej dysku systemowego zawierającego partycję ukrytą wymaga uwzględnienia pewnych dodatkowych czynników. Przede wszystkim na nowym dysku należy zachować fizyczną kolejność partycji istniejących na dysku starym. Należy również umieścić partycję ukrytą w tej samej lokalizacji — zwykle na początku lub na końcu przestrzeni dyskowej. Aby zminimalizować ryzyko wystąpienia problemów, najlepiej odzyskać partycję ukrytą bez zmieniania jej rozmiaru.

Podłącz dysk zewnętrzny, jeżeli znajduje się na nim kopia zapasowa do odzyskania i sprawdź, czy jest włączony. Tę czynność należy wykonać przed uruchomieniem komputera przy użyciu nośnika ratunkowego Acronis.

1. Zmień sekwencję startową w systemie BIOS tak, aby urządzenie z nośnikiem ratunkowym (napęd CD lub DVD albo pamięć USB) było pierwszym urządzeniem startowym. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS (s. 104).
2. Uruchom komputer z nośnika ratunkowego i wybierz Acronis True Image Home 2011 (pełna wersja).
3. W menu głównym wybierz **Odzyskiwanie** → **Odzyskiwanie dysku i partycji**. Wybierz kopię zapasową obrazu dysku systemowego na potrzeby odzyskiwania.

Jeżeli dyski mają inne litery w systemie Windows i w środowisku odzyskiwania, program wyświetli następujący komunikat o błędzie: „Acronis True Image Home 2011 nie może wykryć woluminu N z archiwum «nazwa»”. „Nazwa” jest nazwą wymaganej kopii zapasowej obrazu. Numer woluminu (N) jest zależny od liczby wersji kopii w kopii zapasowej.

Przed kontynuowaniem odzyskiwania należy poznać rozmiary i kolejność fizyczną wszystkich istniejących partycji. Aby wyświetlić te informacje, kliknij **Szczegóły** na pasku narzędzi kreatora. Program Acronis True Image Home 2011 wyświetli informacje na temat dysku źródłowego kopii zapasowej. Obejmują one widok graficzny wszystkich partycji oraz ich kolejność fizyczną na dysku. Jeżeli obszar wyświetlania partycji jest zbyt mały, aby pomieścić odpowiednie informacje, ustaw wskaźnik myszy na danej partycji w celu wyświetlenia potrzebnych informacji.

4. Na etapie wyboru metody odzyskiwania wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje**.
5. W kroku **Elementy do odzyskania** zaznacz pola wyboru odpowiadające partycjom do odzyskania. Nie zaznaczaj pola wyboru **MBR i ścieżka 0**, ponieważ spowoduje to wybranie całego dysku w celu odzyskania. Odzyskanie całego dysku uniemożliwi ręczną zmianę rozmiaru partycji. Główny rekord rozruchowy będzie można odzyskać później. Wybierz partycje i kliknij **Dalej**.

Po wybraniu partycji nastąpią odpowiednie kroki procedury „Ustawienia partycji”. Należy pamiętać, że te kroki zaczynają się od partycji, które nie mają przypisanej litery dysku (jest tak zwykle w przypadku partycji ukrytych). W takiej sytuacji partycje przyjmują kolejność rosnącą, według liter dysków. Kolejności tej nie można zmienić. Ta kolejność może się różnić od fizycznej kolejności partycji na dysku twardym.

6. W programie można określić następujące ustawienia partycji: lokalizacja, typ i rozmiar. Najpierw trzeba określić ustawienia partycji ukrytej, jako że zazwyczaj nie ma ona przypisanej litery dysku. Ponieważ odzyskiwanie odbywa się z użyciem nowego dysku, kliknij **Nowa lokalizacja**. Wybierz dysk docelowy według przypisanej nazwy lub pojemności.
7. Kliknięcie **Zaakceptuj** spowoduje powrót do ekranu „Ustawienia partycji”. Sprawdź i w razie potrzeby zmień typ partycji.
8. Określ rozmiar partycji, klikając **Zmień domyślne** w obszarze Rozmiar partycji. Domyślnie partycja zajmuje cały nowy dysk. Należy zachować rozmiar partycji ukrytej bez zmian oraz umieścić ją w tej samej lokalizacji na dysku (na początku lub końcu przestrzeni dyskowej). Aby to zrobić, zmień rozmiar i lokalizację partycji, przeciągając ją lub jej granice na poziomym pasku ekranu przy

użyciu myszy. Ponadto można wprowadzić odpowiednie wartości we właściwych polach (Rozmiar partycji, Wolne miejsce przed, Wolne miejsce po). Kliknij **Zaakceptuj**, gdy uzyskasz potrzebny rozmiar partycji i lokalizację, a następnie kliknij **Dalej**.

Określ ustawienia drugiej partycji, czyli w tym przypadku partycji systemowej. Kliknij **Nowa lokalizacja**, a następnie wybierz nieprzydzielone miejsce na dysku docelowym partycji. Kliknij **Zaakceptuj** i sprawdź typ partycji (w razie potrzeby zmień go). Należy pamiętać, że partycja systemowa musi być partycją podstawową i oznaczoną jako aktywna. Określ rozmiar partycji (domyślnie jest to rozmiar partycji pierwotnej). Zazwyczaj za partycją nie ma żadnego wolnego miejsca, dlatego należy przydzielić całe nieprzydzielone miejsce na nowym dysku do drugiej partycji. Kliknij **Zaakceptuj**, a następnie kliknij **Dalej**.

9. Uważnie przeczytaj podsumowanie operacji do wykonania. Jeżeli nie chcesz sprawdzać poprawności kopii zapasowej, kliknij **Kontynuuj**. W przeciwnym razie kliknij **Opcje** i zaznacz pole **Sprawdź poprawność archiwum przed odzyskaniem**, a dopiero potem kliknij **Kontynuuj**.
10. Po zakończeniu operacji przejdź do odzyskiwania głównego rekordu rozruchowego. Konieczne jest odzyskanie głównego rekordu rozruchowego, ponieważ producent komputera mógł zmienić ogólny główny rekord rozruchowy systemu Windows lub sektor na ścieżce 0 w celu udostępnienia partycji ukrytej.
11. Ponownie wybierz tę samą kopię zapasową. Następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Odzyskaj** z menu skrótów. Wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje** w kroku wyboru metody odzyskiwania, a następnie zaznacz pole wyboru **MBR i ścieżka 0**.
12. W następnym kroku wybierz dysk docelowy jako miejsce odzyskiwania głównego rekordu rozruchowego, po czym kliknij **Dalej** i **Kontynuuj**. Gdy odzyskiwanie głównego rekordu rozruchowego dobiegnie końca, zamknij autonomiczną wersję programu Acronis True Image Home 2011.

Podczas pierwszego uruchamiania po odzyskiwaniu system Windows nie powinien „widzieć” żadnego z dysków — nowego ani starego, ponieważ może to spowodować problem z jego uruchomieniem. Jeżeli w miejsce starego dysku zainstalowano nowy o większej pojemności, odłącz stary dysk przed pierwszym uruchomieniem.

Aby odłączyć stary dysk, wyłącz komputer. W przeciwnym wypadku wyjmij nośnik ratunkowy i uruchom ponownie komputer.

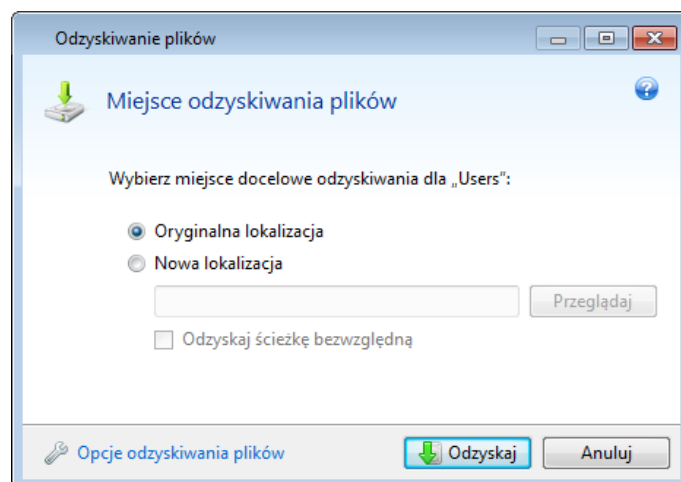
Uruchom system Windows na komputerze. System może zgłosić znalezienie nowego sprzętu (dysku twardego) oraz poinformować o konieczności ponownego uruchomienia komputera. Sprawdź, czy system działa normalnie i przywróć pierwotną sekwencję startową.

4.6 Odzyskiwanie danych z kopii zapasowych plików

Zwykle odzyskiwanie plików i folderów rozpoczyna się w Eksploratorze kopii zapasowej Acronis. Proces odzyskiwania konkretnej wersji pliku rozpoczyna się zazwyczaj w oknie **Wyświetl wersje**. W obu przypadkach po rozpoczęciu odzyskiwania pojawia się okno **Odzyskiwanie plików**.

Przyjrzyjmy się odzyskiwaniu plików i folderów przy użyciu Eksploratora kopii zapasowej.

1. W Eksploratorze kopii zapasowej wybierz pliki i foldery do odzyskania. Aby uzyskać więcej informacji na temat wybierania elementów w Eksploratorze kopii zapasowej, zobacz Karta Pliki i foldery (s. 31). Kliknij **Odzyskaj**, aby rozpocząć odzyskiwanie. Pojawi się okno **Odzyskiwanie plików**.

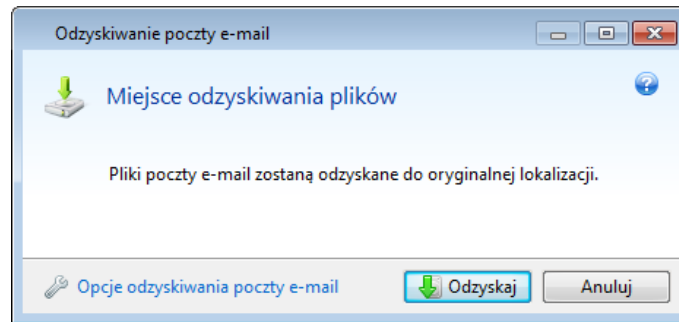
2. Wybierz na komputerze miejsce docelowe na potrzeby odzyskiwania wybranych plików lub folderów. Dane można odzyskać do ich lokalizacji pierwotnej lub innej. Aby wybrać nową lokalizację, kliknij **Przeglądaj**.
3. W przypadku wybrania nowej lokalizacji wybrane elementy zostaną domyślnie odzyskane bez odzyskiwania pierwotnej ścieżki bezwzględnej. W razie potrzeby można odzyskać elementy wraz z całą hierarchią folderów. W takim przypadku zaznacz pole wyboru **Odzyskaj ścieżkę bezwzględną**.
4. W razie potrzeby skonfiguruj opcje procesu odzyskiwania (np. priorytet procesu odzyskiwania, ustawienia zabezpieczeń na poziomie pliku itp.). Aby skonfigurować te opcje, kliknij **Opcje odzyskiwania plików**. Skonfigurowane tutaj opcje mają zastosowanie tylko do bieżącej operacji odzyskiwania.
5. Aby rozpocząć proces odzyskiwania, kliknij **Odzyskaj teraz**.
6. Postęp odzyskiwania będzie można śledzić w specjalnym oknie. Odzyskiwanie można zatrzymać, klikając **Anuluj**. Należy zauważyć, że nawet anulowanie odzyskiwania może nie zapobiec wprowadzeniu zmian w folderze docelowym.

Jak odzyskać pocztę e-mail, ustawienia aplikacji i stan systemu

Ta sekcja dotyczy odzyskiwania danych z kopii zapasowych poczty e-mail. Ustawienia aplikacji oraz stan systemu można odzyskać tylko ze starych kopii zapasowych utworzonych przy użyciu poprzednich wersji programu Acronis True Image Home, na przykład Acronis True Image Home 2010.

Zobaczmy, w jaki sposób można odzyskać dane z kopii zapasowych poczty e-mail, ustawień aplikacji i stanu systemu.

1. Wybierz odpowiednią wersję kopii zapasowej w Eksploratorze kopii zapasowej Acronis i kliknij **Odzyskaj**, aby rozpocząć odzyskiwanie. Pojawi się okno **Odzyskiwanie plików**.

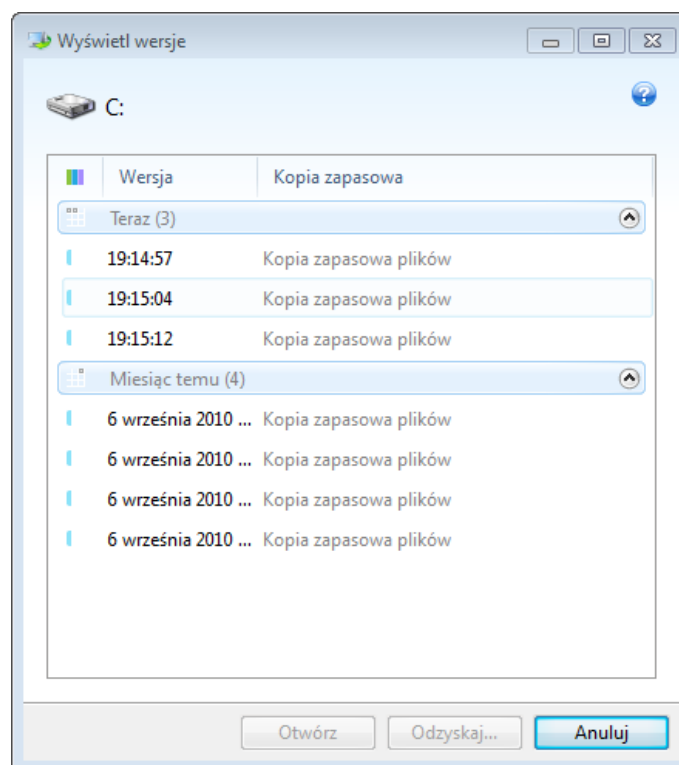
2. Dane tego typu można odzyskać tylko do ich pierwotnej lokalizacji. Zmienić można jedynie opcje odzyskiwania. Aby zmienić opcje odzyskiwania, kliknij **Opcje odzyskiwania**. Skonfigurowane tutaj opcje mają zastosowanie tylko do bieżącej operacji odzyskiwania.
3. Aby rozpocząć proces odzyskiwania, kliknij **Odzyskaj teraz**.
4. Postęp odzyskiwania będzie można śledzić w specjalnym oknie. Odzyskiwanie można zatrzymać, klikając **Anuluj**. Należy zauważyć, że nawet anulowanie odzyskiwania może nie zapobiec wprowadzeniu zmian w pierwotnej lokalizacji.

4.7 Odzyskiwanie wersji plików

Aby odzyskać konkretną wersję pliku, wybierz żądany plik w Eksploratorze kopii zapasowej. Po wybraniu pliku pod informacją o jego rozmiarze pojawi się łącze **Wyświetl wersje**. Po kliknięciu tego łącza pojawi się okno **Wyświetl wersje** zawierające listę wszystkich wersji danego pliku w kopii zapasowej.

Plik można również wybrać w Eksploratorze Windows. Kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Wyświetl wersje** z menu skrótów.

Do momentu wybrania wersji pliku w oknie **Wyświetl wersje** nie będą dostępne przyciski **Otwórz** i **Odzyskaj**. Wybranie wersji plików spowoduje udostępnienie tych przycisków:

Wybierz wymaganą wersję według godziny utworzenia kopii zapasowej i kliknij **Odzyskaj**. Pojawi się okno **Odzyskiwanie plików**. Wybierz miejsce docelowe i odzyskaj żądaną wersję pliku do wybranego folderu. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Odzyskiwanie danych z kopii zapasowych plików.

Wersję można również odzyskać przez przeciągnięcie jej do wybranego folderu w Eksploratorze Windows.

Aby wybrać odpowiednią wersję, można wyświetlić zawartość plików w poszczególnych wersjach za pomocą powiązanej aplikacji. Wybierz wersję według godziny utworzenia kopii zapasowej, a następnie kliknij **Otwórz**. Program Acronis True Image Home 2011 odzyska wybraną wersję pliku do folderu tymczasowego. Następnie otworzy plik przy użyciu powiązanej z nim aplikacji.

4.8 Odzyskiwanie na komputer o innej konfiguracji sprzętowej

Program Acronis Universal Restore (wchodzący w skład dostępnego osobno pakietu Acronis True Image Home 2011 Plus Pack) umożliwia tworzenie startowego klonu systemu na komputerze o innej konfiguracji sprzętowej. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Acronis Universal Restore (s. 100). Wybierz tę opcję w przypadku odzyskiwania dysku systemowego na komputer z innym procesorem, inną płytą główną lub innym urządzeniem pamięci masowej niż w systemie, z którego pochodzi kopia zapasowa. Ta opcja może być przydatna na przykład po wymianie uszkodzonej płyty głównej lub podczas migracji systemu z komputera stacjonarnego na laptop. Funkcja Acronis Universal Restore umożliwia także odzyskiwanie dysku systemowego z plików tib i vhd.

W przypadku odzyskiwania partycji systemowej z ciągłej kopii zapasowej Acronis funkcja Acronis Universal Restore jest niedostępna.

Przed kontynuowaniem odzyskiwania sprawdź, czy dysponujesz sterownikami kontrolera dysku twardego lub chipsetu nowej płyty głównej. Te sterowniki mają zasadnicze znaczenie dla poprawności uruchamiania systemu operacyjnego. Pobrać można je z witryny internetowej producenta płyty głównej. Należy pamiętać, że sterowniki pobrane w formacie exe, cab czy zip trzeba najpierw wyodrębnić. Pliki sterowników powinny mieć rozszerzenia inf, sys lub oem.

Odzyskiwanie systemu za pomocą funkcji Acronis Universal Restore

1. Wybierz kopię zapasową zawierającą partycję systemową w obszarze **Moje kopie zapasowe** na ekranie głównym.
2. Kliknij **Odzyskaj** w polu kopii zapasowej, jeżeli zawiera ona jedną wersję. Jeżeli istnieje kilka wersji kopii zapasowej, kliknij **Eksploruj i odzyskaj**. Na karcie **Dyski i partycje** wybierz wersję kopii zapasowej do odzyskania, a następnie kliknij **Odzyskaj**.
3. Po wyświetleniu okna **Odzyskiwanie dysku** zaznacz pole wyboru partycji systemowej i wybierz miejsce docelowe odzyskiwania.
4. Zaznacz pole wyboru **Użyj funkcji Universal Restore**. Następnie kliknij **Ustawienia**, aby otworzyć okno Menedżer sterowników.
5. Jeżeli komputer docelowy zawiera określony kontroler pamięci masowej (na przykład SCSI, RAID lub Fibre Channel) do obsługi dysków twardych, określ miejsce, w którym znajdują się sterowniki danego urządzenia. Jeżeli sterowniki znajdują się na dyskietce lub płycie CD, zaznacz pole wyboru **Szukaj sterowników urządzeń na nośnikach wymiennych**. Jeżeli niektóre sterowniki znajdują się na lokalnym dysku twardym lub w udziale sieciowym, kliknij **Dodaj niestandardowe lokalizacje sterowników**. Następnie przejdź do lokalizacji, w której znajdują się sterowniki. Po określeniu lokalizacji sterowników kliknij **OK**.

Funkcja Acronis Universal Restore nie obsługuje wyszukiwania sterowników na serwerach FTP.

W większości przypadków funkcja Acronis Universal Restore używa trzech lokalizacji sterowników:

- nośniki wymienne,
- lokalizacje sterowników określone w tym kroku,
- domyślny folder systemu Windows ze sterownikami (w odzyskiwanym obrazie).

Program znajdzie najbardziej odpowiednie sterowniki i zainstaluje je w odzyskiwanym systemie.

6. Aby rozpocząć odzyskiwanie, kliknij **Odzyskaj**.
7. Po wyświetleniu ostrzeżenia o konieczności ponownego uruchomienia komputera w celu kontynuowania operacji kliknij **Uruchom ponownie**.

Podczas odzyskiwania mogą się pojawić komunikaty o błędach wskazujące na problemy ze znalezieniem niektórych sterowników w określonych źródłach. W takim przypadku można kliknąć **Ignoruj**, aby kontynuować odzyskiwanie, lub **Anuluj**, aby anulować proces i spróbować znaleźć wymagany sterownik. Potem można kontynuować proces odzyskiwania.

Funkcja Acronis Universal Restore poprawi rejestr i zainstaluje nowe sterowniki po odzyskaniu systemu. Dlatego należy sprawdzić, czy lokalizacja sterownika będzie nadal dostępna. Nie należy na przykład określać ścieżki wyszukiwania sterowników na dysku docelowym wybranym na potrzeby odzyskiwania kopii zapasowej. Zaleca się umieszczenie sterowników na osobnym dysku twardym USB, w pamięci flash USB lub w udziale sieciowym.

Po pomyślnym odzyskaniu partycji systemowej uruchom odzyskany system Windows.

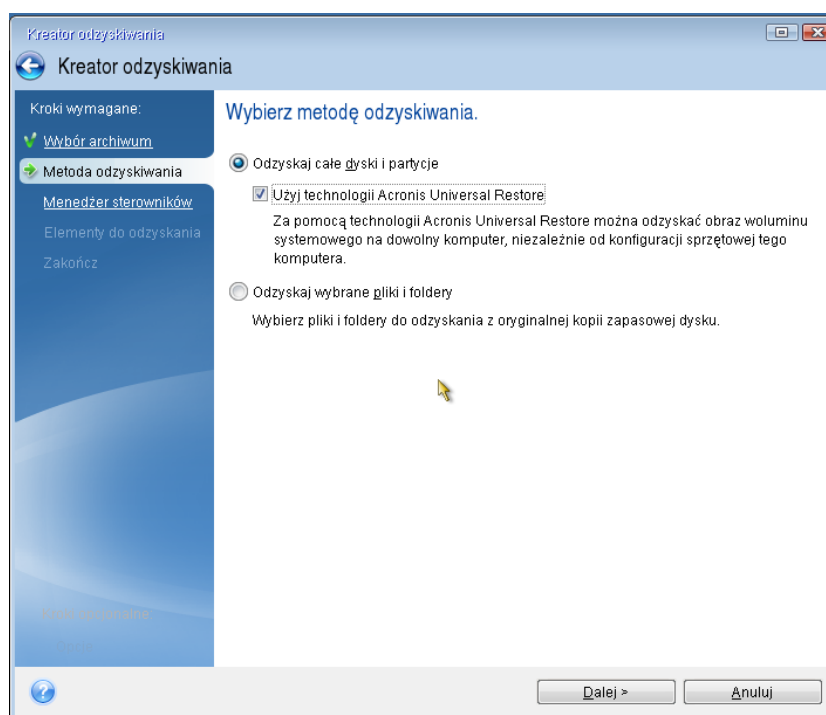
W trakcie pierwszego uruchamiania systemu Windows pojawi się wiele komunikatów wyskakujących z informacją „Znaleziono nowy sprzęt” oraz monit o ponowne uruchomienie komputera.

Użycie funkcji Acronis Universal Restore do odzyskania kopii zapasowej konfiguracji z funkcją uruchamiania wielu systemów, w tym co najmniej dwóch wersji systemu Windows, spowoduje zastąpienie najważniejszych sterowników we wszystkich instalacjach systemu Windows.

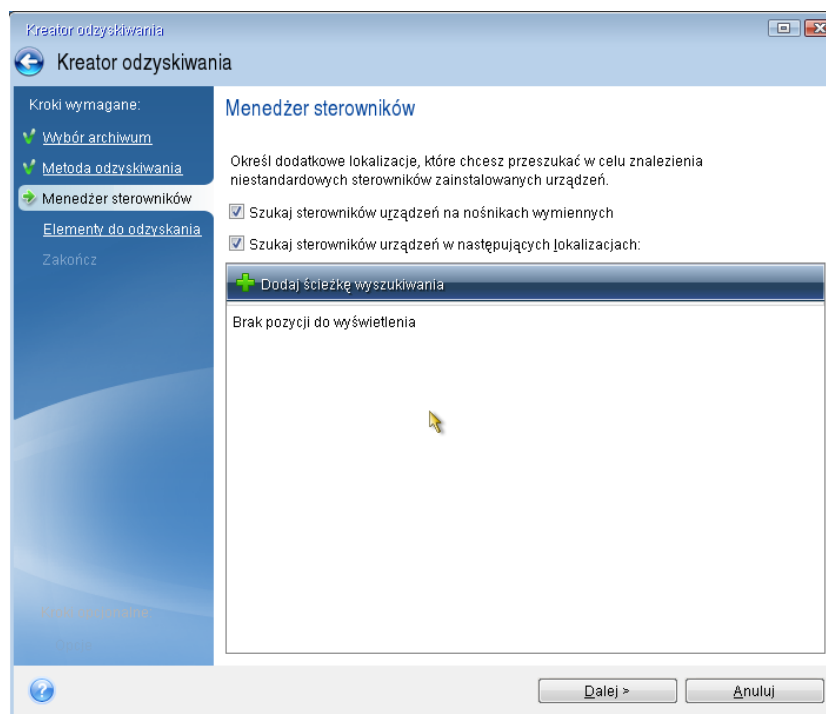
Odzyskiwanie systemu za pomocą funkcji Acronis Universal Restore przy użyciu nośnika ratunkowego

W większości przypadków w celu odzyskania systemu preferuje się użycie nośnika ratunkowego. Nośnik ratunkowy musi zawierać dodatek Acronis Universal Restore. Dlatego po zainstalowaniu pakietu Acronis True Image Home 2011 Plus Pack należy ponownie utworzyć nośnik startowy.

1. Ustaw nośnik ratunkowy jako pierwsze urządzenie startowe w systemie BIOS. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS (s. 104).
2. Uruchom komputer z nośnika ratunkowego i wybierz Acronis True Image Home 2011 (pełna wersja).
3. Kliknij **Moje dyski** poniżej opcji **Odzyskaj** na ekranie powitalnym, aby uruchomić Kreator odzyskiwania. Następnie wybierz obraz dysku systemowego do odzyskania. Ponieważ litery dysków w autonomicznej wersji programu Acronis True Image Home 2011 mogą różnić się od liter dysków w systemie Windows, może być konieczne określenie ścieżki do pliku obrazu. Kliknij **Przeglądaj**, a potem wybierz dysk i folder, w którym znajduje się obraz.
4. Wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje** i zaznacz pole wyboru **Użyj komponentu Acronis Universal Restore**.

5. Jeżeli komputer docelowy zawiera określony kontroler pamięci masowej (na przykład SCSI, RAID lub Fibre Channel) do obsługi dysków twardych, w kroku **Menedżer sterowników** określ miejsce, w którym znajdują się sterowniki danego urządzenia. Jeżeli sterowniki znajdują się na dyskietce lub płycie CD, zaznacz pole wyboru **Szukaj sterowników urządzeń na nośnikach wymiennych**. Jeżeli niektóre sterowniki znajdują się na lokalnym dysku twardym lub w udziale sieciowym, zaznacz pole wyboru **Szukaj sterowników urządzeń w następujących lokalizacjach** (domyślnie zaznaczone). Określ ścieżkę do sterowników, klikając **Dodaj ścieżkę wyszukiwania**.

W przypadku zaznaczenia w tym kroku obu pól funkcja Acronis Universal Restore użyje trzech źródeł sterowników:

- nośniki wymienne,
- foldery sterowników określone w tym kroku,
- domyślny folder systemu Windows ze sterownikami (w odzyskiwanym obrazie).

Program znajdzie najbardziej odpowiednie sterowniki i zainstaluje je w odzyskiwanym systemie.

6. W kroku **Elementy do odzyskania** wybierz dysk systemowy. Następnie określ miejsce docelowe na potrzeby odzyskiwania dysku (nowy dysk systemowy). Na tym etapie program sprawdzi, czy dysk docelowy jest pusty. Jeżeli tak nie będzie, pojawi się okno potwierdzenia z informacją, że dysk docelowy zawiera partycje, na których mogą się znajdować ważne dane. Aby potwierdzić usunięcie partycji, kliknij **OK**.
7. Uważnie przeczytaj podsumowanie operacji wyświetlane w kroku **Zakończ**. Jeżeli nie chcesz sprawdzać poprawności kopii zapasowej, kliknij **Kontynuuj**. W przeciwnym razie kliknij **Opcje** na pasku bocznym i zaznacz pole **Sprawdź poprawność archiwum przed odzyskaniem**, a dopiero potem kliknij **Kontynuuj**.

Jeżeli dysk źródłowy (którego kopię zapasową utworzono) i docelowy mają różną pojemność, miejsce na nowym dysku zostanie podzielone proporcjonalnie pomiędzy odzyskiwane partycje.

Po pomyślnym odzyskaniu partycji systemowej zamknij program Acronis True Image Home 2011. Przejdź do systemu BIOS, ustaw systemowy dysk twardy jako pierwsze urządzenie startowe, a następnie uruchom odzyskany system Windows.

4.9 Funkcja Acronis Universal Restore

4.9.1 Przeznaczenie funkcji Acronis Universal Restore

Funkcja Universal Restore jest częścią pakietu Acronis True Image Home 2011 Plus Pack, który należy zakupić oddzielnie. Pakiet Acronis True Image Home 2011 Plus Pack ma własną licencję i jest instalowany z własnego pliku instalacyjnego. Konieczne będzie ponowne utworzenie nośnika startowego, aby umożliwić działanie nowo zainstalowanego dodatku Universal Restore w startowym środowisku odzyskiwania.

Obraz dysku systemowego można łatwo przywrócić na sprzęt, na którym został utworzony, lub identyczny sprzęt. Jednak w przypadku zmiany płyty głównej lub użycia innej wersji procesora, co się często zdarza w przypadku awarii sprzętu, uruchomienie odzyskanego systemu może się okazać niewykonalne.

Próba przeniesienia systemu na nowy, znacznie mocniejszy komputer zazwyczaj zakończy się podobnie. Dzieje się tak dlatego, ponieważ nowy sprzęt jest niekompatybilny z najważniejszymi sterownikami zawartymi w obrazie

Użycie Narzędzia przygotowywania systemu firmy Microsoft (Sysprep) nie rozwiązuje problemu. Program Sysprep umożliwia zastąpienie sterowników wyłącznie urządzeń typu Plug-and-Play (kart dźwiękowych, kart sieciowych, kart graficznych itp.).

Systemowe sterowniki warstwy abstrakcji sprzętu (HAL) oraz sterowniki urządzeń pamięci masowej muszą być takie same na komputerze źródłowym i docelowym (zobacz baza wiedzy Microsoft Knowledge Base, artykuły 302577 i 216915).

Technologia Acronis Universal Restore stanowi skuteczne rozwiązanie w zakresie niezależnego od sprzętu odzyskiwania systemu dzięki zastąpieniu najważniejszych sterowników warstwy abstrakcji sprzętu (HAL) i urządzeń pamięci masowej.

Zastosowania funkcji Acronis Universal Restore:

1. Błyskawiczne odzyskiwanie uszkodzonego systemu na inny sprzęt.
2. Niezależne od sprzętu klonowanie systemów operacyjnych.

Ograniczenia dotyczące używania funkcji Acronis Universal Restore

1. W przypadku systemu odzyskanego przy użyciu funkcji Acronis Universal Restore mogą wystąpić problemy z jego uruchomieniem, jeżeli struktura partycji w obrazie lub na dysku docelowym nie odpowiada strukturze dysku źródłowego. Program ładujący przywrócony z obrazu będzie wskazywać na nieprawidłową partycję, przez co system nie uruchomi się lub będzie nieprawidłowo działać.

Sytuacja ta może wystąpić, gdy:

- utworzono kopię zapasową tylko wybranych partycji zamiast całego dysku źródłowego;
- przywrócono tylko wybrane partycje, a nie cały dysk źródłowy. W niektórych przypadkach, zwłaszcza gdy system znajduje się na partycji innej niż oryginalna, może to prowadzić do nieprawidłowego działania programu ładującego i uniemożliwić uruchomienie przywróconego systemu.

Aby uniknąć tego problemu, zalecamy utworzenie kopii zapasowej i odzyskanie całego dysku systemowego.

2. Opcja Acronis Universal Restore nie działa, jeżeli komputer jest uruchomiony przy użyciu funkcji Acronis Startup Recovery Manager (za pomocą klawisza F11) lub obraz kopii zapasowej znajduje się w strefie Acronis Secure Zone. Dzieje się tak dlatego, że funkcja Acronis Startup Recovery Manager i strefa <Acronis Secure Zone służą głównie do odzyskiwania danych na ten sam komputer.

4.9.2 Ogólne zasady dotyczące funkcji Acronis Universal Restore

1. Automatyczny wybór sterowników HAL i sterowników pamięci masowej

Funkcja Acronis Universal Restore domyślnie przeszukuje foldery systemu Windows, w których są przechowywane sterowniki (w przywracanym obrazie) pod kątem sterowników HAL i sterowników pamięci masowej, a także instaluje sterowniki, które najlepiej odpowiadają sprzętowi docelowemu.

Można też określić niestandardowe repozytorium sterowników (folder lub foldery na dysku sieciowym bądź płycie CD), które zostaną uwzględnione w wyszukiwaniu sterowników. Ponadto funkcja Acronis Universal Restore może wyszukiwać sterowniki na nośnikach wymiennych.

Domyślny folder przechowywania sterowników w systemie Windows jest określony przez wartość rejestru „DevicePath”, którą można znaleźć w kluczu rejestru

HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Microsoft\Windows\CurrentVersion\DevicePath. Zazwyczaj jest to folder WINDOWS\inf.

2. Instalowanie sterowników urządzeń Plug-and-Play Funkcja Acronis Universal Restore wykorzystuje wbudowany proces wykrywania i konfigurowania urządzeń Plug-and-Play w celu zniwelowania różnic między urządzeniami, które nie mają krytycznego znaczenia dla uruchomienia systemu. Dotyczy to urządzeń USB, kart graficznych i dźwiękowych. System Windows przejmuje kontrolę nad tym procesem w fazie logowania. Jeśli jakiś nowy sprzęt nie zostanie wykryty, można później ręcznie zainstalować odpowiednie sterowniki.

4.10 Sposób korzystania z narzędzia Acronis Startup Recovery Manager

Narzędzie Acronis Startup Recovery Manager umożliwia uruchamianie programu Acronis True Image Home 2011 na komputerze lokalnym bez ładowania systemu operacyjnego.

Jeżeli system Windows nie może się załadować, ta funkcja umożliwia autonomiczne uruchomienie programu Acronis True Image Home 2011 w celu odzyskania uszkodzonych partycji.

Aby można było użyć narzędzia Acronis Startup Recovery Manager podczas uruchamiania systemu:

- Kliknij **Narzędzia i programy narzędziowe** na pasku menu i wybierz **Acronis Startup Recovery Manager**.

- Kliknij **Aktywuj**.

Uwaga

Po aktywacji narzędzie Acronis Startup Recovery Manager zastępuje główny rekord rozruchowy (MBR) własnym kodem startowym. Po aktywacji narzędzia Startup Recovery Manager trzeba będzie ponownie aktywować wszelkie inne zainstalowane programy rozruchowe. Przed aktywacją narzędzia Acronis Startup Recovery Manager można rozważyć instalację programów ładujących system Linux (np. LiLo i GRUB) w rekordzie rozruchowym partycji głównej (lub startowej) systemu Linux, a nie w rekordzie MBR.

W przypadku awarii włóż komputer i naciśnij klawisz F11, gdy pojawi się komunikat „Naciśnij klawisz F11, aby uruchomić Acronis Startup Recovery Manager”. Zostanie uruchomiona autonomiczna wersja programu Acronis True Image Home 2011, która tylko minimalnie różni się od wersji pełnej. Wyszukaj kopię zapasową zawierającą obraz partycji systemowej i odzyskaj system.

Litery dysków w wersji autonomicznej programu Acronis True Image Home 2011 mogą być inne niż litery używane przez system Windows. Na przykład dysk D: w autonomicznej wersji programu Acronis True Image Home 2011 może odpowiadać dyskiowi E: w systemie Windows. Etykiety dysków i informacje na temat rozmiarów partycji, systemów plików, pojemności, producentów i numerów modeli dysków mogą ułatwić prawidłową identyfikację dysków i partycji.

Po uruchomieniu trybu Try&Decide nie można korzystać z wcześniej uruchomionego narzędzia Acronis Startup Recovery Manager. Ponowne uruchomienie komputera w trybie Try umożliwi ponowne korzystanie z narzędzia Acronis Startup Recovery Manager.

4.11 Informacje na temat odzyskiwania dysków i woluminów dynamicznych/GPT

1) Program Acronis True Image Home 2011 obsługuje odzyskiwanie woluminów dynamicznych do następujących miejsc docelowych na lokalnych dyskach twardych:

- lokalizacja pierwotna (ten sam wolumin dynamiczny),
- inny dysk lub wolumin dynamiczny,
- nieprzydzielone miejsce w grupie dynamicznej,
- dysk podstawowy.

W przypadku odzyskiwania woluminu dynamicznego do nieprzydzielonego miejsca w grupie dynamicznej typ odzyskanego woluminu będzie taki sam jaki był w kopii zapasowej.

Nie można ręcznie zmienić rozmiaru woluminów dynamicznych podczas odzyskiwania danych na dyski dynamiczne. Jeżeli trzeba zmienić rozmiar woluminu dynamicznego podczas odzyskiwania, jako miejsce docelowe na potrzeby odzyskiwania należy wybrać dysk podstawowy.

Podczas przeprowadzania tzw. „odzyskiwania woluminów dynamicznych od podstaw” na nowy, niesformatowany dysk odzyskane woluminy stają się woluminami podstawowymi. Jeżeli chcesz, aby odzyskane woluminy pozostały woluminami dynamicznymi, przygotuj dynamiczne dyski docelowe (podziel je na partycje i sformatuj). Do tego celu można użyć narzędzia innej firmy (np. przystawki Zarządzanie dyskami w systemie Windows).

2) Schemat partycjonowania dysku docelowego po przeprowadzeniu odzyskiwania:

- W przypadku odzyskiwania obrazu dysku GPT na dysk GPT dysk docelowy pozostaje dyskiem GPT.
- W przypadku odzyskiwania obrazu dysku GPT na dysk MBR dysk docelowy pozostaje dyskiem MBR.
- W przypadku odzyskiwania obrazu dysku MBR na dysk MBR dysk docelowy pozostaje dyskiem MBR.
- W przypadku odzyskiwania obrazu dysku MBR na dysk GPT dysk docelowy staje się dyskiem MBR.

Program nie obsługuje odzyskiwania do nieprzydzielonego miejsca na dysku GPT.

3) W przypadku odzyskiwania danych do istniejącego woluminu typ woluminu docelowego nie zmienia się. Przykłady:

- W przypadku odzyskiwania woluminu dynamicznego do woluminu podstawowego wolumin docelowy pozostaje woluminem podstawowym.
- W przypadku odzyskiwania rozłożonego woluminu dynamicznego do łącznego woluminu dynamicznego wolumin docelowy pozostaje woluminem łącznym.

4) Odzyskiwanie woluminu lub dysku podstawowego do grupy dynamicznej:

- W przypadku odzyskiwania woluminu podstawowego do nieprzydzielonego miejsca w grupie dynamicznej odzyskany wolumin staje się woluminem dynamicznym.
- W przypadku odzyskiwania dysku podstawowego do nieprzydzielonego miejsca na dysku w grupie dynamicznej dysk staje się dyskiem podstawowym.
- W przypadku odzyskiwania dysku podstawowego na dysk dynamiczny w grupie dynamicznej zawierającej dwa dyski odzyskany dysk pozostaje dyskiem podstawowym, a drugi dysk woluminu rozłożonego/łącznego zostaje utracony.

4.12 Okno dialogowe Ochrona kopii zapasowej

Plik kopii zapasowej można zabezpieczyć hasłem. Opcję ochrony hasłem można wybrać w ustawieniach wykonywania kopii zapasowych podczas tworzenia kopii.

W trakcie odzyskiwania danych z kopii zapasowej chronionej hasłem, montowania jej lub dołączania do niej kopii przyrostowej program wyświetla monit o wprowadzenie hasła w specjalnym oknie, ograniczając w ten sposób dostęp do kopii tylko do osób upoważnionych. W takim przypadku należy podać poprawne hasło do wybranego pliku kopii zapasowej. Jest to warunek kontynuowania wybranej operacji.

4.13 Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS

BIOS posiada wbudowane narzędzie Setup, które pozwala na wstępną konfigurację komputera. Aby uruchomić narzędzie Setup, naciśnij określoną kombinację klawiszy (**Del**, **F1**, **Ctrl+Alt+Esc**, **Ctrl+Esc** lub inną, w zależności od wersji BIOS) podczas testu POST (power-on self test), czyli zaraz po włączeniu komputera. Zwykle informacja o wymaganej kombinacji klawiszy jest wyświetlana podczas testowania pamięci komputera. Po naciśnięciu określonej kombinacji wyświetlone zostanie menu narzędzia Setup stanowiącego część BIOS.

Menu to może mieć różny wygląd oraz układ i nazewnictwo pozycji, w zależności od wytwórcy. Najpopularniejszymi twórcami BIOS-ów są firmy Award/Phoenix oraz AMI. Ponadto, podczas gdy zawartość menu standardowego narzędzia Setup jest zwykle taka sama w przypadku różnych systemów BIOS, zawartość menu rozszerzonego (zaawansowanego) zależy w głównej mierze od komputera oraz wersji BIOS.

Wśród innych ustawień menu systemu BIOS umożliwia modyfikację **sekwencji startowej**. Zarządzanie **sekwencją startową** różni się w zależności od wersji BIOS (jest inne w AMI BIOS, AWARDBIOS oraz w systemach BIOS innych znanych producentów sprzętu).

System BIOS umożliwia uruchamianie systemu operacyjnego nie tylko z dysków twardych, ale także z napędów CD-ROM, DVD-ROM oraz innych urządzeń. Zmiana sekwencji startowej może być wymagana na przykład w celu skonfigurowania urządzenia z nośnikiem ratunkowym (płyta CD, DVD lub pamięć USB) jako pierwszego urządzenia startowego.

Ponadto, jeśli jest zainstalowanych kilka dysków twardych oznaczonych jako C:, D:, E oraz F:, można zmienić sekwencję startową tak, aby system był uruchamiany np. z dysku E:. Sekwencja startowa może zatem wyglądać następująco: E:, CD-ROM:, A:, C:, D:.

*Nie oznacza to, że system jest uruchamiany z urządzenia, które jest pierwsze na liście, ale że zostanie ono użyte podczas **pierwszej próby** uruchomienia systemu. Możliwa jest sytuacja, gdy na dysku E: nie zainstalowano systemu operacyjnego lub nie jest on aktywny. W takim przypadku system BIOS podejmie próbę uruchomienia systemu z następnego urządzenia na liście.*

BIOS rozpoznaje dyski w zależności od ich podłączenia do kontrolerów IDE (primary master, primary slave, secondary master, secondary slave). Następnie rozpoznawane są dyski SCSI.

Kolejność ta zostanie zmieniona w przypadku zmodyfikowania sekwencji startowej. Jeśli na przykład jako pierwsze urządzenie startowe zostanie wybrany dysk twardy E:, numeracja rozpocznie się od dysku, który w standardowej konfiguracji byłby traktowany jak dysk trzeci (zwykle dla dysków twardych IDE jest to secondary master).

*Niektóre płyty główne są wyposażone w tak zwane menu startowe wyświetlane po naciśnięciu odpowiedniego klawisza lub kombinacji klawiszy, na przykład **F12**. Menu startowe umożliwia wybranie urządzenia startowego z listy bez konieczności zmiany ustawień systemu BIOS.*

4.14 Opcje odzyskiwania

W oknach **Opcje odzyskiwania dysków**, **Opcje odzyskiwania plików** i **Opcje odzyskiwania poczty e-mail** można skonfigurować opcje procesów odzyskiwania dysków/partycji, plików i poczty e-mail. Po zainstalowaniu aplikacji dla wszystkich opcji są ustawiane wartości początkowe. Można je zmienić tylko dla bieżącej operacji odzyskiwania lub dla wszystkich operacji w przyszłości. Zaznacz pole wyboru **Zapisz ustawienia jako domyślne**, aby domyślnie zastosować zmodyfikowane ustawienia do wszystkich operacji odzyskiwania w przyszłości.

Opcje odzyskiwania dysków, plików i poczty e-mail są całkowicie niezależne od siebie i należy je skonfigurować oddzielnie.

Aby przywrócić wartości początkowe dla wszystkich opcji zmodyfikowanych po zainstalowaniu produktu, kliknij **Przywróć ustawienia początkowe**.

4.14.1 Polecenia przed / po odzyskiwaniu

Można zdefiniować polecenia (a nawet pliki wsadowe), które będą automatycznie wykonywane przed rozpoczęciem procedury odzyskiwania lub po jej zakończeniu.

Na przykład można uruchomić/zatrzymać pewne procesy systemu Windows lub sprawdzić — przed rozpoczęciem odzyskiwania — czy dane nie zawierają wirusów.

Aby określić polecenia (pliki wsadowe):

- W polu **Przed procesem odzyskiwania** wybierz polecenie, które ma zostać wykonane przed rozpoczęciem odzyskiwania. Aby utworzyć nowe polecenie lub wybrać nowy plik wsadowy, kliknij **Edytuj**.
- W polu **Po odzyskiwaniu** wybierz polecenie, które ma zostać wykonane po odzyskaniu danych. Aby utworzyć nowe polecenie lub wybrać nowy plik wsadowy, kliknij **Edytuj**.

Nie należy uruchamiać poleceń interaktywnych, tj. poleceń wymagających reakcji użytkownika (na przykład „pause”). Nie są one obsługiwane.

Edytowanie polecenia użytkownika na potrzeby odzyskiwania

Program umożliwia określanie poleceń wykonywanych przed i po zakończeniu procesu odzyskiwania:

- W polu **Polecenie** wpisz polecenie lub wybierz je z listy. Kliknij ..., aby wybrać plik wsadowy.
- W polu **Katalog roboczy** wpisz ścieżkę potrzebną do wykonania polecenia lub wybierz ją z listy wcześniej wprowadzonych ścieżek.
- W polu **Argumenty** wprowadź lub wybierz z listy argumenty wykonywania polecenia.

Wyłączenie opcji **Nie wykonuj operacji przed zakończeniem wykonywania polecenia** (domyślnie włączona) umożliwia równoczesną realizację procesu odzyskiwania oraz określonego polecenia.

Opcja **Przerwij operację, jeśli polecenie użytkownika zakończy się niepowodzeniem** (domyślnie włączona) powoduje przerwanie wykonywania operacji po wystąpieniu błędu.

Poprawność wprowadzonego polecenia można sprawdzić, klikając przycisk **Testuj polecenie**.

4.14.2 Opcje sprawdzania poprawności

- **Sprawdź poprawność kopii zapasowej przed odzyskiwaniem**

Ustawieniem domyślnym jest **wyłączone**.

Przed odzyskaniem danych z kopii zapasowej program Acronis True Image Home 2011 może sprawdzić ich integralność. Jeśli istnieje podejrzenie uszkodzenia kopii zapasowej, włącz tę opcję.

- **Sprawdź system plików po odzyskaniu**

Ustawieniem domyślnym jest **wyłączone**.

Po odzyskaniu partycji z obrazu program Acronis True Image Home 2011 może sprawdzić integralność systemu plików. W tym celu należy włączyć tę opcję.

Ograniczenia dotyczące tej opcji:

- Sprawdzanie systemu plików jest dostępne tylko podczas odzyskiwania partycji z systemami plików FAT16/32 i NTFS.
- System plików nie zostanie sprawdzony, jeżeli podczas odzyskiwania będzie wymagane ponowne uruchomienie komputera, np. podczas odzyskiwania partycji systemowej w oryginalne miejsce.

4.14.3 Ponowne uruchomienie komputera

Ustawienie wstępne: **Wyłączone**.

Jeżeli komputer ma automatycznie uruchomić się ponownie, kiedy jest to wymagane podczas odzyskiwania, zaznacz pole wyboru **Automatycznie ponownie uruchom komputer, jeśli wymaga tego odzyskiwanie**. Tej opcji można użyć podczas odzyskiwania partycji zablokowanej przez system operacyjny. Włączenie jej umożliwia ponowne uruchomienie komputera bez działania użytkownika podczas odzyskiwania.

4.14.4 Opcje odzyskiwania plików

Można wybrać następujące opcje odzyskiwania plików:

- **Odzyskaj pliki z ich oryginalnymi ustawieniami zabezpieczeń** — jeżeli podczas tworzenia kopii zapasowej zachowano ustawienia zabezpieczeń plików (zobacz Ustawienia zabezpieczeń na poziomie plików do uwzględnienia w kopii zapasowej (s. 75)), można określić, czy należy je odzyskać, czy może pliki mają dziedziczyć ustawienia zabezpieczeń po folderze, do którego będą odzyskane. Opcja ta jest dostępna tylko w przypadku odzyskiwania plików z kopii zapasowych plików/folderów.
- **Ustaw bieżącą datę i godzinę odzyskiwanych plików** — można określić, czy pliki mają zostać odzyskane z datą zapisaną w kopii zapasowej, czy mają otrzymać bieżącą datę i godzinę. Domyślnie przypisywana jest data i godzina pliku z kopii zapasowej.

4.14.5 Opcje zastępowania plików

Wybierz rozwiązanie do zastosowania w sytuacji, w której program znajdzie w folderze docelowym plik o tej samej nazwie, co plik w kopii zapasowej. Domyślnie program nie zastępuje plików ani folderów, przydzielając plikom na dysku twardym wyższy priorytet niż plikom z kopii zapasowej.

Gdy zostanie zaznaczone pole wyboru **Zastąp istniejące pliki**, pliki w kopii zapasowej będą miały bezwzględny priorytet w stosunku do plików znajdujących się na dysku twardym, chociaż pliki i foldery systemowe oraz ukryte, a także ostatnio używane pliki i foldery, są domyślnie chronione przed zastąpieniem. Jeśli chcesz zastąpić również te pliki i foldery, wyczyść odpowiednie pola wyboru.

Jeśli nie chcesz zastępować części plików:

- Zaznacz/wyczyść pole wyboru **Ukryte pliki i foldery** w celu umożliwienia/uniemożliwienia zastępowania wszystkich ukrytych plików i folderów.
- Zaznacz/wyczyść pole wyboru **Pliki i foldery systemowe** w celu umożliwienia/uniemożliwienia zastępowania wszystkich plików i folderów systemowych.
- Zaznacz/wyczyść pole wyboru **Nowsze pliki i foldery** w celu umożliwienia/uniemożliwienia zastępowania wszystkich nowszych plików i folderów.

- Kliknij **Dodaj określone pliki i foldery**, aby zarządzać listą niestandardowych plików i folderów, których nie chcesz zastępować.
 - Aby uniemożliwić zastępowanie określonych plików, zaznacz pole wyboru **Pliki i foldery spełniające następujące kryteria** i kliknij **Dodaj...**, aby utworzyć kryterium wykluczenia.
 - Podczas dodawania kryteriów możesz użyć typowych symboli wieloznacznych obsługiwanych przez system Windows. Przykładowo, aby zachować bez zmian wszystkie pliki o rozszerzeniu **.exe**, można zastosować maskę ***.exe**. Dodanie maski **My???.exe** spowoduje zachowanie wszystkich plików .exe, których nazwa składa się z pięciu znaków, z których dwa pierwsze to „my”.

Aby usunąć kryterium, na przykład dodane przez pomyłkę, kliknij ikonę Usuń po jego prawej stronie.

4.14.6 Wydajność operacji odzyskiwania

Na karcie **Wydajność** można skonfigurować następujące ustawienia:

Priorytet operacji

Zmieniając priorytet procesu tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania, możesz go spowolnić lub przyspieszyć (w zależności od tego, czy podwyższysz czy obniżysz priorytet), jak również negatywnie wpłynąć na prędkość działania innych programów. Priorytet każdego uruchomionego w systemie procesu określa całkowite użycie procesora i ilość zasobów przydzielonych do tych procesów. Obniżenie priorytetu operacji spowoduje zwolnienie większej ilości zasobów dla innych zadań wykonywanych przez procesor. Zwiększenie priorytetu procesu tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania może przyspieszyć ten proces dzięki przejęciu zasobów przydzielonych do innych uruchomionych procesów. Efektywność zależy od całkowitego użycia procesora oraz od innych czynników.

Można ustawić priorytet operacji:

- **Niski** (włączony domyślnie) — proces tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania będzie dłuższy, jednak zwiększy się szybkość działania innych programów.
- **Normalny** — proces tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania będzie miał taki sam priorytet jak inne procesy.
- **Wysoki** — proces tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania będzie wykonywany szybciej, ale zmaleje wydajność działania innych programów. Należy pamiętać, że wybranie tej opcji może spowodować stuprocentowe wykorzystanie procesora przez program Acronis True Image Home 2011.

4.14.7 Powiadomienia dla operacji odzyskiwania

Czasami wykonanie procedury tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania może trwać godzinę albo dłużej. Program Acronis True Image Home 2011 może powiadamiać użytkownika o zakończeniu operacji przy użyciu poczty e-mail. Program może również duplikować wiadomości wysłane podczas procesu lub wysłać pełen dziennik operacji po jej zakończeniu.

Domyślnie wszystkie powiadomienia są wyłączone.

Próg wolnego miejsca na dysku

Istnieje możliwość powiadamiania o przekroczeniu minimalnej wartości wolnego miejsca w magazynie kopii zapasowych. Jeśli po uruchomieniu tworzenia kopii zapasowej program Acronis True Image Home 2011 wykryje, że ilość wolnego miejsca w wybranej lokalizacji kopii zapasowej jest

mniejsza niż określona wartość, program nie rozpocznie tworzenia kopii zapasowej i natychmiast poinformuje o zaistniałej sytuacji, wyświetlając odpowiedni komunikat. W komunikacie będą przedstawione trzy opcje: zignorowanie problemu i kontynuowanie tworzenia kopii zapasowej, znalezienie innej lokalizacji dla kopii zapasowej lub anulowanie utworzenia kopii.

Jeśli ilość wolnego miejsca stanie się mniejsza niż określona wartość podczas tworzenia kopii zapasowej, program wyświetli ten sam komunikat umożliwiający podjęcie opisanych wcześniej decyzji.

Aby ustawić wartość progową wolnego miejsca na dysku:

- Zaznacz pole wyboru **Pokaż powiadomienie w razie zbyt małej ilości wolnego miejsca na dysku**.
- W polu **Rozmiar** wpisz lub wybierz wartość progową oraz jednostkę miary

Program Acronis True Image Home 2011 może monitorować ilość wolnego miejsca na następujących urządzeniach pamięci:

- Lokalne dyski twarde
- Karty i dyski USB
- Udziały sieciowe (SMB/NFS)

*Jeśli w ustawieniach **Obsługa błędów** jest zaznaczone pole **Nie pokazuj komunikatów ani okien dialogowych podczas przetwarzania (tryb cichy)**, komunikaty nie będą wyświetlane.*

Tej opcji nie można włączyć w przypadku serwerów FTP i napędów CD/DVD.

Powiadomienie pocztą e-mail

W programie można określić konto e-mail, na które wysyłane będą powiadomienia o procesie odzyskiwania.

Aby określić ustawienia konta e-mail:

- Zaznacz pole wyboru **Wyślij pocztą e-mail powiadomienia dotyczące stanu operacji**.
- W polu **Adres e-mail** wprowadź adres e-mail. Można wprowadzić kilka adresów e-mail oddzielonych średnikami.
- W polu **Serwer poczty wychodzącej (SMTP)** wprowadź nazwę serwera poczty wychodzącej (SMTP).
- Określ port serwera poczty wychodzącej. Domyślnie jest to port 25.
- W polu **Nazwa użytkownika** wprowadź nazwę użytkownika.
- W polu **Hasło** wprowadź hasło.
- Aby sprawdzić, czy ustawienia są poprawne, kliknij **Wyślij wiadomość próbną**.

Dodatkowe ustawienia powiadamiania:

- Aby były wysyłane powiadomienia o zakończeniu operacji, zaznacz pole wyboru **Wyślij powiadomienie po pomyślnym zakończeniu operacji**.
- Aby były wysyłane powiadomienia o wystąpieniu błędu, zaznacz pole wyboru **Wyślij powiadomienie w przypadku niepowodzenia operacji**.
- Aby były wysyłane powiadomienia z informacjami o wykonywanej operacji, zaznacz pole wyboru **Wyślij powiadomienie, gdy jest potrzebne działanie użytkownika**.

Aby były wysyłane powiadomienia zawierające pełny dziennik operacji, zaznacz pole wyboru **Dodaj do powiadomienia pełny dziennik**.

5 Przydatne informacje

5.1 Ochrona systemu i danych

Aby chronić system i dane, podejmij niezbędne kroki zapobiegawcze:

1) W celu zabezpieczenia systemu na wypadek wystąpienia awarii trzeba utworzyć pełną kopię zapasową dysku systemowego. Aby ułatwić to zadanie, firma Acronis udostępniła funkcję One-Click Backup. Umożliwia ona utworzenie kopii partycji systemowej po pierwszym uruchomieniu nowo zainstalowanego programu. Jeżeli nie chcesz używać funkcji One-Click Backup, utwórz jak najszybciej kopię zapasową systemu.

2) Gdy tylko jest to możliwe, należy przechowywać obraz systemu na dysku twardym innym niż dysk podstawowy (C:). Najlepiej posłużyć do tego celu zewnętrzny dysk twardy. Gwarantuje to lepszą ochronę i możliwość odzyskania systemu w przypadku awarii podstawowego dysku twardego. Co więcej, zwykle lepiej jest przechowywać dane osobiste na dysku innym niż ten z systemem operacyjnym i aplikacjami (na przykład na dysku D:). Pozwala to na szybsze tworzenie obrazów systemu i danych na dysku (partycji). Zmniejsza również ilość informacji wymaganych do odzyskiwania. Dzięki temu plik kopii zapasowej partycji systemowej jest dużo mniejszy, a odzyskiwanie — łatwiejsze. Im mniejszy jest rozmiar pliku kopii zapasowej, tym mniejsze jest ryzyko jego uszkodzenia i mniej czasu potrzeba na odzyskanie systemu.

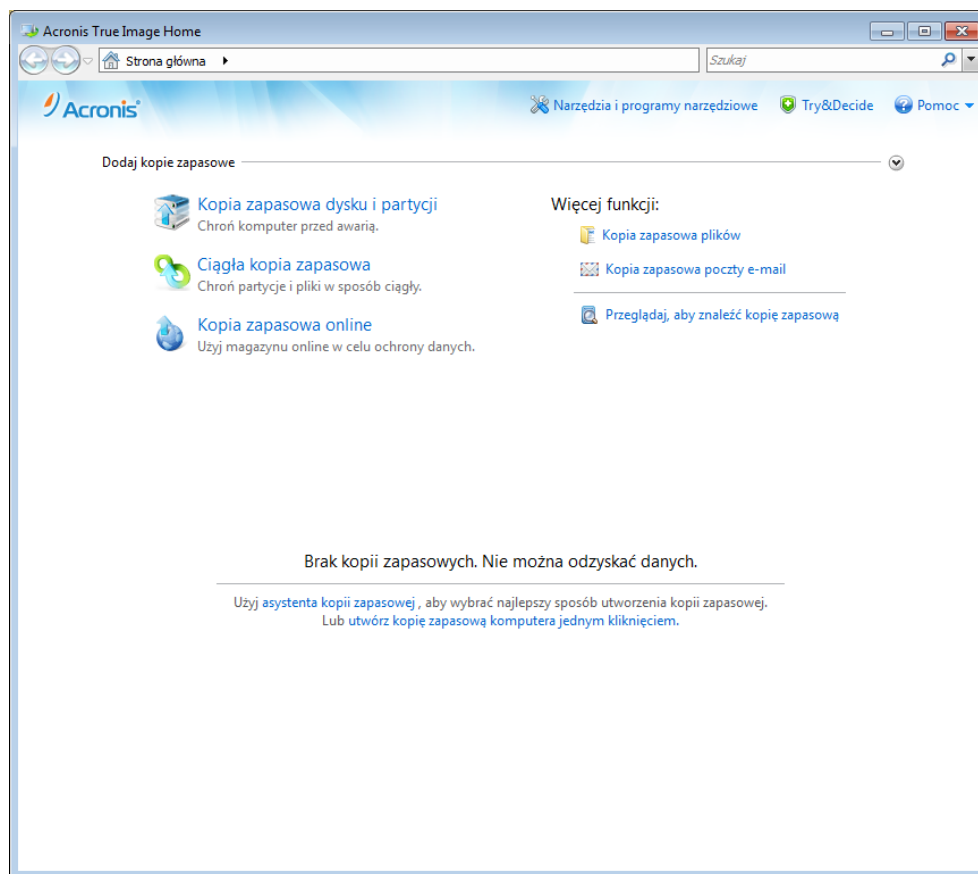
3) Jeżeli dane (dokumenty, pliki wideo, zdjęcia itp.) znajdują się na dysku niesystemowym (np. w konfiguracji opisanej w punkcie 2), również należy utworzyć ich kopię zapasową. W programie można utworzyć kopię zapasową folderów zawierających dane lub utworzyć obraz dysku z danymi. Należy pamiętać, że proces tworzenia obrazu trwa znacznie krócej niż kopiowanie plików. Może to znacząco przyspieszyć proces tworzenia kopii zapasowej w przypadku dużej ilości danych. Jeżeli plik obrazu ulegnie z jakiegoś powodu uszkodzeniu, czasami można zamontować obraz. W takim przypadku można zapisać większość plików i folderów, kopiując je z zamontowanego obrazu przy użyciu Eksploratora Windows.

4) Ponieważ odzyskiwanie systemu po awarii w większości przypadków odbywa się po uruchomieniu komputera przy użyciu nośnika ratunkowego, **trzeba** utworzyć nośnik ratunkowy (zobacz Tworzenie ratunkowego nośnika startowego (s. 143)), a następnie przetestować go w sposób opisany w sekcji Testowanie ratunkowego nośnika startowego (s. 116).

Tworzenie kopii zapasowej partycji systemowej

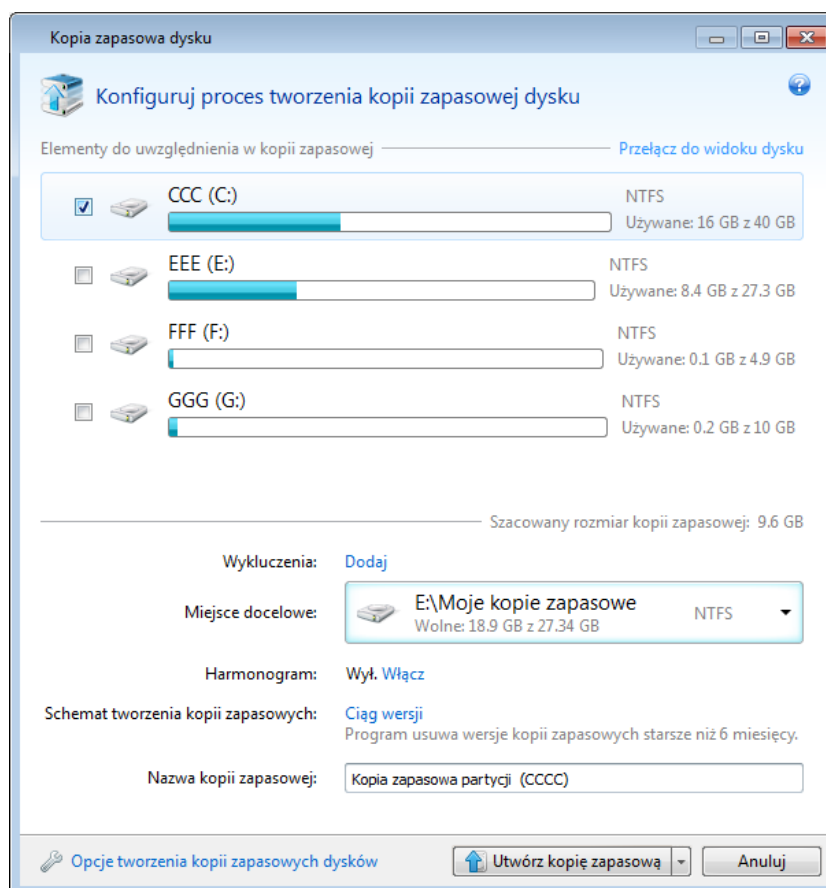
Aby zapisać kopię zapasową na dysku zewnętrznym, należy go podłączyć i włączyć przed uruchomieniem programu Acronis True Image Home 2011.

1. Uruchom program Acronis True Image Home 2011, a następnie kliknij **Kopia zapasowa dysku i partycji** w głównym oknie.

2. Wyświetlone zostanie okno **Kopia zapasowa dysku**, w którym partycja systemowa (zwykle C:) jest domyślnie zaznaczona.

W systemie Windows 7 program zaznacza również partycję Zastrzeżone przez system. Nie odznaczaj tego pola wyboru, ponieważ w razie awarii systemu może wystąpić konieczność odzyskania tej partycji.

- Wybierz miejsce docelowe kopii zapasowej (możesz pozostawić domyślne miejsce docelowe lub wybrać nowe miejsce, klikając strzałkę w dół po prawej stronie bieżącego miejsca docelowego i wybierając **Przeglądaj**).
- Kliknij **Utwórz kopię zapasową**.

Zalecenia dodatkowe

1) Wielu informatyków zaleca utworzenie co najmniej dwóch kopii zapasowych systemu (a najlepiej trzech). Ponadto zaleca się przechowywanie kopii zapasowych w różnych lokalizacjach (najlepiej w różnych budynkach — na przykład w pracy lub u znajomego, jeżeli używasz danego komputera w domu). Kolejny argument przemawiający za utworzeniem kilku kopii zapasowych: po rozpoczęciu odzyskiwania program Acronis True Image Home 2011 usuwa partycję docelową (lub dysk docelowy). Jeżeli jest dostępna tylko jedna kopia zapasowa, istnieje spore zagrożenie. W momencie usunięcia partycji systemowej na komputerze objętym procesem odzyskiwania pozostaje jedynie odzyskiwany obraz. Jeżeli obraz ten okaże się uszkodzony, nie będzie można odzyskać systemu.

2) Jeżeli w domu jest tylko jeden komputer, warto wydrukować informacje, które mogą pomóc w odzyskiwaniu systemu po awarii, ponieważ awaria często uniemożliwia korzystanie z Internetu. Zaleca się wydrukowanie następujących sekcji: „Odzyskiwanie systemu po awarii”, „Odzyskiwanie partycji i dysków” i „Odzyskiwanie na komputer o innej konfiguracji sprzętowej”. Wydrukowane informacje należy przechowywać w bezpiecznym miejscu razem z ratunkowymi płytami CD/DVD lub innymi nośnikami ratunkowymi.

5.2 Przygotowanie do tworzenia kopii zapasowych

Jeśli chcesz utworzyć własną strategię tworzenia kopii zapasowych, musisz rozważyć następujące kwestie: gdzie będą przechowywane kopie zapasowe, jakie dane mają być kopiowane i jak często. Zagadnienia te zostaną szczegółowo omówione w poniższej sekcji.

Niekiedy dobrym pomysłem może być wykonanie dodatkowych przygotowań przed utworzeniem jakiegokolwiek kopii zapasowej, a zwłaszcza kopii zapasowej obrazu. Zaleca się przeskanowanie komputera w poszukiwaniu wirusów i złośliwego oprogramowania, aby kopia zapasowa nie zawierała żadnych „niespodzianek”. Można również wykonać defragmentację dysku przed utworzeniem jego kopii zapasowej.

5.2.1 Wybieranie miejsca do przechowywania kopii zapasowych

Najpierw należy zdecydować, gdzie mają być przechowywane kopie zapasowe. Program Acronis True Image Home 2011 obsługuje wiele urządzeń pamięci. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Obsługiwane nośniki (s. 14). Niektóre z obsługiwanych lokalizacji zostały omówione poniżej.

Dyski twarde

Ponieważ dyski twarde są obecnie stosunkowo tanie, w większości przypadków zakup zewnętrznego dysku twardego do przechowywania kopii zapasowych jest najlepszym rozwiązaniem. Zewnętrzny dysk zwiększa bezpieczeństwo danych, ponieważ można go przechowywać z dala od komputera (na przykład w domu w przypadku kopii zapasowej danych z komputera służbowego i na odwrót). W zależności od konfiguracji portów w komputerze i wymaganej szybkości przesyłania danych można wybrać różne interfejsy — USB, FireWire, eSATA. W wielu przypadkach najlepszym wyborem jest zewnętrzny dysk twardy z interfejsem USB, zwłaszcza jeśli komputer obsługuje standard USB 3.0.

Jeśli chcesz użyć zewnętrznego dysku twardego USB podłączonego do komputera stacjonarnego, najlepiej podłączyć dysk do tylnego złącza krótkim kablem, ponieważ zapewnia to największą niezawodność. Zmniejsza się wówczas ryzyko wystąpienia błędów przesyłania danych podczas tworzenia kopii zapasowej/odzyskiwania.

Domowy serwer plików, urządzenie NAS lub NDAS

W przypadku korzystania z domowej sieci Gigabit Ethernet oraz odrębnego serwera plików lub urządzenia NAS w urządzeniach tych można przechowywać kopie zapasowe praktycznie tak samo jak na dysku wewnętrznym.

Jeśli zechcesz użyć zewnętrznego dysku twardego, urządzenia NAS/NDAS itp., musisz sprawdzić, czy program Acronis True Image Home 2011 wykrywa wybrany magazyn kopii zapasowych. Należy sprawdzić to zarówno w systemie Windows, jak i po uruchomieniu komputera przy użyciu nośnika ratunkowego.

Aby uzyskać dostęp do urządzenia NDAS, w wielu przypadkach należy określić identyfikator urządzenia NDAS (20 znaków) i klucz zapisu (5 znaków). Klucz zapisu umożliwia używanie urządzenia NDAS w trybie zapisu (np. w celu zapisywania kopii zapasowych). Zwykle identyfikator urządzenia i klucz zapisu są wydrukowane na naklejce znajdującej się na spodzie urządzenia NDAS lub na wewnętrznej stronie obudowy. Jeśli nie ma naklejki, należy skontaktować się z dostawcą urządzenia NDAS w celu uzyskania tych informacji.

Płyty optyczne

Płyty optyczne, takie jak DVD-R, DVD+R, ze względu na swój niski koszt są najtańszym rozwiązaniem do tworzenia kopii zapasowych, chociaż również najwolniejszym. Jest tak szczególnie w przypadku tworzenia kopii zapasowej bezpośrednio na płytach DVD. Ponadto, jeśli kopia zapasowa składa się z kilku płyt DVD, odzyskiwanie danych z tych płyt będzie wymagało ich częstego zmieniania. Z drugiej strony użycie płyt Blu-ray może być dobrym rozwiązaniem.

Ze względu na konieczność zmieniania płyt zdecydowanie zaleca się, aby nie tworzyć kopii zapasowych na płytach DVD, jeśli płyt jest więcej niż trzy. Jeżeli nie istnieje alternatywna metoda do tworzenia kopii zapasowych na płytach DVD, zalecamy skopiowanie wszystkich płyt DVD do folderu na dysku twardym, a następnie odzyskiwanie z tego folderu.

Acronis True Image Online

Program Acronis True Image Home 2011 umożliwia korzystanie z usługi Acronis True Image Online do ochrony najważniejszych plików przez ich zapisywanie w bezpiecznej lokalizacji zdalnej. Ponieważ pliki są przechowywane w magazynie zdalnym, są bezpieczne nawet w przypadku kradzieży komputera. Zatem ryzyko utraty danych na skutek pożaru, kradzieży lub innej katastrofy albo klęski żywiołowej praktycznie nie istnieje. W przypadku awarii obrazu kopii zapasowej, komputera lub zewnętrznego urządzenia pamięci masowej można odzyskać najważniejsze pliki.

Połączenie FTP

Program Acronis True Image Home 2011 umożliwia zapisywanie kopii zapasowych na serwerach FTP.

Aby utworzyć nowe połączenie FTP, podczas wybierania magazynu kopii zapasowych kliknij **Nowe połączenie FTP** i w otwartym oknie podaj następujące dane:

- Ścieżka do serwera FTP, na przykład: *moj.serwer.com*
- Port
- Nazwa użytkownika
- Hasło

Aby sprawdzić ustawienia, kliknij **Sprawdź połączenie**. Komputer spróbuje połączyć się z określonym serwerem FTP. Po nawiązaniu połączenia testowego kliknij **Połącz**, aby dodać dane połączenie FTP.

Utworzone połączenie FTP zostanie wyświetlone w drzewie folderów. Wybierz połączenie i wyszukaj magazyn kopii zapasowych, którego chcesz użyć.

Należy pamiętać, że samo otwarcie folderu głównego na serwerze FTP nie powoduje przejścia do danego katalogu głównego.

Serwer FTP musi zezwalać na przesyłanie plików w trybie pasywnym. Aby było możliwe odzyskanie danych bezpośrednio z serwera FTP, kopia zapasowa może zawierać pliki nie większe niż 2 GB każdy.

*Ustawienia zapory na komputerze źródłowym powinny uwzględniać otwarcie portów 20 i 21, aby umożliwić działanie protokołów TPC i UDP. Usługa systemu Windows **Routing i dostęp zdalny** powinna być wyłączona.*

Ustawienia uwierzytelniania

Podczas łączenia z komputerem sieciowym w większości przypadków wymagane są odpowiednie poświadczenia w celu uzyskania dostępu do udziału sieciowego.

Jeżeli musisz określić nazwę użytkownika oraz hasło:

- Zaznacz pole wyboru **Użyj uwierzytelniania NT** i wprowadź poświadczenia logowania:
 - **Nazwa użytkownika** — wprowadź nazwę użytkownika
 - **Hasło** — wprowadź hasło użytkownika

Po kliknięciu **Testuj połączenie** komputer spróbuje połączyć się z wybranym udziałem sieciowym. Jeżeli zostanie wyświetlony komunikat o błędzie, sprawdź, czy poświadczenia zostały poprawnie wprowadzone i podaj prawidłową nazwę użytkownika oraz hasło do wybranego udziału sieciowego. Aby powtórzyć próbę połączenia, kliknij przycisk **Testuj ponownie**.

Jeżeli usuniesz zaznaczenie pola wyboru **Użyj uwierzytelniania NT**, komputer będzie automatycznie używać poświadczeń używanych do logowania w systemie Windows.

Po wprowadzeniu wymaganych informacji kliknij **Połącz**.

5.2.2 Wybór danych do utworzenia kopii zapasowej

Systemy operacyjne i aplikacje zajmują coraz więcej miejsca na dysku twardym (np. system Windows Vista x64 wymaga 15 GB wolnego miejsca). Dlatego zazwyczaj ponowna instalacja systemu operacyjnego oraz aplikacji z oryginalnych płyt CD lub DVD na nowym dysku trwa kilka godzin.

Ponadto coraz bardziej popularne staje się kupowanie i pobieranie aplikacji z Internetu. W przypadku utracenia danych potrzebnych do rejestracji, które są zwykle wysyłane pocztą elektroniczną, mogą wystąpić problemy z przywróceniem prawa do użytkowania aplikacji.

Z tego powodu utworzenie kopii zapasowej całego dysku systemowego (tzn. wykonanie jego obrazu) pozwala zaoszczędzić cenny czas w przypadku awarii. Umożliwia również ustrzeżenie się przed innymi możliwymi problemami.

Tworzenie kopii zapasowej całego dysku systemowego pochłania więcej miejsca na dysku, ale pozwala na odzyskanie całego systemu w ciągu kilku minut w razie awarii systemu lub sprzętu. Proces tworzenia obrazu trwa krócej niż kopiowanie plików.

Ponieważ wykonanie obrazu pozwala zaoszczędzić czas, podczas odzyskiwania systemu operacyjnego lub danych zalecamy korzystanie z tego sposobu tworzenia kopii zapasowych.

Jeżeli dysk twardy został podzielony na kilka partycji, zaleca się uwzględnienie ich w obrazie dysku. Często awaria dysku twardego oznacza również awarię wszystkich partycji.

Chociaż zdecydowanie zalecamy regularne tworzenie obrazów dysku twardego, powinno ono stanowić jedynie część niezawodnej strategii tworzenia kopii zapasowych.

Czy na dysku komputera znajdują się informacje płatnicze, zdjęcia rodzinne lub pliki wideo, które od wielu lat nie były archiwizowane? Sprzęt i oprogramowanie można zastąpić, ale danych osobistych nie, ponieważ są unikatowe. Dane osobiste należy również chronić przy użyciu kopii zapasowych plików i folderów. Również wówczas, gdy kopia zapasowa obrazu zawiera już te dane.

Po wykonaniu pełnej kopii zapasowej, wykonanie kopii plików zwykle nie trwa długo, co pozwala na kopiowanie danych raz lub kilka razy dziennie. Dzięki temu najnowsza kopia zapasowa nigdy nie będzie starsza niż jeden dzień. Jednak same kopie zapasowe plików i folderów nie są wystarczające z następujących powodów:

1) jeśli dysk twardy ulegnie poważnej awarii, użytkownik nie będzie mógł wykonywać na nim żadnej operacji, a 2) ponowna instalacja systemu operacyjnego oraz aplikacji z oryginalnych płyt CD lub DVD jest pracochłonna i długotrwała. Można tego uniknąć dzięki utworzeniu obrazu dysku twardego.

Podsumowując, optymalna strategia tworzenia kopii zapasowych dla większości użytkowników będzie obejmowała tworzenie kopii zapasowych zarówno dysku systemowego (lub co najmniej partycji systemowej), jak i danych osobistych. W celu ułatwienia wdrożenia tej strategii program Acronis True Image Home 2011 oferuje funkcję Acronis One-Click Backup (s. 19). Domyślnie funkcja Acronis One-Click Backup umożliwia utworzenie kopii zapasowej partycji systemowej i danych osobistych.

5.2.3 Określanie częstotliwości tworzenia kopii zapasowych

Kopie zapasowe dysków i partycji

Omówmy najpierw tworzenie kopii zapasowej dysku systemowego. Ponieważ nie można przewidzieć, jak szybko nastąpi awaria, należy jak najszybciej utworzyć pierwszą kopię zapasową dysku systemowego. Następnie można zdecydować, jak często ta kopia zapasowa powinna być „odświeżana”. Jeśli na urządzeniu pamięci masowej używanym do przechowywania kopii zapasowych jest wystarczająca ilość wolnego miejsca, można również dodawać nowe kopie zapasowe bez usuwania starszej. Kilka kopii zapasowych zwiększa szanse odzyskania systemu w przypadku awarii. Jedna kopia zapasowa może okazać się uszkodzona i odzyskanie systemu będzie wtedy niemożliwe.

Częstotliwość tworzenia kolejnych kopii zapasowych dysku systemowego zależy od tego, jak często są instalowane nowe aplikacje, aktualizacje itp. W wielu przypadkach wystarczy zaplanowanie tworzenia nowej kopii zapasowej systemu raz w miesiącu. Najpierw można zaplanować tworzenie przyrostowych kopii zapasowych, a następnie sprawdzić ich rozmiar po kolejnym uruchomieniu tworzenia kopii zapasowej. Jeśli rozmiar jest porównywalny do rozmiaru początkowej pełnej kopii zapasowej, sensowne jest tworzenie wyłącznie pełnych kopii zapasowych. Odzyskiwanie z pełnej kopii zapasowej zajmuje mniej czasu niż w przypadku ciągu kopii zapasowych zawierającego pełną kopię zapasową i kilka kopii przyrostowych. Co więcej, uszkodzenie przyrostowej kopii zapasowej w ciągu powoduje, że kopie zapasowe utworzone później w tym ciągu stają się bezużyteczne. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Pełne, przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe (s. 40).

W systemach Windows Vista i Windows 7 przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe mogą mieć duże rozmiary, ponieważ te systemy operacyjne domyślnie wykonują w tle zadania, takie jak defragmentacja, indeksowanie itp. Te zadania powodują zmianę lokalizacji plików na dysku. Przyrostowe kopie zapasowe uwzględniają te zmiany, ponieważ obejmują sektory zmienione od czasu utworzenia poprzedniej kopii zapasowej.

W przypadku częstego instalowania nowych aplikacji, gier i programów narzędziowych zaleca się utworzenie kopii zapasowej „czystego” systemu. Można ją utworzyć, instalując tylko system Windows i najważniejsze aplikacje, np. Microsoft Office, program antywirusowy, ulubione narzędzia itp. W przyszłości, po zakończeniu testowania nowego oprogramowania będzie można zawsze odzyskać czysty system z czystym rejestrem.

Zaplanowanie tworzenia kopii zapasowych dysku systemowego nie wyklucza tworzenia dodatkowych niezaplanowanych kopii w razie konieczności. Nowy interfejs użytkownika znacznie ułatwia to zadanie. Wystarczy zaznaczyć pole wyboru kopii zapasowej dysku systemowego w głównym oknie programu, a następnie kliknąć **Utwórz kopię zapasową**. Może to być przydatne na przykład przed zainstalowaniem większej aktualizacji systemu Windows lub dodatku Service Pack.

Kopie zapasowe danych

Bieżąca wersja programu Acronis True Image Home 2011 umożliwia ochronę poszczególnych folderów przy użyciu funkcji Ciągła kopia zapasowa Acronis. Można zatem chronić dane osobiste w sposób ciągły. Ponieważ ochronie podlegają tylko pliki danych, rozmiar kopii zapasowej w wielu przypadkach nie będzie zbyt duży. Możliwe będzie zachowanie historii zmian w plikach z dosyć długiego okresu.

Jeśli nie chcesz używać funkcji Ciągła kopia zapasowa Acronis, tworzenie kopii zapasowych plików możesz uruchamiać ręcznie lub przy użyciu harmonogramu. W takim przypadku częstotliwość tworzenia kopii zapasowych będzie zależała od częstotliwości, z jaką są zmieniane istniejące pliki lub dodawane nowe. Na przykład w przypadku codziennej pracy nad projektem możesz zaplanować utworzenie kopii zapasowej wyników pracy na koniec każdego dnia.

W celu zapewnienia dodatkowej ochrony możesz tworzyć kopię zapasową najważniejszych plików w magazynie zdalnym przy użyciu usługi Acronis True Image Online. Takie kopie zapasowe mogą być również tworzone według harmonogramu, na przykład każdej nocy, gdy komputer nie jest używany.

Pliki muzyczne (mp3, ogg itp.) oraz zdjęcia (jpg, jpeg itp.) są już skompresowane, dlatego tworzenie ich kopii zapasowych w plikach tib nie spowoduje znaczącej oszczędności miejsca na dysku. Kopię zapasową takich plików można utworzyć w ich macierzystym formacie, kopiując je przy użyciu Eksploratora Windows. Jeśli te pliki są bardzo ważne, program Acronis True Image Home 2011 oferuje funkcję rezerwowej kopii zapasowej. Umożliwia ona utworzenie kopii zapasowej plików w formacie tib oraz w ich macierzystym formacie w dwóch różnych lokalizacjach. Takie operacje tworzenia kopii zapasowych można zaplanować według potrzeby, na przykład co tydzień, gdy nowe pliki muzyczne są regularnie pobierane.

Schematy tworzenia kopii zapasowych

Bieżąca wersja programu Acronis True Image Home 2011 udostępnia wstępnie zdefiniowane schematy tworzenia kopii zapasowych dysków oraz plików. W celu zarządzania tworzeniem kopii zapasowych, w wielu przypadkach wystarczy wybrać odpowiedni schemat tworzenia kopii zapasowych, a program wykona pozostałe działania. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Schematy tworzenia kopii zapasowych (s. 62).

5.3 Testowanie ratunkowego nośnika startowego

Aby zwiększyć prawdopodobieństwo odzyskania komputera, jeśli zaistnieje taka konieczność, należy przetestować możliwość jego uruchomienia za pomocą nośnika ratunkowego. Ponadto należy się upewnić, że nośnik używany do odzyskiwania zawiera wszystkie sterowniki niezbędne do działania urządzeń pamięci masowej i karty sieciowej.

W przypadku zakupu pudełkowej wersji programu ze startową płytą CD sprawdź tę płytę.

Aby sprawdzić nośnik ratunkowy:

- 1) Komputer skonfiguruj tak, aby umożliwiał uruchamianie systemu za pomocą nośnika ratunkowego i aby urządzenie zawierające nośnik ratunkowy (napęd CD-ROM/DVD-ROM lub pamięć USB) było pierwszym urządzeniem startowym. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS (s. 104).

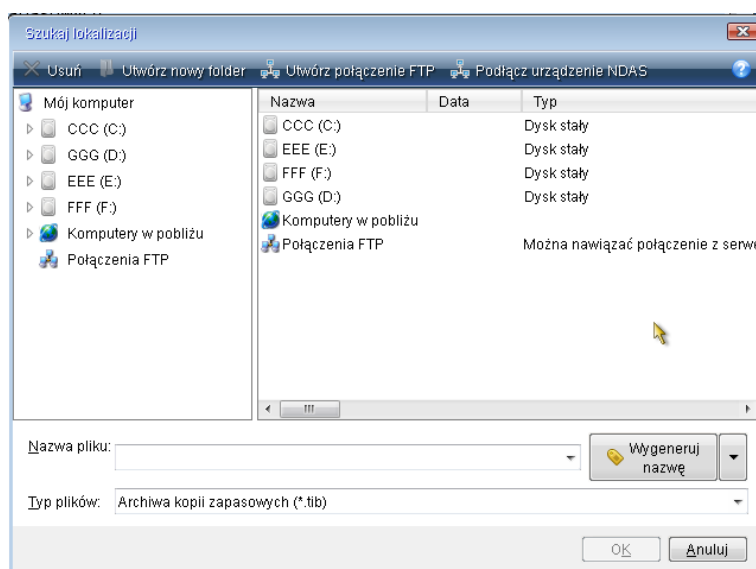
Jeśli masz ratunkową płytę CD, naciśnij dowolny klawisz, aby rozpocząć uruchamianie systemu za pomocą tej płyty natychmiast po wyświetleniu monitu „Press any key to boot from CD” („Naciśnij dowolny klawisz, aby uruchomić system z płyty CD”). Jeśli nie zdążysz nacisnąć klawisza w ciągu

pięciu sekund, trzeba będzie ponownie uruchomić komputer. W przypadku korzystania z innego nośnika ratunkowego procedura jest podobna.

2) Po uruchomieniu komputera w środowisku odzyskiwania wybierz z menu startowego Acronis True Image Home 2011 (pełna wersja).

3) Po uruchomieniu programu sprawdź, czy wykrywa on wszystkie dyski twarde zainstalowane w systemie. Sprawdź również dyski zewnętrzne, jeżeli używasz ich do przechowywania kopii zapasowych. Dyski zewnętrzne należy podłączyć przed uruchomieniem komputera z nośnika ratunkowego. W przeciwnym przypadku środowisko odzyskiwania może nie wykryć tych dysków.

Aby sprawdzić dyski, uruchom Kreator tworzenia kopii zapasowych, klikając **Moje dyski** w obszarze **Utwórz kopię zapasową** na ekranie powitalnym. W kroku **Elementy do uwzględnienia w kopii zapasowej** wybierz dysk, którego kopię zapasową chcesz utworzyć, i kliknij **Dalej**. Kliknij przycisk **Przeglądaj** po prawej stronie pola **Lokalizacja kopii zapasowej**. Po otwarciu okna **Przeglądanie w poszukiwaniu lokalizacji** sprawdź, czy wszystkie dyski są wyświetlone w obszarze **Mój komputer**. Po sprawdzeniu dysków kliknij **Anuluj**, aby zamknąć Kreator tworzenia kopii zapasowych.

4) Jeśli kopie zapasowe są przechowywane w sieci, trzeba także sprawdzić, czy środowisko odzyskiwania umożliwia dostęp do tej sieci. Jest to konieczne, ponieważ po uruchomieniu komputera z nośnika startowego program Acronis True Image Home 2011 może nie wykryć sieci.

Jeśli w sieci nie widać żadnych komputerów, ale w obszarze **Mój komputer** (zobacz zrzut ekranu) jest widoczna ikona **Komputery w pobliżu**, sprawdź, czy w sieci działa serwer DHCP. Jeżeli serwer DHCP nie jest używany, określ ręcznie ustawienia sieci w oknie dostępnym po kliknięciu **Narzędzia** → **Opcje** → **Karty sieciowe**.

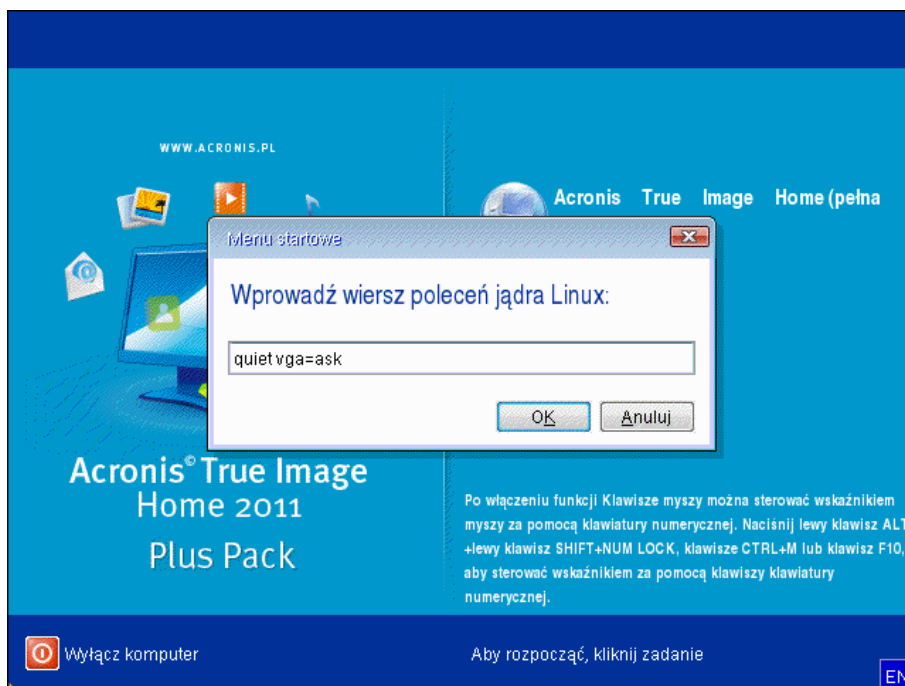
Jeśli w obszarze **Mój komputer** nie ma ikony **Komputery w pobliżu**, może to świadczyć o problemach z kartą sieciową lub sterownikiem karty dostarczonym z programem Acronis True Image Home 2011.

5.3.1 Wybieranie trybu wideo podczas uruchamiania systemu z nośnika ratunkowego

Podczas uruchamiania systemu z nośnika ratunkowego optymalny tryb wideo jest wybierany automatycznie w zależności od parametrów karty wideo i monitora. Jednak może się zdarzyć, że

program wybierze tryb wideo nieodpowiedni dla używanego sprzętu. Wówczas odpowiedni tryb wideo można wybrać w następujący sposób:

1. Rozpocznij uruchamianie systemu z nośnika ratunkowego. Kiedy pojawi się menu startowe, wskaż myszą element Acronis True Image Home 2011 (pełna wersja) i naciśnij klawisz F11.
2. Po wyświetleniu wiersza polecenia wpisz „vga=ask” (bez cudzysłowu) i kliknij **OK**.

3. W menu startowym wybierz Acronis True Image Home 2011 (pełna wersja), aby kontynuować uruchamianie systemu z nośnika ratunkowego. Aby wyświetlić dostępne tryby wideo, naciśnij klawisz Enter po wyświetleniu odpowiedniego komunikatu.

- Wybierz tryb wideo najodpowiedniejszy dla używanego monitora i wpisz jego numer w wierszu polecenia. Na przykład wpisanie wartości 338 powoduje wybranie trybu wideo 1600x1200x16 (zobacz poniższą ilustrację).

```
Starting Acronis True Image...
Press <ENTER> to see video modes available, <SPACE> to continue, or wait 30 sec
Mode: Resolution: Type: Mode: Resolution: Type: Mode: Resolution: Type:
0 F00 80x25 UGA 1 F01 80x50 UGA 2 F02 80x43 UGA
3 F03 80x28 UGA 4 F05 80x30 UGA 5 F06 80x34 UGA
6 F07 80x60 UGA 7 300 640x400x8 VESA 8 301 640x480x8 VESA
9 303 800x600x8 VESA a 305 1024x768x8 VESA b 307 1280x1024x8 VESA
c 30E 320x200x16 VESA d 311 640x480x16 VESA e 314 800x600x16 VESA
f 317 1024x768x16 VESA g 319 1280x1024x16 VESA h 320 320x200x8 VESA
i 321 320x400x8 VESA j 322 640x400x8 VESA k 323 640x480x8 VESA
l 324 800x600x8 VESA m 325 1024x768x8 VESA n 326 1152x864x8 VESA
o 327 1280x960x8 VESA m 325 1024x768x8 VESA n 326 1152x864x8 VESA
p 328 1280x1024x8 VESA q 329 1400x1050x8 VESA
r 32A 1600x1200x8 VESA s 32B 1792x1344x8 VESA t 32C 1856x1392x8 VESA
u 32D 1920x1440x8 VESA v 32E 320x200x16 VESA w 32F 320x400x16 VESA
x 330 640x400x16 VESA y 331 640x480x16 VESA z 332 800x600x16 VESA
333 1024x768x16 VESA 334 1152x864x16 VESA 335 1280x960x16 VESA
336 1280x1024x16 VESA 337 1400x1050x16 VESA 338 1600x1200x16 VESA
339 1792x1344x16 VESA 33A 1856x1392x16 VESA 33B 1920x1440x16 VESA
33C 320x200x32 VESA 33D 320x400x32 VESA 33E 640x400x32 VESA
33F 640x480x32 VESA 340 800x600x32 VESA 341 1024x768x32 VESA
342 1152x864x32 VESA 343 1280x960x32 VESA 344 1280x1024x32 VESA
345 1400x1050x32 VESA 346 1600x1200x32 VESA 347 1792x1344x32 VESA
348 1856x1392x32 VESA 349 1920x1440x32 VESA 34A 1366x768x8 VESA
34B 1366x768x16 VESA 34C 1366x768x32 VESA 34D 1680x1050x8 VESA
34E 1680x1050x16 VESA 34F 1680x1050x32 VESA 350 1920x1200x8 VESA
351 1920x1200x16 VESA 352 1920x1200x32 VESA 353 2048x1536x8 VESA
354 2048x1536x16 VESA 355 2048x1536x32 VESA 356 320x240x8 VESA
357 320x240x16 VESA 358 320x240x32 VESA 359 400x300x8 VESA
35A 400x300x16 VESA 35B 400x300x32 VESA 35C 512x384x8 VESA
35D 512x384x16 VESA 35E 512x384x32 VESA 35F 854x480x8 VESA
360 854x480x16 VESA 361 854x480x32 VESA 362 1280x720x8 VESA
363 1280x720x16 VESA 364 1280x720x32 VESA 365 1920x1080x8 VESA
366 1920x1080x16 VESA 367 1920x1080x32 VESA 368 1280x800x8 VESA
369 1280x800x16 VESA 36A 1280x800x32 VESA 36B 1440x900x8 VESA
36C 1440x900x16 VESA 36D 1440x900x32 VESA 36E 720x480x8 VESA
36F 720x480x16 VESA 370 720x480x32 VESA 371 720x576x8 VESA
372 720x576x16 VESA 373 720x576x32 VESA 374 800x480x8 VESA
375 800x480x16 VESA 376 800x480x32 VESA 377 1280x768x8 VESA
378 1280x768x16 VESA 379 1280x768x32 VESA
Enter a video mode or "scan" to scan for additional modes: _
```

Jeśli przed trzycyfrową liczbą znajduje się cyfra lub litera, odpowiedni tryb wideo można także wybrać, wpisując daną cyfrę lub literę (w naszym przypadku jest to „v”).

- Poczekaj na uruchomienie programu Acronis True Image Home 2011 (pełna wersja) i upewnij się, że jakość ekranu powitalnego wyświetlonego na monitorze jest odpowiednia.

Aby przetestować inny tryb wideo, zamknij program Acronis True Image Home 2011 i powtórz powyższą procedurę.

Po znalezieniu optymalnego trybu wideo dla używanego sprzętu możesz utworzyć nowy ratunkowy nośnik startowy, który automatycznie wybierze ten tryb wideo.

W tym celu uruchom program Acronis Media Builder, wybierz wymagane komponenty na nośnik, w kroku „Parametry uruchomieniowe nośnika startowego” w wierszu polecenia wpisz numer trybu z prefiksem „0x” (w naszym przypadku 0x338), a następnie utwórz nośnik w zwykły sposób.

5.4 Testowanie kopii zapasowych pod kątem możliwości użycia ich do odzyskiwania

Poniżej zamieszczono kilka zaleceń:

- Nawet jeśli odzyskiwanie aktywnej partycji rozpocznie się w systemie Windows, po rozpoczęciu procesu odzyskiwania program spowoduje ponowne uruchomienie w środowisku Linux. Dzieje się tak, ponieważ system Windows nie może być uruchomiony podczas odzyskiwania jego własnej partycji. Tak więc odzyskiwanie aktywnej partycji zawsze odbywa się w środowisku odzyskiwania.

Jeśli masz zapasowy dysk twardy, zdecydowanie zaleca się przetestowanie odzyskiwania na ten dysk. W tym celu należy uruchomić system z nośnika ratunkowego z systemem Linux.

Jeśli nie masz zapasowego dysku twardego, przynajmniej sprawdź poprawność obrazu w środowisku odzyskiwania. Kopia zapasowa, którą można odczytać podczas sprawdzania poprawności w systemie Windows, **nie musi nadawać się do odczytu w środowisku Linux**.

Gdy korzystasz z nośnika ratunkowego programu Acronis True Image Home 2011, litery dysków przypisywane przez program mogą różnić się od liter stosowanych w systemie Windows. Na przykład dysk D: w autonomicznej wersji programu Acronis True Image Home 2011 może odpowiadać dyskowi E: w systemie Windows. Zaleca się przypisanie unikatowych nazw (etykiet) wszystkim partycjom na dyskach twardych. Dzięki temu łatwiej będzie znaleźć dysk zawierający kopie zapasowe.

2) Po uruchomieniu z nośnika ratunkowego warto także wykonać wszystkie kroki przedstawione w Kreatorze odzyskiwania aż do ekranu Podsumowanie, ale bez klikania przycisku **Kontynuuj**. Dzięki temu można przeprowadzić symulację procesu odzyskiwania.

Można również upewnić się, że program Acronis True Image Home 2011 rozpoznaje zarówno dysk zawierający kopie zapasowe, jak i dysk docelowy.

Po ukończeniu pracy w Kreatorze odzyskiwania kliknij **Anuluj** na ekranie Podsumowanie. Procedurę tę możesz powtarzać do momentu sprawdzenia poprawności wszystkich ustawień i wybranych opcji.

3) Użytkownicy systemu Windows 7 w wersji Enterprise i Ultimate mogą obecnie sprawdzić, czy uda się uruchomić komputer z odzyskanej partycji systemowej. Program Acronis True Image Home 2011 umożliwia uruchamianie komputera z pliku tib zawierającego obraz partycji systemowej. Jeśli można uruchomić komputer z takiej kopii zapasowej, prawie na pewno będzie można go uruchomić po rzeczywistym odzyskaniu systemu z tej kopii zapasowej.

Po wybraniu startowego pliku tib program Acronis True Image Home 2011 tymczasowo konwertuje go na plik vhd. Na dysku twardym musi być wystarczająco dużo miejsca na jego zapisanie. Następnie program dodaje nową pozycję do listy programu ładującego system Windows. Po wybraniu pliku tib na liście programu ładującego komputer zostanie fizycznie uruchomiony z tymczasowego pliku vhd. Po sprawdzeniu możliwości uruchomienia komputera z pliku tib można usunąć ten plik z listy programu ładującego oraz usunąć tymczasowy plik vhd.

5.5 Bezpieczne wypróbowanie zmian systemowych

5.5.1 Co to jest Try&Decide

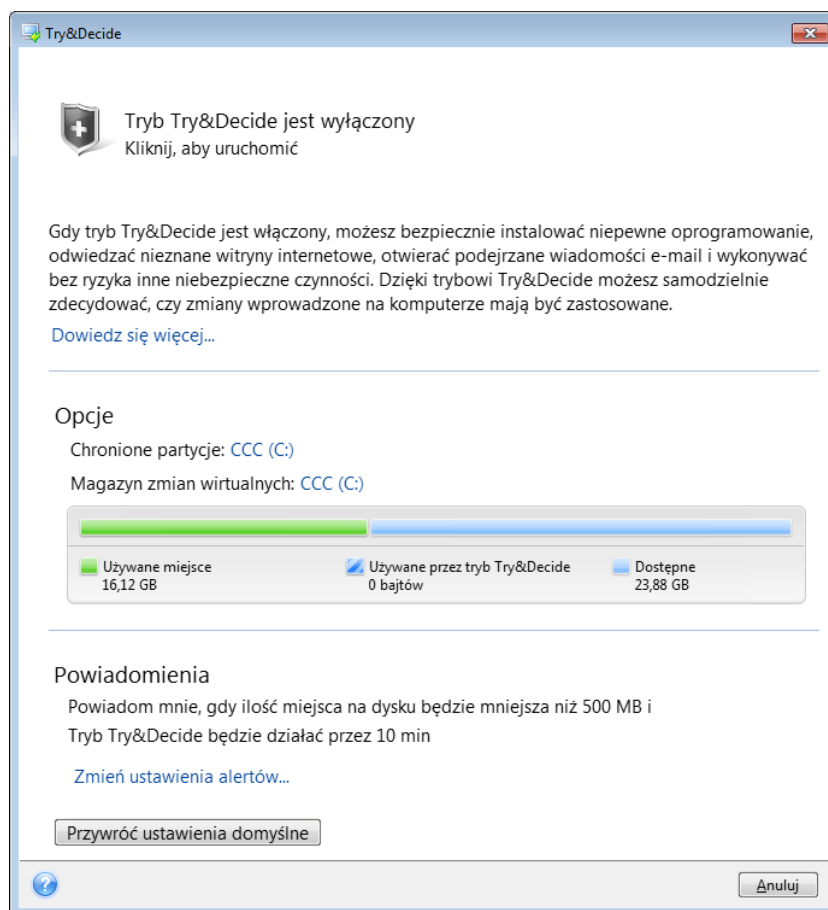
Funkcja Try&Decide pozwala stworzyć na komputerze bezpieczny, kontrolowany, tymczasowy obszar roboczy bez potrzeby instalowania specjalnego oprogramowania do wirtualizacji. W obszarze tym można wykonywać różne operacje systemowe bez obaw o uszkodzenie systemu operacyjnego, programów lub danych.

Wirtualne zmiany można następnie zastosować w oryginalnym systemie operacyjnym. Jeżeli w wirtualnym środowisku wprowadzisz zmiany warte zachowania, możesz zatwierdzić je w systemie. Operacje możliwe do wykonania za pomocą tej funkcji to m.in. otwieranie załączników pocztowych od nieznanych nadawców czy odwiedzanie witryn internetowych mogących zawierać szkodliwe treści.

Jeżeli na przykład odwiedź witrynę internetową lub otworzysz załącznik, który zainfekuje tymczasowy duplikat wirusem, możesz po prostu usunąć ten duplikat, nie powodując żadnych szkód — wirus nie pojawi się na komputerze.

Pamiętaj, że jeśli w trybie Try pobierzesz wiadomości e-mail z serwera pocztowego POP, utworzysz nowe pliki lub zmodyfikujesz istniejące dokumenty, a następnie zdecydujesz się odrzucić zmiany, pliki, zmiany dokumentów i wiadomości zostaną utracone. Jeżeli korzystasz z poczty e-mail typu POP, przed aktywacją trybu Try zadбай o zmianę ustawień programu pocztowego tak, aby pozostawiał kopię wiadomości na serwerze. Umożliwi to późniejsze ponowne pobranie poczty e-mail. Podobnie zapisz nowe pliki lub zmienione dokumenty na dysku niechronionym przez funkcję Try&Decide.

Po uruchomieniu trybu Try można bezpiecznie instalować wszelkie aktualizacje systemu, sterowniki i aplikacje — bez obawy przed ich ewentualnym szkodliwym wpływem na działanie systemu. Jeżeli cokolwiek pójdzie niezgodnie z oczekiwaniami, można po prostu odrzucić zmiany wprowadzone w trybie Try.

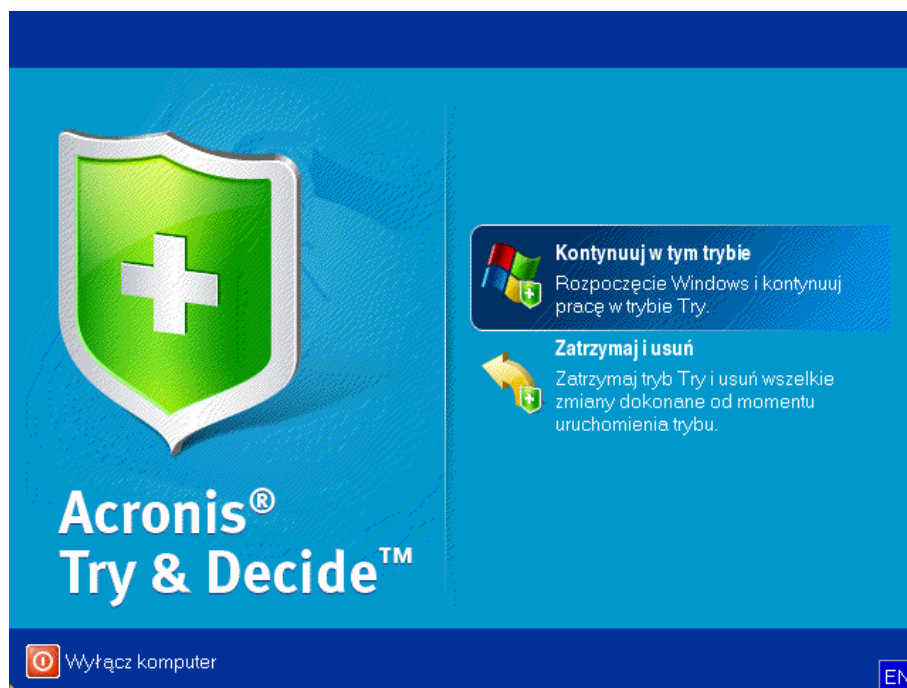

Jedną z najlepszych cech trybu Try&Decide jest odizolowanie „prawdziwego” systemu operacyjnego od zmian wprowadzonych w tymczasowym duplikacie systemu na skutek aktualizacji. W przypadku zauważenia jakichkolwiek nieprawidłowości można łatwo przywrócić system do stanu początkowego, który nie został zmieniony w wyniku aktualizacji.

Z tego powodu można bezpiecznie instalować udostępniane aktualizacje systemu. Kiedy usługa Windows Update poinformuje, że są dostępne nowe aktualizacje systemu i innych aplikacji firmy Microsoft, po prostu włącz tryb Try&Decide i zainstaluj te aktualizacje. Jeżeli wystąpi dowolny problem, odrzuć zmiany, pozostawiając rzeczywisty system operacyjny i zainstalowane aplikacje w niezmienionej postaci.

Tryb Try&Decide można pozostawić włączony dowolnie długo, ponieważ nie wyłącza się on podczas ponownego uruchamiania systemu operacyjnego.

Jeżeli w trakcie pracy w trybie Try komputer uruchomi się ponownie (bez względu na przyczynę), przed rozruchem systemu operacyjnego pojawi się okno dialogowe udostępniające dwie możliwości: wyłączenie trybu i odrzucenie zmian oraz kontynuowanie pracy w tym trybie. Umożliwi to odrzucenie zmian, które spowodowały awarię systemu. Z drugiej strony, jeżeli komputer jest uruchamiany ponownie np. po zainstalowaniu aplikacji, można kontynuować pracę w trybie Try po uruchomieniu systemu Windows.

W końcu nadejdzie chwila, gdy zdecydujesz się wyłączyć tryb Try&Decide. Gdy zostanie kliknięta ikona Try&Decide, pojawi się okno dialogowe, w którym należy określić sposób postępowania ze zmianami wprowadzonymi w systemie w trybie Try, czyli ich zastosowanie lub odrzucenie:

Jeżeli wybierzesz opcję **Zastosuj zmiany**, zmiany wprowadzone w systemie zostaną zachowane, a jeżeli wybierzesz opcję **Odrzuć zmiany**, system powróci do stanu sprzed włączenia trybu Try&Decide. Wybranie opcji **Zastosuj zmiany i ponownie uruchom komputer** umożliwia szybsze zastosowanie zmian.

Ograniczenia związane z używaniem trybu Try&Decide

Tryb Try&Decide można pozostawić włączony dowolnie długo (nawet wiele dni, chociaż w takim przypadku zastosowanie zmian może trwać dość długo).

Jeśli używasz systemu Windows Vista lub Windows 7, podczas pracy w trybie Try program może dość intensywnie wykorzystywać wolne miejsce na dysku, nawet jeśli komputer jest bezczynny. Dzieje się tak, ponieważ w tle działają procesy porządkowe, np. indeksowanie.

Należy pamiętać, że praca w trybie Try spowalnia działanie systemu. Ponadto stosowanie wprowadzonych zmian trwa dość długo.

Należy pamiętać, że funkcja Try&Decide nie śledzi zmian na partycjach dysku. Z tego powodu w trybie Try nie można wykonywać wirtualnych operacji na partycjach, takich jak zmiana rozmiaru lub układu partycji. Ponadto nie wolno jednocześnie używać trybu Try&Decide oraz narzędzi do defragmentacji lub sprawdzania dysku pod kątem błędów, ponieważ może to spowodować

nieodwracalne uszkodzenia system plików, a także uniemożliwić uruchomienie komputera z dysku systemowego.

Po włączeniu trybu Try nie można korzystać z wcześniej aktywowanego narzędzia Acronis Startup Recovery Manager. Ponowne uruchomienie komputera w trybie Try umożliwi ponowne korzystanie z narzędzia Acronis Startup Recovery Manager.

Tryb Try&Decide oraz funkcja ciągłej kopii zapasowej nie mogą być włączone jednocześnie. Uruchomienie trybu Try powoduje wstrzymanie tworzenia ciągłej kopii zapasowej. Po zatrzymaniu trybu Wypróbuj funkcję ciągłej kopii zapasowej będzie trzeba uruchomić ponownie ręcznie.

5.5.2 Uruchamianie trybu Try

Aby uruchomić tryb Try:

- Kliknij **Try & Decide** w głównym menu programu.
- Skonfiguruj opcje trybu Try&Decide:
 - Chronione partycje (s. 124)
 - Magazyn zmian wirtualnych (s. 124)
 - Ustawienia powiadamiania (s. 125)
- Uruchom tryb Try, klikając ikonę Try & Decide. Program będzie śledził wszystkie zmiany wprowadzone w systemie operacyjnym i plikach oraz zapisywał je na wybranym dysku.

Każdy ponowny rozruch programowy komputera w trybie Try spowoduje dodanie 500 MB danych porządkowych trybu Try&Decide do pamięci masowej wybranej do zapisywania zmian wirtualnych. Dane te zostaną dodane nawet, gdy chroniona partycja nie ulegnie zmianie między kolejnymi uruchomieniami.

Po wprowadzeniu wszystkich zmian do przetestowania kliknij ponownie ikonę Try & Decide, aby wyłączyć tryb Try. Program zapyta, czy chcesz zastosować zmiany, czy je odrzucić.

Program Acronis True Image Home 2011 śledzi zmiany tak długo, jak długo ilość wolnego miejsca w lokalizacji wybranej do przechowywania zmian wirtualnych jest wystarczająca w celu zastosowania zmian (jeśli tak zdecydujesz). Następnie program wyświetla powiadomienie, że należy zastosować lub odrzucić wprowadzone do tej pory zmiany. Jeśli zignorujesz to powiadomienie, program ponownie uruchomi system w sposób automatyczny po zapełnieniu dysku, odrzucając przy tym wszystkie zmiany. Wszelkie zmiany zostaną wówczas utracone.

5.5.3 Zatrzymywanie trybu Try

Aby wyłączyć ten tryb, kliknij ikonę Try & Decide w oknie **Try & Decide**.

Jeśli chcesz zachować zmiany wprowadzone w systemie, wybierz **Zastosuj zmiany**.

Wybierz **Zastosuj zmiany i ponownie uruchom komputer**, aby przyspieszyć proces stosowania zmian. Po kliknięciu tego przycisku tryb Try&Decide powoduje ponowne uruchomienie komputera i zastosowanie zmian podczas ponownego uruchomienia.

Po kliknięciu **Odrzuć zmiany** system powróci do stanu, w jakim znajdował się przed uruchomieniem trybu Try.

W przypadku wybrania opcji **Odrzuć zmiany** i ponownego uruchomienia komputera, na którym zainstalowano kilka systemów operacyjnych, możliwe jest uruchomienie tylko tego systemu, w którym używany był tryb Try. Po ponownym uruchomieniu oryginalny główny rekord rozruchowy zostanie odzyskany i można będzie uruchomić inny system operacyjny.

5.5.4 Opcje i powiadomienia trybu Try&Decide

Aby wyświetlić lub zmienić domyślne opcje trybu **Try&Decide**, wybierz **Narzędzia i programy narzędziowe** -> **Try&Decide** na pasku narzędzi. Opcje i powiadomienia zostaną wyświetlone w odpowiednich obszarach w oknie głównym.

Zmienić można następujące opcje i powiadomienia trybu Try&Decide:

- **Chronione partycje** — określ, które partycje mają być chronione przed nieautoryzowanymi zmianami podczas sesji Try&Decide. Domyślnie tryb T&D chroni partycję systemową (dysk C). Można jednak dodać inne partycje lub dyski znajdujące się w systemie.
- **Magazyn zmian wirtualnych** — określ, gdzie tryb Try&Decide będzie przechowywać informacje dotyczące wirtualnych zmian systemu. Domyślnie tryb T&D zapisuje te informacje w wolnym miejscu na dysku C. W tym celu można też wybrać strefę Acronis Secure Zone lub inny dysk logiczny bądź dysk twardy.

W przypadku ochrony kilku partycji nie można wybrać jednej z tych partycji do przechowywania zmian wirtualnych. Nie można też wybrać zewnętrznego dysku twardego.

- **Powiadomienia** — określ, czy tryb Try&Decide powinien powiadamiać o wypełnieniu całego miejsca przeznaczonego na zapisywanie zmian wirtualnych oraz o upływie określonego czasu. Domyślnie wszystkie powiadomienia są **włączone**. Aby zmienić ustawienia domyślne, kliknij **Zmień ustawienia alertów**.

Uwaga: po skonfigurowaniu ustawień zawsze można odzyskać ich wartości domyślne. W tym celu kliknij przycisk **Przywróć ustawienia domyślne**.

Chronione partycje

Należy określić, które partycje mają być chronione przed nieuprawnionymi zmianami podczas pracy w trybie Try&Decide. Domyślnie jest chroniony dysk C, ale można wybrać ochronę dowolnej innej partycji w systemie.

Aby wybrać partycję:

- Zaznacz pole odpowiadające wybranej partycji. Aby wybrać cały dysk, musisz zaznaczyć wszystkie partycje.
- Kliknij **OK**.

Magazyn zmian wirtualnych

Określ, która partycja ma służyć jako magazyn zmian wirtualnych wprowadzanych podczas sesji Try&Decide. Domyślnie funkcja Try&Decide zapisuje te informacje w wolnym miejscu na dysku C. W tym celu można też wybrać strefę Acronis Secure Zone lub inny dysk logiczny bądź dysk twardy.

W przypadku ochrony kilku partycji nie można wybrać jednej z tych partycji do przechowywania zmian wirtualnych. Nie można też wybrać zewnętrznego dysku twardego.

Aby wybrać partycję:

- Kliknij partycję, na której chcesz przechowywać zmiany wirtualne.

- Kliknij **OK**.

Ustawienia powiadamiania

W programie można określić, czy funkcja Try&Decide będzie powiadamiać o zapełnieniu całego miejsca przeznaczonego do zapisywania wirtualnych zmian oraz o upływie określonego czasu. Domyślnie alarm ten jest włączony.

Dostępne są następujące opcje:

- **Pozostała ilość wolnego miejsca na dysku** — program automatycznie sprawdza ilość wolnego miejsca na dysku wykorzystywanym przez Try&Decide i porównuje z podaną wartością. Jeżeli ilość wolnego miejsca będzie mniejsza od podanej wartości, wyświetlone zostanie powiadomienie.
- **Czas od uruchomienia trybu Try&Decide** — program wyświetla powiadomienie, że funkcja T&D jest uruchomiona przez czas dłuższy niż podany.

Po wprowadzeniu ustawień powiadamiania kliknij przycisk **OK**.

5.5.5 Try&Decide: przypadki typowych zastosowań

Funkcja Try&Decide może przydać się w różnych okolicznościach, takich jak:

Testowanie oprogramowania

Znane są przypadki, gdy instalacja oprogramowania antywirusowego wpływa na funkcjonalność niektórych aplikacji lub powoduje problemy podczas ich uruchamiania. Narzędzie Try&Decide może pomóc w uniknięciu tego problemu. W tym celu:

- Pobierz wersję próbną programu antywirusowego, który chcesz przetestować, ze strony internetowej producenta.
- Uruchom tryb Try.
- Zainstaluj program antywirusowy.
- Sprawdź działanie aplikacji zainstalowanych na komputerze, wykonując najczęstsze zadania.
- Jeżeli wszystkie aplikacje działają bez przeszkód, możesz z dużym prawdopodobieństwem stwierdzić, że nie wystąpią problemy z kompatybilnością, i zdecydować się na zakup danego programu antywirusowego.
- Jeżeli wystąpi jakikolwiek problem, odrzuć zmiany w systemie wywołane instalacją programu antywirusowego i przetestuj oprogramowanie antywirusowe innego producenta. Kolejna próba może okazać się pomyślna.

Odzyskiwanie plików

Załóżmy, że przypadkowo usunięto niektóre pliki i opróżniono Kosz. Okazało się, że usunięte pliki zawierają ważne dane i chcesz cofnąć operację usunięcia tych danych za pomocą odpowiedniego oprogramowania. Jednak czasami podczas próby odzyskania usuniętych plików możesz popełnić błąd, który tylko pogorszy sytuację. W tym celu:

- Uruchom tryb Try.
- Uruchom narzędzie do odzyskiwania plików
- Po zakończeniu wyszukiwania usuniętych plików lub folderów program wyświetli znalezione elementy i zaoferuje ich zapisanie. Zawsze istnieje prawdopodobieństwo wybrania niewłaściwego pliku do odzyskania i zastąpienia pliku, który faktycznie miał zostać odzyskany.

Jeżeli nie użyjesz narzędzia Try&Decide, błąd ten może okazać się krytyczny i spowoduje on bezpowrotną utratę pliku.

- Teraz możesz anulować zmiany dokonane w trybie Try i wykonać jeszcze jedną próbę odzyskania plików po ponownym włączeniu trybu Try. Tego rodzaju próby możesz ponawiać aż do wyczerpania wszystkich możliwych metod odzyskania plików.

Odinstalowanie oprogramowania

Powszechnie znany jest fakt, że narzędzie „Dodaj/usuń programy” Panelu sterowania systemu Windows nie gwarantuje całkowitego odinstalowania aplikacji. Dzieje się tak dlatego, że większość programów nie dostarcza odpowiednich informacji, które pozwalałyby na odinstalowanie ich bez śladu. Za każdym razem, gdy instalujesz, a następnie usuwasz wersję próbną programu, w komputerze pozostają „śmieci”, które po pewnym czasie spowalniają działanie systemu. Nawet korzystanie z wyspecjalizowanych programów do deinstalacji nie gwarantuje kompletności tego procesu. Dopiero funkcja Try&Decide zapewnia pełne i dokładne odinstalowanie każdego oprogramowania w sposób szybki i łatwy. W tym celu:

- Uruchom tryb Try.
- Zainstaluj aplikację, którą chcesz wypróbować.
- Przetestuj tę aplikację.
- Jeżeli zechcesz ją odinstalować, po prostu odrzuć wszystkie zmiany wprowadzone na komputerze w trybie Try.

Funkcja ta może być przydatna nie tylko dla tych, którzy, przykładowo, grają na komputerze, ale także dla profesjonalnych testerów oprogramowania, którzy mogą korzystać z nich na komputerach testujących.

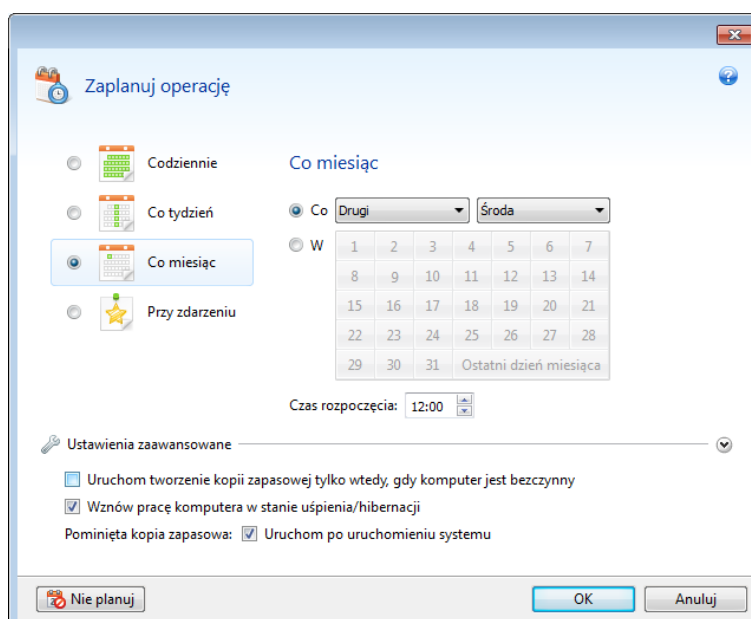
Prywatność w Internecie

Przypuśćmy, że nie chcesz, aby ktokolwiek wiedział, które witryny odwiedzasz albo które strony otwierasz — wszyscy mamy prawo do zachowania prywatności. Problem polega jednak na tym, że aby przyspieszyć i usprawnić korzystanie z sieci, system przechowuje nie tylko te informacje. W specjalnych plikach ukrytych przechowuje także pliki cookie, zapytania wysłane do wyszukiwarek internetowych, wpisywane adresy URL itd. Informacje te nie są w całości usuwane po wyczyszczeniu za pomocą narzędzi przeglądarki tymczasowych plików internetowych, plików cookie, czy historii ostatnio odwiedzanych stron. Osoby korzystające ze specjalnego oprogramowania są w stanie je przeglądać. Istnieją programy wymazujące wszelkie ślady aktywności internetowej, jednak są one zwykle drogie i musisz poświęcić sporo czasu, aby nauczyć się z nich korzystać. Jest jednak znacznie łatwiejszy sposób — użycie narzędzia **Try&Decide**.

Wystarczy tylko kilka kliknięć, aby włączyć tryb Try przed uruchomieniem przeglądarki internetowej. Po uruchomieniu trybu Try program utworzy wirtualny dysk. Wszystkie zmiany wykonane w trybie Try, w tym zmiany dokonane przez system, zostaną zapisane na dysku wirtualnym. Dzięki temu możesz swobodnie poruszać się w sieci. Po wyłączeniu przeglądarki za pomocą kilku kliknięć możesz odrzucić wszystkie zmiany wykonane w trybie Try, a system zostanie ponownie uruchomiony i przywrócony do stanu, w jakim znajdował się przed włączeniem tego trybu (dotyczy to również plików ukrytych).

5.6 Planowanie

W oknie **Harmonogram** można określić ustawienia harmonogramu tworzenia kopii zapasowych i sprawdzania poprawności.

Wybrać i skonfigurować można jedną z następujących częstotliwości tworzenia kopii zapasowych i sprawdzania poprawności:

- **Codziennie** (s. 128) — operacja będzie wykonywana raz dziennie lub częściej.
- **Co tydzień** (s. 128) — operacja będzie wykonywana raz lub kilka razy w tygodniu w określonych dniach.
- **Co miesiąc** (s. 128) — operacja będzie wykonywana raz lub kilka razy w miesiącu w określonych dniach.
- **Przy zdarzeniu** (s. 129) — operacja będzie wykonywana po wystąpieniu określonego zdarzenia.

Kliknięcie **Nie planuj** powoduje wyłączenie harmonogramu dla bieżącej operacji. W takim przypadku operacja tworzenia kopii zapasowej lub sprawdzania poprawności zostanie uruchomiona dopiero po kliknięciu odpowiednio **Utwórz kopię zapasową** lub **Sprawdź poprawność kopii zapasowej** w oknie głównym.

Ustawienia zaawansowane

Po kliknięciu **Ustawienia zaawansowane** można określić następujące ustawienia dodatkowe związane z tworzeniem kopii zapasowej i sprawdzaniem poprawności:

- Aby odroczyć uruchomienie zaplanowanej operacji do momentu, kiedy komputer nie będzie używany (wyświetlanie wygaszacza lub zablokowanie komputera), zaznacz pole wyboru **Uruchom tworzenie kopii zapasowej tylko wtedy, gdy komputer jest bezczynny**. W przypadku zaplanowania sprawdzania poprawności pole wyboru będzie miało nazwę **Uruchom sprawdzanie poprawności tylko wtedy, gdy komputer jest bezczynny**.
- Aby wznowić pracę komputera ze stanu uśpienia/hibernacji w celu wykonania zaplanowanej operacji, zaznacz pole wyboru **Wznów pracę komputera w stanie uśpienia/hibernacji**.

- Jeżeli o zaplanowanej godzinie komputer będzie wyłączony, operacja nie zostanie wykonana. W razie potrzeby można wymusić uruchomienie pominiętej operacji po kolejnym uruchomieniu systemu. Aby to zrobić, zaznacz pole wyboru **Uruchom po uruchomieniu systemu**.
- W przypadku zaplanowania utworzenia kopii zapasowej na dysku flash USB lub sprawdzenia poprawności kopii znajdującej się na takim dysku pojawia się dodatkowe pole wyboru: **Uruchom po podłączeniu bieżącego urządzenia**. Zaznaczenie tego pola wyboru umożliwi wykonanie pominiętej operacji po podłączeniu dysku flash USB, jeżeli był on odłączony w czasie, na który zaplanowano wykonanie operacji.
- **Uruchom tworzenie kopii zapasowej przy alarmie dysku twardego** (opcja dostępna po zainstalowaniu programu Acronis Drive Monitor) — jeżeli ta opcja jest włączona, tworzenie kopii zapasowej rozpocznie się bezpośrednio po wystąpieniu alarmu w programie Acronis Drive Monitor dotyczącego możliwego problemu z jednym z dysków twardych będących dyskami źródłowymi kopii zapasowej. Acronis Drive Monitor jest programem narzędziowym do monitorowania kondycji dysków twardych na podstawie informacji uzyskanych za pomocą raportów S.M.A.R.T. dysku twardego, dzienników systemu Windows i własnych skryptów.

Po zakończeniu planowania kliknij **OK**.

5.6.1 Parametry codziennego wykonywania zadań

Program umożliwia określenie następujących parametrów codziennego wykonywania operacji:

- **Godzina uruchamiania lub częstotliwość**
 - W przypadku wybrania **O** ustaw godzinę rozpoczęcia operacji. Godziny i minuty można wprowadzić ręcznie lub za pomocą przycisków ze strzałką w górę i w dół. W razie potrzeby można określić kilka godzin rozpoczęcia, klikając **Dodaj**.
 - W przypadku wybrania **Co** wybierz z listy rozwijanej częstotliwość wykonywania codziennych operacji (na przykład co 2 godziny).

Aby zapoznać się z opisem opcji **Ustawienia zaawansowane**, zobacz Planowanie (s. 127).

5.6.2 Parametry cotygodniowego wykonywania zadań

Program umożliwia określenie następujących parametrów cotygodniowego wykonywania operacji:

- **Dni tygodnia**
Wybierz dni, w których chcesz wykonywać operację, klikając ich nazwy.
- **Godzina rozpoczęcia**
Określ godzinę rozpoczęcia operacji. Godziny i minuty można wprowadzić ręcznie lub za pomocą przycisków ze strzałką w górę i w dół.

Opis opcji **Ustawienia zaawansowane** — zobacz Planowanie (s. 127).

5.6.3 Parametry comiesięcznego uruchamiania zadań

Program umożliwia określenie następujących parametrów cotygodniowego wykonywania zadań:

- **Częstotliwość lub daty**
 - Po wybraniu **Co** wybierz z list rozwijanych liczbę oraz dzień tygodnia (przykład: pierwszy poniedziałek — operacja będzie wykonywana w pierwszy poniedziałek każdego miesiąca).
 - Po wybraniu **W** wybierz daty wykonywania operacji (przykład: można wykonywać operację dziesiątego, dwudziestego i ostatniego dnia miesiąca).

- **Godzina rozpoczęcia**

Ustaw godzinę rozpoczęcia operacji. Godziny i minuty można wprowadzić ręcznie lub za pomocą przycisków ze strzałką w górę i w dół.

Aby zapoznać się z opisem opcji **Ustawienia zaawansowane**, zobacz Planowanie (s. 127).

5.6.4 Parametry wykonywania zadania po wystąpieniu zdarzenia

Program umożliwia określenie następujących parametrów wykonywania operacji po wystąpieniu zdarzenia:

- **Zdarzenie**

- **Logowanie użytkownika** — operacja rozpocznie się po każdym zalogowaniu użytkownika w systemie operacyjnym.
- **Wylogowanie użytkownika** — operacja rozpocznie się po każdym wylogowaniu użytkownika z systemu operacyjnego.
- **Uruchomienie systemu** — operacja rozpocznie się przy każdym uruchomieniu systemu operacyjnego.
- **Zamykanie systemu** — operacja rozpocznie się podczas każdego wyłączenia lub ponownego uruchamiania komputera.

- **Warunek dodatkowy**

- Jeżeli operacja ma być uruchamiana tylko przy pierwszym wystąpieniu zdarzenia w danym dniu, zaznacz pole wyboru **Tylko raz dziennie**.

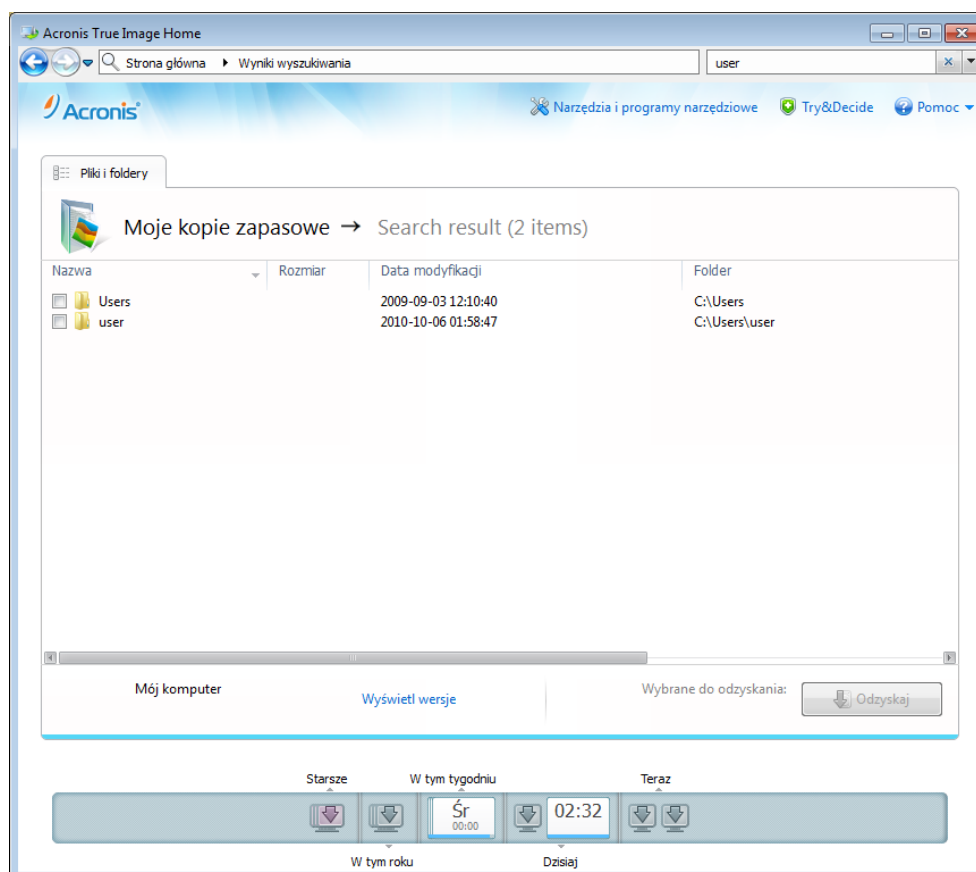
Aby zapoznać się z opisem opcji **Ustawienia zaawansowane**, zobacz Planowanie (s. 127).

5.7 Wyszukiwanie kopii zapasowych i ich zawartości

5.7.1 Wyszukiwanie

Oprócz przeglądania kopii zapasowych program Acronis True Image Home 2011 umożliwia również wyszukiwanie plików w kopiach zapasowych.

Wprowadź ciąg wyszukiwania w polu Szukaj w prawym górnym rogu okna programu Acronis True Image Home 2011. Pojawi się Eksplorator kopii zapasowej Acronis. Program przedstawi wyniki na karcie **Pliki i foldery**.

Domyślnie program Acronis True Image Home 2011 wykonuje wyszukiwanie we wszystkich źródłach, w których może wyszukiwać informacje. Oznacza to, że przeszukuje pliki we wszystkich kopiach zapasowych i ich wersjach we wszystkich lokalnych urządzeniach pamięci.

*Program Acronis True Image Home 2011 nie może przeszukiwać zawartości udziałów sieciowych, magazynu online Acronis oraz urządzeń rozpoznawanych przez system Windows jako **Urządzenia z wymiennymi nośnikami pamięci**.*

Na karcie **Pliki i foldery** są wyświetlane wyniki wyszukiwania plików i folderów w kopiach zapasowych z rozszerzeniem tib. Dwukrotne kliknięcie nazwy pliku powoduje jego otwarcie. Plik można odzyskać przez kliknięcie prawym przyciskiem myszy jego nazwy i wybranie **Odzyskaj** z menu skrótów. To menu umożliwia także otwarcie pliku lub folderu nadrzędnego, w którym znajduje się dany plik.

Na potrzeby wyszukiwania plików w kopiach zapasowych można wprowadzić całą nazwę pliku lub jej część i użyć typowych symboli wieloznacznych systemu Windows. Aby na przykład znaleźć wszystkie pliki wsadowe w kopiach zapasowych, wpisz „*.bat”. Użycie maski my???.exe spowoduje wyszukanie wszystkich plików exe, których nazwa składa się z pięciu znaków i rozpoczyna się od ciągu „my”. Uwaga: podczas wyszukiwania nie jest uwzględniana wielkość liter, tj. ciągi „Kopia zapasowa” i „kopia zapasowa” są uznawane za tożsame.

Jeżeli plik znajduje się w kilku kopiach zapasowych i został zmodyfikowany, w odpowiedniej kolumnie w wynikach wyszukiwania widać informację o liczbie jego wersji. Kliknięcie liczby w tej kolumnie spowoduje wyświetlenie okna **Wyświetl wersje**, w którym można wybrać wersję do odzyskania.

Należy pamiętać, że program Acronis True Image Home 2011 nie wyszukuje plików znajdujących się w kopiach zapasowych tjb szyfrowanych i chronionych hasłem ani w zabezpieczonej hasłem strefie Acronis Secure Zone. Wyszukiwanie nie obejmuje także plików zapisanych w kopiach zapasowych zip utworzonych za pomocą programu Acronis True Image Home 2011.

5.7.2 Integracja usługi wyszukiwania systemu Windows i Google Desktop

Program Acronis True Image Home 2011 zawiera wtyczki do wyszukiwarki Google Desktop i usługi wyszukiwania systemu Windows. Jeżeli korzystasz z tych wyszukiwarek, możesz zainstalować odpowiednią wtyczkę, która umożliwi indeksację kopii zapasowych. Indeksacja przyspiesza wyszukiwanie w kopiach zapasowych. Po zakończeniu indeksowania plików zawartość kopii zapasowych będzie można przeszukiwać przez wprowadzenie nazwy pliku w polu zapytania narzędzia Google Desktop lub usługi wyszukiwania systemu Windows bez otwierania programu Acronis True Image Home 2011. Wyniki wyszukiwania można znaleźć w oknie przeglądarki. W oknie wyników wyszukiwania można:

- Wybrać dowolny plik i otworzyć go do podglądu lub zapisać w dowolnej lokalizacji w systemie plików (poza kopią zapasową) albo w jego pierwotnej lokalizacji.
- Określić, w której kopii zapasowej dany plik został zapisany i odzyskać tę kopię zapasową.

Oprócz indeksowania nazw plików w kopiach zapasowych narzędzie Google Desktop i usługa wyszukiwania systemu Windows wzbogacają program Acronis True Image Home 2011 o funkcję pełnotekstowego indeksowania zawartości wielu plików w kopiach zapasowych. Umożliwia to przeszukiwanie zawartości plików.

Pełnotekstowe indeksowanie plików w archiwach kopii zapasowych dotyczy tylko typów plików rozpoznawanych przez narzędzie Google Desktop i usługę wyszukiwania systemu Windows. Rozpoznawane są pliki tekstowe, pliki pakietu Microsoft Office, wszystkie elementy programów Microsoft Office Outlook, Microsoft Outlook Express i wiele innych.

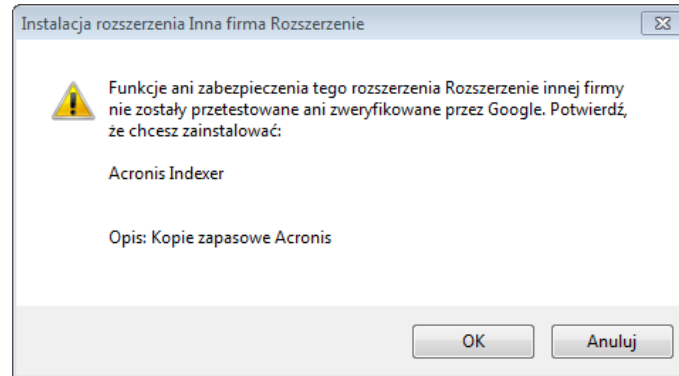
Nie można indeksować zawartości kopii zapasowych zabezpieczonych hasłem lub hasłem oraz szyfrowaniem, jednak narzędzie Google Desktop i usługa wyszukiwania systemu Windows umożliwiają wyszukiwanie plików tjb takich kopii zapasowych. Ponadto wyszukiwarka Google Desktop i usługa wyszukiwania systemu Windows nie mają dostępu do strefy Acronis Secure Zone, dlatego nie mogą przeszukiwać ani indeksować kopii zapasowych zapisanych w tej strefie.

Korzystanie z wyszukiwarki Google Desktop w programie Acronis True Image Home 2011

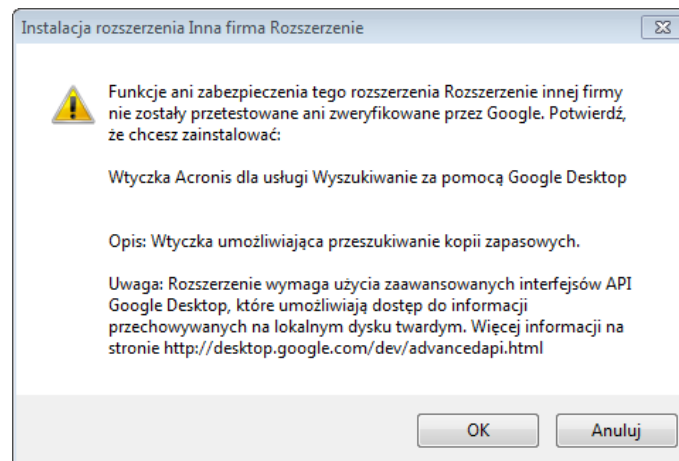
Jeżeli nie masz wyszukiwarki Google Desktop, możesz ją pobrać bezpłatnie z witryny internetowej firmy Google. Kliknij <http://desktop.google.com/> i postępuj zgodnie z instrukcjami dotyczącymi pobierania oraz instalacji.

Aby włączyć przeszukiwanie plików w kopiach zapasowych Acronis za pomocą wyszukiwarki Google Desktop:

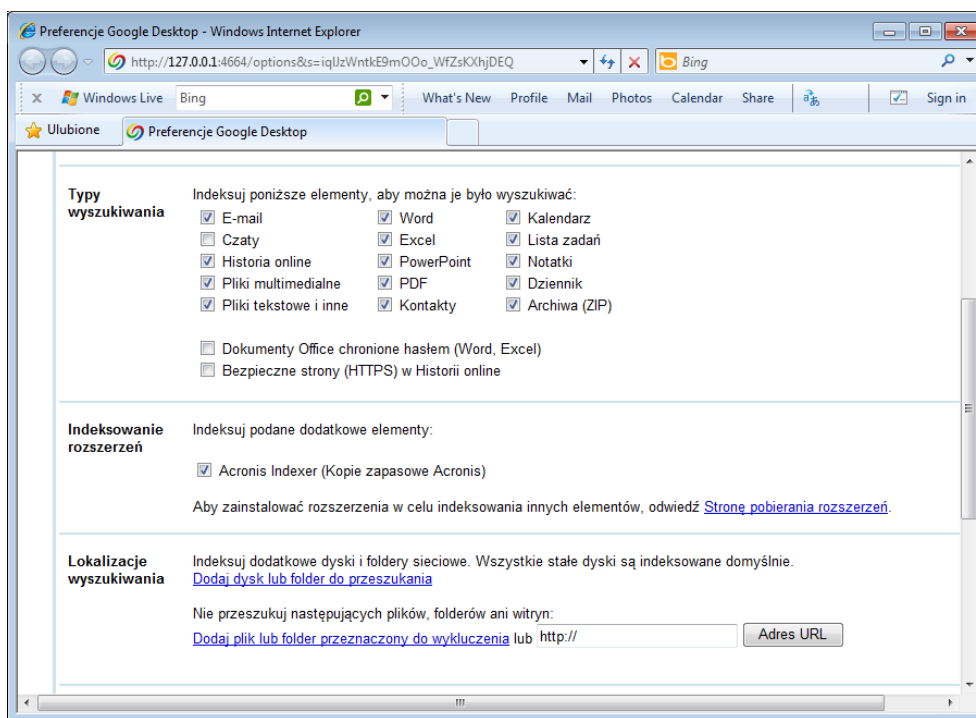
1. W celu zainstalowania wtyczki kliknij strzałkę w dół po prawej stronie pola Szukaj w prawym górnym rogu głównego okna programu. Następnie z menu rozwijanego wybierz **Opcje wyszukiwania** i zaznacz pole wyboru **Google Desktop**. Pojawi się poniższe okno:

2. Kliknij **OK**, aby rozpocząć instalację wtyczki. Może pojawić się kolejne okno z monitem o potwierdzenie. W takim przypadku kliknij **OK**, aby dokończyć instalację.

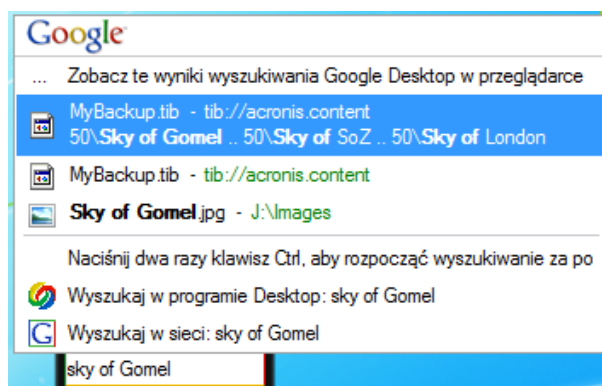
3. Sprawdź, czy wtyczka została zainstalowana. Kliknij prawym przyciskiem myszy ikonę Google Desktop na pasku zadań, a następnie z menu skrótów wybierz **Opcje**. W przeglądarce pojawi się okno **Preferencje narzędzia Google Desktop**. Sprawdź, czy jest zaznaczone pole wyboru **Acronis Indexer (Kopie zapasowe Acronis)** w obszarze **Indeksowanie rozszerzeń**.

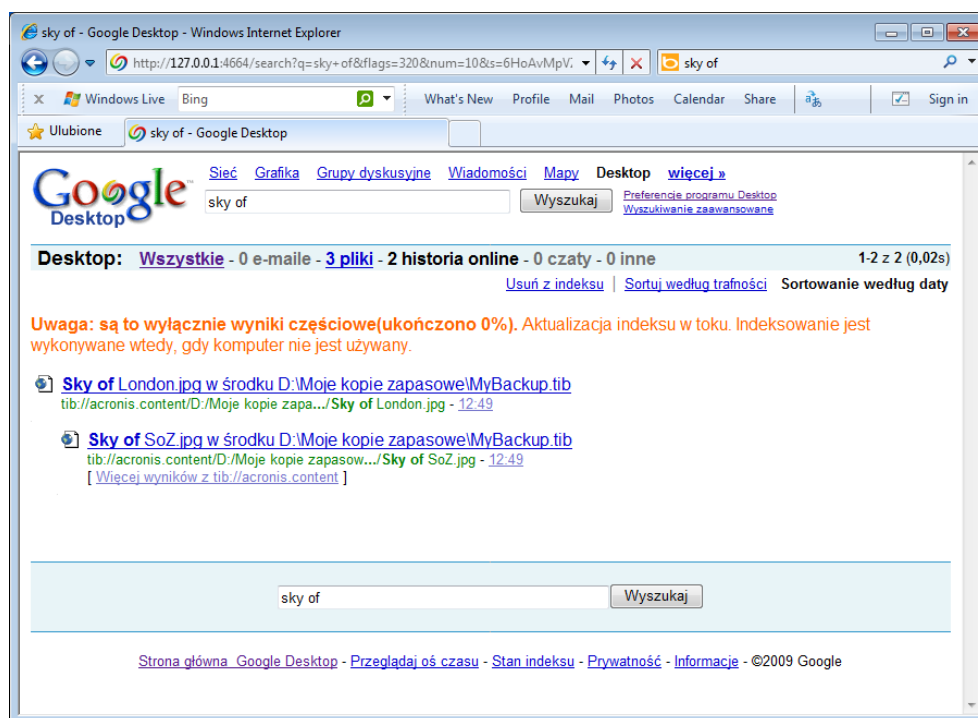
4. Ponownie kliknij prawym przyciskiem myszy ikonę Google Desktop na pasku zadań, a następnie wybierz **Indeksowanie** → **Ponowne indeksowanie**. Kliknij **Tak** w wyświetlonym oknie potwierdzenia. Narzędzie Google Desktop doda całą nową zawartość do istniejącego indeksu.

Narzędzie Google Desktop może potrzebować trochę czasu na zaindeksowanie wszystkich kopii zapasowych Acronis zapisanych na dysku twardym komputera i dodanie informacji do bazy danych indeksów. Czas ten zależy od liczby kopii zapasowych Acronis oraz liczby zawartych w nich plików.

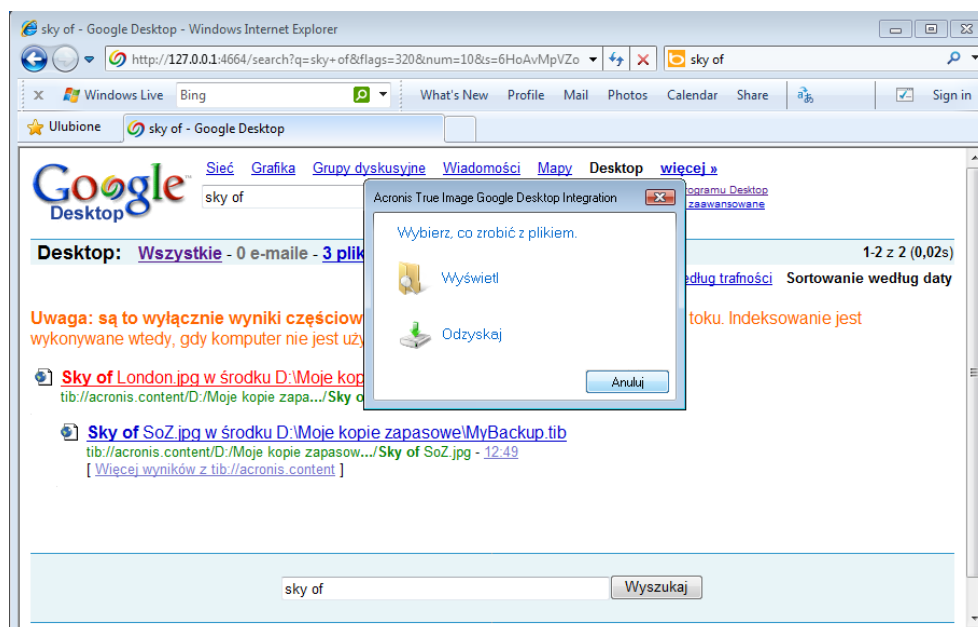
Po pewnym czasie, na przykład po godzinie, sprawdź, czy narzędzie Google Desktop zakończyło indeksowanie kopii zapasowych Acronis. W tym celu w polu zapytania wprowadź nazwę dowolnego pliku, który na pewno znajduje się w kopii zapasowej. Jeżeli narzędzie Google Desktop zakończyło indeksowanie, wyświetli kopie zapasowe, w których został znaleziony plik.

Aby zobaczyć wszystkie wyniki wyszukiwania, kliknij przycisk „Pokaż wszystkie N wyników w przeglądarce”. Pojawi się okno podobne do przedstawionego na poniższym zrzucie ekranowym.

W oknie przeglądarki można kliknąć wiersz zawierający żadaną wersję pliku, aby wyświetlić okno dialogowe z dwiema opcjami: **Podgląd** i **Odzyskaj**.

Wybranie opcji **Podgląd** spowoduje uruchomienie aplikacji powiązanej z plikami danego typu i otwarcie wybranego pliku. Wybranie opcji **Odzyskaj** spowoduje uruchomienie programu Acronis True Image Home 2011, w którym można odzyskać plik do odpowiedniej lokalizacji.

Narzędzie Google Desktop umożliwia także wyszukiwanie plików w kopiach zapasowych zip utworzonych przez program Acronis True Image Home 2011, jednak nie można wówczas otwierać ani

odzyskiwać plików z takich kopii zapasowych przez kliknięcie wiersza z nazwą pliku w oknie przeglądarki. Aby odzyskać pliki znalezione w kopiach zapasowych zip za pomocą wyszukiwarki Google Desktop, należy skorzystać z funkcji odzyskiwania dostępnej w programie Acronis True Image Home 2011.

Korzystanie z usługi wyszukiwania systemu Windows w programie Acronis True Image Home 2011

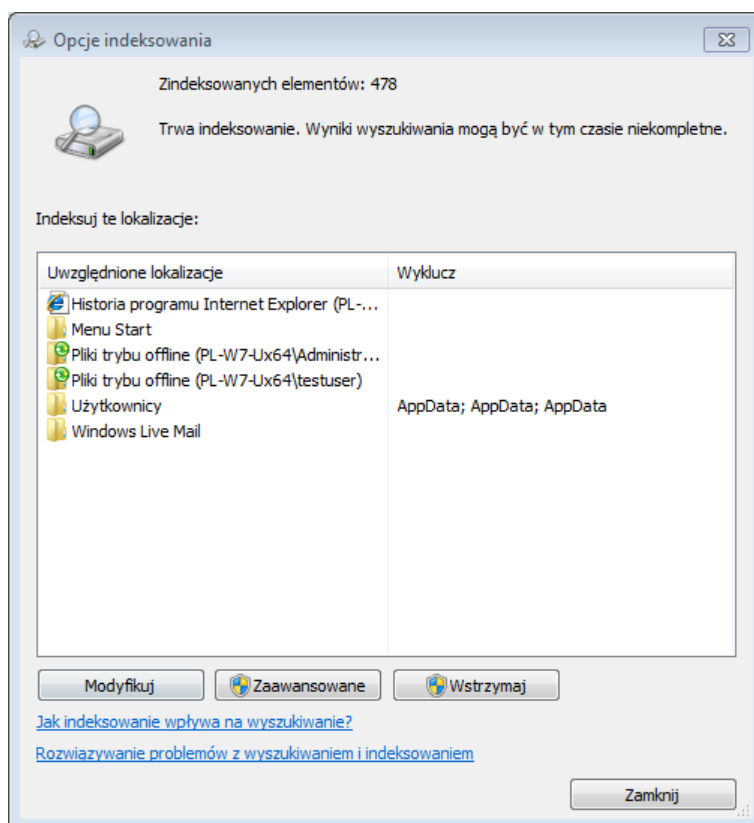
Jeżeli używasz dowolnej wersji systemu Windows Vista lub Windows 7, która ma wbudowaną funkcję Wyszukiwanie z pulpitu lub Wyszukiwanie z pulpitu systemu Windows 3.0 albo nowszą, możesz włączyć indeksowanie plików tib.

Jeżeli nie masz zainstalowanej usługi wyszukiwania systemu Windows, ale chcesz z niej korzystać, aplikację Usługa wyszukiwania systemu Windows 4.0 możesz pobrać bezpłatnie z witryny internetowej firmy Microsoft. Aby ją pobrać, kliknij <http://www.microsoft.com/windows/products/winfamily/desktopsearch/choose/windowssearch4.mspx?tab=Install%20it>. Kliknij dwukrotnie pobrany plik i wykonaj instrukcje instalacji.

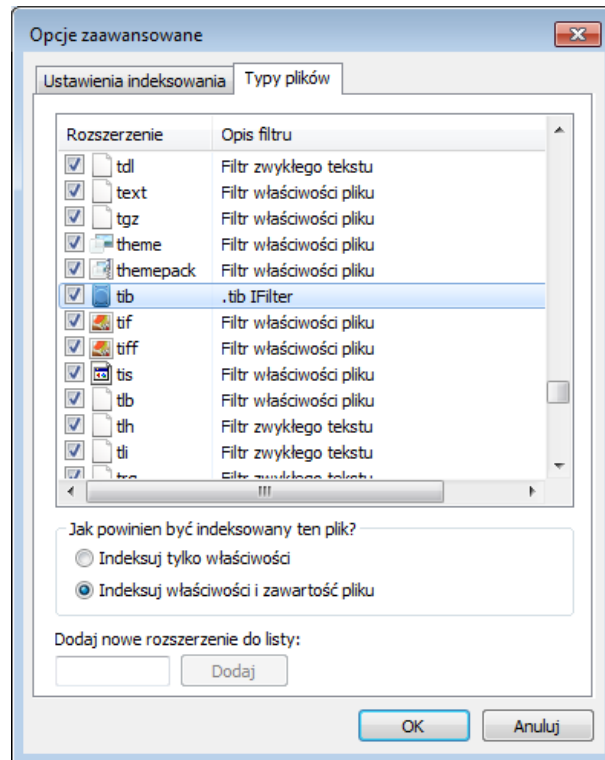
Usługa wyszukiwania systemu Windows nie indeksuje zawartości plików zip.

1. Aby zarejestrować wtyczkę, kliknij strzałkę w dół na prawo od pola Szukaj znajdującego się w prawym górnym rogu głównego okna programu. Następnie z menu rozwijanego wybierz **Opcje wyszukiwania** i zaznacz pole wyboru **Usługa wyszukiwania systemu Windows**.
2. Możesz sprawdzić, czy obsługa indeksowania plików tib jest włączona. Kliknij prawym przyciskiem myszy ikonę usługi wyszukiwania systemu Windows umieszczoną na pasku zadań, a następnie wybierz z menu kontekstowego pozycję **Opcje wyszukiwania z pulpitu systemu Windows**. Pojawi się poniższe okno. Sprawdź, czy lista Uwzględnione lokalizacje zawiera element „tib://”.

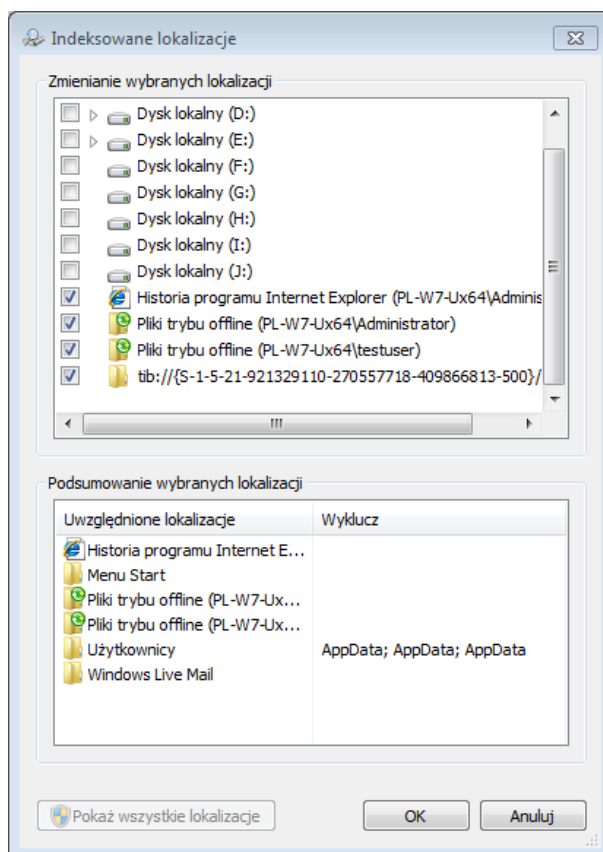
Aby otworzyć okno **Opcje indeksowania** w systemie Windows Vista lub Windows 7, otwórz Panel sterowania, a następnie kliknij dwukrotnie ikonę Opcje indeksowania. Zawartość i wygląd opcji indeksowania w systemach Windows Vista i Windows 7 różnią się nieznacznie, jednak większość poniższych informacji ma zastosowanie także w tych systemach.

3. Kliknij **Zaawansowane**, wybierz kartę **Typy plików**, a następnie sprawdź, czy jest wybrane rozszerzenie **tib**, a w polu Opis filtru widnieje tekst „tib IFilter”. Wybierz **Indeksuj właściwości i zawartość pliku**.

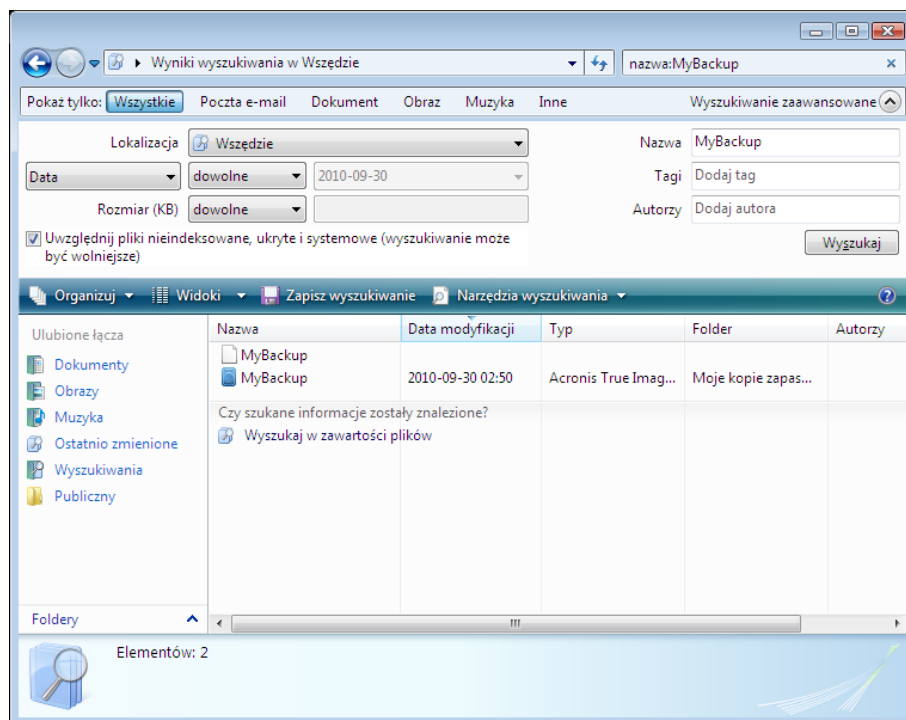
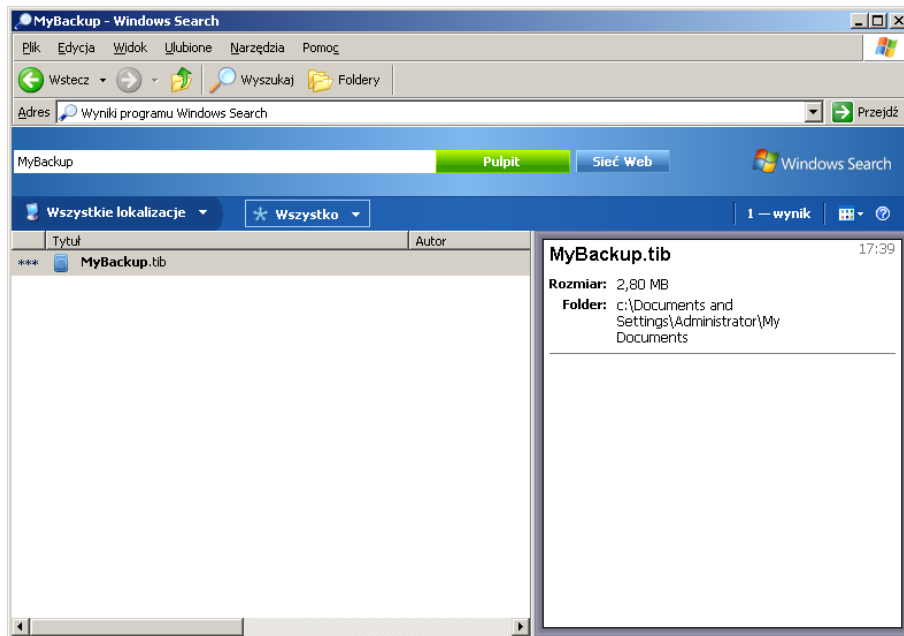

4. Kliknij przycisk **OK** i w otwartym oknie **Opcje indeksowania** sprawdź, czy dyski, na których przechowywane są kopie zapasowe, znajdują się na liście „Uwzględnione lokalizacje”. Jeżeli lista nie zawiera tych dysków, kopie zapasowe nie będą indeksowane. Aby uwzględnić te dyski, kliknij **Modyfikuj** i wybierz je w wyświetlonym oknie.

Usługa wyszukiwania systemu Windows może również indeksować kopie zapasowe znajdujące się w udziale sieciowym. W tym celu wystarczy dodać udział do listy Uwzględnione lokalizacje, wpisując odpowiednią ścieżkę UNC po wybraniu karty **Dodawanie lokalizacji UNC** w oknie **Opcje zaawansowane**.

Usługa wyszukiwania systemu Windows może potrzebować trochę czasu na zaindeksowanie kopii zapasowych Acronis zapisanych na dyskach twardych komputera i dodanie informacji do bazy danych indeksów. Czas ten zależy od liczby kopii zapasowych oraz liczby zawartych w nich plików. Po zakończeniu indeksowania usługa wyszukiwania systemu Windows umożliwi wyszukiwanie plików w kopiach zapasowych .tib. Wyszukiwarki w usłudze wyszukiwania systemu Windows i systemach Windows Vista lub Windows 7 mają podobne funkcje, ale wyniki wyszukiwania są przedstawiane w nieco inny sposób:

5.8 Wybieranie kolumn wyświetlanych w kreatorach

Możesz zmienić sposób przedstawiania kolumn w różnych kreatorach.

Aby posortować elementy według określonej kolumny, kliknij jej nagłówek (kolejne kliknięcie umożliwia posortowanie elementów w odwrotnej kolejności).

Aby wybrać kolumny do wyświetlenia, kliknij prawym przyciskiem myszy panel po prawej stronie i wybierz **Wybierz kolumny** z menu skrótów. Następnie zaznacz kolumny, które mają być wyświetlane. Możesz również zmienić kolejność wyświetlanych kolumn, używając przycisków **W górę** i **W dół**.

Możesz zmienić szerokość kolumny, przeciągając jej granice za pomocą myszy.

5.9 Informacje o kopii zapasowej

W oknie informacji o kopii zapasowej wyświetlane są szczegóły dotyczące wybranej kopii zapasowej.

- **Ścieżka** — lokalizacja, w której przechowywana jest kopia zapasowa. Lokalizacja kopii przyrostowych i różnicowych może być inna od lokalizacji pełnej kopii zapasowej.
- **Metoda tworzenia kopii zapasowej** może być pełna, różnicowa lub przyrostowa. Aby uzyskać więcej informacji dotyczących typów kopii zapasowych, zobacz Co to są pełne, przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe.
- **Typ pliku kopii zapasowej** — ***.tib** (plik programu Acronis) lub ***.zip** (plik skompresowany). Rozszerzenie zip dotyczy tylko kopii zapasowych plików i/lub folderów, natomiast rozszerzenie tib mogą mieć zarówno kopie zapasowe dysków/partycji, jak i kopie zapasowe plików/folderów.
- **Utworzono** — data i godzina utworzenia kopii zapasowej.
- **Komentarze** — jeśli w kroku **Komentarze** w Kreatorze tworzenia kopii zapasowych wprowadzono komentarze, będą tu widoczne.

5.10 Ustawienia limitu czasu

Zdarza się, że gdy program wykonuje operację, wyświetlany jest komunikat o błędzie lub ostrzeżenie, zakłócając postęp operacji. Do wznowienia operacji wymagane są dodatkowe informacje lub decyzja użytkownika.

Taka sytuacja może wystąpić na przykład podczas tworzenia kopii zapasowej, kiedy w miejscu docelowym zabraknie miejsca, co uniemożliwi ukończenie tworzenia kopii. Program poczeka na decyzję użytkownika o anulowaniu tworzenia kopii zapasowej, zwolnieniu części miejsca do przechowywania lub wybraniu innego miejsca docelowego na kopię zapasową.

Ustawienia limitu czasu pozwalają określić czas oczekiwania programu na reakcję użytkownika. Przesuń suwak w prawo, aby ustawić limit czasu (w minutach). Pamiętaj, że ustawienie **Nieskończony** nie jest zalecane. Jeśli reakcja nie nastąpi w określonym czasie, operacja zostanie anulowana.

6 Narzędzia i programy narzędziowe

Gama narzędzi Acronis obejmuje narzędzia do ochrony, konwersji, zarządzania dyskami, zapewniania bezpieczeństwa i prywatności, a także do montowania i do przesyłania ustawień kopii zapasowej.

Narzędzia do ochrony:

- **Acronis Startup Recovery Manager**

Umożliwia uruchomienie programu Acronis True Image Home 2011 bez ładowania systemu operacyjnego. W tym celu należy nacisnąć klawisz F11 podczas rozruchu, ale jeszcze przed uruchomieniem systemu operacyjnego.

- **Generator nośnika ratunkowego**

Umożliwia utworzenie ratunkowego nośnika startowego za pomocą produktów firmy Acronis (lub ich określonych komponentów) zainstalowanych na komputerze.

- **Strefa Acronis Secure Zone**

Umożliwia przechowywanie kopii zapasowych na specjalnej bezpiecznej partycji na dysku.

- **Menedżer sekwencji startowej**

Umożliwia dodawanie obrazów partycji systemu Windows 7 do listy startowej oraz zarządzanie tą listą.

- **One-Click Backup**

Umożliwia ochronę komputera przez natychmiastowe utworzenie kopii zapasowej partycji systemowej i głównego rekordu rozruchowego (MBR).

Programy narzędziowe do zarządzania dyskami:

- **Klonuj dysk**

Kreator klonowania dysku pozwala sklonować dysk twardy przez skopiowanie partycji na inny dysk.

- **Dodaj nowy dysk**

Kreator dodawania nowego dysku umożliwia dodanie nowego dysku twardego. Program pozwala przygotować nowy dysk twardy przez utworzenie i sformatowanie na nim nowych partycji.

Programy narzędziowe do czyszczenia systemu:

- **Acronis DriveCleanser**

Narzędzie Acronis DriveCleanser umożliwia bezpieczne niszczenie danych na dysku twardym.

- **Wyświetl bieżący stan dysków**

To łącze umożliwia otwarcie zintegrowanego narzędzia Acronis Disk Editor (w trybie tylko do odczytu) w celu wyświetlenia stanu czyszczonych dysków i partycji. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Edytor dysków (tryb tylko do odczytu) (s. 179).

- **File Shredder**

Narzędzie File Shredder umożliwia szybkie zlokalizowanie zbędnych plików i folderów oraz ich bezpowrotne usunięcie.

- **Czyszczenie systemu**

Program narzędziowy Czyszczenie systemu służy do czyszczenia komponentów (folderów, plików, sekcji rejestru itd.) związanych z ogólnymi zadaniami systemu. Te komponenty systemu Windows pozostawiają ślady aktywności użytkownika, dlatego ich staranne wymazanie jest warunkiem zachowania poufności.

Narzędzia do montowania:

- **Zamontuj obraz**

To narzędzie umożliwia eksplorowanie utworzonego wcześniej obrazu. Obrazom partycji można przypisywać tymczasowe litery dysków i łatwo uzyskiwać dostęp do tych obrazów jak do zwykłych dysków logicznych.

- **Odmontuj obraz**

Za pomocą tego narzędzia można odmontowywać tymczasowe dyski logiczne utworzone w celu eksplorowania obrazu.

Narzędzia do konwersji:

- **Konwertuj kopię zapasową Acronis na kopię zapasową Windows**

Za pomocą tej funkcji można konwertować plik kopii zapasowej z formatu tib na format vhd. Plików vhd można używać w systemach Windows Vista i Windows 7 na przykład do montowania obrazów dysków bez korzystania z programu Acronis True Image Home 2011.

- **Konwertuj kopię zapasową Windows na kopię zapasową Acronis**

Za pomocą tej funkcji można przeprowadzić konwersję pliku kopii zapasowej z formatu vhd na format tib. Ten drugi jest macierzystym formatem pliku kopii zapasowych Acronis.

Narzędzia do przesyłania ustawień kopii zapasowej:

- **Importuj ustawienia tworzenia kopii zapasowych**

Umożliwia uzyskanie ustawień kopii zapasowej z innego komputera.

- **Eksportuj ustawienia tworzenia kopii zapasowych**

Umożliwia skopiowanie ustawień kopii zapasowych i przeniesienie ich na inny komputer.

6.1 Acronis Startup Recovery Manager

6.1.1 Sposób działania

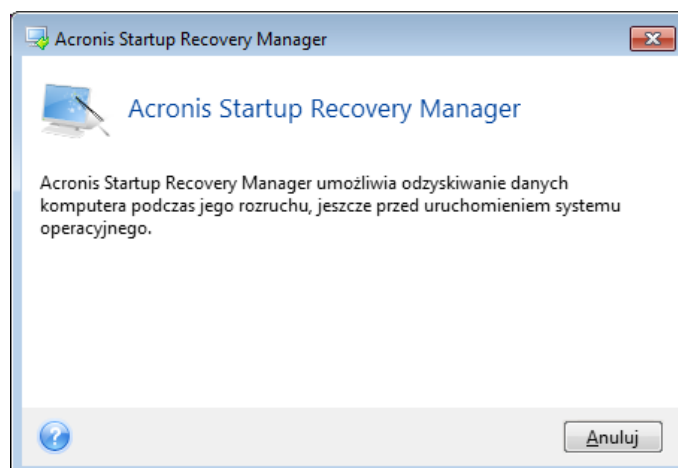
Narzędzie Acronis Startup Recovery Manager umożliwia uruchomienie programu Acronis True Image Home 2011 bez konieczności ładowania systemu operacyjnego. Dzięki temu można uruchomić program Acronis True Image Home 2011 i odzyskać uszkodzone partycje, nawet jeżeli nie można załadować systemu operacyjnego. W przeciwieństwie do uruchamiania programu z nośnika wymiennego Acronis w celu uruchomienia programu Acronis True Image Home 2011 nie jest potrzebny oddzielny nośnik ani połączenie sieciowe.

6.1.2 Sposób użytkowania

Aby można było używać narzędzia Acronis Startup Recovery Manager podczas uruchamiania systemu:

1. Zainstaluj program Acronis True Image Home 2011.

2. Aktywuj narzędzie Acronis Startup Recovery Manager.

Po aktywacji narzędzie Acronis Startup Recovery Manager zastępuje główny rekord rozruchowy (MBR) własnym kodem startowym. Jeśli zainstalowano już inne programy rozruchowe, musisz je ponownie aktywować po uruchomieniu narzędzia Startup Recovery Manager. W przypadku menedżerów rozruchu działających w systemie Linux (np. LiLo i GRUB) przed aktywacją narzędzia Acronis Startup Recovery Manager można rozważyć ich instalację w rekordzie rozruchowym partycji głównej, a nie w rekordzie MBR.

W przypadku awarii włóż komputer i naciśnij klawisz F11, gdy pojawi się komunikat „Naciśnij klawisz F11, aby uruchomić Acronis Startup Recovery Manager”. Zostanie uruchomiona autonomiczna wersja programu Acronis True Image Home 2011, która tylko minimalnie różni się od wersji pełnej.

6.2 Tworzenie ratunkowego nośnika startowego

6.2.1 Generator nośnika Acronis

Program Acronis True Image Home 2011 można uruchomić z ratunkowego dysku startowego bezpośrednio na komputerze, który nie ma systemu lub którego system nie uruchamia się z powodu awarii. Można nawet tworzyć kopie zapasowe dysków twardych zainstalowanych na komputerze bez systemu Windows, kopiując wszystkie dane do kopii zapasowej sektor po sektorze. W tym celu należy utworzyć nośnik startowy zawierający kopię autonomicznej wersji programu Acronis True Image Home 2011.

Wersja pudełkowa programu obejmuje już startową płytę CD, ponieważ płyta instalacyjna nie tylko umożliwia zainstalowanie programu, ale służy również jako nośnik startowy.

Jeżeli program Acronis True Image Home 2011 został zakupiony przez Internet lub pobrany ze strony sprzedawcy, nośnik startowy można utworzyć za pomocą Generатора nośnika startowego. W tym celu potrzebna jest czysta płyta CD-R/RW, DVD+R/RW lub inny nośnik, z którego możliwe jest uruchomienie komputera, na przykład dysk flash USB.

W programie Acronis True Image Home 2011 można również utworzyć obraz ISO nośnika startowego i zapisać go na dysku twardym.

Jeśli na komputerze są zainstalowane inne produkty Acronis, takie jak Acronis Disk Director Suite, można zapisać ich wersje autonomiczne na tym samym dysku startowym.

Jeśli podczas instalacji programu BRAND> True Image Home 2011 nie został zainstalowany Generator nośnika startowego, nie można korzystać z tej funkcji.

W przypadku uruchamiania systemu za pomocą nośnika ratunkowego nie można utworzyć kopii zapasowych na dyskach lub partycjach z systemami plików Ext2/Ext3/Ext4, ReiserFS i Linux SWAP.

Aby utworzyć nośnik startowy:

- Uruchom generator nośnika Acronis. W tym celu:
 - Kliknij **Narzędzia i programy narzędziowe** w menu głównym, a następnie kliknij **Generator nośnika ratunkowego** na ekranie **Narzędzia i programy narzędziowe**.
lub
 - Z menu **Start** wybierz **Programy -> Acronis -> Acronis True Image Home 2011 -> Narzędzia i programy narzędziowe -> Generator ratunkowego nośnika startowego**.
- Kliknij **Dalej** i wykonaj kroki wskazane przez kreator.

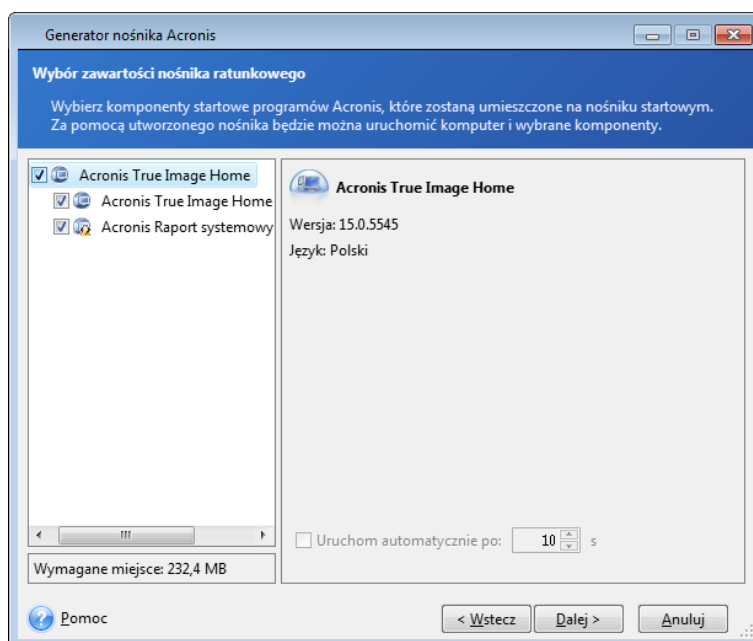
Wybór zawartości nośnika ratunkowego

Możesz określić, które komponenty programów Acronis chcesz umieścić na nośniku startowym. Jeżeli na komputerze zainstalowano inne produkty firmy Acronis, takie jak Acronis Disk Director Suite, dostępne będą również startowe wersje komponentów tych programów.

Program Acronis True Image Home 2011 zawiera następujące komponenty:

- **Acronis True Image Home 2011 (wersja pełna)** — współpracuje z urządzeniami podłączonymi do komputera za pomocą interfejsów USB, karty PC (dawniej PCMCIA) i SCSI. Instalacja tego modułu jest zalecana.
- **Acronis True Image Home 2011 (wersja bezpieczna)** — nie zawiera sterowników USB, kart PC ani SCSI. Wersja bezpieczna jest dostępna dla użytkowników, którzy zakupili wersję pudełkową programu Acronis True Image Home 2011 i zainstalowali odpowiedni dodatek.

- **Raport systemowy Acronis** — ten komponent umożliwia wygenerowanie raportu systemowego używanego do gromadzenia informacji na temat systemu w przypadku problemów z działaniem programu. Funkcja tworzenia raportu jest dostępna przed uruchomieniem programu Acronis True Image Home 2011 z nośnika startowego. Wygenerowany raport systemowy można zapisać w pamięci flash USB.

Aby wybrać komponent:

- Zaznacz pole wyboru programu, który chcesz dołączyć do nośnika startowego. W dolnym polu wyświetlana jest ilość miejsca wymaganego przez wybrane komponenty. Jeśli na komputerze zainstalowano inne produkty Acronis, możesz uwzględnić ich autonomiczne wersje na tym samym nośniku startowym.
- Jeżeli program trzeba uruchamiać automatycznie, zaznacz pole **Uruchom automatycznie po**. Parametr **Uruchom automatycznie po** określa limit czasu menu startowego. Jeśli ten parametr nie zostanie określony, program wyświetli menu startowe i będzie oczekiwać na wybór opcji uruchomienia systemu operacyjnego lub komponentu Acronis. Jeśli na przykład dla nośnika ratunkowego Acronis skonfigurowano wartość **10 sekund**, autonomiczna wersja programu Acronis True Image Home 2011 zostanie uruchomiona 10 sekund po wyświetleniu menu.
- Kliknij **Dalej**, aby kontynuować

Parametry uruchomieniowe nośnika startowego

W tym miejscu możesz ustawić parametry uruchamiania nośnika startowego w celu zapewnienia większej zgodności z innym sprzętem. Dostępnych jest kilka opcji (nouse, nomouse, noapic itp.). Parametry te są przeznaczone dla zaawansowanych użytkowników. Jeśli podczas próbnego uruchomienia z nośnika startowego pojawią się problemy z kompatybilnością sprzętu, należy skontaktować się z pomocą techniczną firmy Acronis.

Aby dodać parametr uruchomieniowy

- Wprowadź polecenie w polu **Parametry**.
- Po określeniu parametrów uruchomieniowych kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

Przed uruchomieniem jądra systemu Linux można użyć dodatkowych parametrów.

Opis

W celu załadowania jądra Linux w specjalnym trybie można zastosować następujące parametry:

- **acpi=off**

Wyłącza ACPI i może pomóc w przypadku określonej konfiguracji sprzętowej.

- **noapic**

Wyłącza APIC (zaawansowany programowalny kontroler przerwań) i może pomóc w przypadku określonej konfiguracji sprzętowej.

- **nousb**

Wyłącza ładowanie modułów USB.

- **nousb2**

Wyłącza obsługę USB 2.0. Urządzenia USB 1.1 będą nadal działać. Opcja ta umożliwia również używanie niektórych sterowników USB w trybie USB 1.1, jeżeli nie działają one w trybie USB 2.0.

- **quiet**

Ten parametr jest domyślnie włączony, a komunikaty startowe nie są wyświetlane. Wyłączenie tej opcji spowoduje wyświetlanie komunikatów startowych podczas ładowania jądra systemu Linux oraz wyświetlenie wiersza poleceń systemu Linux przed uruchomieniem programu firmy Acronis.

- **nodma**

Wyłącza DMA dla wszystkich dysków IDE. Chroni jądro przed zawieszeniem.

- **nofw**

Wyłącza obsługę FireWire (IEEE1394).

- **nopcmcia**

Wyłącza wykrywanie urządzeń PCMCIA.

- **nomouse**

Wyłącza obsługę myszy.

- **[nazwa modułu]=off**

Wyłącza moduł (np. **sata_sis=off**).

- **pci=bios**

Wymusza użycie systemu PCI BIOS zamiast bezpośredniego dostępu do urządzeń. Tego parametru można na przykład użyć, jeżeli komputer ma niestandardowy mostek główny PCI.

- **pci=nobios**

Uniemożliwia korzystanie z PCI BIOS, dozwolone są tylko metody bezpośredniego dostępu do urządzeń. Tego parametru można na przykład użyć w przypadku zawieszania się komputera podczas rozruchu, prawdopodobnie z powodu systemu BIOS.

- **pci=biosirq**

Używa wywołań PCI BIOS w celu uzyskania tablicy routingu przerwań. Wywołania te mogą sprawiać pewne problemy na niektórych komputerach, powodując ich zawieszanie podczas pracy, ale na

innych komputerach jest to jedyna metoda uzyskania tablicy routingu przerwań. Wypróbuj tę opcję, jeżeli jądro nie może wykonać alokacji przerwań lub wykryć drugiej magistrali PCI na płycie głównej.

- **vga=ask**

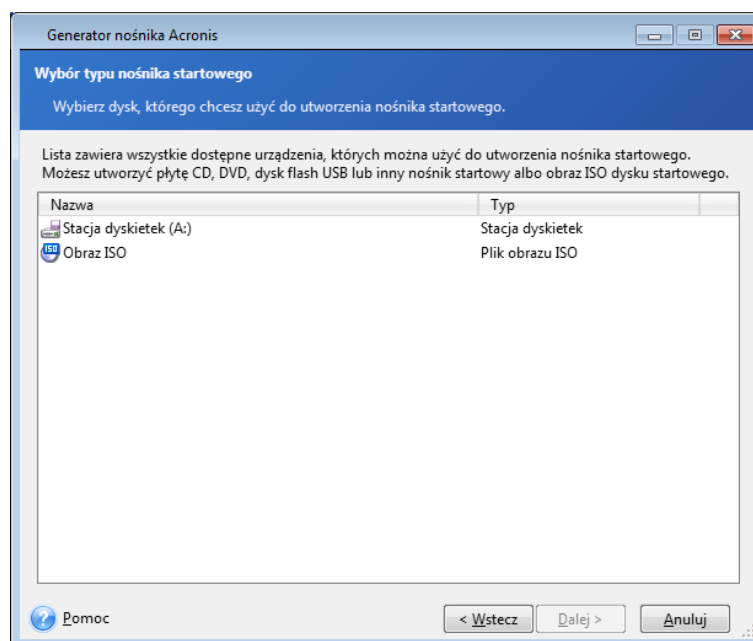
Uzyskuje listę trybów wideo dostępnych dla karty wideo i umożliwia wybranie najlepszego trybu wideo dla danej karty wideo i monitora. Wypróbuj tę opcję, jeżeli automatycznie wybrany tryb wideo jest nieodpowiedni dla używanego sprzętu.

Wybór nośnika startowego

Wybierz miejsce docelowe w celu utworzenia nośnika startowego:

- **CD-R/RW** — jeśli tworzysz płytę CD, włóż pustą płytę, aby program mógł ustalić jej pojemność.
- **Obraz ISO** — utworzony obraz ISO dysku można zapisać na płycie DVD za pomocą oprogramowania do nagrywania. Za pomocą Generатора nośnika startowego nie można utworzyć startowej płyty DVD.
- Jakikolwiek inny nośnik, z którego można uruchomić komputer, np. dysk flash USB itp.

Jeżeli używasz nośnika innego niż optyczny, musi na nim się znajdować system plików FAT. To ograniczenie nie dotyczy obrazu ISO.

Wybór pliku docelowego

Jeżeli tworzysz obraz ISO dysku startowego, wprowadź nazwę pliku ISO oraz określ folder, w którym chcesz go zapisać:

- Z drzewa folderów wybierz folder docelowy.
- W polu **Nazwa pliku** wprowadź nazwę pliku .iso.
- Kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

Tworzenie nośnika startowego — podsumowanie

Na tej stronie wyświetlane są operacje do wykonania.

Kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć proces tworzenia nośnika startowego.

Pasek boczny po lewej stronie umożliwia nawigację po krokach kreatora.

Aby anulować operację i zamknąć Generator nośnika Acronis, kliknij **Anuluj**.

Po utworzeniu dysku startowego należy go odpowiednio oznaczyć i schować w bezpiecznym miejscu.

Należy pamiętać, że kopie zapasowe utworzone za pomocą nowszej wersji programu mogą być niekompatybilne z jego starszymi wersjami. Z tego powodu zdecydowanie zaleca się utworzenie nowego nośnika startowego po każdej aktualizacji programu Acronis True Image Home 2011. Jeszcze jedna ważna uwaga: w przypadku uruchamiania systemu za pomocą nośnika ratunkowego przy użyciu autonomicznej wersji programu Acronis True Image Home 2011 nie można odzyskać plików i folderów zaszyfrowanych przy użyciu funkcji szyfrowania dostępnej w systemach operacyjnych Windows XP i nowszych. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Ustawienia zabezpieczeń na poziomie plików do uwzględnienia w kopii zapasowej (s. 75). Można natomiast odzyskać kopie zapasowe zaszyfrowane za pomocą programu Acronis True Image Home 2011.

W przypadku uruchamiania systemu za pomocą nośnika ratunkowego przy użyciu autonomicznej wersji programu Acronis True Image Home 2011 nie można odzyskać kopii zapasowych obrazów na dyski GPT.

6.2.2 Tworzenie płyty ze środowiskiem BartPE za pomocą programu Acronis True Image Home 2011

BartPE (preinstalowane środowisko Bart) jest startową płytą CD/DVD z systemem Windows utworzoną z oryginalnej płyty instalacyjnej/konfiguracyjnej systemu Windows XP lub Windows Server 2003. Bieżąca wersja programu Acronis True Image Home 2011 nie ma wtyczki do środowiska preinstalowanego opartego na systemach Windows Vista i Windows 7.

Główną zaletą środowiska BartPE jest korzystanie ze sterowników systemu Windows i graficzny interfejs użytkownika przypominający interfejs systemu Windows. Umożliwia ono również dodawanie dowolnych sterowników urządzeń pamięci masowej przy uruchamianiu w taki sposób, jak przy instalowaniu systemu Windows na dysku twardym (przez naciśnięcie klawisza F6 i włożenie nowej dyskietki ze sterownikami).

Aplikacje są instalowane w środowisku BartPE w postaci wtyczek, a wtyczkę Acronis True Image Home 2011 można uwzględnić na karcie wtyczek środowiska BartPE.

Nie mając pudełkowej wersji programu Acronis True Image Home 2011, należy pobrać oddzielny plik instalacyjny z konta użytkownika Acronis:

- Przejdź na stronę <https://www.acronis.pl/my/index.html>.
- Zaloguj się.
- Zarejestruj numer seryjny zainstalowanej kopii programu Acronis True Image Home 2011 (jeśli nie została jeszcze zarejestrowana).
- Kliknij **Registered Products** (Zarejestrowane produkty).

W obszarze zarejestrowanych produktów kliknij pozycję **BartPE & Safe Media** (BartPE i bezpieczny nośnik), aby pobrać wtyczkę. Zainstaluj wtyczkę w następujący sposób:

1. Kliknij dwukrotnie pobrany plik, aby rozpocząć instalację.
2. Aby zainstalować tylko wtyczkę BartPE, wybierz Instalacja niestandardowa i usuń zaznaczenie dodatku Safe Media (Bezpieczny nośnik). W przeciwnym razie wybierz Standardowa.
3. Po zakończeniu instalacji można przejść do tworzenia płyty CD/DVD ze środowiskiem BartPE za pomocą wtyczki Acronis True Image Home 2011.

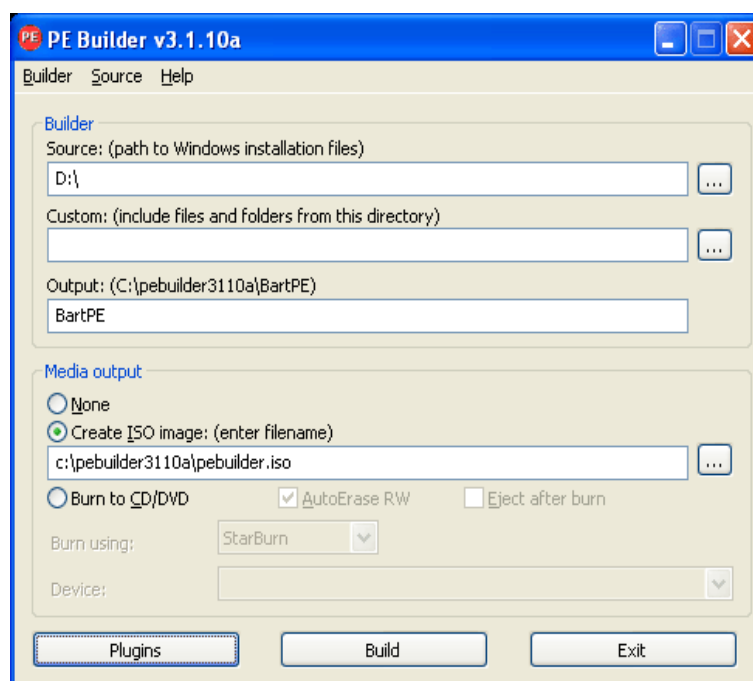
Na potrzeby poniższego opisu założono, że jest używany program PE builder w wersji 3.1.10a.

Aby utworzyć płytę CD ze środowiskiem BartPE za pomocą wtyczki Acronis True Image Home 2011, postępuj zgodnie z następującymi instrukcjami:

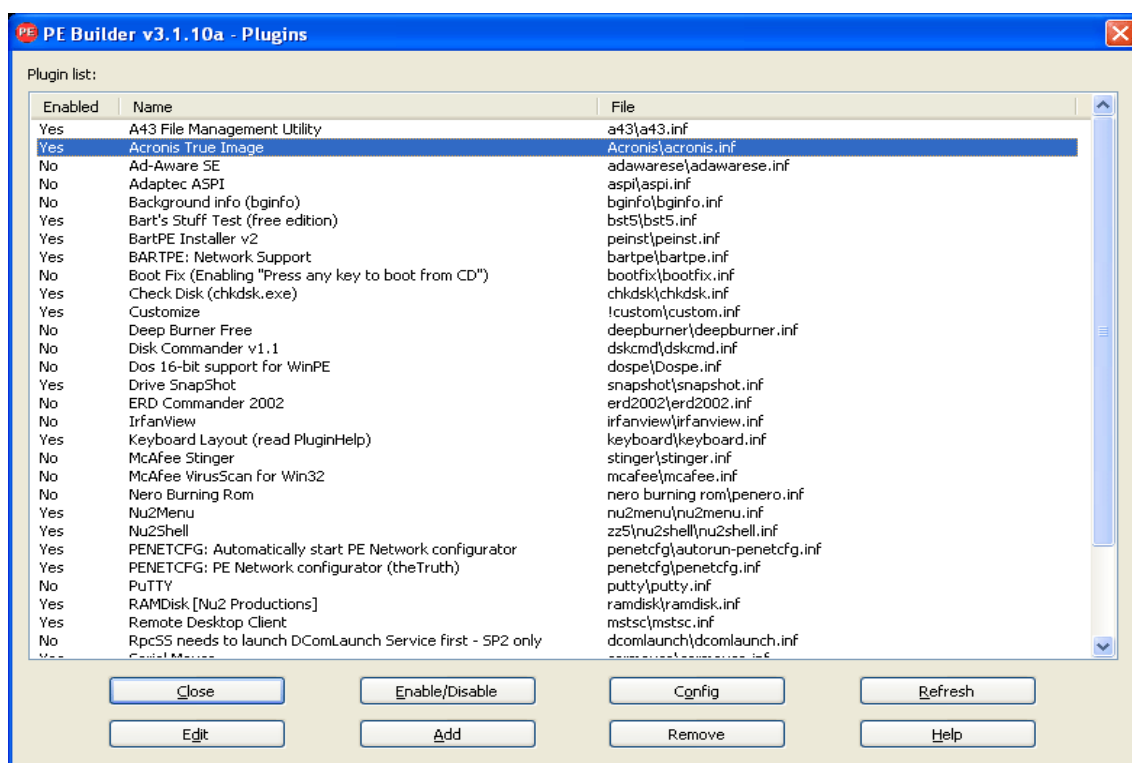
- Pobierz program PE, korzystając z łącza <http://nu2.nu/pebuilder/download/>, i zainstaluj go.

Przejdź do folderu instalacyjnego programu Acronis True Image Home 2011. (Folder domyślny to C:\Program Files\Acronis lub C:\Program Files\Acronis\Media Add-ons). Zmień nazwę folderu BartPE na Acronis. Skopiuj ten folder do folderu Plugin w katalogu instalacyjnym programu BartPE builder. (Katalog domyślny to C:\pebuilder3110a lub podobny).

Uruchom program PE builder, wstaw niezbędne ścieżki (pomoc online jest dostępna na stronie <http://nu2.nu/pebuilder/help/>) i kliknij przycisk Wtyczki:

Upewnij się, że wtyczka Acronis True Image Home 2011 jest włączona na ekranie wtyczek:

Zamknij okno Wtyczki i kliknij Generuj, aby rozpocząć proces tworzenia. Aby nagrać obraz na płytę CD, wybierz Nagraj na płytę CD i wybierz wymaganą nagrywarkę z menu Urządzenie.

Po utworzeniu obrazu nagraj go na płytę CD lub DVD. (Jeśli w poprzednim kroku nie wybrano opcji Nagraj na płytę CD).

Po uruchomieniu komputera z płyty CD/DVD w menu Go/System/Storage (Przejdź/System/Magazyn) będzie dostępna wtyczka Acronis True Image Home 2011.

Dodawanie sterowników

Środowisko BartPE obsługuje dodawanie dwóch typów sterowników: sterowniki pamięci masowej i sieciowe. Aby uzyskać instrukcje umożliwiające dodanie sterowników, zobacz <http://www.nu2.nu/pebuilder/help/english/drivers.htm>.

Sterowniki pamięci masowej (urządzeń RAID lub SCSI) można również dodać podczas uruchamiania środowiska BartPE. (Należy nacisnąć klawisz F6 i wskazać dyskiety z sterownikami). Typowe sterowniki pamięci masowej są dostępne na stronie <http://nu2.nu/pebuilder/drivers/>.

Po uruchomieniu komputera z nowo utworzonego nośnika ze środowiskiem BartPE program Acronis True Image Home 2011 jest dostępny w następującym menu:

Go → System → Storage → Acronis True Image Home 2011 (Przejdź > System > Magazyn > Acronis True Image Home 2011).

6.2.3 Tworzenie nośnika ratunkowego opartego na WinPE

Aby utworzyć nośnik ratunkowy oparty na WinPE, należy kupić i zainstalować Acronis True Image Home 2011 Plus Pack.

Wtyczkę Acronis Plug-in for WinPE można dodać do dystrybucji środowiska WinPE opartych na dowolnym z następujących jąder:

- Windows Vista (PE 2.0) (odpowiednia również dla systemu Windows XP SP2 z aktualizacją KB926044 lub nowszą)
- Windows Vista SP1 (PE 2.1) (odpowiednia również dla systemu Windows XP SP2 z aktualizacją KB926044 lub nowszą)
- Windows 7 (PE 3.0)

Aby można było tworzyć lub modyfikować obrazy PE 2.x i 3.0, na komputerze musi być zainstalowany zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows (Windows AIK).

Jeżeli na komputerze nie zainstalowano zestawu zautomatyzowanej instalacji systemu Windows, wykonaj następujące czynności:

1. Pobierz i zainstaluj zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows.

Zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows Vista i Windows XP z dodatkiem Service Pack 2 lub nowszym (PE 2.0):

<http://www.microsoft.com/Downloads/details.aspx?familyid=C7D4BC6D-15F3-4284-9123-679830D629F2&displaylang=pl>

Zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows Vista SP1 (PE 2.1):

<http://www.microsoft.com/downloads/details.aspx?FamilyID=94bb6e34-d890-4932-81a5-5b50c657de08&DisplayLang=pl>

Zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows 7 (PE 3.0):

<http://www.microsoft.com/DOWNLOADS/details.aspx?familyid=696DD665-9F76-4177-A811-39C26D3B3B34&displaylang=pl>

2. [Opcjonalnie] Nagraj zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows na płycie DVD lub skopiuj go na dysk flash.
3. Zainstaluj środowisko Microsoft .NET Framework 2.0 zawarte w tym zestawie (NETFXx86 lub NETFXx64, w zależności od posiadanego sprzętu).
4. Zainstaluj analizator Microsoft Core XML (MSXML) 6.0 zawarty w tym zestawie.
5. Zainstaluj zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows zawarty w tym zestawie.

Zalecamy zapoznanie się z dokumentacją pomocy dostarczoną z zestawem zautomatyzowanej instalacji systemu Windows. Dobrym na początek opracowaniem jest sekcja „Create an image” (Tworzenie obrazu) w dokumencie „Getting Started for IT Professionals” (Wprowadzenie dla informatyków). Aby uzyskać dostęp do tego dokumentu, wybierz z menu Start: **Microsoft Windows AIK → Dokumentacja → Getting Started for IT Professionals**.

Aby uzyskać więcej informacji na temat dostosowywania środowiska Windows PE, zobacz Windows Preinstallation Environment User's Guide (Podręcznik użytkownika środowiska preinstalacyjnego systemu Windows) (Winpe.chm).

Integracja programu Acronis True Image Home 2011 ze środowiskiem WinPE 2.x lub 3.0 ISO

Generator Acronis WinPE ISO Builder oferuje trzy metody integracji programu Acronis True Image Home 2011 ze środowiskiem WinPE 2.x i WinPE 3.0:

- Tworzenie od podstaw obrazu ISO środowiska PE 2 lub PE 3 z wtyczką.
- Dodawanie wtyczki Acronis Plug-in do istniejącego obrazu ISO środowiska PE 2 lub PE 3. Przydaje się to, gdy wtyczkę trzeba dodać do wcześniej skonfigurowanego i już używanego obrazu ISO środowiska PE 2 lub PE 3.
- Dodanie wtyczki Acronis Plug-in do pliku WIM do dowolnych przyszłych celów (ręczne generowanie obrazu ISO, dodawanie innych narzędzi do obrazu itd.).

Aby umożliwić wykonanie dowolnej z tych operacji, na komputerze należy zainstalować Acronis True Image Home 2011 Plus Pack oraz zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows (WAIK). Jeżeli zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows nie został zainstalowany na komputerze, zainstaluj go zgodnie z instrukcjami znajdującymi się wcześniej w tej sekcji.

Acronis WinPE ISO Builder obsługuje tylko środowiska WinPE 2.x i WinPE 3.0 na komputerze z procesorem x86. Ta dystrybucja środowiska WinPE może także działać na sprzęcie x64.

Obraz PE oparty na środowisku Win PE 2.x lub 3.0 wymaga co najmniej 256 MB pamięci RAM. Zalecany rozmiar pamięci dla środowiska PE 2.x lub 3.0 to 512 MB.

Tworzenie nowego obrazu ISO Win PE 2.x lub PE 3.0 przy użyciu wtyczki Acronis

Na komputerze musi być zainstalowany pakiet Acronis True Image Home 2011 Plus Pack.

Tworzenie nowego obrazu ISO Win PE 2.x lub PE 3.0 przy użyciu wtyczki Acronis należy rozpocząć od utworzenia katalogu kompilacji środowiska Windows PE:

1. Z menu **Start** wybierz **Zestaw Microsoft Windows AIK** → **Wiersz polecenia narzędzi środowiska preinstalacyjnego systemu Windows**.

Użytkownicy systemu Windows 7 powinni wybrać **Zestaw Microsoft Windows AIK** → **Wiersz polecenia narzędzi wdrażania** z menu **Start**.

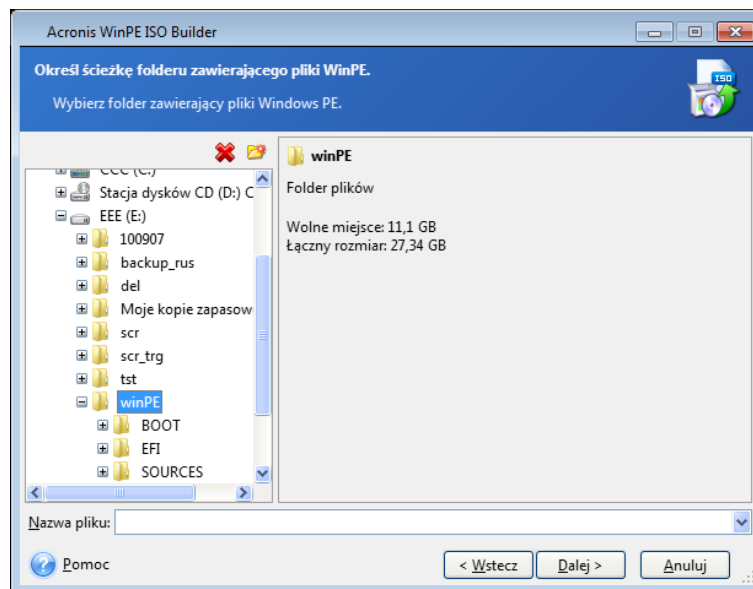
2. Uruchom skrypt **copype.cmd**, aby utworzyć folder z plikami środowiska Windows PE. W wierszu polecenia wpisz na przykład:

```
copype x86 c:\winpe_x86
```

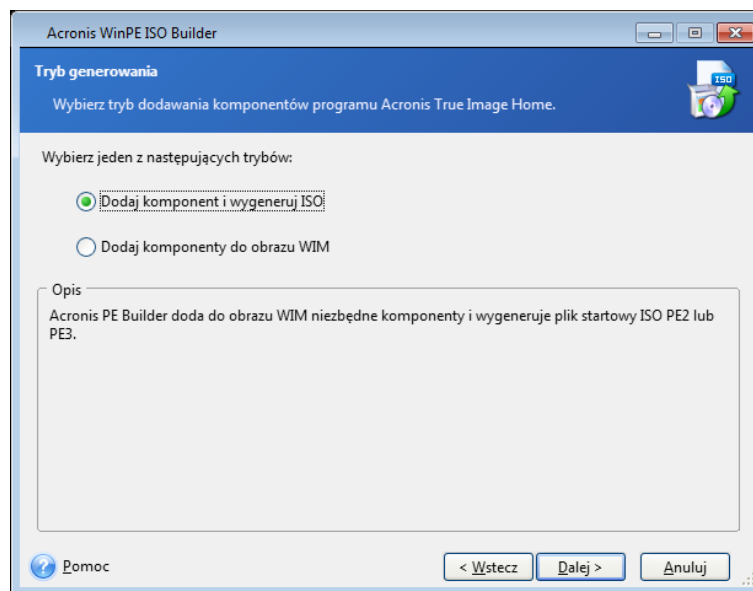
Po zakończeniu operacji utwórz obraz ISO:

3. Z menu **Start** wybierz **Acronis** → **Plus Pack for Acronis True Image Home 2011** → **Acronis WinPE ISO Builder**.

4. Określ ścieżkę do folderu WinPE\ISO, np. c:\winpe_x86\ISO.

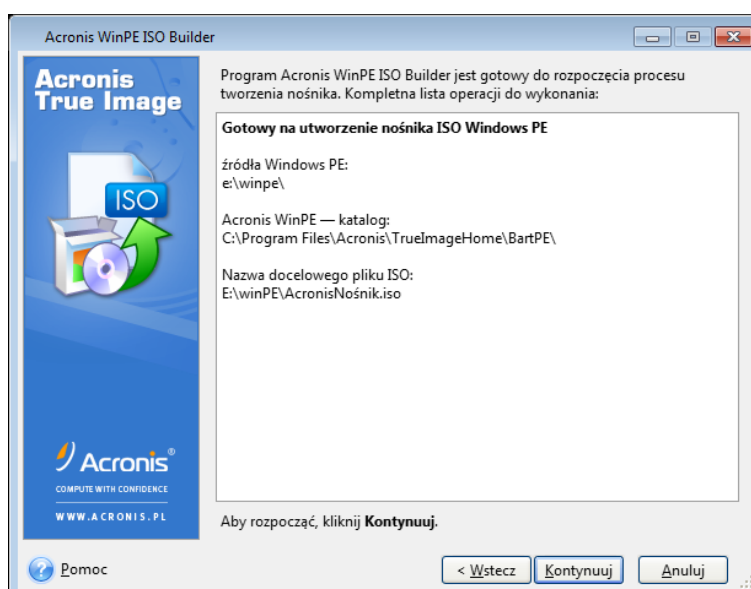

5. Na następnym ekranie wybierz opcję **Dodaj komponent i wygeneruj ISO** i kliknij **Dalej**.

6. Określ pełną ścieżkę wynikowego pliku obrazu, włącznie z nazwą pliku, lub pozostaw domyślną ścieżkę i nazwę pliku (AcronisMedia.iso).

7. Na ekranie podsumowania sprawdź ustawienia i kliknij **Kontynuuj**.

8. Nagraj obraz ISO na płycie CD za pomocą narzędzia innej firmy (na przykład Nero), aby uzyskać startową płytę Windows PE z programem Acronis True Image Home 2011.

Po uruchomieniu komputera w środowisku WinPE automatycznie uruchomi się program Acronis True Image Home 2011. Należy pamiętać, że uruchomienie może potrwać dosyć długo.

Dodawanie wtyczki Acronis Plug-in do istniejącego obrazu ISO środowiska WinPE 2.x lub PE 3.0.

Aby móc dodać wtyczkę Acronis, należy najpierw zainstalować pakiet Acronis True Image Home 2011 Plus Pack za komputerze.

1. Rozpakuj wszystkie pliki z obrazu ISO środowiska WinPE 2 lub 3 do oddzielnego folderu na dysku twardym.
2. Z menu **Start** wybierz **Acronis** → **Plus Pack for Acronis True Image Home 2011** → **Acronis WinPE ISO Builder**.
3. Określ ścieżkę do folderu zawierającego pliki WinPE.
4. Określ pełną ścieżkę wynikowego pliku obrazu ISO, włącznie z nazwą pliku lub pozostaw domyślną ścieżkę i nazwę pliku (AcronisMedia.iso).
5. Na ekranie podsumowania sprawdź ustawienia i kliknij **Kontynuuj**.
6. Nagraj obraz ISO na płycie CD za pomocą narzędzia innej firmy (na przykład Nero), aby uzyskać startową płytę Windows PE z programem Acronis True Image Home 2011.

Po uruchomieniu komputera w środowisku WinPE automatycznie uruchomi się program Acronis True Image Home 2011. Należy pamiętać, że uruchomienie może potrwać dosyć długo.

Dodawanie wtyczki Acronis Plug-in do środowiska WinPE 2.x lub 3.0 WIM

1. Z menu **Start** wybierz **Acronis** → **Plus Pack for Acronis True Image Home 2011** → **Acronis WinPE ISO Builder**.
2. Określ ścieżkę do źródłowego pliku WINPE.WIM. Standardowa ścieżka do tego pliku w architekturze x86 to \Program Files\Windows AIK\Tools\PETools\X86\winpe.wim.
3. Określ pełną ścieżkę wynikowego pliku obrazu WIM, włącznie z nazwą pliku lub pozostaw domyślną ścieżkę i nazwę pliku (AcronisMedia.wim).

4. Na ekranie podsumowania sprawdź ustawienia i kliknij **Kontynuuj**.

Aby utworzyć obraz środowiska PE (plik ISO) z wynikowego pliku WIM:

1. Z menu **Start** wybierz **Zestaw Microsoft Windows AIK** → **Wiersz polecenia narzędzi środowiska preinstalacyjnego systemu Windows**.
2. Użytkownicy systemu Windows 7 powinni wybrać **Zestaw Microsoft Windows AIK** → **Wiersz polecenia narzędzi wdrażania** z menu **Start**.
3. Uruchom skrypt **copype.cmd**, aby utworzyć folder z plikami środowiska Windows PE. W wierszu polecenia wpisz na przykład:

```
copype x86 c:\winpe_x86
```

4. Zastąp domyślny plik boot.wim w folderze Windows PE nowo utworzonym plikiem WIM. Dla powyższego przykładu tworzenia pliku WIM z domyślną ścieżką nowo utworzonego pliku WIM wpisz:

```
copy c:\Program Files\Windows AIK\Tools\PETools\X86\AcronisMedia.wim  
c:\winpe_x86\ISO\sources\boot.wim
```

5. Użyj narzędzia **Oscdimg**. Aby utworzyć plik ISO, wpisz:

```
oscdimg -n -bc:\winpe_x86\etfsboot.com c:\winpe_x86\ISO  
c:\winpe_x86\winpe_x86.iso
```

6.3 Praca z narzędziem Acronis Secure Zone®

Strefa Acronis Secure Zone® to specjalna partycja służąca do przechowywania kopii zapasowych na tym samym komputerze, który utworzył kopię zapasową. Bieżąca wersja programu Acronis True Image Home 2011 tworzy strefę jako partycję NTFS.

Po kliknięciu **Acronis Secure Zone** na ekranie **Narzędzia i programy narzędziowe**, program szuka strefy na wszystkich dyskach lokalnych. Po znalezieniu strefy można ją zarządzać (modyfikować rozmiar lub hasło) albo usunąć. Jeżeli nigdzie nie ma strefy, program zaproponuje jej utworzenie.

Strefy Acronis Secure Zone nie można użyć jako lokalizacji docelowej dla kopii zapasowych w środowisku odzyskiwania, gdy program Acronis True Image Home 2011 został uruchomiony przy użyciu ratunkowego nośnika startowego, narzędzia Acronis Startup Recovery Manager lub BartPE.

6.3.1 Strefa Acronis Secure Zone

Strefa Acronis Secure Zone to bezpieczna partycja umożliwiająca śledzenie kopii zapasowych na dysku zarządzanego komputera. Pozwala to na odzyskanie dysku na ten sam dysk, na którym znajduje się kopia zapasowa.

W programie Acronis True Image Home 2011 strefa jest wyświetlana wraz ze wszystkimi lokalizacjami, w których można przechowywać kopie zapasowe.

Dostęp do strefy Acronis Secure Zone mogą uzyskać niektóre aplikacje systemu Windows, na przykład narzędzia do zarządzania dyskami firmy Acronis.

Po utworzeniu strefy Acronis Secure Zone w obszarze **Mój komputer** w sekcji **Inne** zostanie wyświetlona ikona. Dwukrotne kliknięcie ikony Acronis Secure Zone spowoduje otwarcie strefy Secure Zone, po czym będzie można wyświetlić wszystkie znajdujące się w niej kopie zapasowe. Aby otworzyć strefę Secure Zone, można też kliknąć prawym przyciskiem myszy jej ikonę i wybrać **Otwórz** w menu skrótów.

Dwukrotne kliknięcie ikony kopii zapasowej umożliwia wyświetlenie wszystkich wersji kopii zapasowych (pełnych, przyrostowych i różnicowych) w niej zawartych. Kliknięcie prawym przyciskiem myszy określonej wersji kopii zapasowej spowoduje otwarcie menu skrótów, które umożliwia wybór żądanej operacji. Na przykład: zamontowanie (kopii zapasowych obrazu), odzyskanie, sprawdzenie poprawności, aktualizację lub usunięcie kopii zapasowej oraz wyświetlenie szczegółów dotyczących kopii zapasowej. Jeśli strefa Acronis Secure Zone jest chroniona hasłem, wszelkie operacje z wyjątkiem wyświetlania szczegółów kopii zapasowej będą wymagać wprowadzenia hasła. Dwukrotne kliknięcie kopii zapasowej spowoduje rozpoczęcie operacji domyślnej (**montowanie** w przypadku kopii zapasowych obrazów oraz **odzyskiwanie** w przypadku kopii zapasowych danych).

W menu skrótów pojawiającym się po kliknięciu prawym przyciskiem myszy ikony Acronis Secure Zone znajdują się dwa dodatkowe polecenia: **Utwórz skrót** (umożliwiające umieszczenie skrótu na pulpicie) i **Eksploruj** (umożliwiające przejrzanie zawartości strefy).

Wybranie **Eksploruj** spowoduje uruchomienie Eksploratora Windows ze strefą Acronis Secure Zone wybraną w drzewie katalogów. Umożliwia to przeglądanie zawartości strefy.

Strefa Acronis Secure Zone jest dostępna jako lokalizacja do przechowywania plików kopii zapasowych aż do wyczerpania się wolnego miejsca. Jeśli ilość wolnego miejsca nie będzie wystarczająca, starsze kopie zapasowe zostaną usunięte.

W programie Acronis True Image Home 2011 czyszczenie strefy Acronis Secure Zone odbywa się w następujący sposób:

- Jeśli trwa proces tworzenia kopii zapasowej, a w danej strefie nie ma wystarczającej ilości wolnego miejsca, program wyświetli okno dialogowe z ostrzeżeniem o zapełnieniu strefy Acronis Secure Zone. Możesz kliknąć **Anuluj**, aby anulować operację tworzenia kopii zapasowej. W takim przypadku można zwiększyć rozmiar strefy Acronis Secure Zone i ponowić operację tworzenia kopii zapasowej. Aby zwolnić pewną ilość miejsca w tej strefie, kliknij **OK**. Zostanie usunięta najstarsza pełna wersja kopii zapasowej oraz wszystkie kolejne przyrostowe/różnicowe wersje kopii zapasowej. Następnie operacja tworzenia kopii zapasowej rozpocznie się na nowo.
- Jeśli usunięcie najstarszej kopii zapasowej nie spowoduje odzyskania odpowiedniej ilości wolnego miejsca, pojawi się ten sam komunikat. Możesz wówczas usunąć kolejną kopię zapasową (jeśli taką utworzono) i powtarzać tę czynność, aż do usunięcia wszystkich poprzednich kopii zapasowych.
- Jeśli po usunięciu wszystkich poprzednich kopii zapasowych nadal nie będzie wystarczającej ilości wolnego miejsca, wówczas wyświetli się komunikat o błędzie i tworzenie kopii zapasowej zostanie przerwane.

W obszarze tym program wyróżnia tylko dwa typy kopii zapasowych: kopie zapasowe obrazów dysku i kopie zapasowe plików. Kopie zapasowe plików oraz poczty e-mail są uważane za kopie zapasowe na poziomie plików. Jeśli na przykład w strefie znajduje się kopia zapasowa poczty e-mail i nie ma wystarczającej ilości wolnego miejsca na utworzenie kopii zapasowej folderu, program usunie kopię zapasową poczty e-mail w celu zwolnienia miejsca na kopię zapasową folderu.

Strefa Acronis Secure Zone może służyć jako miejsce zapisywania wirtualnych zmian wprowadzonych w systemie w trybie Try. Po zakończeniu sesji Try&Decide program automatycznie wyczyści dane trybu Try&Decide.

W przypadku używania strefy Acronis Secure Zone jako miejsca docelowego danych ciągłej kopii zapasowej program nie czyści takich danych automatycznie. Dane ciągłej kopii zapasowej można wyczyścić ręcznie. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Magazyn ciągłej kopii zapasowej Acronis (s. 54).

Za pomocą harmonogramu można automatycznie wykonać kopię zapasową danych (zobacz Planowanie (s. 127)). W celu wyeliminowania ryzyka przepełnienia strefy podczas tworzenia zaplanowanej kopii zapasowej zaleca się zaznaczenie pola wyboru **Jeśli w strefie ASZ jest za mało miejsca, usuń najstarszą kopię zapasową** w obszarze opcji zaplanowanego tworzenia kopii zapasowych (Obsługa błędów).

6.3.2 Lokalizacja strefy Acronis Secure Zone

W przypadku tworzenia strefy Acronis Secure Zone należy wybrać dysk oraz partycję, na której zostanie utworzona strefa. Można też wybrać wolne lub nieprzydzielone miejsce innych partycji, jeśli takie partycje istnieją na wybranym dysku. Strefa Acronis Secure Zone może się znajdować wyłącznie na dyskach podstawowych. Nie można jej utworzyć na dyskach i woluminach dynamicznych ani na dyskach GPT.

Aby określić lokalizację strefy Acronis Secure Zone:

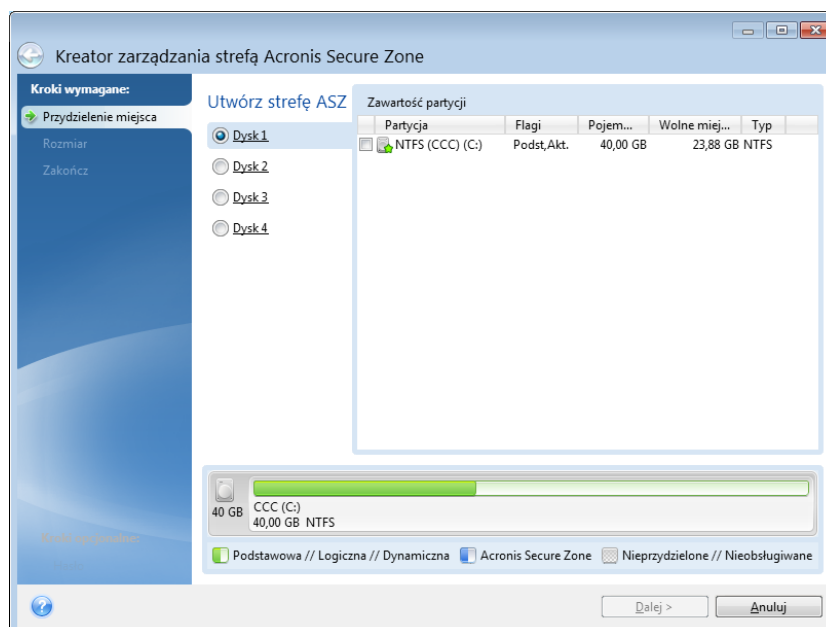
- Kliknij dysk twardy, na którym chcesz utworzyć strefę Acronis Secure Zone.
- Na wybranym dysku twardym wybierz jedną lub więcej partycji, z których zostanie zabrane nieprzydzielone lub wolne miejsce. W razie potrzeby rozmiar wybranych partycji zostanie zmieniony, a rozmiar strefy Acronis Secure Zone — powiększony.
- Po wybraniu dysków oraz partycji kliknij **Dalej**, aby przejść do kroku Rozmiar strefy Acronis Secure Zone (s. 158).

Aby zwiększyć lub zmniejszyć rozmiar strefy Acronis Secure Zone:

- Wybierz partycje, których miejsce zostanie wykorzystane do zwiększenia rozmiaru strefy Acronis Secure Zone lub którym zostanie przydzielone miejsce zwolnione po zmniejszeniu strefy Acronis Secure Zone. Możesz również wybrać partycje z nieprzydzielonym miejscem.
- Kliknij **Dalej**, aby przejść do kroku Rozmiar strefy Acronis Secure Zone (s. 158).

6.3.3 Wybieranie partycji

Wybierz partycje, które zostaną wykorzystane do utworzenia strefy Acronis Secure Zone. Możesz także wybrać miejsce nieprzydzielone.

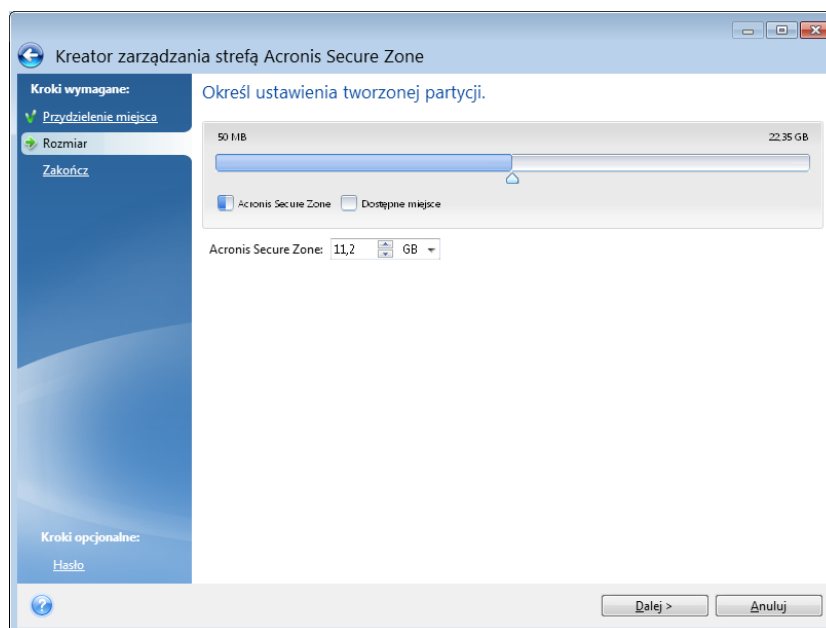

Aby wybrać partycję:

- Zaznacz pole wyboru odpowiadające danej partycji, a następnie kliknij **Dalej**.

6.3.4 Rozmiar strefy Acronis Secure Zone

Program umożliwia określenie rozmiaru strefy Acronis Secure Zone.

Zależnie od geometrii dysku twardego minimalny rozmiar wynosi ok. 50 MB. Rozmiar maksymalny jest równy ilości nieprzydzielonego miejsca na dysku powiększonej o całkowitą ilość wolnego miejsca na wszystkich partycjach wybranych w poprzednim kroku.

W przypadku tworzenia/zwiększania rozmiaru strefy Acronis Secure Zone program najpierw wykorzysta miejsce nieprzydzielone. Jeżeli ilość miejsca nieprzydzielonego nie będzie wystarczająca do utworzenia odpowiedniej partycji, wówczas wybrane partycje zostaną zmniejszone. Zmiana rozmiaru partycji może wymagać ponownego uruchomienia komputera.

W przypadku zmniejszania rozmiaru strefy Acronis Secure Zone ewentualne nieprzydzielone miejsce na dysku zostanie przydzielone do wybranych partycji wraz z miejscem zwolnionym ze strefy Acronis Secure Zone. W ten sposób na dysku nie pozostanie nieprzydzielone miejsce.

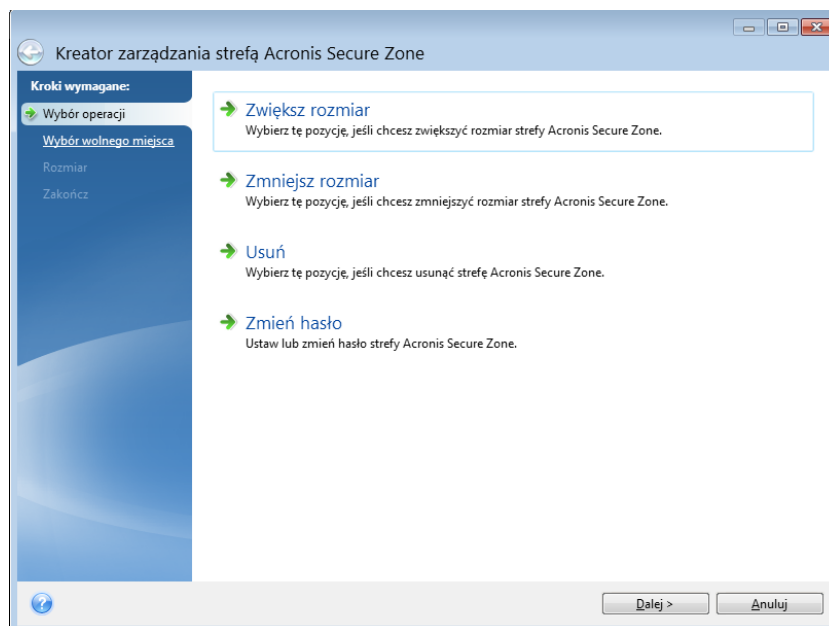
Należy pamiętać, że zmniejszenie partycji systemowej do rozmiaru minimalnego może uniemożliwić uruchomienie systemu operacyjnego.

Aby określić rozmiar strefy Acronis Secure Zone:

- Przeciągnij suwak do odpowiedniego położenia lub wprowadź wartość w polu **Rozmiar strefy Acronis Secure Zone**.

6.3.5 Zarządzanie strefą Acronis Secure Zone

Strefą Acronis Secure Zone można zarządzać.

- Zwiększ rozmiar (s. 159) — wybierz ten element, aby zwiększyć rozmiar strefy Acronis Secure Zone.
- Zmniejsz rozmiar (s. 159) — wybierz ten element, aby zmniejszyć rozmiar strefy Acronis Secure Zone.
- Usuń (s. 161) — wybierz ten element, aby usunąć strefę Acronis Secure Zone z dysku twardego.
- Konwertuj system plików na NTFS (s. 160) — wybierz ten element, aby przekonwertować system plików strefy z FAT32 na NTFS. Ten element pojawia się tylko wtedy, gdy jest dostępna strefa Acronis Secure Zone utworzona przy użyciu poprzedniej wersji programu Acronis True Image Home 2011.
- Zmień hasło (s. 160) — wybierz ten element, aby zmienić hasło dostępu do strefy Acronis Secure Zone.

Zwiększanie rozmiaru

Wybierz partycje, których miejsce zostanie wykorzystane do zwiększenia rozmiaru strefy Acronis Secure Zone. Można także wybrać miejsce nieprzydzielone.

Aby wybrać partycję:

- Zaznacz pole odpowiadające danej partycji, a następnie kliknij **Dalej**.

Zmniejszanie rozmiaru

Wybierz partycję, do której zostanie przydzielone miejsce zwolnione po zmniejszeniu strefy Acronis Secure Zone. Zmniejszając rozmiar strefy Secure Zone, można także wybrać miejsce nieprzydzielone.

Aby wybrać partycję:

- Zaznacz pole odpowiadające danej partycji, a następnie kliknij **Dalej**.

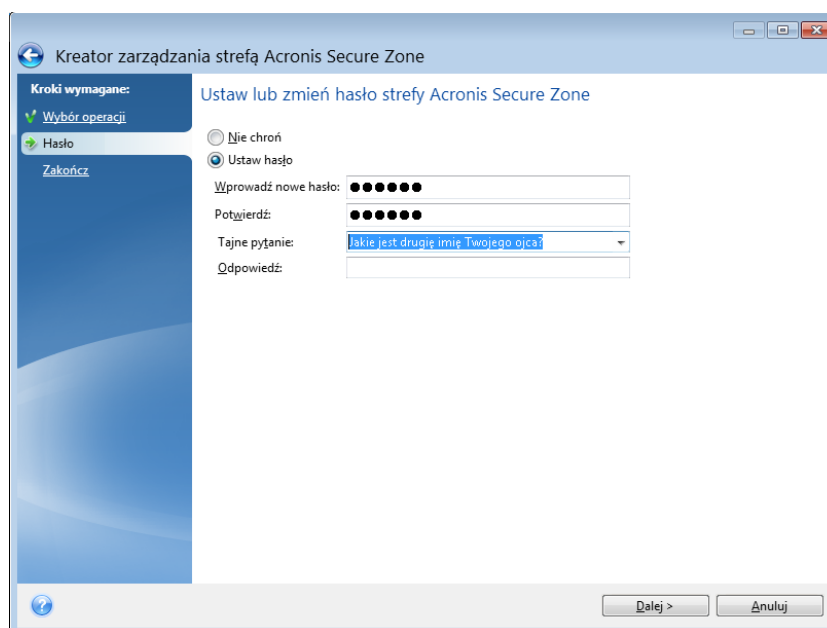
Ochrona strefy Acronis Secure Zone

Tutaj można ustawić ochronę hasłem strefy Acronis Secure Zone w celu zabezpieczenia jej przed nieuprawnionym dostępem.

Program zapyta o hasło podczas każdej operacji związanej ze strefą Acronis Secure Zone, takiej jak tworzenie kopii zapasowych i odzyskiwanie danych, montowanie obrazów lub sprawdzanie poprawności kopii zapasowych w strefie Acronis Secure Zone, zmienianie rozmiaru i usuwanie strefy Acronis Secure Zone.

Ustawienia hasła

- **Nie chroń** — wybierz tę opcję, jeżeli strefa Secure Zone nie ma być chroniona hasłem.
- **Ustaw hasło** — wybierz tę opcję, aby chronić strefę Acronis Secure Zone za pomocą hasła.
 - W polu **Hasło** wpisz hasło.
 - Potwierdź hasło, wpisując je ponownie w polu **Potwierdź**.
 - Możesz również wybrać tajne pytanie, które będzie zadawane w przypadku zapomnienia hasła. Wybierz pytanie z listy i wprowadź na nie odpowiedź.
- Kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

Naprawa lub aktualizacja programu Acronis True Image Home 2011 nie ma wpływu na hasło. Jeśli jednak program zostanie usunięty i zainstalowany ponownie, a strefa Acronis Secure Zone będzie cały czas na dysku, hasło do strefy Acronis Secure Zone zostanie zresetowane.

Konwersja systemu plików na NTFS

Jeżeli podczas uaktualniania wcześniejszej wersji programu Acronis True Image Home 2011 okaże się, że w systemie istnieje strefa Acronis Secure Zone, będzie można przekonwertować system plików strefy z FAT32 na NTFS. Taka konwersja nie spowoduje utraty kopii zapasowych zapisanych już w strefie Acronis Secure Zone. Zaleca się przekonwertowanie systemu plików strefy, jeżeli strefa Acronis Secure Zone ma służyć do zapisywania danych ciągłej kopii zapasowej Acronis.

Po przekonwertowaniu systemu plików strefy Acronis Secure Zone na NTFS ten element nie będzie się już pojawiać przy kolejnych uruchomieniach kreatora.

Usuwanie strefy Acronis Secure Zone

Wybierz partycje, do których dodana zostanie przestrzeń zwolniona po usunięciu strefy Acronis Secure Zone. Jeżeli wybranych zostanie kilka partycji, zwolnione miejsce zostanie rozdysponowane proporcjonalnie pomiędzy nimi.

Aby wybrać partycję:

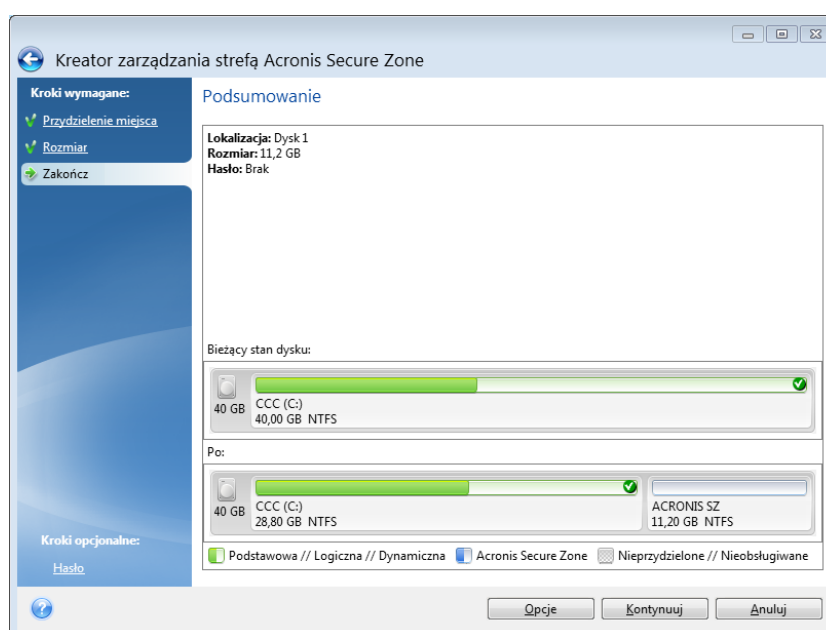
- Zaznacz pole wyboru odpowiadające danej partycji, a następnie kliknij **Dalej**.

Strefa Acronis Secure Zone może również zostać usunięta podczas odinstalowywania programu. Użytkownik będzie mógł wówczas usunąć program bez usuwania strefy Acronis Secure Zone lub wraz ze strefą Acronis Secure Zone.

Usunięcie strefy Acronis Secure Zone powoduje automatyczne zniszczenie wszystkich kopii zapasowych, które są w niej przechowywane.

6.3.6 Podsumowanie strefy Acronis Secure Zone

W oknie podsumowania strefy Acronis Secure Zone wyświetlana jest lista operacji do wykonania. Tworzenie operacji w strefie Acronis Secure Zone lub zarządzanie nimi może wymagać ponownego uruchomienia komputera. Gdy w takim przypadku klikniesz **Kontynuuj**, pojawi się monit o potwierdzenie zamiaru ponownego uruchomienia komputera.

Kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć wymienione operacje.

Kliknij **Opcje**, jeśli chcesz chronić strefę Acronis Secure Zone przy użyciu hasła.

Kliknij **Anuluj**, aby zamknąć kreator bez wykonywania operacji.

6.4 Klonowanie dysku twardego

6.4.1 Informacje ogólne

Wcześniej czy później większość użytkowników komputerów stwierdza, że ich dysk twardy jest zbyt mały. Jeżeli zabraknie miejsca na dane, możliwe jest rozbudowanie komputera o nowy napęd, tak jak to opisano w niniejszym rozdziale.

Jednak czasami zdarza się, że dysk twardy nie zawiera wystarczającej ilości miejsca na system operacyjny i zainstalowane aplikacje, co uniemożliwia aktualizacje oprogramowania i instalowanie nowych aplikacji. Wówczas należy przenieść system na nowy dysk twardy o większej pojemności.

Aby przenieść system, należy najpierw zainstalować dysk w komputerze. Jeżeli w komputerze nie ma miejsca na kolejny dysk twardy, można tymczasowo umieścić go na miejscu napędu CD lub użyć połączenia USB 2.0 i podłączyć go jako docelowy dysk zewnętrzny. Jeżeli nie jest to możliwe, można sklonować dysk twardy tworząc obraz dysku i odzyskując go na nowym dysku twardym o większych partycjach.

Na ekranach programu uszkodzone partycje są oznaczone białym krzyżykiem w czerwonym kółku umieszczonym w lewym górnym rogu ekranu. Przed rozpoczęciem klonowania należy sprawdzić tego typu dyski pod kątem występowania błędów i rozwiązać ewentualne problemy za pomocą odpowiednich narzędzi systemowych.

Aby osiągnąć najlepsze wyniki, zainstaluj dysk docelowy (nowy) w odpowiednim miejscu, a dysk źródłowy w innej lokalizacji (np. w zewnętrznej obudowie USB). To zalecenie jest szczególnie ważne w przypadku komputerów przenośnych.

Program Acronis True Image Home 2011 umożliwia przenoszenie wszystkich danych z jednego dysku na drugi (klonowanie dysku) w prosty sposób.

Aby sklonować dysk:

- Kliknij **Narzędzia i programy narzędziowe** w menu głównym, a następnie kliknij **Klonuj dysk** na ekranie **Narzędzia i programy narzędziowe**.
- Wykonaj kroki **Kreatora klonowania dysków**.

6.4.2 Ochrona

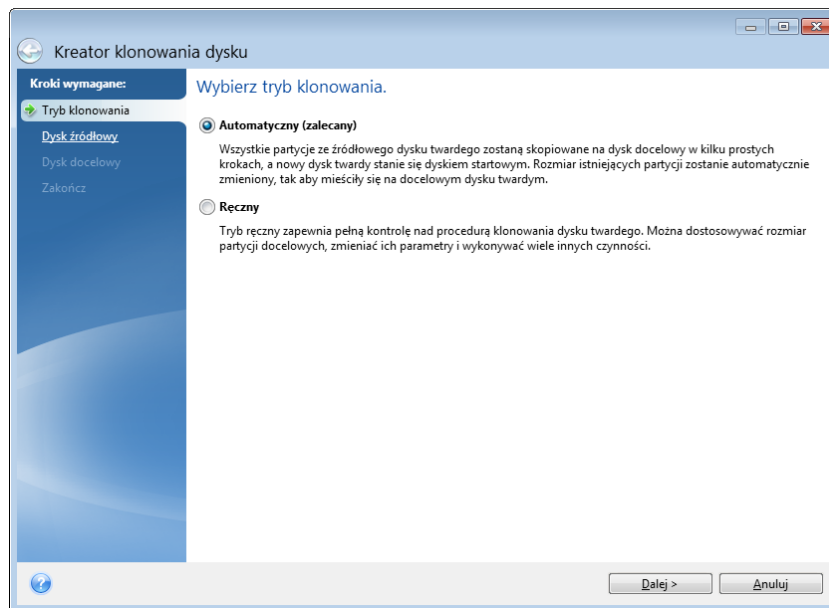
Należy pamiętać, że nagły zanik napięcia lub wciśnięcie przycisku **RESET** podczas transferu spowoduje przerwanie procesu i trzeba będzie ponownie go przeprowadzić.

Dane nie zostaną usunięte z oryginalnego dysku, ponieważ w procesie klonowania są one wyłącznie odczytywane (partycje nie są modyfikowane ani nie jest zmieniany ich rozmiar). Wykonanie procedury transferu systemu nie powoduje żadnych zmian na oryginalnym dysku. Ukończywszy procedurę, można sformatować stary dysk lub bezpiecznie wymazać z niego dane. Zadania te można wykonać za pomocą narzędzi systemu Windows lub programu Acronis DriveCleanser.

Niemniej jednak nie jest zalecane usuwanie danych ze starego dysku twardego dopóki nie będziesz miał pewności, że zostały one pomyślnie przeniesione na nowy dysk i komputer jest prawidłowo uruchamiany oraz wszystkie aplikacje funkcjonują prawidłowo.

6.4.3 Wybieranie trybu klonowania

Dostępne są dwa tryby przenoszenia:

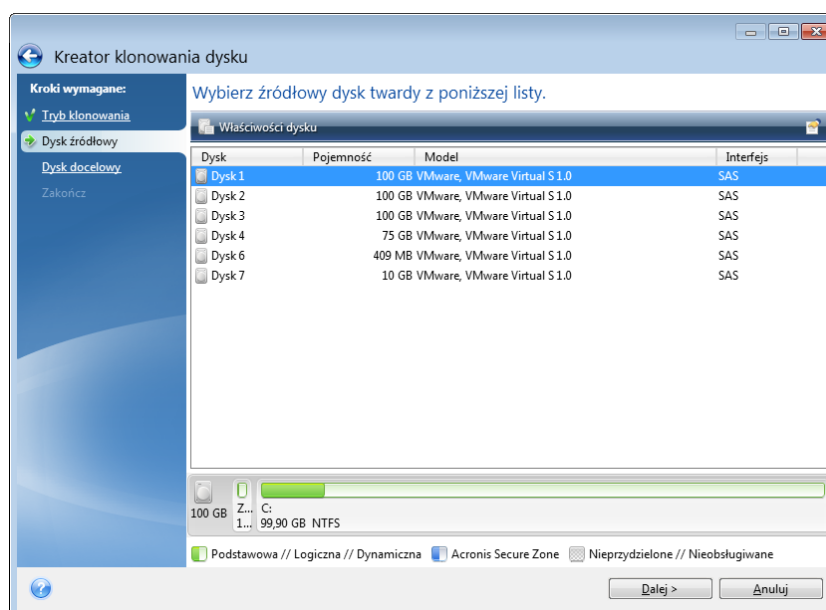

- **Automatyczny** (zalecany w większości przypadków). W trybie automatycznym użytkownik wykonuje tylko kilka prostych czynności, powodując przeniesienie na nowy dysk wszystkich danych, w tym partycji, plików i folderów, oraz ustawiając nowy dysk jako startowy, jeżeli oryginalny dysk również był dyskiem startowym.
- **Ręczny**. Tryb ręczny zapewnia większą elastyczność przy przenoszeniu danych. Tryb ręczny może być przydatny, gdy zachodzi potrzeba zmiany układu partycji.

Jeżeli do komputera podłączone są dwa dyski, z których tylko jeden zawiera partycje, program automatycznie rozpozna dysk spartycjonowany jako dysk źródłowy, a drugi jako docelowy. Wówczas następne kroki zostaną pominięte i pojawi się ekran podsumowania procesu klonowania.

6.4.4 Wybieranie dysku źródłowego

Przy użyciu informacji wyświetlanych w tym oknie (numer dysku, pojemność, etykieta, informacje o partycjach i systemie plików) możesz zdefiniować dysk źródłowy i docelowy. Jeżeli program wykryje kilka spartycjonowanych dysków, konieczne będzie wskazanie dysku źródłowego (np. starszego dysku z danymi).

Obecna wersja programu Acronis True Image Home 2011 nie obsługuje klonowania dysków dynamicznych ani dysków GPT.

- Wybierz dysk źródłowy i kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

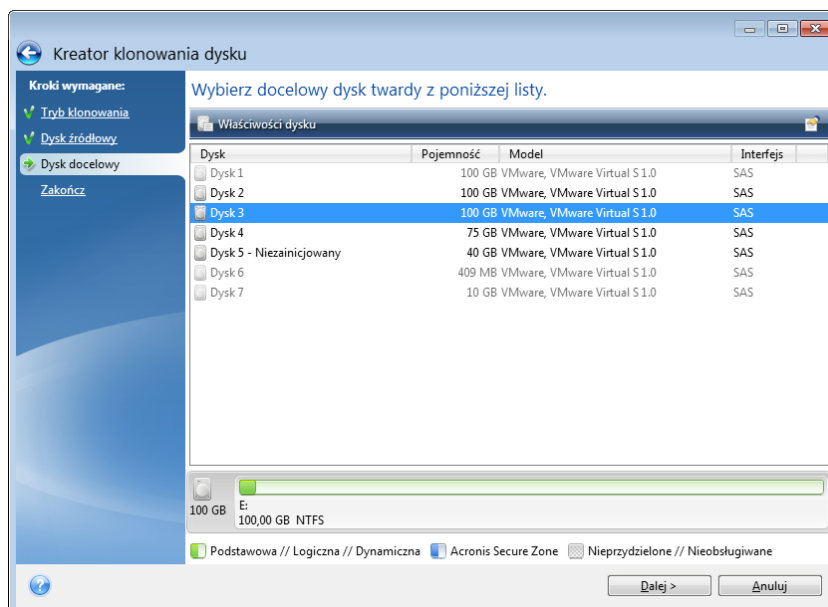
Wyświetlanie informacji o dysku i partycjach

- Kolumny — umożliwia wybranie wyświetlanych kolumn. Możesz zmienić szerokość kolumny, przeciągając jej granice za pomocą myszy.
- Właściwości dysku (znajduje się również w menu kontekstowym, wywoływanym przez kliknięcie obiektu prawym przyciskiem myszy) — umożliwia otwarcie okna właściwości wybranej partycji lub dysku.

Okno to podzielone jest na dwa panele. Lewy panel zawiera drzewo właściwości, natomiast w prawym znajduje się szczegółowy opis wybranej właściwości. W informacjach o dysku zawarte są parametry fizyczne (typ połączenia, typ urządzenia, rozmiar itp.). W informacjach o partycji zawarte są parametry fizyczne (sektory, lokalizacja itp.) i logiczne (system plików, wolne miejsce, przypisana litera itp.).

6.4.5 Wybieranie dysku docelowego

Po wybraniu dysku źródłowego wybierz dysk docelowy, na który zostaną skopiowane dane. Dysk wybrany w poprzednim kroku jako źródłowy będzie wyszarzony i niedostępny.

- Wybierz dysk docelowy i kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

Na tym etapie program sprawdzi, czy dysk docelowy jest pusty. Jeżeli tak nie jest, pojawi się okno potwierdzenia z informacją, że dysk docelowy zawiera partycje, na których mogą znajdować się ważne dane. Aby potwierdzić usunięcie partycji, kliknij **OK**.

*Na tym etapie nie są wykonywane żadne faktyczne zmiany ani operacje niszczenia danych! Program jedynie rozplanowuje proces klonowania. Wszystkie zmiany zostaną wprowadzone dopiero po kliknięciu **Kontynuuj**.*

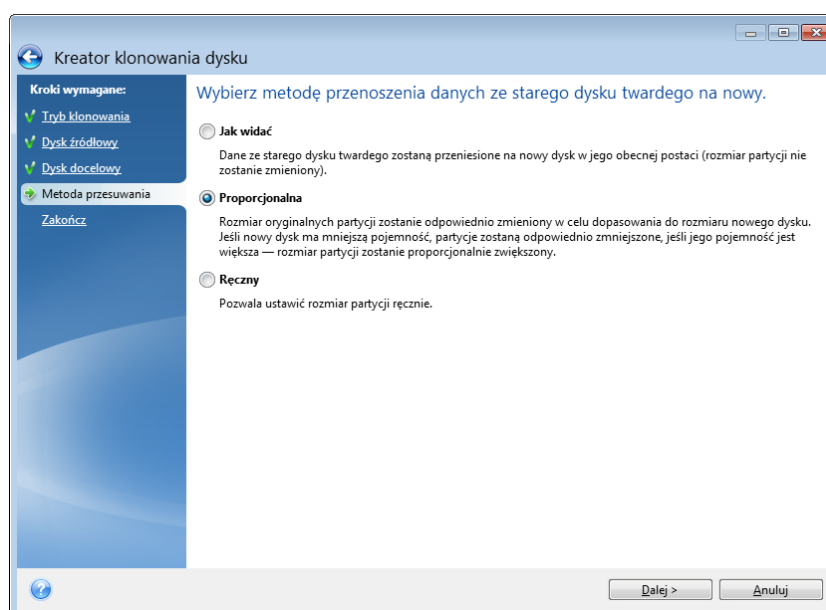
Jeżeli jeden z dysków nie jest podzielony na partycje, program automatycznie rozpozna go jako dysk docelowy i pominie ten krok.

6.4.6 Metoda przenoszenia

W ręcznym trybie klonowania program Acronis True Image Home 2011 umożliwia wybór następujących metod przenoszenia danych:

- **Jak widać** — dla każdej starej partycji zostanie utworzona nowa partycja o identycznym rozmiarze i typie, systemie plików oraz etykiecie. Miejsce nieużywane nie zostanie przydzielone.
- **Proporcjonalna** — miejsce na nowym dysku zostanie proporcjonalnie rozdzielone między sklonowane partycje.

- **Ręczny** — samodzielnie określisz nowy rozmiar i inne parametry.

Po wybraniu opcji przenoszenia „Jak widać” dla każdej starej partycji zostanie utworzona nowa partycja o identycznym rozmiarze i typie, systemie plików oraz etykiecie. Miejsce nieużywane nie zostanie przydzielone. Następnie nieprzydzielonego miejsca będzie można użyć do tworzenia nowych partycji lub zwiększania istniejących partycji przy użyciu odpowiednich narzędzi, takich jak program Acronis Disk Director Suite.

Ogólnie nie zaleca się przenoszenia danych metodą „Jak widać”, ponieważ na nowym dysku pozostaje wówczas duża ilość nieprzydzielonego miejsca. Użycie metody „Jak widać” powoduje, że program Acronis True Image Home 2011 przenosi nieobsługiwane i uszkodzone systemy plików.

Po wybraniu opcji przenoszenia „Proporcjonalna” każda z przenoszonych partycji zostanie zwiększona zgodnie z proporcją pojemności starego i nowego dysku.

Partycje FAT16 są zwiększane w mniejszym stopniu niż inne, ponieważ mają limit rozmiaru równy 4 GB.

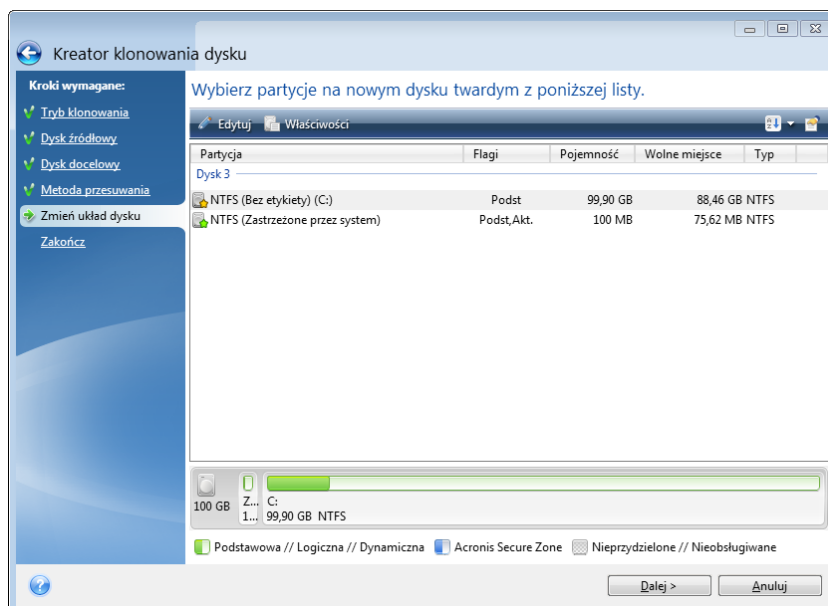
W zależności od wybranych wcześniej opcji program wyświetli okno z podsumowaniem klonowania lub krok umożliwiający zmianę układu dysku (zobacz poniżej).

6.4.7 Partycjonowanie ręczne

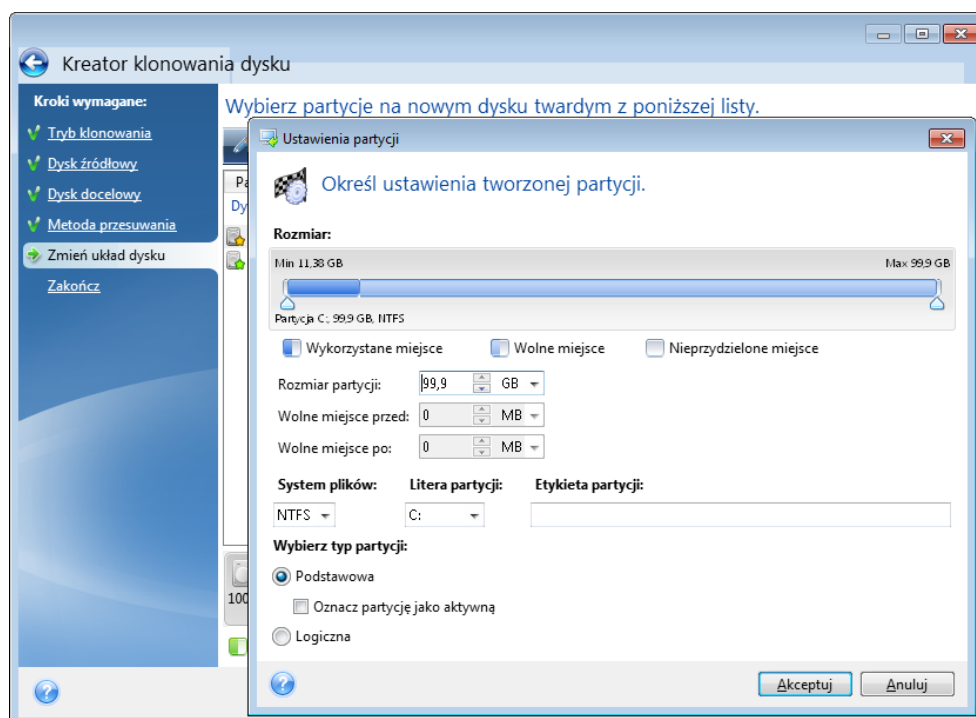
Ręczna metoda przenoszenia umożliwia zmianę rozmiaru partycji na nowym dysku. Domyślnie program zmienia rozmiar proporcjonalnie.

W oknie tym wyświetlane są prostokąty wskazujące źródłowy dysk twardy, łącznie z jego partycjami i nieprzydzielonym miejscem, oraz układ nowego dysku.

Poza numerem dysku twardego widoczna jest pojemność dysku, etykieta oraz informacje o woluminach i systemie plików. Różne typy woluminów (podstawowy, logiczny oraz nieprzydzielone miejsce) oznaczone są różnymi kolorami.

W celu zmiany rozmiaru woluminu, jego typu lub etykiety kliknij go prawym przyciskiem myszy i wybierz **Edytuj** z menu skrótów. Zostanie otwarte okno Ustawienia partycji.

W tym celu możesz wprowadzić odpowiednie wartości w polach **Wolne miejsce przed**, **Rozmiar partycji**, **Wolne miejsce po** lub przeciągnąć partycję albo jej granice myszą.

Jeżeli kursor zmieni kształt na dwie pionowe linie ze strzałkami skierowanymi w lewo i w prawo, będzie wskazywać granicę partycji. Wówczas można go przeciągnąć w celu zwiększenia lub zmniejszenia rozmiaru partycji. Jeżeli kursor zmieni kształt na cztery strzałki, będzie wskazywać samą

partycję. Wówczas można go przeciągnąć w lewo lub w prawo (o ile partycja sąsiaduje z nieprzydzielonym miejscem).

Po wprowadzeniu nowej lokalizacji i rozmiaru kliknij **Akceptuj**. Ponownie pojawi się okno Zmień układ dysku. W celu uzyskaniażądanego układu mogą być wymagane kolejne zmiany rozmiaru i lokalizacji partycji.

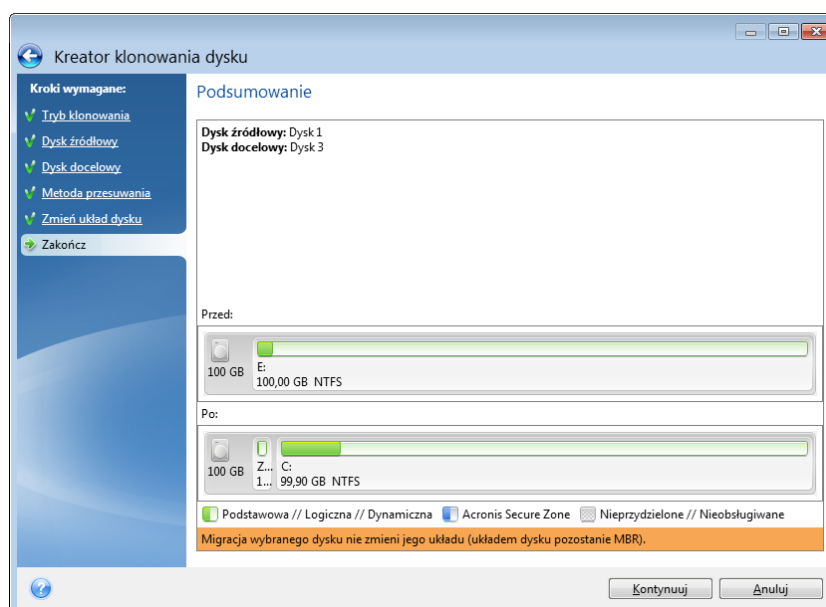
Kliknij **Dalej**, aby wyświetlić okno Podsumowanie klonowania.

Ostrożnie!

Kliknięcie dowolnego z poprzednich kroków kreatora na pasku bocznym w tym oknie spowoduje zresetowanie wszystkich dokonanych zmian rozmiaru i lokalizacji, dlatego konieczne będzie ich ponowne określenie.

6.4.8 Podsumowanie klonowania

Okno z podsumowaniem procesu klonowania zawiera graficzną ilustrację (w postaci prostokątów) układu dysku źródłowego (partycji i nieprzydzielonego miejsca) oraz dysku docelowego. Oprócz numeru dysku dostępne są dodatkowe informacje: jego pojemność, etykieta, partycje i system plików. Typ partycji — podstawowa, logiczna — i nieprzydzielone miejsce są oznaczone różnymi kolorami.

- Kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć klonowanie dysku.
- Kliknij **Anuluj**, aby anulować procedurę i powrócić do okna głównego programu.

Klonowanie dysku zawierającego aktywny system operacyjny wymaga ponownego uruchomienia komputera. W takim przypadku po kliknięciu **Kontynuuj** zostanie wyświetlona prośba o potwierdzenie ponownego uruchomienia. Anulowanie ponownego uruchomienia komputera spowoduje anulowanie całej procedury. Po zakończeniu procesu klonowania program zaproponuje wyłączenie komputera przez naciśnięcie dowolnego klawisza. Umożliwi to zmianę położenia zworek master/slave i wyjęcie jednego z dysków twardych.

Klonowanie dysku niezawierającego systemu operacyjnego lub dysku zawierającego system w danej chwili nieaktywny nie wymaga ponownego uruchomienia komputera. Gdy klikniesz **Kontynuuj**,

program Acronis True Image Home rozpocznie klonowanie starego dysku na nowy, wyświetlając postęp operacji w specjalnym oknie. Proces można zatrzymać, klikając **Anuluj**. Wówczas konieczne będzie ponowne utworzenie partycji na nowym dysku i jego sformatowanie lub powtórzenie procesu klonowania. Po zakończeniu klonowania zostanie wyświetlony komunikat zawierający wyniki tego procesu.

6.5 Dodawanie nowego dysku twardego

Jeżeli na komputerze zacznie brakować miejsca na dane (np. zdjęcia i filmy rodzinne), można wymienić stary dysk na nowy o większej pojemności (przenoszenie danych na nowe dyski omówiono w poprzednim rozdziale) lub dodać nowy dysk wyłącznie do przechowywania danych, pozostawiając system operacyjny na starym dysku. Jeżeli komputer ma wolne miejsce na kolejny dysk twardy, łatwiej jest dodać nowy dysk niż klonować stary.

Aby dodać nowy dysk, w pierwszej kolejności trzeba zainstalować go w komputerze.

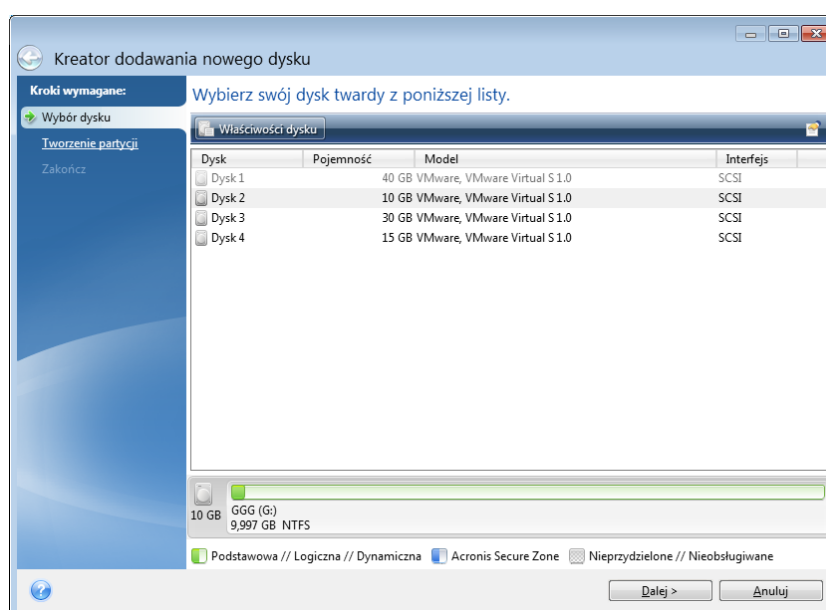
Aby dodać nowy dysk twardy:

- Kliknij **Narzędzia i programy narzędziowe** w menu głównym, a następnie kliknij **Dodaj nowy dysk** na ekranie **Narzędzia i programy narzędziowe**.
- Postępuj zgodnie z instrukcjami Kreatora dodawania nowego dysku

*Jeżeli nowy dysk zawiera partycje, należy je najpierw usunąć. Jeżeli dodany dysk zawiera partycje, Acronis wyświetli komunikat z ostrzeżeniem. Kliknij **OK**, aby usunąć istniejące partycje na dodanym dysku.*

6.5.1 Wybieranie dysku twardego

Wybierz dysk, który został dodany do komputera. Jeżeli dodano kilka dysków twardych, wybierz jeden z nich i kliknij **Dalej**, aby kontynuować. Pozostałe dyski możesz dodać później. W tym celu ponownie uruchom Kreator dodawania nowego dysku.

Możesz także wyświetlić właściwości wszystkich dysków twardych komputera, takie jak nazwa i model wybranego dysku, pojemność oraz informacje o systemie plików i interfejsie.

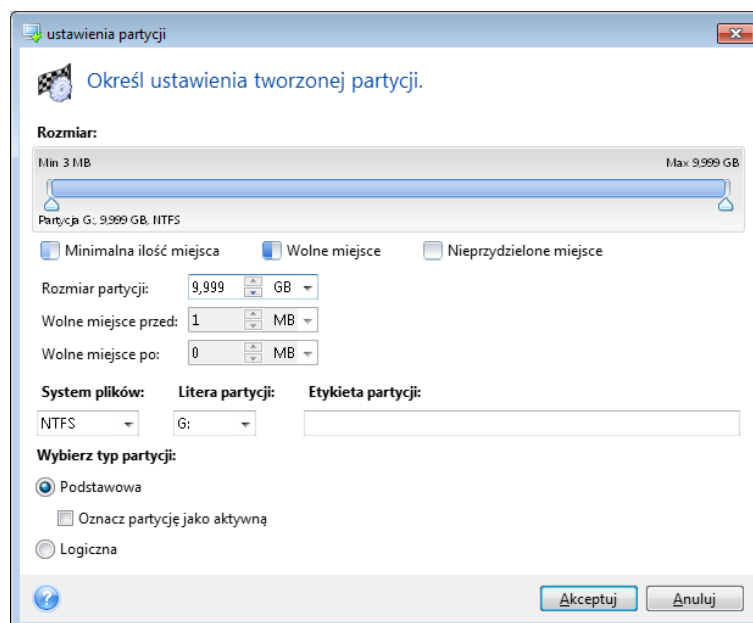
6.5.2 Tworzenie nowych partycji

W celu użycia obszaru dysku twardego należy go podzielić na partycje. Partycjonowanie jest procesem dzielenia obszaru dysku twardego na logiczne jednostki. Każda logiczna jednostka może funkcjonować jako oddzielny dysk mający przydzieloną literę, własny system plików, itp. Nawet jeżeli nie zamierzasz dzielić dysku twardego na logiczne jednostki, musi on zawierać partycje, aby system operacyjny wiedział, że ma on być jedną całością.

Początkowo całe miejsce na dysku jest nieprzydzielone. Zmieni się to po dodaniu nowych partycji.

Aby utworzyć nową partycję:

- Wybierz nieprzydzielone miejsce i kliknij opcję **Utwórz nową partycję** w górnej części okna lub kliknij nieprzydzielone miejsce prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Utwórz nową partycję** z menu skrótów.
- Określ następujące ustawienia tworzonej partycji:
 - rozmiar nowej partycji,
 - system plików nowej partycji,
 - typ partycji,
 - literę i etykietę partycji.

Jeżeli całe nieprzydzielone miejsce na dysku zostanie przypisane nowej partycji, przycisk **Utwórz nową partycję** zniknie.

Ustawienia partycji

Określ ustawienia tworzonej partycji.

Rozmiar

Możliwe jest modyfikowanie rozmiaru i lokalizacji tworzonej partycji.

Aby zmienić rozmiar partycji:

- Ustaw kursor na granicy partycji. Kursor zmieni się na dwie pionowe linie ze strzałkami po każdej stronie.
- Przytrzymaj lewy przycisk myszy i przeciągnij wybraną granicę partycji w celu zwiększenia lub zmniejszenia jej rozmiaru.

Możliwe jest również ręczne ustawienie rozmiaru partycji przez jego wpisanie w polu **Rozmiar partycji**.

Aby zmienić lokalizację partycji:

- Ustaw kursor na partycji. Kursor zmieni się na krzyżyk.
- Przytrzymaj lewy przycisk myszy i przeciągnij partycję do momentu uzyskania odpowiedniego rozmiaru w polach **Wolne miejsce przed** i/lub **Wolne miejsce po**. Ilość nieprzydzielonego miejsca przed wybraną partycją lub po niej można także ustawić, wpisując ręcznie wymagane wartości w odpowiednich polach.

Jeśli utworzysz choć jeden dysk logiczny, program zarezerwuje trochę nieprzydzielonego miejsca na potrzeby systemu przed utworzonymi partycjami. Jeżeli tworzona jest partycja podstawowa lub partycja podstawowa oraz logiczna, system nie będzie rezerwował nieprzydzielonego miejsca. Później, w razie potrzeby, możesz przekonwertować to nieprzydzielone miejsce na dysk podstawowy.

System plików

Należy wybrać typ systemu plików tworzonej partycji i kliknąć **Dalej**, aby kontynuować. Różne partycje mogą mieć systemy plików różnego typu.

Możesz pozostawić partycję jako niesformatowaną lub sformatować ją, wybierając jeden z następujących typów systemu plików:

- **NTFS** to macierzysty system plików systemów Windows NT, Windows 2000, Windows XP, Windows Vista i Windows 7. Wybierz ten system, jeśli korzystasz z wymienionych systemów operacyjnych. Uwaga: systemy Windows 95/98/Me i DOS nie mogą uzyskać dostępu do partycji NTFS.
- **FAT 32** to ulepszona 32-bitowa wersja systemu plików FAT, obsługująca woluminy do 2 TB.
- **FAT 16** to macierzysty system DOS. Rozpoznawany jest przez większość systemów operacyjnych. Jeśli jednak dysk twardy ma pojemność większą niż 4 GB, nie można go sformatować w systemie plików FAT16.
- **Ext2** to macierzysty system plików systemu Linux. Jest on dość szybki, jednak nie jest dziennikowym systemem plików.
- **Ext3** to wprowadzony oficjalnie wraz z systemem Red Hat 7.2, Ext3 dziennikowy system plików. Jest on kompatybilny z późniejszymi i wcześniejszymi wersjami systemu Linux Ext2. Posiada on wiele trybów dziennika i jest kompatybilny z platformami 32-bitowymi i 64-bitowymi.
- **ReiserFS** to dziennikowy system plików dla systemu Linux. Generalnie jest on bardziej niezawodny i szybszy niż Ext2. Wybierz go dla partycji zawierającej dane systemu Linux.
- **Linux Swap** to plik wymiany dla systemu Linux. Wybierz go w celu dodania większego obszaru wymiany dla systemu Linux.

Typ partycji

W celu użycia obszaru dysku twardego należy go podzielić na partycje. Partycjonowanie jest procesem dzielenia obszaru dysku twardego na logiczne jednostki. Każda logiczna jednostka może funkcjonować jako oddzielny dysk, mający przypisaną literę, własny system plików itd. Nawet jeśli nie

masz zamiar dzielić dysku twardego na logiczne jednostki, musisz przeprowadzić proces partycjonowania, aby system operacyjny wiedział, że dysk ma stanowić jedną całość.

Wybierz typ partycji do utworzenia. Możesz utworzyć partycję podstawową lub logiczną.

- **Podstawowa** — należy wybrać ten parametr, jeśli system ma być uruchamiany z tej partycji. W przeciwnym wypadku lepszym wyborem jest utworzenie nowej partycji jako dysku logicznego. Na dysku twardym znajdować się mogą maksymalnie cztery partycje podstawowe lub trzy partycje podstawowe i jedna partycja rozszerzona.

Uwaga: jeśli jest kilka partycji podstawowych, w danym czasie może być aktywna tylko jedna z nich. Pozostałe partycje podstawowe będą ukryte i niewidoczne dla systemu operacyjnego.

- **Oznacz partycję jako aktywną** — partycja aktywna jest używana do ładowania systemu operacyjnego. Oznaczenie partycji, na której nie znajduje się system operacyjny, jako aktywnej może uniemożliwić uruchomienie komputera.
- **Logiczna** — należy wybrać ten parametr, jeśli na partycji nie zostanie zainstalowany system operacyjny. Dysk logiczny jest częścią dysku fizycznego, która została wydzielona jako partycja i niezależna jednostka i funkcjonuje jako oddzielny dysk.
Uwaga: jeżeli utworzono jeden lub więcej dysków logicznych, system zarezerwuje trochę nieprzydzielonego miejsca na swoje potrzeby przed utworzoną partycją (partycjami). Jeśli tworzona jest partycja podstawowa lub partycja podstawowa oraz logiczna, program nie rezerwuje nieprzydzielonego miejsca na potrzeby systemu. Później, w razie potrzeby, możesz przekonwertować to nieprzydzielone miejsce na dysk podstawowy.

Litera partycji

Z listy rozwijanej wybierz literę, która zostanie przypisana tworzonej partycji. W przypadku wybrania opcji **Automatycznie** program przypisze partycji pierwszą wolną literę (w kolejności alfabetycznej).

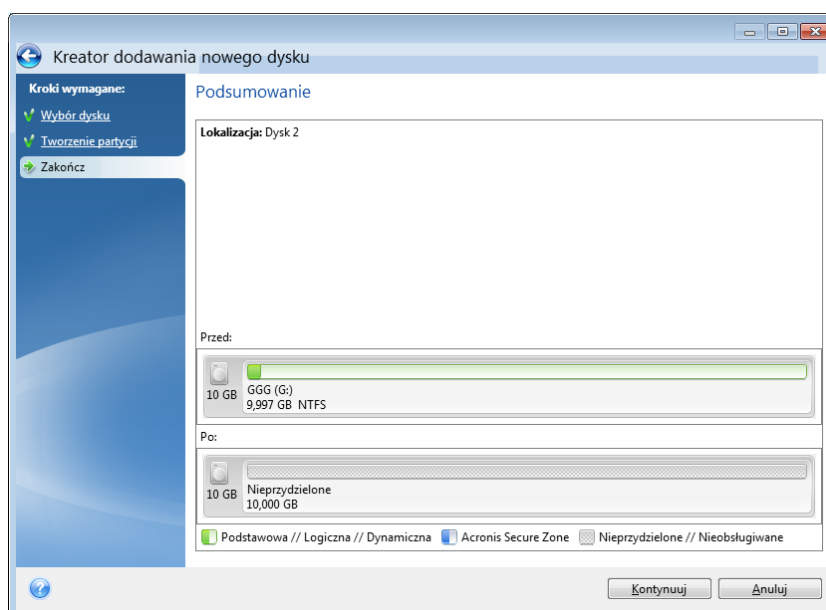
Etykieta partycji

Etykieta partycji jest nazwą przydzieloną partycji w celu jej łatwego rozpoznawania. Na przykład: jedna z partycji może nosić nazwę System — partycja zawierająca system operacyjny, inna Programy — partycja zawierające aplikacje, jeszcze inna Dane — partycja zawierająca dane itp. Etykieta partycji jest atrybutem opcjonalnym.

Wprowadź etykietę tworzonej partycji i kliknij **Zaakceptuj**, aby kontynuować.

6.5.3 Podsumowanie dodawania nowego dysku

W oknie podsumowania wyświetlana jest lista opisanych pokrótce operacji, które zostaną wykonane na partycjach (dyskach).

- Kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć tworzenie nowych partycji.
- Kliknij **Anuluj**, aby anulować procedurę i powrócić do okna głównego programu.

Po kliknięciu **Kontynuuj** program Acronis True Image Home rozpocznie tworzenie nowych partycji, sygnalizując postęp w specjalnym oknie. W razie zatrzymania tej procedury przez kliknięcie **Anuluj** konieczne będzie ponowne utworzenie partycji i sformatowanie nowego dysku lub powtórzenie procedury dodawania dysku.

*Przed kliknięciem **Kontynuuj** możesz użyć paska bocznego do przechodzenia między krokami **Kreatora dodawania nowego dysku** w celu dokonania zmian.*

6.6 Bezpieczeństwo i prywatność

W skład programu Acronis True Image Home 2011 wchodzi narzędzia do bezpiecznego niszczenia danych z całego dysku twardego i poszczególnych partycji. Program umożliwia również usuwanie poszczególnych plików i wymazywanie śladów aktywności użytkowników w systemie.

W przypadku wymiany starego dysku twardego na nowy o większej pojemności możesz przypadkowo pozostawić na starym dysku informacje osobiste i poufne. Takie informacje można odzyskać nawet wtedy, gdy dysk zostanie ponownie sformatowany.

Narzędzie Acronis DriveCleanser służy do niszczenia poufnych informacji na dyskach twardych lub partycjach przy użyciu technik niszczenia, które spełniają lub nawet przewyższają wymagania większości norm krajowych. Można wybrać odpowiednią metodę niszczenia danych w zależności od wagi informacji poufnych.

Narzędzie File Shredder oferuje identyczne funkcje przeznaczone do indywidualnych plików i folderów.

Kreator czyszczenia systemu gwarantuje wymazanie wszelkich śladów aktywności użytkownika na komputerze. Podczas pracy na komputerze użytkownik pozostawia w systemie tysiące bajtów informacji na temat swoich działań. Możesz nawet nie wiedzieć o istnieniu tych śladów. Informacje te mogą obejmować nazwy użytkownika i hasła, jak również dane osobiste, które w przypadku trafiaenia w niewłaściwe ręce mogą posłużyć do kradzieży tożsamości. Narzędzie to całkowicie wymazuje tego rodzaju informacje z dysku twardego.

Metody niszczenia danych zostały szczegółowo opisane w sekcji Metody wymazywania dysku twardego (s. 189) niniejszego podręcznika.

6.6.1 Acronis DriveCleanser

Wiele systemów operacyjnych nie zawiera narzędzi do bezpiecznego niszczenia danych, więc usunięte pliki można łatwo odzyskać za pomocą nieskomplikowanych aplikacji. Nawet pełne sformatowanie dysku nie zapewnia trwałego zniszczenia poufnych danych.

Narzędzie Acronis DriveCleanser gwarantuje trwałe zniszczenie danych znajdujących się na wybranych dyskach twardych i/lub partycjach. Narzędzie to umożliwia wybór jednego spośród kilku algorytmów niszczenia danych, w zależności od ważności danych poufnych.

Praca z narzędziem Acronis DriveCleanser

Narzędzie Acronis DriveCleanser umożliwia:

- czyszczenie wybranych dysków twardych lub partycji przy użyciu wybranych algorytmów,
- tworzenie i uruchamianie niestandardowych algorytmów czyszczenia dysku twardego.

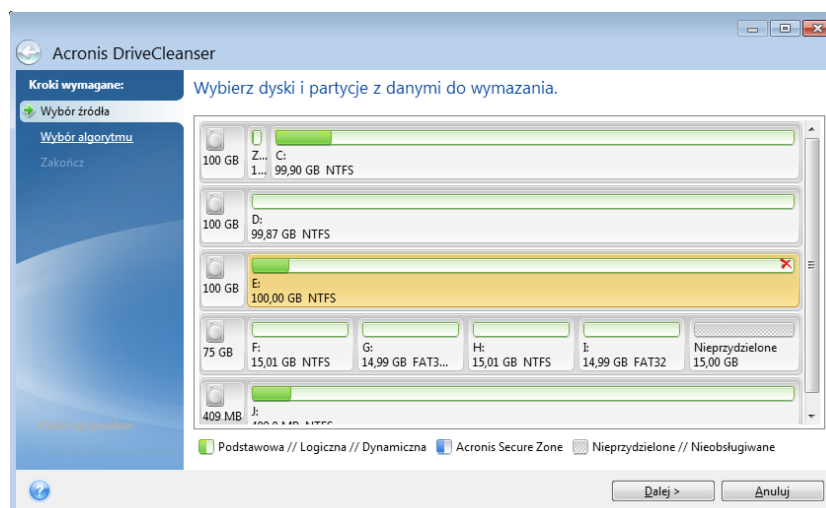
Działanie programu Acronis DriveCleanser opiera się na kreatorach, w których są **definiowane** wszystkie parametry operacji na dyskach twardych, dlatego żadne dane nie zostaną zniszczone aż do kliknięcia **Kontynuuj** w oknie Podsumowanie. Na dowolnym etapie kreatora możliwe jest powrót do poprzedniego kroku i wybranie innych dysków bądź partycji lub algorytmów niszczenia danych.

Aby trwale zniszczyć dane na dysku:

- Kliknij **Narzędzia** na pasku narzędzi i wybierz **Acronis DriveCleanser**.
- Wykonaj kroki wskazane przez kreator Acronis DriveCleanser.

Wybór danych

Najpierw należy wybrać partycje dysku twardego, na których mają być niszczone dane.

Aby wybrać partycję, kliknij odpowiedni prostokąt. W prawym górnym rogu wyświetli się czerwony znacznik oznaczający wybranie partycji.

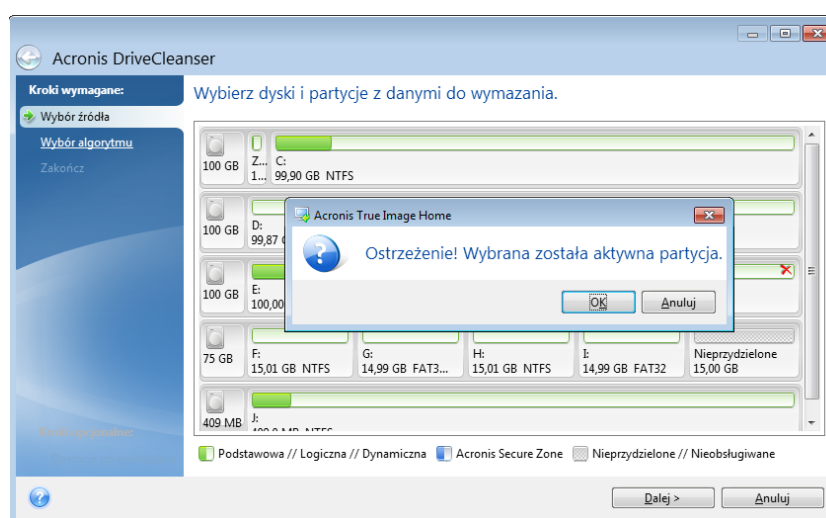
Do niszczenia danych możesz wybrać cały dysk twardy lub kilka dysków. W tym celu kliknij prostokąt odpowiadający dyskowi twardemu (z ikoną urządzenia, numerem dysku i pojemnością).

Można wybrać jednocześnie kilka partycji znajdujących się na różnych dyskach twardych lub na kilku dyskach, jak również nieprzydzielone miejsce na dyskach.

*Acronis DriveCleanser nie umożliwia wymazywania partycji na dyskach dynamicznych i GPT, więc nie są one wyświetlane w oknie **Wybór źródła**.*

Kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

Jeżeli w skład dysków i/lub partycji wchodzi dyski lub partycje systemowe, wyświetlone zostanie okno zawierające ostrzeżenie.

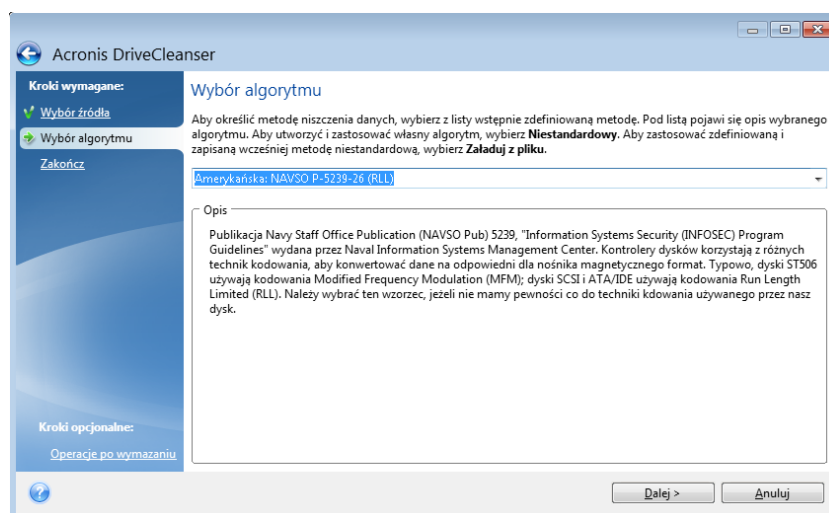

Uwaga: kliknięcie **OK** w oknie z ostrzeżeniem, a następnie **Kontynuuj** w oknie podsumowania spowoduje wymazanie partycji systemowej zawierającej system operacyjny Windows.

Wybór algorytmu

Acronis DriveCleanser wykorzystuje wiele popularnych algorytmów niszczenia danych. Wybierz żądany algorytm z listy rozwijanej.

Metody niszczenia danych zostały szczegółowo opisane w sekcji Metody wymazywania dysku twardego (s. 189) niniejszego podręcznika.

Po wybraniu algorytmu program Acronis DriveCleanser wykona wszystkie czynności niezbędne do zniszczenia zawartości wybranej partycji lub wybranego dysku. Po wykonaniu tej operacji wyświetlony zostanie komunikat informujący o pomyślnym zniszczeniu danych.

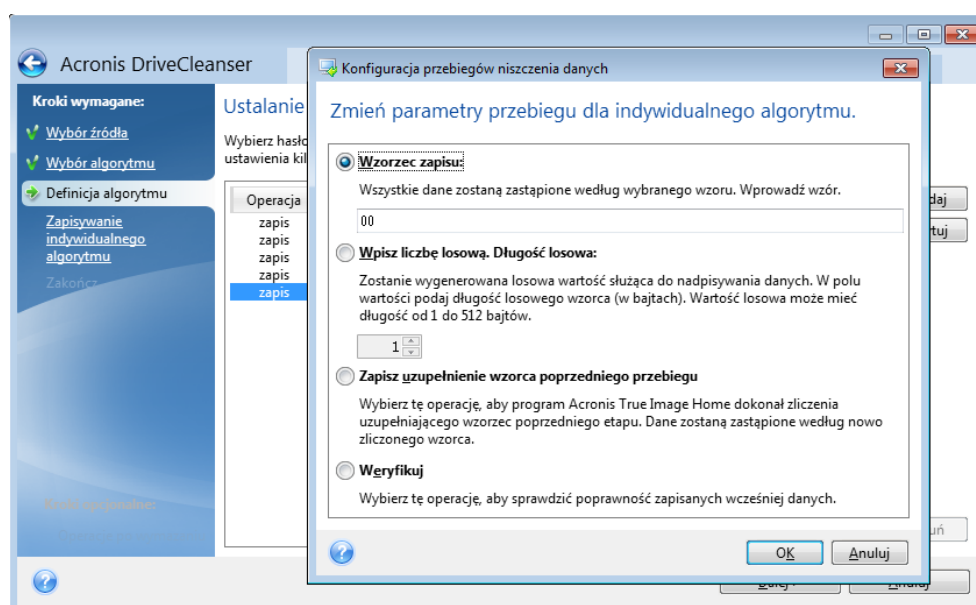
Acronis DriveCleanser zawiera przydatną funkcję — pozwala oszacować wyniki zastosowania algorytmu niszczenia danych na dysku twardym lub na partycji. Ponadto w program wbudowane jest narzędzie Edytor dysku, które umożliwi przeglądanie zawartości dysków twardech.

Wspomniane powyżej algorytmy charakteryzują się różnymi stopniami niszczenia danych poufnych. Z tego względu wygląd dysku lub partycji po zakończeniu niszczenia danych zależy od wybranego algorytmu niszczenia danych. Jednak obraz faktycznie wyświetlany na ekranie to sektory dysku wypełnione zerami lub symbolami losowymi.

Tworzenie indywidualnych algorytmów niszczenia danych

Narzędzie Acronis DriveCleanser umożliwia tworzenie indywidualnych algorytmów do wymazywania danych z dysków twardech. Chociaż program udostępnia kilka poziomów niszczenia danych, można utworzyć własny algorytm. Jest to zalecane tylko w przypadku użytkowników, którzy orientują się w zasadach niszczenia danych stosowanych w metodach bezpiecznego wymazywania danych.

Aby rozpocząć tworzenie algorytmu wymazywania dysku twardego, kliknij **Niestandardowy** z listy rozwijanej znajdującej się w oknie Wybór algorytmu. W kreatorze narzędzia DriveCleanser będą wówczas dostępne nowe wymagane kroki, pozwalające utworzyć nowy algorytm niszczenia danych odpowiadający konkretnym wymaganiom w zakresie bezpieczeństwa.

Po utworzeniu metody niestandardowej można zapisać utworzony algorytm. Przyda się to, jeżeli zamierzasz użyć algorytmu ponownie.

Ładowanie algorytmu z pliku

Po utworzeniu i zapisaniu algorytmu niszczenia danych podczas pracy z programem Acronis True Image Home 2011 możesz go użyć w następujący sposób:

W oknie **Wybór algorytmu** wybierz opcję Załaduj z pliku z listy rozwijanej i wskaż plik zawierający parametry niestandardowego algorytmu niszczenia danych. Domyślnie pliki tego rodzaju mają rozszerzenie *.alg.

Definicja algorytmu

Okno Definicja algorytmu zawiera szablon tworzonego algorytmu.

Okno zawiera następującą legendę: pierwsza kolumna listy reprezentuje typ operacji wykonywanej na dysku (może to być zapisywanie lub weryfikacja), w drugiej kolumnie przedstawiony jest wzorzec danych zapisywanych na dysk.

Wzorzec danych zapisywanych na dysk zawsze ma postać heksadecymalną (np. 0x00, 0xAA lub 0xCD itp.). Wartości te zajmują 1 bajt, jednak ich rozmiar może osiągnąć 512 bajtów. Oprócz tych wartości możesz wprowadzić losową wartość heksadecymalną o dowolnej długości (do 512 bajtów). Algorytm może także zawierać jedną lub więcej wartości uzupełniających, które uzupełniają wartość zapisaną na dysku w poprzednim przebiegu.

Jeżeli wartość binarna to 10001010 (0x8A), wówczas wartość uzupełniająca będzie miała postać 01110101 (0x75).

Okno Definicja algorytmu zawiera wyłącznie szablon algorytmu. Dane, które oprogramowanie powinno zapisać na dysku w celu zniszczenia danych poufnych zgodnie z algorytmem, należy określić indywidualnie.

W tym celu zaznacz wiersz reprezentujący pierwszy przebieg i kliknij **Edycja**.

Dopasowanie przebiegu wymazywania

Okno Dopasowanie przebiegu wymazywania umożliwia określenie wzorca, który będzie zapisywany na dysk (wartość heksadecymalna).

Elementy sterujące znajdujące się w oknie mają następujące znaczenie: w polu znajdującym się pod pozycją **Wzorzec zapisu** możesz wpisać dowolną wartość heksadecymalną, która zostanie zapisana na dysk podczas przebiegu (w tym przypadku jest to przebieg pierwszy).

Po zaznaczeniu opcji **Wpisz liczbę losową** na dysk zostanie najpierw zapisana losowa wartość o długości określonej przez użytkownika (w bajtach) w poniższym polu.

Zgodnie z amerykańskim standardem, na którym wzorowany jest przykład, zaznacz opcję **Wpisz liczbę losową** i wpisz wartość 1.

Kliknij **OK**, aby kontynuować.

Na ekranie ponownie pojawi się okno definicji algorytmu, w którym można zaobserwować, że poprzedni wpis dla pierwszego przebiegu (zapis — 00) został zastąpiony wierszem zapis — losowy, liczba bajtów: 1.

Aby zdefiniować następny przebieg, kliknij **Dodaj**.

Na ekranie pojawi się znane już okno, ale tym razem opcja ta będzie zawierała dwie dodatkowe pozycje:

- **Zapisz uzupełnienie wzorca poprzedniego przebiegu:** drugi przebieg algorytmu zgodnego z amerykańskim standardem, na którym wzorowany jest przykład, polega na zapisaniu w każdym sektorze wartości heksadecymalnych uzupełniających wartości z przebiegu poprzedniego. Z tego względu zaznacz opcję Zapisz uzupełnienie wzorca poprzedniego przebiegu i kliknij **OK**.

Na ekranie ponownie pojawi się okno definicji algorytmu. W tym oknie drugi wiersz został zmieniony: zapis – uzupełnienie wartości z poprzedniego kroku.

- **Weryfikacja**

Zgodnie z amerykańskim standardem niszczenia danych należy zdefiniować trzeci i czwarty przebieg.

W ten sam sposób można utworzyć dowolny algorytm niszczenia danych spełniający wymagania bezpieczeństwa.

Zapisywanie algorytmu niestandardowego

W kolejnym oknie Zapisywanie algorytmu niestandardowego możesz zapisać utworzony algorytm do pliku. Może się on przydać do ponownego użycia.

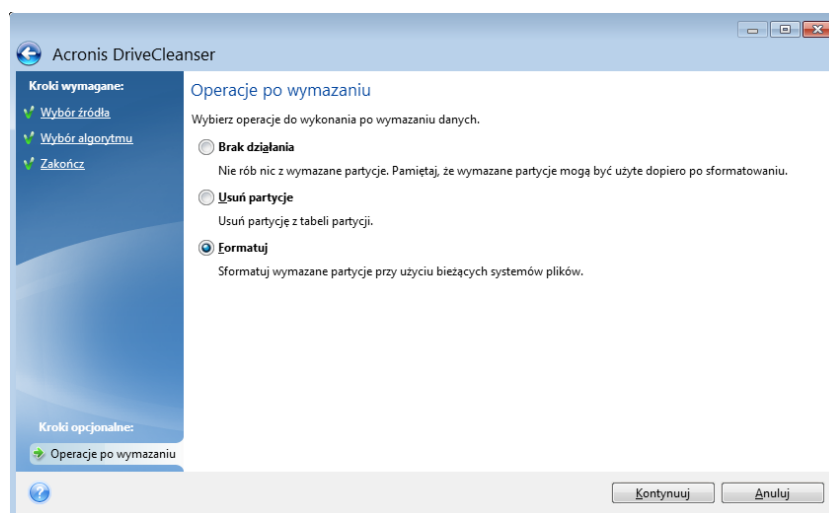
W celu zapisania algorytmu określ jego nazwę i ścieżkę w polu Wybierz plik lub wskaż istniejący już plik na dysku.

Każdy algorytm niestandardowy jest przechowywany w osobnym pliku. W przypadku próby zapisania nowego algorytmu do istniejącego pliku zawartość istniejącego pliku zostanie usunięta.

Czynności po wymazywaniu

W oknie Czynności po wymazywaniu możesz zdefiniować czynności, które będą wykonywane na partycjach wybranych do zniszczenia danych. W narzędziu Acronis DriveCleanser są dostępne trzy opcje:

- **Brak czynności** — tylko zniszczenie danych przy użyciu algorytmu wybranego poniżej
- **Usuń partycję** — po zakończeniu niszczenia danych partycja zostanie usunięta
- **Formatuj** — niszczenie danych i formatowanie partycji (ustawienie domyślne)

Podsumowanie wymazywania dysku

Okno podsumowania zawiera listę operacji do wykonania.

Uwaga: po kliknięciu przycisku **Kontynuuj** wybrane partycje zostaną trwale wymazane. Dlatego przycisk jest nieaktywny do momentu zaznaczenia pola wyboru **Wymaż wybrane partycje nieodwracalnie**.

Kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć wymienione operacje.

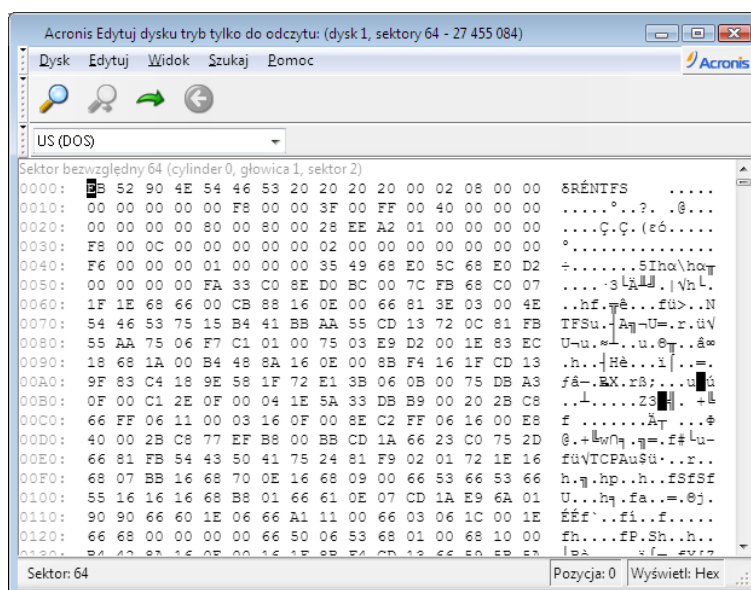
Kliknij przycisk **Opcje**, aby wykonać dodatkowe kroki.

Kliknij przycisk **Anuluj**, aby zamknąć kreator bez wykonywania żadnych operacji.

Edytor dysków (tryb tylko do odczytu)

Narzędzie Acronis DriveCleanser zawiera jeszcze jedną przydatną funkcję — pozwala oszacować wyniki zastosowania danej metody niszczenia danych na dysku twardym lub na partycji. Aby wyświetlić informacje o stanie wyczyszczonych dysków lub partycji, kliknij **Narzędzia i programy narzędziowe** na pasku narzędzi. Następnie kliknij łącze **Wyświetl bieżący stan dysków** i wybierz partycję, której wyniki czyszczenia chcesz wyświetlić. Zostanie uruchomione zintegrowane narzędzie Acronis Disk Editor (w trybie tylko do odczytu).

Różne algorytmy charakteryzują się różnymi stopniami niszczenia danych poufnych. Z tego względu wygląd partycji po zakończeniu niszczenia danych zależy od wybranej metody. Jednak obraz faktycznie wyświetlany na ekranie to sektory dysku wypełnione zerami lub symbolami losowymi.

Przeszukiwanie zawartości dysku twardego

Menu **Wyszukiwanie** umożliwia znajdowanie określonych ciągów znaków na dysku twardym oraz przechodzenie do sektorów dysku na podstawie ich przesunięcia bezwzględnego.

Wybierz **Szukaj** z tego menu, aby uzyskać dostęp do funkcji umożliwiających wyszukiwanie ciągów znaków na edytowanym dysku. (Tę samą czynność można wykonać przez naciśnięcie kombinacji klawiszy **Ctrl + F**). Parametry wyszukiwania ustawia się w oknie dialogowym **Szukaj**.

Aby rozpocząć wyszukiwanie:

- Wyszukiwany ciąg może być wartością tekstową (pole **Tekst**) lub liczbową (heksadecymalną) (pole **Hex**). Po wprowadzeniu ciągu znaków w polu **Tekst** zostanie on automatycznie przekonwertowany na wartość heksadecymalną oraz wyświetlony w polu **Hex** i odwrotnie.
- Zaznacz parametr **Uwzględniaj wielkość liter**, aby program rozróżniał wielkość liter. Jeśli wybrano tryb wyszukiwania bez uwzględniania wielkości liter, ignorowana będzie nie tylko wielkość liter, ale także dodatkowe symbole zestawu znaków.
- Zaznacz parametr **Szukaj w przesunięciu sektora**, aby wyszukać ciągu znaków w obrębie danego przesunięcia sektora.
- Kliknij **OK**, aby rozpocząć wyszukiwanie. Po zakończeniu wyszukiwania bieżąca pozycja zostanie przesunięta do miejsca, w którym odnaleziono dany ciąg znaków, lub, jeżeli nie znaleziono żadnych wyników, jej położenie nie ulegnie zmianie. Aby wyszukać następny ciąg znaków z bieżącej pozycji, wybierz **Wyszukaj ponownie** z menu **Wyszukiwanie** lub naciśnij klawisz **F3**.

Przechodzenie do sektora

Do określonego sektora można przejść na podstawie jego przesunięcia bezwzględnego. W tym celu wybierz **Przejdź do** z menu **Wyszukiwanie** (lub naciśnij kombinację klawiszy **Alt+P**). Wybór tej opcji spowoduje otwarcie okna **Przejdź do**.

Aby wykonać przejście, wprowadź przesunięcie bezwzględne sektora lub numery cylindra, głowicy i sektora. Wyświetlane parametry mają następujący format:

(CYL x HDS + HD) x SPT + SEC - 1

Gdzie CYL, HD, SEC są kolejno numerami cylindra, głowicy i sektora według współrzędnych CHS (Cylinder, Head, Sector — cylinder, głowica, sektor), HDS to liczba głowic przypadająca na dysk, a SPT to liczba sektorów przypadających na ścieżkę.

Aby powrócić do poprzedniego sektora, wybierz **Wstecz** w menu **Wyszukiwanie** (lub naciśnij kombinację klawiszy **Ctrl+Backspace**).

6.6.2 File Shredder

Narzędzie **File Shredder** umożliwia szybkie i trwałe niszczenie wybranych plików i folderów.

Aby trwale zniszczyć pliki i foldery:

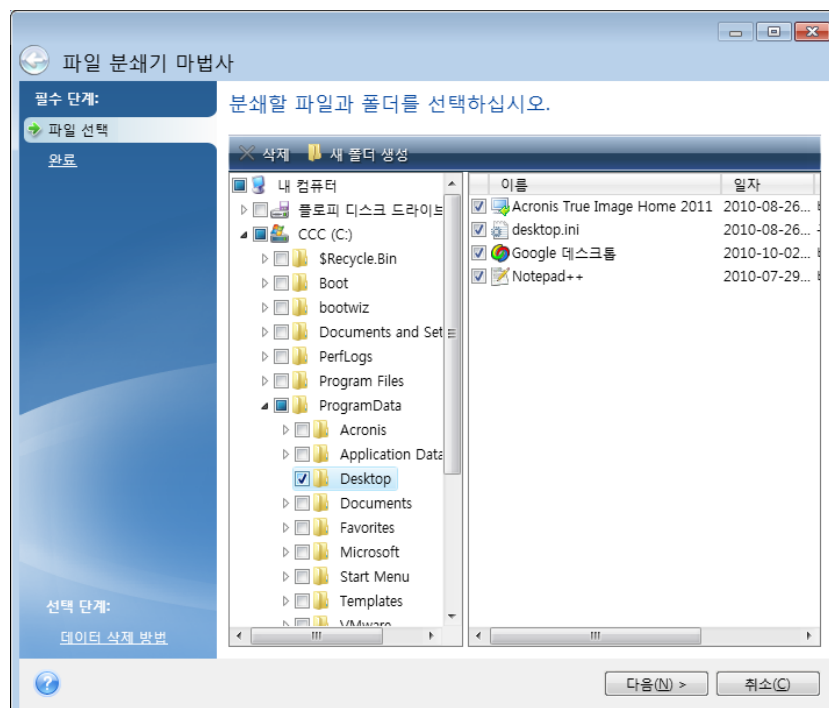
- Kliknij **Narzędzia i programy narzędziowe** w menu głównym, a następnie kliknij **File Shredder** na ekranie **Narzędzia i programy narzędziowe**.
- Wykonaj kroki wskazane przez kreator File Shredder.

Wybierz pliki / foldery

Wybierz pliki lub foldery, które chcesz zniszczyć.

Aby wybrać pliki lub foldery do zniszczenia:

- Rozwiń drzewo folderów i zaznacz pliki i/lub foldery, które chcesz zniszczyć. Możesz wybrać dowolny zestaw plików, folderów, a nawet dysków. Podczas wybierania danych do zniszczenia należy zachować ostrożność, ponieważ usunięte dane nie będą mogły zostać przywrócone.
- Po wybraniu danych do zniszczenia kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

Wybór metody niszczenia danych

Narzędzie File Shredder korzysta z kilku najbardziej popularnych metod niszczenia danych. Tutaj należy wybrać metodę niszczenia.

Metody niszczenia danych zostały szczegółowo opisane w sekcji Metody wymazywania dysku twardego (s. 189) niniejszego podręcznika.

Kliknięcie **Kontynuuj** po wybraniu żądanej metody uruchamia operację. (Jeśli przycisk **Kontynuuj** jest niedostępny, kliknij **Zakończ** na pasku bocznym i zaznacz pole **Zniszcz wybrane pliki i foldery nieodwracalnie**, aby włączyć przycisk **Kontynuuj**).

Niszczenie plików — podsumowanie

Okno podsumowania zawiera następujące informacje: listę wybranych plików/folderów, które zostaną zniszczone, oraz metodę niszczenia danych.

Po kliknięciu przycisku **Kontynuuj** wybrane pliki i foldery zostaną trwale zniszczone. Zatem przycisk jest wyłączony do momentu zaznaczenia pola wyboru **Zniszcz wybrane pliki i foldery nieodwracalnie**.

Kliknij przycisk **Kontynuuj**, aby zniszczyć nieodwracalnie wybrane pliki i/lub foldery.

Kliknij **Opcje**, aby wykonać opcjonalne kroki.

Kliknij **Anuluj**, aby zamknąć kreator bez wykonywania operacji.

Postęp operacji niszczenia

Okno statusu operacji zawiera informacje o stanie bieżącej operacji.

Postęp wybranej operacji jest wskazywany przez pasek postępu.

Wykonanie niektórych operacji może zająć dużo czasu. W takim przypadku można zaznaczyć pole wyboru **Wyłącz komputer po zakończeniu**. Po zakończeniu operacji program Acronis True Image Home 2011 wyłączy komputer.

6.6.3 Czyszczenie systemu

Kreator czyszczenia systemu umożliwia bezpieczne usuwanie wszystkich śladów aktywności użytkownika przechowywanych w systemie Windows.

Umożliwia on wykonywanie następujących operacji:

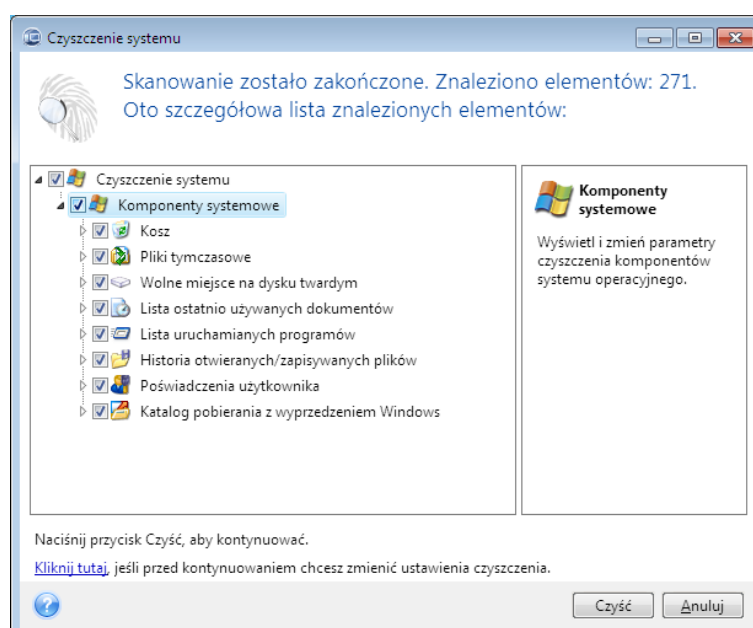
- Bezpieczne usuwanie danych znajdujących się w **koszu systemu Windows**
- Usuwanie **plików tymczasowych** z poszczególnych folderów systemu Windows
- Oczyszczanie **wolnego miejsca na dysku twardym** z wszelkich śladów pozostałych po przechowywanych danych
- Usuwanie śladów **wyszukiwania plików i komputerów** na podłączonych dyskach oraz komputerach w sieci lokalnej
- Usuwanie listy **ostatnio używanych dokumentów**
- Usuwanie listy **uruchamianych programów**
- Usuwanie historii **otwieranych/zapisywanych plików**
- Oczyszczanie listy miejsc sieciowych odwiedzonych przy użyciu **poświadczeń sieciowych**

- Oczyszczanie **katalogu pobierania z wyprzedzeniem systemu Windows**, w którym przechowywane są informacje o ostatnio uruchamianych programach

Systemy Windows Vista i Windows 7 nie przechowują list wyszukiwania plików i komputerów. Ponadto informacje o otwieranych/zapisywanych plikach są przechowywane w rejestrze w inny sposób — dlatego informacje wyświetlone w kreatorze będą wyglądać inaczej.

Należy pamiętać, że system Windows przechowuje hasła do momentu zakończenia sesji, więc oczyszczenie listy poświadczeń sieciowych pozostanie bezskuteczne do chwili zakończenia bieżącej sesji systemu Windows, tzn. do chwili wylogowania się lub ponownego uruchomienia komputera.

Aby uruchomić kreator, w menu głównym programu wybierz **Narzędzia -> Czyszczenie systemu**. Uruchomiony kreator wyszuka wszelkie ślady aktywności użytkownika przechowywane w systemie Windows. Wyniki wyszukiwania zostaną wyświetlone w górnej części okna kreatora.

Można przejrzeć wyniki wyszukiwania i ręcznie wybrać elementy do usunięcia.

Jeżeli chcesz zmienić domyślne ustawienia czyszczenia systemu, kliknij odpowiednie łącze w pierwszym oknie Kreatora czyszczenia systemu.

Kliknij **Oczyść**, aby rozpocząć usuwanie znalezionych elementów.

Ustawienia czyszczenia

W oknie ustawień czyszczenia można zmienić ustawienia czyszczenia każdego komponentu systemu. Niektóre ustawienia dotyczą wszystkich komponentów.

Aby zmienić ustawienia czyszczenia danego komponentu:

- Rozwiń element **Komponenty systemowe** w drzewie i wybierz komponent, dla którego chcesz zmienić ustawienia czyszczenia. Można włączyć lub wyłączyć skanowanie danego komponentu przez Kreator czyszczenia. W tym celu należy zaznaczyć lub wyczyścić pole wyboru **Włącz**.
W razie potrzeby można również rozwinąć komponent i dostosować metodę niszczenia danych, określić pliki do wyczyszczenia, wyczyścić ciągi wyszukiwania w rejestrze, które były używane od

znajdowania komputerów w sieci lokalnej, itd. W tym celu kliknij trójkąt obok komponentu, wybierz z listy odpowiednią opcję i określ ustawienia.

- Po skonfigurowaniu właściwości komponentów kliknij **OK**, aby zapisać ustawienia. Wprowadzone ustawienia przy następnym uruchomieniu kreatora czyszczenia zostaną uznane za domyślne.

Jeżeli ustawienia czyszczenia były już zmieniane, można przywrócić ustawienia domyślne, klikając **Przywróć domyślne**.

Komponenty systemowe:

- Kosz
- Pliki tymczasowe
- Wolne miejsce na dysku twardym
- Lista wyszukiwanych komputerów
- Lista wyszukiwanych plików
- Lista ostatnio używanych dokumentów
- Lista programów uruchamianych w systemie Windows
- Historia otwieranych/zapisywanych plików
- Poświadczenia użytkownika
- Katalog pobierania z wyprzedzeniem Windows

Domyślne opcje czyszczenia

Domyślne opcje czyszczenia są dostępne po kliknięciu łącza **Kliknij, aby zmienić to ustawienie...** na stronie opcji **Metoda niszczenia danych**.

Aby zmienić domyślne opcje czyszczenia:

- Wybierz z drzewa komponent, którego ustawienia czyszczenia chcesz zmienić.
- Po zmianie opcji kliknij **OK**, aby zapisać ustawienia.

Jeżeli ustawienia czyszczenia były już zmieniane, można przywrócić ustawienia domyślne, klikając **Przywróć domyślne**.

Ogólne

Okno podsumowania wyświetlane jest domyślnie po zakończeniu każdego procesu czyszczenia (zaznaczone jest pole wyboru **Pokaż podsumowanie**). Jeżeli nie chcesz, aby to okno było wyświetlane, odznacz odpowiednie pole wyboru.

Opcje czyszczenia

W procesie czyszczenia systemowego wykorzystywanych jest kilka najbardziej popularnych metod czyszczenia danych. Tutaj możesz wybrać wspólną metodę niszczenia danych, która będzie domyślnie wykorzystywana dla wszystkich pozostałych komponentów.

Metody niszczenia danych zostały szczegółowo opisane w sekcji **Metody wymazywania dysku twardego** (s. 189) niniejszego podręcznika.

Szczegółowe opcje czyszczenia

Następujące opcje czyszczenia można dostosować:

- Metoda niszczenia danych
- Opcje domyślne
- Pliki
- Wolne miejsce na dysku
- Komputery
- Polecenia
- Filtr miejsc sieciowych

Metoda niszczenia danych

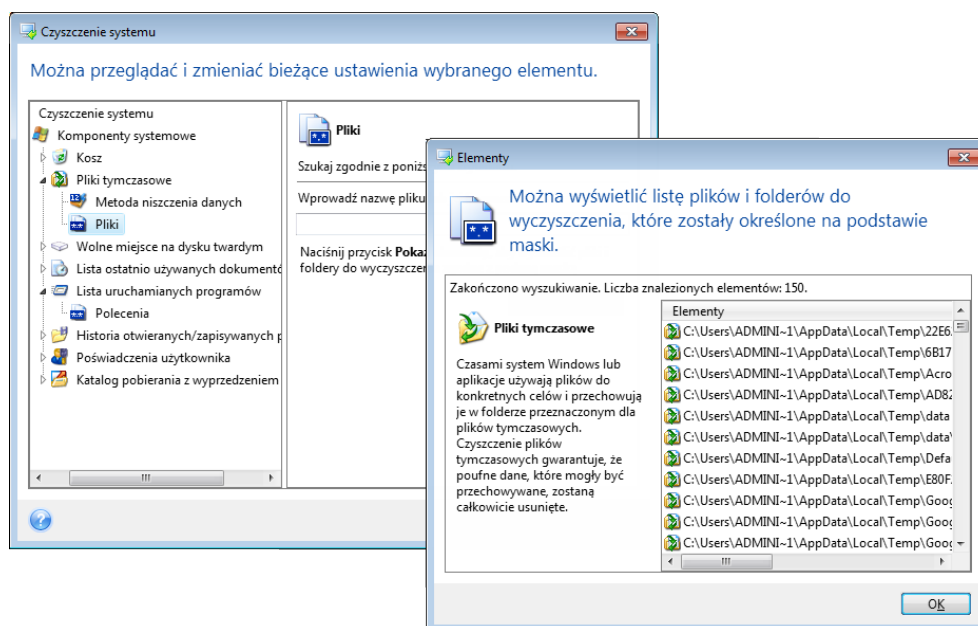
W procesie czyszczenia systemowego wykorzystywanych jest kilka najbardziej popularnych metod czyszczenia danych. Tutaj należy wybrać metodę niszczenia.

- **Użyj typowej metody** — jeśli ten parametr pozostanie zaznaczony, program użyje domyślnej metody (ustawieniem początkowym jest metoda Szybka).
Jeśli chcesz, aby inna metoda była domyślna, kliknij odpowiednie łącze.
- **W przypadku tego komponentu użyj metody niestandardowej** — wybierz tę opcję, jeżeli chcesz wybrać z listy metodę niszczenia danych.

Metody niszczenia danych zostały szczegółowo opisane w sekcji Metody wymazywania dysku twardego (s. 189) niniejszego podręcznika.

Pliki

Opcja Pliki umożliwia określenie nazw plików, które mają zostać zniszczone przy użyciu kreatora czyszczenia systemu. Opcja ta może być używana również jako ciąg wyszukiwania.

W systemie operacyjnym Windows ciąg wyszukiwania może odpowiadać pełnej lub częściowej nazwie pliku. Ciąg ten może składać się z symboli alfanumerycznych, łącznie z przecinkami oraz symbolami wieloznacznymi systemu Windows, oraz wartości podobnych do przedstawionych poniżej:

- *.* – wszystkie pliki, niezależnie od nazwy i rozszerzenia.
- *.doc – wszystkie pliki posiadające określone rozszerzenie (w tym przypadku wszystkie dokumenty Microsoft).
- read*.* – wszystkie pliki, niezależnie od rozszerzenia, posiadające nazwy rozpoczynające się od ciągu „read”.
- info?.* – wszystkie pliki, niezależnie od rozszerzenia, mające pięciznakowe nazwy rozpoczynające się od ciągu „info”.

Ostatni ciąg wyszukiwania odnosi się np. do plików info1.txt czy infor.doc, jednak nie do pliku informacje.txt, ponieważ jego nazwa zawiera więcej niż pięć znaków (bez rozszerzenia).

Możesz wprowadzić kilka różnych ciągów wyszukiwania, oddzielając je średnikiem, np.:

.bak;.tmp;*.~~~ (bez spacji pomiędzy kolejnymi ciągami)

Wszystkie pliki, których nazwy są zgodne z wprowadzonym zestawem, zostaną usunięte.

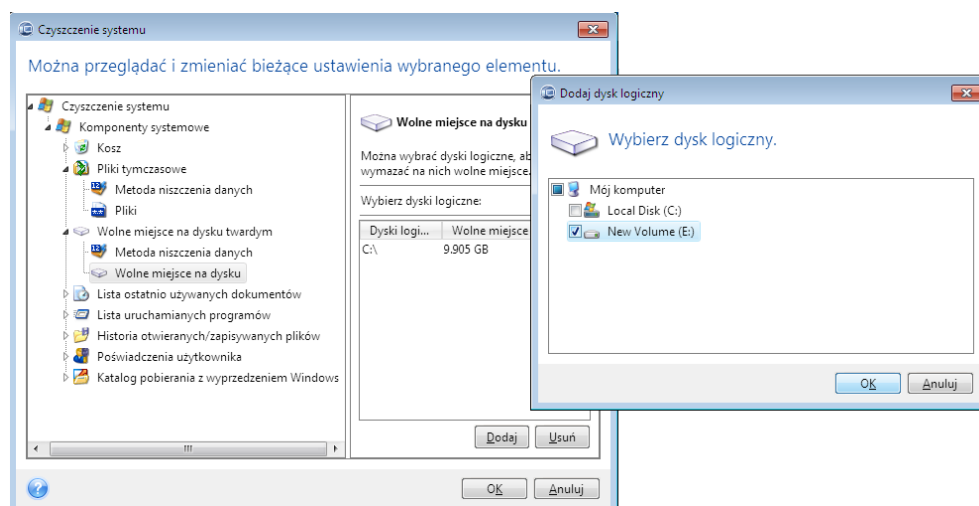
Po wprowadzeniu wartości ustawienia Pliki możesz przeglądać pliki odpowiadające ciągom wyszukiwania. W tym celu kliknij **Pokaż pliki**. Pojawi się okno z nazwami znalezionych plików. Pliki te zostaną wyczyszczone.

Wolne miejsce na dysku

W tym miejscu możesz ręcznie określić dyski fizyczne/logiczne, na których chcesz wykonać czyszczenie wolnego miejsca. Domyślnie czyszczone jest wolne miejsce na wszystkich dostępnych dyskach.

Jeżeli chcesz zmienić ustawienia tego parametru, kliknij **Usuń**, aby usunąć z listy dyski, na których nie chcesz czyścić wolnego miejsca.

Aby ponownie dodać te dyski do listy, kliknij **Dodaj**.

Komputery

Ustawienie **Komputery** umożliwia oczyszczenie rejestru z ciągów wyszukiwania użytych w celu znalezienia komputerów w sieci lokalnej. Ciągi te zawierają informacje o interesujących Cię zasobach sieciowych. Dane te powinny zostać usunięte w celu zachowania poufności.

Ustawienie **Komputery** jest podobne do ustawienia **Pliki**. Wprowadzany ciąg może zawierać dowolną liczbę pełnych lub częściowych nazw komputerów rozdzielonych średnikami. Usuwanie ciągów wyszukiwania komputerów odbywa się przez porównanie z wartością ustawienia **Komputery** zgodnie z regułami systemu Windows.

Jeżeli chcesz tylko usunąć ciągi wyszukiwania komputerów w sieci lokalnej (co w większości przypadków wystarcza), nie zmieniaj wartości domyślnej tego ustawienia. Aby przywrócić ustawienia domyślne:

- Wybierz komponent **Lista wyszukiwanych komputerów**
- Sprawdź, czy pole wyboru **Włącz** jest zaznaczone
- Wybierz ustawienie **Komputery** i upewnij się, że jego pole tekstowe jest puste.

W rezultacie z rejestru usunięte zostaną wszystkie nazwy wyszukiwanych komputerów.

Po wprowadzeniu wartości ustawienia **Komputery** możesz przeglądać ciągi wyszukiwania znalezione w rejestrze przez Kreatora czyszczenia systemu. W tym celu kliknij **Pokaż komputery**. Wyświetlone zostanie okno zawierające pełne i częściowe nazwy komputerów znalezionych w sieci, które zostaną usunięte.

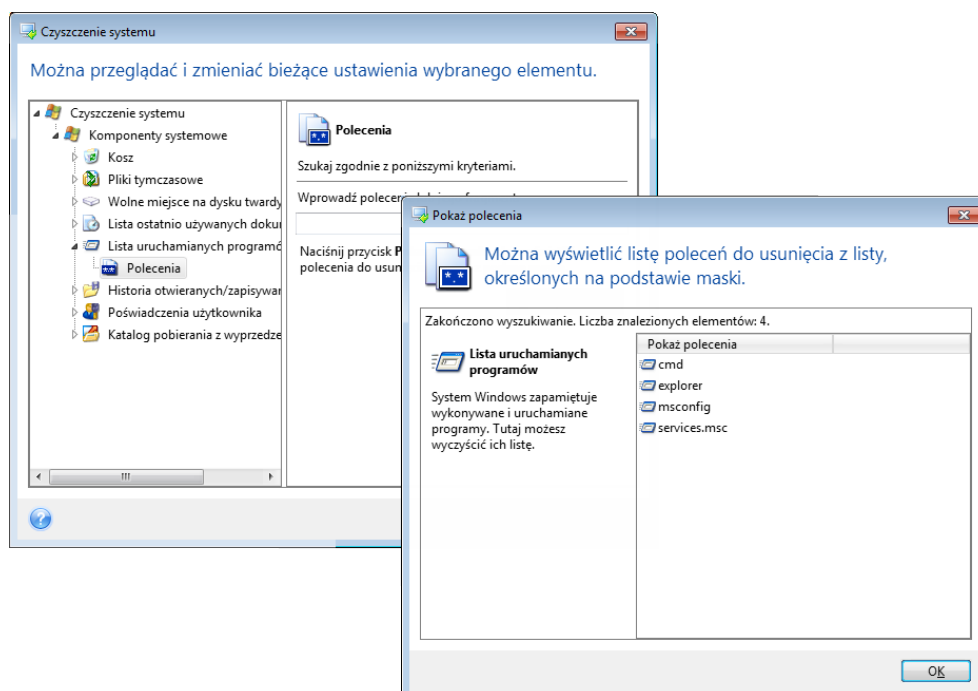
Ustawienie „Polecenia”

W tym miejscu możesz wybrać polecenia, które chcesz usunąć podczas czyszczenia pozycji **Lista uruchamianych programów systemu Windows**.

Kryterium to może zawierać dowolne pełne lub częściowe nazwy poleceń rozdzielone średnikami, na przykład:

help; cmd; reg

Spowoduje to usunięcie poleceń o nazwach zgodnych z pełnymi lub częściowymi nazwami wprowadzonymi jako kryterium.

Filtr miejsc sieciowych

Możesz podać nazwy (oddzielone średnikami) dowolnych hostów lub adresy IP miejsc sieciowych, serwerów, serwerów FTP, udostępnionych zasobów itd., z którymi łączyłeś się przy wykorzystaniu danych uwierzytelniających (nazwy użytkownika oraz hasła). We wprowadzanych nazwach hostów oraz adresach IP możesz używać gwiazdki (*) oraz znaku zapytania (?).

Kliknij **Pokaż miejsca sieciowe**, aby wyświetlić listę miejsc sieciowych odwiedzonych przy użyciu poświadczeń, które chcesz usunąć.

Podgląd

Wyniki skanowania zostaną przedstawione w górnej części okna kreatora. Domyślnie skanowane są wszystkie komponenty systemu. Jeśli chcesz wybrać, które z komponentów systemowych mają być skanowane, a które nie, zmień domyślne opcje czyszczenia.

Można wyświetlić wyniki wyszukiwania i ręcznie dodać lub usunąć zaznaczenie tych pozycji, które mają być wyczyszczone bądź pozostawione. Aby ułatwić wybór, wszystkie komponenty zostały krótko opisane. Po kliknięciu nazwy komponentu w prawej części okna zostanie wyświetlony jego opis.

Aby dodać lub usunąć zaznaczenie komponentu

- Rozwiń element **Komponenty systemowe** w drzewie Czyszczenie systemu i upewnij się, że komponent, który chcesz wyczyścić jest zaznaczony. Jeśli jakiś komponent nie ma zostać wyczyszczony, po prostu usuń zaznaczenie jego pola wyboru.
- W razie potrzeby możesz rozwinąć zakładkę komponentu i wybrać odpowiadające Ci opcje.

Po wybraniu komponentów do wyczyszczenia kliknij **Wyczyść**, aby kontynuować.

Systemy Windows Vista i Windows 7 nie przechowują list wyszukiwania plików i komputerów. Ponadto informacje o otwieranych/zapisywanych plikach są przechowywane w rejestrze w odmienny sposób, dlatego informacje w kreatorze są wyświetlane inaczej.

Postęp czyszczenia

Okno statusu operacji zawiera informacje o stanie bieżącej operacji.

Postęp wybranej operacji jest wskazywany przez pasek postępu.

Wykonanie niektórych operacji może zająć dużo czasu. W takim przypadku można zaznaczyć pole wyboru **Wyłącz komputer po zakończeniu**. Po zakończeniu operacji program Acronis True Image Home 2011 wyłączy komputer.

6.6.4 Metody wymazywania dysku twardego

Informacje usunięte z dysku twardego przy użyciu niezbyt bezpiecznych metod (np. zwykłych metod dostępnych w systemie Windows) mogą być łatwo odzyskane. Specjalistyczny sprzęt pozwala odzyskiwać nawet wielokrotnie nadpisywane dane. Z tego powodu coraz bardziej istotna staje się możliwość bezpowrotnego wymazywania danych.

Gwarantowane wymazywanie danych z nośników magnetycznych (np. z dysków twardych) oznacza, że nie będzie możliwe odzyskanie danych nawet przez wykwalifikowanych specjalistów przy użyciu wszystkich znanych narzędzi i metod odzyskiwania.

Problem można zobrazować w następujący sposób: dane są przechowywane na dysku twardym jako binarna sekwencja 1 i 0 (jedynek i zer), reprezentowana przez fragmenty dysku różniące się stopniem namagnesowania.

Uogólniając, jedynka zapisana na dysku zostanie odczytana przez jego kontroler jako jedynka, a zero zostanie odczytane jako zero. Jeżeli jednak zero zostanie nadpisane jedynką, wynikiem będzie wartość 0,95 i odwrotnie — nadpisanie jedynki kolejną jedynką da wartość 1,05. Różnice te nie mają znaczenia dla kontrolera. Jednak za pomocą specjalistycznych urządzeń można łatwo odczytać „spodnią” sekwencję jedynek i zer.

Odczytanie danych „skasowanych” w ten sposób wymaga jedynie specjalistycznego oprogramowania i niedrogiego sprzętu (np. mikroskopu magnetycznego) potrzebnego do analizy namagnesowania sektorów dysku twardego czy pozostałości namagnesowania ścieżek.

Zapisywaniu danych na nośnikach magnetycznych towarzyszy jeszcze jeden efekt: każda ścieżka dysku zawiera **obraz każdej kiedykolwiek zapisanej na niej informacji**, jednak efekty takich zapisów (warstwa magnetyczna) z czasem stają się coraz mniej widoczne.

Podstawy działania metod wymazywania danych

Od strony fizycznej całkowite wymazanie informacji z dysku twardego polega na wielokrotnym przełączaniu każdej elementarnej jednostki obszaru magnetycznego przez zapisywanie w niej specjalnie dobranych sekwencji logicznych jedynek i zer (zwanych również próbkami).

Korzystając z metod logicznego kodowania danych na obecnych dyskach twardych, można wybrać **próbki** z sekwencjami symboli (elementarnych jednostek danych), które mają być zapisywane w sektorach w celu **skutecznego wymazania poufnych danych**.

Metody udostępniane przez standardy krajowe umożliwiają (pojedyncze lub potrójne) zapisywanie losowych symboli w sektorach dysku **wybranych w sposób bezpośredni i arbitralny**, jednak możliwy

do przyjęcia w prostych sytuacjach. Najskuteczniejsza metoda wymazywania informacji opiera się na dogłębnej analizie szczegółowych cech zapisu danych na wszystkich typach dysków twardych. Z tego powodu w celu **gwarantowanego** wymazania danych konieczne jest stosowanie złożonych metod wieloprzebiegowych.

Teoria gwarantowanego wymazywania danych została szczegółowo opisana w artykule Petera Gutmanna. Zobacz:

Bezpieczne usuwanie danych z pamięci magnetycznej i pamięci półprzewodnikowej.

Metody wymazywania danych używane w programie Acronis

Poniższa tabela zawiera krótkie opisy algorytmów wymazywania danych używanych w programie Acronis. W każdym opisie podano liczbę przebiegów w sektorach dysku twardego oraz liczbę zapisywanych w każdym bajcie sektora.

Opis wbudowanych metod wymazywania danych

Lp.	Algorytm (metoda zapisu)	Przebiegi	Zapis
1.	Departament Obrony USA 5220.22-M	4	1. przebieg — zapisywanie losowo wybranych symboli w każdym bajcie każdego sektora; 2. przebieg — uzupełnienie zapisu pierwszego przebiegu; 3. przebieg — ponownie symbole losowe; 4. przebieg — weryfikacja zapisu.
2.	Amerykańska: NAVSO P-5239-26 (RLL)	4	1. przebieg — zapisywanie 0x01 we wszystkich sektorach; 2. przebieg — zapisywanie 0x27FFFFFF; 3. przebieg — losowe sekwencje symboli; 4. przebieg — weryfikacja.
3.	Amerykańska: NAVSO P-5239-26 (MFM)	4	1. przebieg — zapisywanie 0x01 we wszystkich sektorach; 2. przebieg — zapisywanie 0x7FFFFFFF; 3. przebieg — losowe sekwencje symboli; 4. przebieg — weryfikacja.
4.	Niemiecka: VSITR	7	Przebiegi 1–6 — zapisywanie naprzemiennych sekwencji 0x00 i 0xFF; 7. przebieg — zapisywanie 0xAA, tj. 0x00, 0xFF, 0x00, 0xFF, 0x00, 0xFF, 0xAA.
5.	Rosyjska: GOST P50739-95	1	Zapisywanie zer logicznych (0x00) w każdym bajcie każdego sektora przy 6–4 poziomie zabezpieczeń. Zapisywanie losowo wybranych symboli (liczb) w każdym bajcie każdego sektora przy 3–1 poziomie zabezpieczeń.
6.	Algorytm Petera Gutmanna	35	Algorytm Petera Gutmanna jest bardzo złożony. Bazuje na jego teorii wymazywania danych z dysku twardego (zobacz Bezpieczne usuwanie danych z pamięci magnetycznej i pamięci półprzewodnikowej).
7.	Algorytm Bruce'a Schneiera	7	W książce „Kryptografia dla praktyków” Bruce Schneider przedstawia siedmioprzebiegową metodę niszczenia danych. 1. przebieg — zapisywanie 0xFF; 2. przebieg — zapisywanie 0x00; kolejne pięć przebiegów — zapisywanie zaszyfrowanych sekwencji pseudolosowych.
8.	Szybka	1	Zapisywanie zer logicznych (0x00) we wszystkich sektorach przeznaczonych do wymazania.

6.7 Montowanie obrazu

Acronis True Image Home 2011 umożliwia montowanie obrazów oraz eksplorowanie obrazów i kopii zapasowych plików.

Eksplorowanie obrazów i kopii zapasowych plików umożliwia wyświetlanie ich zawartości oraz kopiowanie wybranych plików na dysk twardy. Aby eksplorować kopię zapasową w Eksploratorze Windows, kliknij dwukrotnie odpowiedni plik tib. Możesz również kliknąć plik prawym przyciskiem myszy i z menu skrótów wybrać polecenie **Przeglądaj**.

Po skopiowaniu plików z kopii zapasowej, która jest eksplorowana, skopiowane pliki tracą atrybuty „Skompresowany” i „Zaszyfrowany”. Jeśli trzeba zachować te atrybuty, zaleca się odzyskanie kopii zapasowej.

Montowanie obrazów jako dysków wirtualnych umożliwia dostęp do obrazów w taki sam sposób jak do dysków fizycznych. Oznacza to, że:

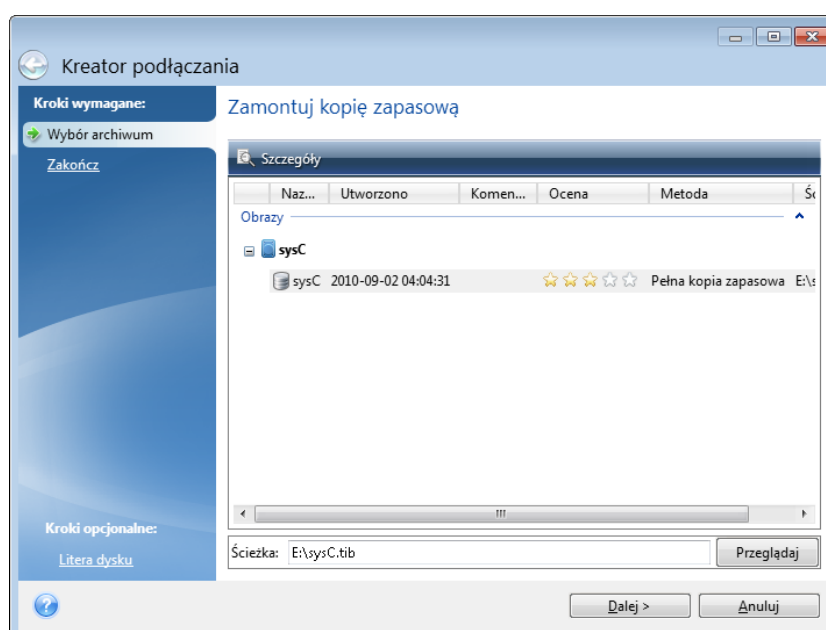
- Na liście dysków wyświetlany jest nowy dysk oznaczony własną literą.
- Za pomocą Eksploratora Windows lub innego menedżera plików można przeglądać zawartość obrazu w taki sposób, jakby znajdował się on na dysku lub w partycji fizycznej.
- Dysku wirtualnego można używać w taki sam sposób jak dysku fizycznego (otwierać, zapisywać, kopiować, przenosić, tworzyć i usuwać pliki oraz foldery). W razie konieczności obraz może zostać podłączony w trybie tylko do odczytu.

Operacje opisane w niniejszej sekcji można wykonywać tylko w systemach plików FAT i NTFS.

Należy pamiętać, że chociaż zarówno kopie zapasowe plików, jak i obrazy dysków/partycji mają domyślne rozszerzenie „.tib”, możliwe jest montowanie tylko **obrazów**. Aby wyświetlić zawartość kopii zapasowej plików, należy użyć funkcji eksplorowania (dostępnej jako polecenie Przeglądaj).

Jak zamontować obraz

1. Uruchom kreator montowania, klikając **Zamontuj obraz** na ekranie **Narzędzia**.
2. Wybierz kopię zapasową do zamontowania.

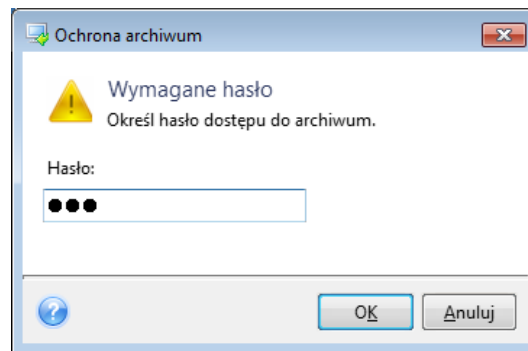

W przypadku wybrania kopii zapasowej zawierającej obrazy przyrostowe można wybrać jeden z kolejnych obrazów przyrostowych (nazywanych także „wersjami kopii zapasowej”) wyświetlanych wg daty/godziny utworzenia. Umożliwia to przeglądanie stanu danych z określonej chwili.

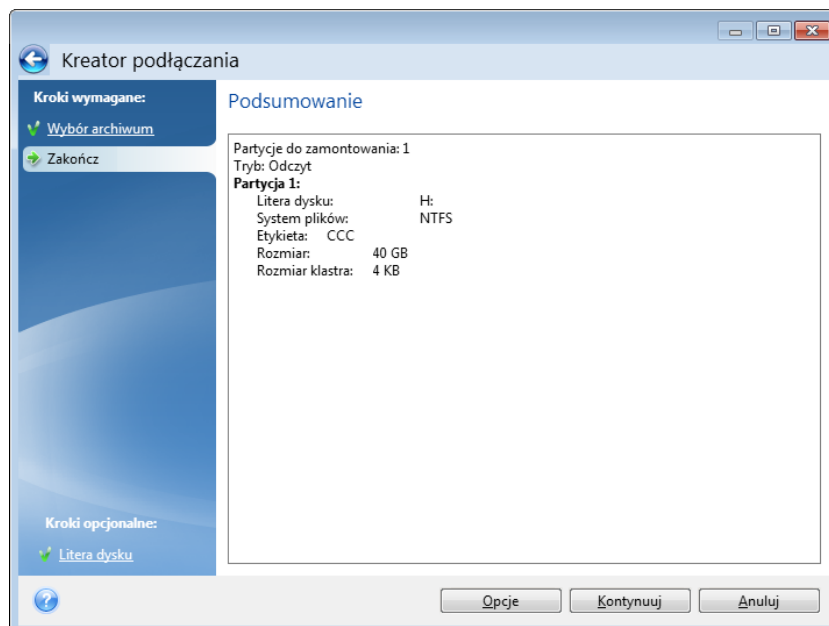
Aby zamontować obraz przyrostowy, należy dysponować wszystkimi poprzednimi wersjami kopii zapasowej i początkową kopią pełną. Zamontowanie jest niemożliwe, jeżeli brakuje jakiegokolwiek kolejnej kopii zapasowej.

Aby zamontować obraz różnicowy, trzeba mieć również początkowy obraz pełny.

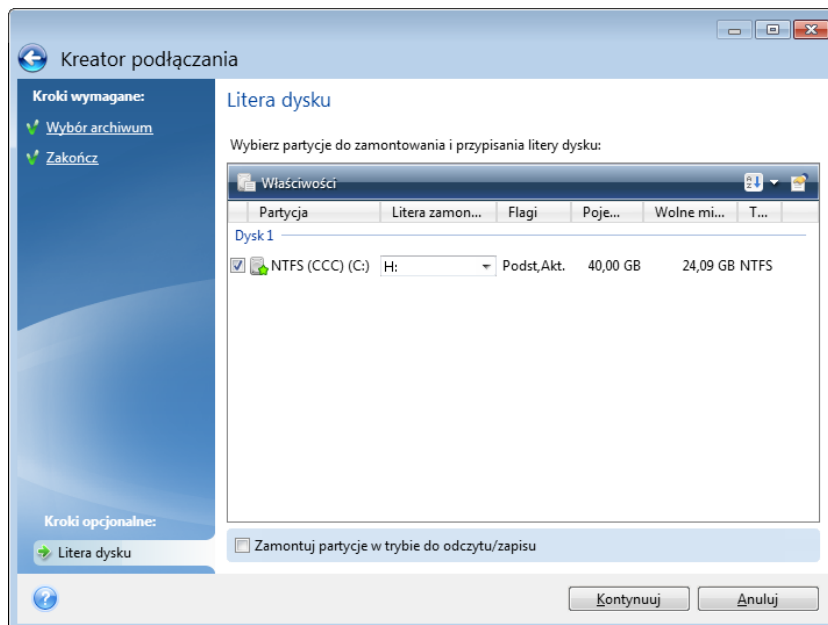
Jeżeli kopię zapasową zabezpieczono hasłem, program Acronis True Image Home 2011 wyświetli monit o podanie hasła w oknie dialogowym. Do czasu wprowadzenia poprawnego hasła nie pojawią się informacje o układzie partycji ani przycisk **Dalej**.

- Wybierz partycję do zamontowania jako dysk wirtualny. Należy zauważyć, że nie można zamontować obrazu całego dysku z wyjątkiem sytuacji, kiedy dysk zawiera jedną partycję. Jeżeli obraz zawiera kilka partycji, program domyślnie wybiera do zamontowania każdą z nich i automatycznie przypisuje im litery dysków. Aby przypisać inne litery dysków do montowanych partycji, kliknij **Opcje**.

Z listy rozwijanej **Litera montowania** można wybrać literę do przypisania dyskowi wirtualnemu. Aby nie montować partycji, zaznacz pole **Nie montuj** na liście lub wyczyść pole wyboru danej partycji.

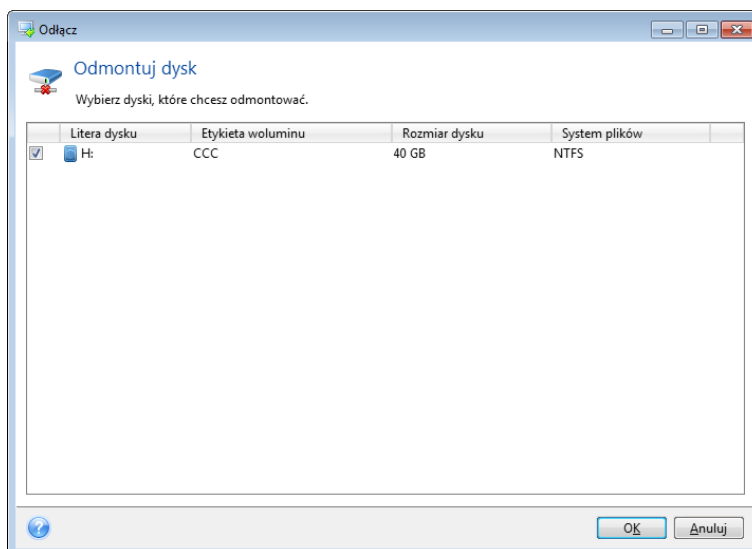
4. Jeżeli zaznaczysz pole **Montuj partycje w trybie odczytu/zapisu**, program przyjmie, że zamontowany obraz będzie podlegać modyfikacjom i utworzy plik przyrostowej kopii zapasowej w celu umożliwienia rejestrowania zmian. Stanowczo zaleca się opisanie wprowadzonych zmian w sekcji Komentarze. Kreator zawiera opcjonalny krok **Komentarze** umożliwiający dodawanie komentarzy.
5. Po zakończeniu konfigurowania ustawień kliknij **Kontynuuj**, aby podłączyć wybrane obrazy partycji jako dyski wirtualne.
6. Po podłączeniu obrazu pojawi się okno Eksploratora Windows z zawartością danego obrazu. Teraz możesz pracować z plikami lub folderami w taki sam sposób jak w przypadku prawdziwego dysku.

6.8 Odmontowywanie obrazu

Zaleca się odmontowanie dysku wirtualnego po zakończeniu wszystkich niezbędnych operacji, ponieważ obsługa dysków wirtualnych wymaga znacznej ilości zasobów systemowych. Jeżeli nie odmontujesz dysku, zniknie on po wyłączeniu komputera.

Aby odmontować dysk wirtualny, kliknij **Odmontuj obraz** na ekranie **Narzędzia**, wybierz dysk, który chcesz odmontować, i kliknij **OK**.

Jeżeli zamontowano kilka partycji, domyślnie wszystkie zostaną zaznaczone jako wybrane do odmontowania. W programie można odmontować jednocześnie wszystkie zamontowane dyski lub odłączyć tylko te, które nie muszą już być zamontowane.

Czynność tę można także wykonać za pomocą Eksploratora Windows, klikając prawym przyciskiem myszy ikonę dysku i wybierając polecenie **Odmontuj**.

6.9 Praca z plikami vhd

6.9.1 Konwertowanie obrazów tib na dyski wirtualne vhd i na odwrot

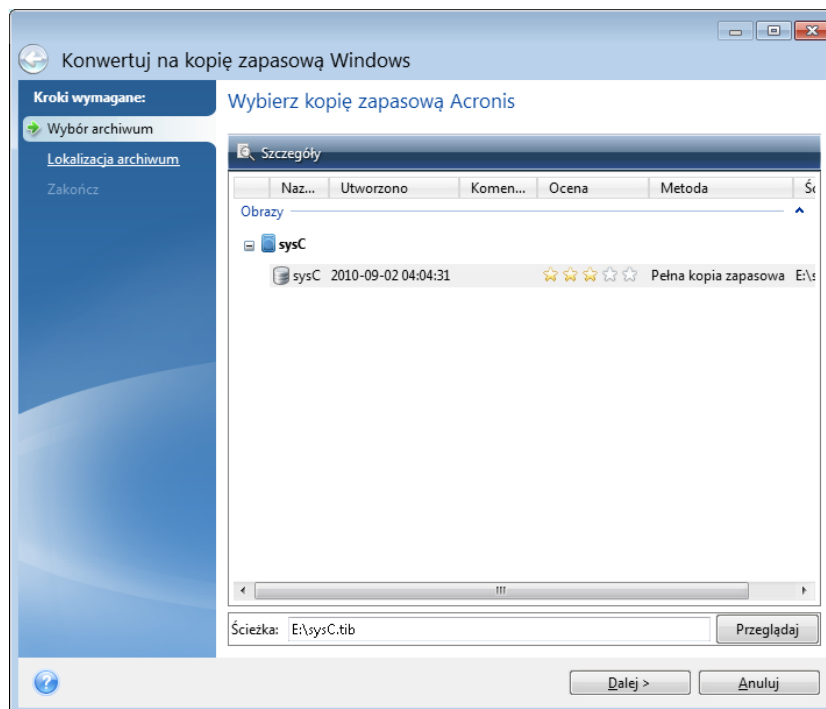
Autonomiczne wersje programu Acronis True Image Home 2011 używane po uruchomieniu komputera za pomocą nośnika ratunkowego nie obsługują operacji konwersji.

Konwertowanie kopii zapasowej Acronis

Użytkownicy systemu Windows 7 w wersji Enterprise lub Ultimate mogą przekonwertować obraz tib partycji systemowej na format vhd, aby używać przekonwertowanego pliku vhd do uruchamiania systemu operacyjnego. Mogą też skorzystać z możliwości montowania obrazów bez użycia programu Acronis True Image Home 2011.

Aby przekonwertować obraz dysku Acronis (plik tib) na dysk wirtualny vhd:

1. Kliknij **Konwertuj kopię zapasową Acronis na kopię zapasową Windows** na ekranie **Narzędzia**.

2. Wybierz obraz dysku do przekonwertowania.

Jeżeli kopię zapasową zabezpieczono hasłem, program Acronis True Image Home 2011 wyświetli monit o podanie tego hasła. Należy pamiętać, że wynikowy plik vhd nie będzie już chroniony hasłem.

Przekonwertowanie przyrostowej kopii zapasowej wymaga dysponowania wszystkimi wcześniejszymi kopiami przyrostowymi oraz pierwotną kopią pełną. Do przekonwertowania różnicowej kopii zapasowej potrzeba pierwotnej kopii pełnej. W wyniku konwersji zawsze powstaje pełna kopia zapasowa.

3. Określ ścieżkę do pliku, który chcesz utworzyć.

Program zapisze przekonwertowany plik w lokalizacji domyślnej, ale w razie potrzeby można wybrać inną lokalizację, klikając **Przeglądaj**. Plik można skierować do dowolnego magazynu lokalnego obsługiwane przez program Acronis True Image Home 2011 (z wyjątkiem strefy Acronis Secure Zone i płyt CD/DVD). Inną lokalizacją docelową jest udział SMB.

4. W oknie Podsumowanie kliknij **Kontynuuj**.

Jeżeli obraz tib wybrany do przekonwertowania będzie zawierać partycje (np. z dwóch fizycznych dysków twardych), program utworzy dwa pliki vhd odpowiadające tym dyskom fizycznym.

Program Acronis True Image Home 2011 nie umożliwia konwertowania plików tib zawierających obrazy łączonych i rozłożonych woluminów dynamicznych.

Konwertowanie kopii zapasowej Windows

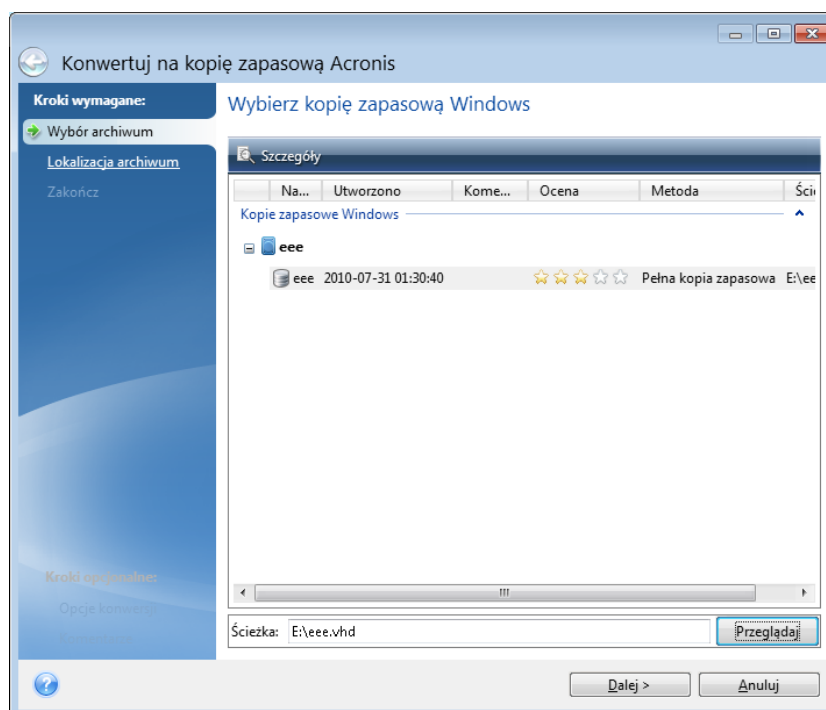
Użytkownicy systemów Windows Vista i Windows 7 mogą konwertować pliki vhd utworzone za pomocą narzędzia Kopia zapasowa systemu Windows na kopie zapasowe Acronis. Pozwala to zachować wcześniejsze pliki kopii zapasowych Windows i zaoszczędzić miejsce na dysku przez

przekonwertowanie ich na pliki tib. Przekonwertowane pliki tib są mniejsze od swoich odpowiedników vhd ze względu na zastosowanie kompresji.

Nie przenoś plików vhd z folderu, w którym zostały zapisane przez kopię zapasową Windows (domyślnie folder ma nazwę „WindowsImageBackup”). W przeciwnym razie system operacyjny może się nie uruchomić po odzyskaniu partycji systemowej z przekonwertowanego pliku tib.

Konwersja dysku wirtualnego na fizyczny przebiega następująco:

1. Kliknij **Konwertuj kopię zapasową Windows na kopię zapasową Acronis** na ekranie **Narzędzia**.

2. Wybierz plik vhd do przekonwertowania.
3. Określ ścieżkę do pliku tib, który chcesz utworzyć.
Domyślnie program zapisuje przekonwertowany plik w tej samej lokalizacji co plik do konwersji. W razie potrzeby można jednak wybrać inną lokalizację, klikając **Przełączaj**. Plik można skierować na dowolny nośnik obsługiwany przez program Acronis True Image Home 2011 z wyjątkiem strefy Acronis Secure Zone.
4. W kolejnym kroku można określić opcje kopii zapasowej tib do utworzenia. Kopię zapasową można zabezpieczyć za pomocą hasła i szyfrowania. Ponadto można wybrać odpowiedni poziom kompresji, a także podzielić kopię zapasową (np. w celu późniejszego nagrania jej na płyty DVD).
5. Do kopii zapasowej można również dodać komentarze.
6. W oknie Podsumowanie kliknij **Kontynuuj**.

Program Acronis True Image Home 2011 nie może konwertować plików vhd zawierających woluminy dynamiczne, które znajdowały się wcześniej na kilku dyskach (rozłożonych lub łączonych na co najmniej dwóch dyskach).

6.9.2 Odzyskiwanie przy użyciu plików vhd utworzonych przez narzędzie Kopia zapasowa systemu Windows

Pliki vhd mogą istnieć, jeżeli wcześniej używano narzędzia Kopia zapasowa systemu Windows dołączanego do systemów Windows Vista i Windows 7 i służącego do tworzenia kopii zapasowej dysku systemowego.

Jeżeli program Acronis True Image Home 2011 został zakupiony po użyciu narzędzia do tworzenia kopii zapasowych w systemie Windows Vista lub Windows 7, można odzyskać dysk systemowy z plików vhd przy użyciu programu Acronis True Image Home 2011.

Jeżeli trzeba odzyskać system przy użyciu pliku kopii zapasowej vhd, należy wykonać następujące czynności:

1. Zmodyfikuj sekwencję startową w systemie BIOS tak, aby urządzenie z nośnikiem ratunkowym (CD, DVD lub pamięć USB) było pierwszym urządzeniem startowym. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS (s. 104).
2. Uruchom komputer z nośnika ratunkowego i wybierz Acronis True Image Home 2011 (pełna wersja).
3. Po uruchomieniu programu Acronis True Image Home 2011 kliknij **Moje dyski** w obszarze **Odzyskaj** na ekranie powitalnym.
4. Wybierz plik kopii zapasowej vhd do odzyskania. Wyboru należy dokonać na podstawie daty utworzenia. Jeżeli na ekranie nie pojawi się potrzebna kopia zapasowa vhd, kliknij **Przeglądaj**, wybierz archiwa kopii zapasowych Windows (*.vhd) w polu „Pliki typu” i odszukaj kopię zapasową do odzyskania.

*Nawet jeżeli dana kopia zapasowa vhd pojawiła się na ekranie, po jej wybraniu w programie Acronis True Image Home 2011 może zostać wyświetlony następujący komunikat: „Acronis True Image Home 2011 nie może wykryć woluminu 1 z archiwum «nazwa_kopii_zapasowej»”, gdzie nazwa_kopii_zapasowej to nazwa wybranej kopii zapasowej. Przyczyną jest potencjalna różnica między literami dysku w autonomicznej wersji programu Acronis True Image Home 2011 oraz w systemie Windows, przez co ścieżka do tej kopii zapasowej przechowywana w metadanych będzie wskazywać nieprawidłową lokalizację. W takiej sytuacji kliknij **Przeglądaj**, wybierz Archiwa kopii zapasowych Windows (*.vhd) w polu „Pliki typu” i odszukaj kopię zapasową do odzyskania.*

5. W następnym kroku wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje** (jeżeli ta opcja nie jest zaznaczona) i kliknij **Dalej**.
6. W kroku **Elementy do odzyskania** wybierz partycję systemową. Z reguły nie trzeba odzyskiwać głównego rekordu rozruchowego.
7. Następnie określ ustawienia wybranej partycji systemowej: lokalizację, typ (podstawowa, aktywna) i rozmiar. W przypadku odzyskiwania partycji do pierwotnej lokalizacji nie trzeba wprowadzać żadnych zmian ustawień.
8. Przeczytaj podsumowanie operacji odzyskiwania, a następnie kliknij **Kontynuuj**.

Partycje i dyski z plików vhd można odzyskiwać także podczas pracy w systemie Windows. Jest to zalecana metoda odzyskiwania partycji i dysków z danymi.

6.9.3 Uruchamianie komputera z obrazu tib zawierającego partycję systemu Windows 7

Jak wspomniano, użytkownicy systemu Windows 7 w wersji Enterprise lub Ultimate mogą uruchamiać komputer przy użyciu obrazu tib zawierającego partycję systemu Windows 7. Pozwala to sprawdzić możliwość odzyskania systemu z kopii zapasowej bez przeprowadzania faktycznego

odzyskiwania. Uruchomienie komputera w ten sposób jest możliwe tylko w przypadku używania programu Acronis True Image Home 2011 w środowisku Windows.

Jeżeli używasz systemu operacyjnego Windows 7 w wersji Enterprise lub Ultimate i chcesz sprawdzić, czy uda się uruchomić komputer z odzyskanej partycji systemowej środowiska Windows 7, wykonaj następujące czynności:

1. Uruchom program Acronis Boot Sequence Manager, klikając **Boot Sequence Manager** na ekranie **Narzędzia**.
2. Kliknij **Dodaj** na pasku narzędzi programu Acronis Boot Sequence Manager i przejdź do wymaganego pliku tib, a następnie kliknij **OK**.
3. Ponieważ do uruchamiania komputera potrzeba w rzeczywistości pliku vhd, program musi przekonwertować wybrany plik tib. W związku z tym pojawi się odpowiednie okno dialogowe.
4. Kliknij **OK**, aby zapisać przekonwertowany plik pod tą samą nazwą w lokalizacji domyślnej, lub przejdź do innej lokalizacji. W przypadku zapisywania pliku vhd w innej lokalizacji można zmienić jego nazwę.

Uruchamianie jest możliwe tylko wtedy, gdy plik vhd znajduje się na lokalnym dysku twardym sformatowanym przy użyciu systemu plików NTFS.

Jeżeli w wybranej lokalizacji będzie za mało miejsca na przekonwertowany plik, program wyświetli odpowiednie powiadomienie. W takiej sytuacji można usunąć zbędne pliki i kliknąć **Spróbuj ponownie** lub anulować konwersję i powtórzyć operację, wybierając inną lokalizację na potrzeby przekonwertowanego pliku.

5. Po zakończeniu konwersji w programie Acronis Boot Sequence Manager pojawi się nowy wiersz z nazwą pliku vhd.

Aby można było uruchomić komputer przy użyciu pliku vhd, na partycji zawierającej przekonwertowany plik vhd musi być wystarczająco dużo wolnego miejsca. Program konwertuje pliki tib na dynamiczne pliki vhd o maksymalnym rozmiarze, który jest równy rozmiarowi partycji zawartej w kopii zapasowej w pliku tib. Podczas uruchamiania komputera z dynamicznego pliku vhd rozmiar tego pliku zostaje automatycznie maksymalnie zwiększony. Jeżeli na fizycznej partycji hosta z plikiem vhd będzie za mało miejsca, aby zapisać dynamiczny plik vhd o rozmiarze maksymalnym, proces uruchamiania zakończy się niepowodzeniem. Ponadto jest potrzebne dodatkowe miejsce na plik stronicowania (Pagefile.sys), ponieważ jest on tworzony na partycji hosta poza partycją wirtualną. Według firmy Microsoft należy zarezerwować około 5 GB dostępnego miejsca oprócz miejsca umożliwiającego przechowywanie pliku vhd o rozmiarze maksymalnym. Dlatego szacowana ilość wolnego miejsca jest równa sumie rozmiaru partycji systemowej plus 5 GB. Z powyższych zaleceń wynika, że nie można uruchomić systemu przy użyciu pliku vhd znajdującego się na partycji systemowej.

6. Uruchom ponownie komputer i wybierz nową pozycję na liście startowej programu Acronis Boot Sequence Manager, a następnie kliknij **OK**. Jeżeli system Windows uruchomi się normalnie, można przyjąć, że przy użyciu kopii zapasowej uda się uruchomić komputer z systemem operacyjnym Windows 7.
7. Po sprawdzeniu, czy komputer uruchamia się z obrazu tib możesz usunąć odpowiedni wpis z listy w programie Acronis Boot Sequence Manager. W tym celu zaznacz wpis i kliknij **Usuń** na pasku narzędzi. Program Acronis True Image Home 2011 wyświetli monit o potwierdzenie zamiaru usunięcia. W razie potrzeby można również usunąć plik vhd używany do uruchamiania. W tym celu uruchom Eksploratora Windows i usuń odpowiedni plik.

6.9.4 Acronis Boot Sequence Manager

Program Acronis Boot Sequence Manager umożliwia dodawanie obrazów partycji systemu Windows 7 do listy startowej oraz zarządzanie tą listą.

Do listy obrazów można dodawać kopie zapasowe zarówno w formacie vhd, jak i tib. Dodanie obrazu tib wymaga przekonwertowania go na format vhd. Więcej szczegółowych informacji na temat uruchamiania komputera z obrazów tib znajduje się w poprzedniej sekcji.

Rzeczywiste uruchamianie odbywa się przy użyciu programu ładującego system Windows. Program Acronis Boot Sequence Manager dodaje jedynie dyski wirtualne (pliki vhd) do listy dysków, z których można uruchomić system Windows 7, znajdujące się w programie ładującym.

Jeśli nie wybierzesz opcji startowej, po upływie czasu określonego w polu Limit czasu uruchamiania komputer zostanie uruchomiony domyślnie przy użyciu pierwszego obrazu z listy startowej. Aby zmienić domyślny dysk startowy (fizyczny lub wirtualny), można przenieść pozycje listy w górę lub w dół, korzystając z odpowiednich przycisków na pasku narzędzi.

Klikając **Zmień nazwę**, można przypisać żadaną nazwę do pozycji na liście.

Jeśli pozycja na liście nie jest już potrzebna, można ją usunąć, klikając **Usuń** na pasku narzędzi.

Za pomocą przycisku **Usuń wszystko** można usunąć wszystkie pozycje dotyczące dysków wirtualnych i przywrócić oryginalną konfigurację startową.

Narzędzie Acronis Boot Sequence Manager jest dostępne tylko dla użytkowników systemu Windows 7 w wersji Enterprise i Ultimate.

6.10 Importowanie i eksportowanie ustawień tworzenia kopii zapasowych

Program Acronis True Image Home 2011 umożliwia importowanie i eksportowanie ustawień tworzenia kopii zapasowych. Ta funkcja może się przydać do przeniesienia ustawień na nowy komputer po zainstalowaniu na nim programu Acronis True Image Home 2011. Zapisanie ustawień może być przydatne również wtedy, gdy zdecydujesz się dokonać aktualizacji programu Acronis True Image Home 2011.

Takie przeniesienie znacznie ułatwi skonfigurowanie tworzenia kopii zapasowych na nowym komputerze. Wystarczy wyeksportować ustawienia, a następnie zaimportować je na drugim komputerze. Ustawienia są eksportowane w postaci plików skryptów.

Zawartość ustawień może się różnić w zależności od typu kopii zapasowej. W przypadku „klasycznej” kopii zapasowej dysku lub plików ustawienia składają się z następujących elementów:

- lista elementów, które mają zostać uwzględnione w kopii zapasowej;
- opcje tworzenia kopii zapasowych;
- lokalizacja kopii zapasowej;
- harmonogram;
- schemat tworzenia kopii zapasowych;
- reguły automatycznego czyszczenia;
- reguły nazywania wersji kopii zapasowych.

Ustawienia tworzenia ciągłej kopii zapasowej są następujące:

- lista elementów wybranych do ciągłej ochrony;
- lokalizacja ciągłej kopii zapasowej (lista lokalizacji, jeśli korzystasz z kilku).

Ustawień usługi Acronis True Image Online nie można zaimportować z jednego komputera na drugi.

Aby wyeksportować ustawienia istniejących już kopii zapasowych, kliknij **Narzędzia i programy narzędziowe** na pasku menu. Następnie kliknij **Eksportuj ustawienia tworzenia kopii zapasowych** i przejdź do miejsca docelowego, w którym chcesz zapisać pliki skryptów zawierające ustawienia.

Aby zaimportować te ustawienia, uruchom program Acronis True Image Home 2011 na drugim komputerze i kliknij **Narzędzia i programy narzędziowe** na pasku menu. Następnie kliknij **Importuj ustawienia tworzenia kopii zapasowych** i wskaż ścieżkę do plików skryptów zawierających ustawienia.

Po zaimportowaniu ustawień może być konieczna zmiana niektórych z nich w celu dopasowania ich do nowego środowiska. Na przykład może być konieczna zmiana listy elementów, które mają być uwzględnione w kopii zapasowej, miejsca docelowego kopii zapasowej itp.

W przypadku kopiowania wybranych kopii zapasowych na drugi komputer zaleca się również wyeksportowanie ustawień tworzenia tych kopii zapasowych. Dzięki temu nie zostanie utracona część funkcjonalności kopiowanych kopii zapasowych.

7 Rozwiązywanie problemów

7.1 Zalecenia ogólne

Poniższe informacje mogą pomóc w rozwiązywaniu problemów występujących podczas instalacji programu Acronis True Image Home 2011 i korzystania z niego.

Przyczyna problemu jest często dość trywialna. Może to być na przykład utrata połączenia z zewnętrznym dyskiem twardym. Przed wypróbowaniem innych rozwiązań opisanych w tym rozdziale zaleca się sprawdzić, czy przyczyną problemu nie jest:

- poluzowany kabel łączący komputer z dyskiem zewnętrznym,
- zastosowanie kabla złej jakości.

Jeżeli korzystasz z zewnętrznego dysku twardego USB, spróbuj zastosować następujące rozwiązania dodatkowe:

- W przypadku podłączenia dysku za pośrednictwem koncentratora podłącz go bezpośrednio do tylnego złącza w komputerze.
- Aby uniknąć konfliktu z innymi urządzeniami USB podłączonymi do komputera, spróbuj odłączyć wszystkie urządzenia USB (oprócz myszy i klawiatury).

Możesz spróbować znaleźć rozwiązanie w artykułach z bazy wiedzy Acronis Support Knowledge Base (KB). Aby uzyskać dostęp do bazy wiedzy, kliknij następujące łącze: <http://kb.acronis.com/>. Następnie użyj funkcji wyszukiwania. Wprowadź w odpowiednim polu słowa kluczowe powiązane z problemem i kliknij Search (Szukaj). W bazie wiedzy mogą się znajdować zalecenia dotyczące rozwiązywania konkretnego problemu. Zespół pomocy technicznej firmy Acronis nieustannie dodaje nowe artykuły do bazy wiedzy. Jeżeli nie możesz znaleźć rozwiązania danego problemu w bazie wiedzy lub sugerowane rozwiązanie nie pomaga, skontaktuj się z Centrum obsługi klientów firmy Acronis pod adresem <http://www.acronis.pl/support/>.

Aby skontaktować się z Centrum obsługi klientów firmy Acronis w pilnych, nie cierpiących zwłoki przypadkach, zaleca się użycie usługi czatu. W celu uzyskania dostępu do usługi czatu użyj kreatora dostępnego w następującej lokalizacji:

<http://www.acronis.pl/support/> --> Contact Support (Kontakt z działem pomocy technicznej) --> Start here (Zacznij tutaj)

Jeżeli podczas pracy z programem Acronis True Image Home 2011 wystąpi błąd, w oknie komunikatu o błędzie pojawi się przycisk **Baza wiedzy**. Kliknięcie tego przycisku spowoduje wyświetlenie artykułu z bazy wiedzy zawierającego rozwiązania problemów powodujących ten błąd. W oknie komunikatu o błędzie pojawi się również łącze do bazy wiedzy Acronis. To łącze może się przydać, gdy w bazie wiedzy nie ma jeszcze odpowiedniego artykułu. Kliknięcie łącza spowoduje wyświetlenie formularza internetowego. W formularzu można wprowadzić kod zdarzenia wyświetlony w oknie komunikatu o błędzie w celu wyszukania rozwiązania w obrębie całej bazy wiedzy. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Acronis Smart Error Reporting (s. 202).

Raport systemowy

Pracownicy pomocy technicznej firmy Acronis mogą poprosić o dostarczenie raportu systemowego. Aby utworzyć ten raport, wybierz **Utwórz raport systemowy** z menu **Pomoc**, a następnie zapisz

raport i wyślij go do Centrum obsługi klientów firmy Acronis. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Raport systemowy Acronis (s. 202).

7.2 Raport systemowy Acronis

Podczas zgłaszania problemu zespołowi pomocy technicznej firmy Acronis zazwyczaj trzeba podać informacje o systemie. Proces uzyskiwania tych informacji może być niedogodny i długotrwały. Narzędzie **Utwórz raport systemowy** upraszcza tę procedurę. Generuje ono raport systemowy zawierający wszystkie potrzebne informacje techniczne i umożliwia zapisanie ich w pliku. Gdy jest to konieczne, można dołączyć do opisu problemu utworzony plik i wysłać go do zespołu pomocy technicznej firmy Acronis. Ułatwi to i przyspieszy poszukiwanie rozwiązania problemu.

Aby wygenerować raport systemowy:

- W głównym oknie programu kliknij strzałkę **Pomoc** i wybierz **Utwórz raport systemowy** lub
- Naciśnij klawisze **CTRL+F7**. Uwaga: tej kombinacji klawiszy można użyć nawet wtedy, gdy program Acronis True Image Home 2011 wykonuje dowolną inną operację.

Po wygenerowaniu raportu:

- Aby zapisać wygenerowany raport systemowy w pliku, kliknij **Zapisz** i w otwartym oknie określ lokalizację utworzonego pliku.
- Aby zapisać raport systemowy i wysłać go do zespołu pomocy technicznej firmy Acronis pocztą e-mail, kliknij **Zapisz i wyślij**.
- Aby zamknąć okno główne programu bez zapisywania raportu, kliknij **Anuluj**.

W razie potrzeby można dodać to narzędzie do ratunkowego nośnika startowego jako oddzielny komponent umożliwiający wygenerowanie raportu systemowego w przypadku problemów z uruchomieniem komputera. Po uruchomieniu komputera przy użyciu takiego nośnika raport będzie można wygenerować nawet bez uruchamiania programu Acronis True Image Home 2011. W takiej sytuacji przed kliknięciem **Raport systemowy Acronis** należy podłączyć dysk flash USB. Program zapisze wygenerowany raport na dysku flash USB.

Aby umieścić narzędzie Raport systemowy Acronis na ratunkowym nośniku startowym:

- Zaznacz pole wyboru **Raport systemowy Acronis** na stronie **Wybór zawartości nośnika ratunkowego** w kreatorze **Generator nośnika Acronis**.
- Kliknij **Dalej**, aby kontynuować.

7.3 Acronis Smart Error Reporting

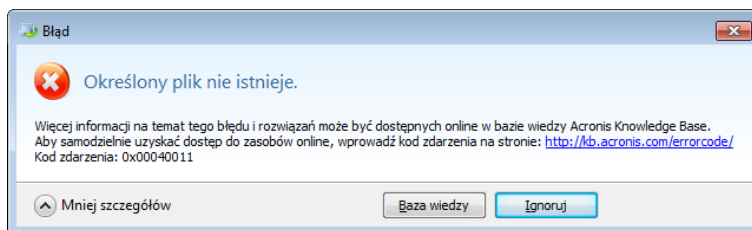
Nowe wersje produktów Acronis korzystają z funkcji Acronis Smart Error Reporting (Inteligentne zgłaszanie błędów Acronis) ułatwiającej rozwiązywanie problemów. Jeżeli przyczyną problemu jest błąd, program Acronis True Image Home 2011 wyświetla odpowiedni komunikat o błędzie. Komunikat o błędzie zawiera kod zdarzenia i krótki opis błędu (czasami wraz z możliwym rozwiązaniem), na przykład:

„Sprawdź, czy na dysku i w systemie plików nie występują błędy, a następnie spróbuj ponownie wykonać operację.

Kod zdarzenia: 0x000101F6”.

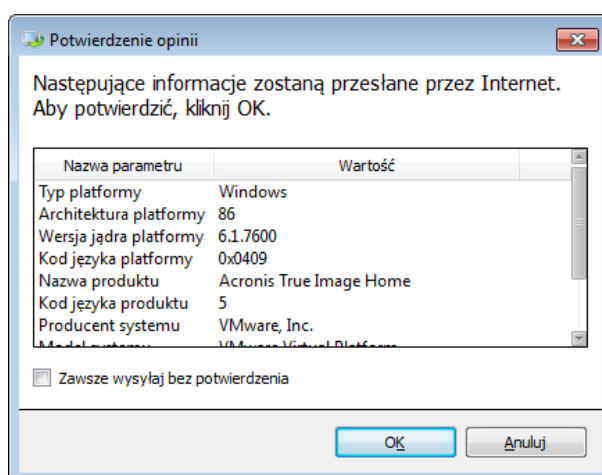
Komunikat o błędzie może również zawierać informacje o module programu, w którym wystąpił błąd, oraz komunikat o błędzie z tego modułu.

Szczegółowe informacje na temat błędu można wyświetlić, klikając łącze **Więcej informacji** w oknie komunikatu. Informacje szczegółowe mogą wyglądać tak jak na poniższym zrzucie ekranowym:

Aby wyświetlić artykuł z bazy wiedzy Acronis zawierający sugerowane rozwiązania umożliwiające naprawienie błędu, kliknij **Baza wiedzy**.

Pojawi się okno potwierdzenia zawierające informacje do przekazania przez Internet do bazy wiedzy Acronis. Kliknij **OK**, aby zezwolić na wysłanie tych informacji.

Jeżeli nie chcesz potwierdzać w przyszłości zamiaru wysłania takich informacji, zaznacz pole wyboru **Zawsze wysyłaj bez potwierdzenia**.

Jeżeli nie masz dostępu do Internetu w momencie wyświetlenia takiego komunikatu o błędzie (na przykład po uruchomieniu komputera przy użyciu nośnika ratunkowego), zanotuj kod zdarzenia. Po nawiązaniu połączenia z Internetem, lub przy użyciu innego komputera z dostępem do Internetu, połącz się z następującym adresem URL, aby przejść do witryny internetowej firmy Acronis zawierającej formularz zgłaszania błędów: <http://kb.acronis.com/errorcode/>.

Wybierz wersję używanego produktu Acronis i ręcznie wprowadź kod zdarzenia w odpowiednim polu. Następnie kliknij Search (Szukaj), aby znaleźć artykuł zawierający rozwiązanie problemu.

Czasami błąd może wystąpić w module programowym niskiego poziomu, a następnie objąć moduły wyższego poziomu, powodując błędy również w nich. Gdy każdy moduł wyższego poziomu generuje własny kod błędu (zdarzenia), występuje tzw. błąd złożony. Przykładem może być następujący komunikat o błędzie:

„Nie można uruchomić trybu Try&Decide.

Więcej informacji na temat tego błędu i możliwych rozwiązań może zawierać dostępna w trybie online baza wiedzy Acronis.

Aby samodzielnie uzyskać dostęp do zasobów online, wprowadź kod zdarzenia na stronie: <http://kb.acronis.com/errorcode/>

Kod zdarzenia: 0x00970007+0x00970016+0x00970002”.

Symbol „+” łączy kody zdarzeń z różnych modułów. W przypadku ręcznego wprowadzania takich kodów zdarzeń w odpowiednim polu przeszukiwania bazy wiedzy należy wpisywać kody zdarzeń dotyczące komponentów bez spacji przed i za symbolami „+”.

Jeżeli baza wiedzy nie rozpozna kodów zdarzeń, nie zawiera jeszcze artykułu umożliwiającego rozwiązanie problemu. W takiej sytuacji należy wystąpić zgłoszenie problemu do Centrum obsługi klientów firmy Acronis.

7.4 Tworzenie niestandardowej ratunkowej płyty CD

W większości przypadków można użyć standardowej ratunkowej płyty CD utworzonej za pomocą generatora Acronis Media Builder. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Tworzenie ratunkowego nośnika startowego (s. 143).

Jeśli w środowisku odzyskiwania nie można wykryć niektórych dysków twardych lub karty sieciowej, zwykle oznacza to problem ze sterownikami. Dlatego jeśli na standardowej ratunkowej płycie CD nie ma pewnych sterowników sprzętu, należy utworzyć płytę niestandardową.

W środowisku odzyskiwania opartym na systemie Linux, które jest używane w programie Acronis, nie można dodać nowych sterowników. Dlatego należy zgłosić się do działu obsługi klienta firmy Acronis i poprosić o utworzenie niestandardowej ratunkowej płyty CD zawierającej wszystkie niezbędne sterowniki.

Przed dokonaniem zgłoszenia należy zebrać informacje na temat używanego systemu. Wybierz **Utwórz raport systemowy** z menu Pomoc. Program Acronis True Image Home 2011 automatycznie zbierze wymagane informacje i wyświetli listę danych, które zostaną umieszczone w raporcie. Podczas tworzenia raportu program może instalować pewne komponenty, które są wymagane do zbierania niezbędnych informacji. Po utworzeniu raportu kliknij **Zapisz jako** i wybierz żądany folder albo pozostaw folder domyślny **Moje dokumenty**. Program zarchiwizuje raport w pliku zip. Wyślij plik do działu obsługi klienta firmy Acronis. Pracownicy działu utworzą obraz iso niestandardowego nośnika ratunkowego kompatybilnego z elementami sprzętowymi Twojego komputera i wyślą do Ciebie plik iso. Nagraj ten plik na płycie CD/DVD przy użyciu programu obsługującego pliki iso, takiego jak Nero. Ten raport może być również przydatny przy kontakcie z działem obsługi klienta firmy Acronis w celu uzyskania pomocy w rozwiązywaniu określonego problemu.

7.5 Wyświetlanie dziennika

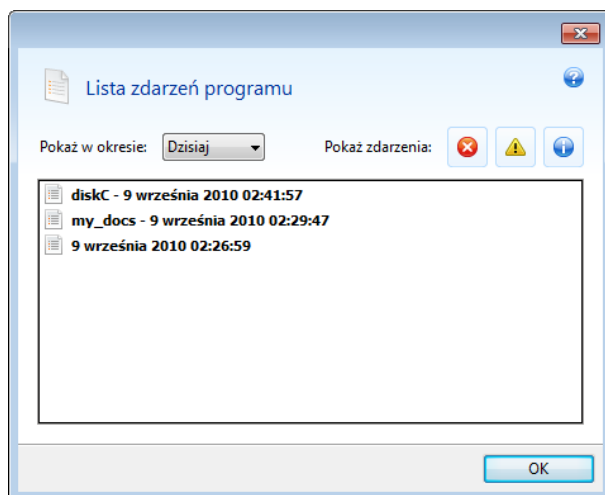
W dzienniku znajdują się informacje dotyczące na przykład wyników planowanych operacji tworzenia kopii zapasowej, łącznie z przyczynami ewentualnych awarii.

W przypadku większości operacji programu Acronis True Image Home 2011 w dziennikach są rejestrowane odpowiednie wpisy, ale dzienniki nie są używane w przypadku funkcji Try&Decide, montowania/odmontowywania obrazów, aktywacji/dezaktywacji narzędzia Acronis Startup Recovery Manager i tworzenia nośnika startowego.

Dzienniki zawierają tylko część informacji na temat działania narzędzia Ciągła kopia zapasowa Acronis. Pozostałe informacje dotyczące działania tej funkcji są zapisywane w jej własnym dzienniku. Ten dziennik nie jest dostępny dla użytkowników, ponieważ jest przeznaczony dla pracowników

pomocy technicznej firmy Acronis w celu ułatwienia rozwiązywania problemów zgłoszonych przez użytkowników w zakresie tej funkcji. Jest on zawarty w raporcie systemowym Acronis.

Aby wyświetlić dziennik operacji programu Acronis True Image Home 2011, kliknij **Pomoc** → **Wyświetl dziennik** w prawym górnym rogu okna głównego.

Aby wyświetlić dzienniki z żadanego okresu, wybierz odpowiedni okres z listy rozwijanej. Możesz wybrać **Dzisiaj**, **Tydzień** lub **Miesiąc**. Aby wyświetlić wszystkie dzienniki, wybierz **Wszystkie**.

Aby usunąć wpis z dziennika, zaznacz go, kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Usuń** z menu skrótów. Aby usunąć wszystkie wpisy dziennika, wybierz **Usuń wszystkie**. Możesz również zapisać wpis dziennika w pliku, wybierając **Zapisz**. Aby zapisać w pliku wszystkie dzienniki, wybierz **Zapisz wszystko**.

Trzy przyciski znajdujące się z prawej strony służą do filtrowania zdarzeń: biały krzyżyk w czerwonym kółku odfiltrowuje zdarzenia związane z błędami, wykrzyknik w żółtym trójkącie — ostrzeżenia, a litera „i” w niebieskim kółku — komunikaty informacyjne.

7.6 Program badania opinii użytkowników Acronis

Program badania opinii użytkowników Acronis (CEP) to nowa inicjatywa, umożliwiająca klientom firmy Acronis przyczynienie się do opracowywania funkcji i projektu produktów Acronis. W ramach tego programu nasi klienci mogą przekazywać firmie Acronis różne informacje, w tym informacje dotyczące konfiguracji sprzętowej komputera głównego lub maszyn wirtualnych, najczęściej (najrzadziej) używanych funkcji oraz charakteru napotkanych problemów. Korzystając z tych informacji, możemy udoskonalać produkty Acronis i najczęściej używane funkcje.

Jeśli zdecydujesz się na udział w programie, dane techniczne będą zbierane automatycznie co 90 dni. Nie będą zbierane żadne dane osobowe, takie jak imię i nazwisko, adres, numer telefonu lub treści wprowadzane za pomocą klawiatury. Jednak udział w Programie jakości obsługi klienta jest dobrowolny, a jego ostatecznym celem jest doskonalenie oprogramowania i rozszerzanie funkcji w celu lepszego zaspokojenia potrzeb naszych klientów.

Udział w programie można zakończyć w dowolnym momencie.

Aby zapoznać się z warunkami uczestnictwa, kliknij łącze **Dowiedz się więcej**.

Aby podjąć decyzję:

- Wybierz **Tak, chcę wziąć udział w programie**, aby przyłączyć się do programu.
- Wybierz **Nie, nie zgadzam się**, jeśli nie chcesz uczestniczyć w programie.

8 Słownik

A

Acronis Startup Recovery Manager

Narzędzie zabezpieczające, które umożliwia uruchamianie autonomicznej wersji programu Acronis True Image Home 2011 w czasie rozruchu po naciśnięciu klawisza F11. Narzędzie Acronis Startup Recovery Manager eliminuje konieczność użycia nośnika ratunkowego.

Narzędzie Acronis Startup Recovery Manager jest szczególnie przydatne dla użytkowników urządzeń przenośnych. W razie awarii należy ponownie uruchomić komputer, nacisnąć klawisz F11 po wyświetleniu monitu „Naciśnij klawisz F11, aby uruchomić Acronis Startup Recovery Manager” oraz odzyskać dane tak samo jak ze zwykłego nośnika startowego.

Ograniczenia: nie można go wdrożyć na dysku dynamicznym, wymaga ręcznej konfiguracji programów ładujących system operacyjny, takich jak LILO i GRUB, a ponadto wymaga ponownej aktywacji programów ładujących innych firm.

C

Ciąg wersji kopii zapasowej

Następujące po sobie co najmniej 2 wersje kopii zapasowej, z których pierwsza jest pełną wersją kopii zapasowej, a kolejne wersjami przyrostowymi lub różnicowymi. Ciąg wersji kopii zapasowej jest kontynuowany do czasu utworzenia kolejnej wersji pełnej.

Ciągła kopia zapasowa

Ciągła kopia zapasowa jest w rzeczywistości kopią zapasową dysku/partycji lub plików utworzoną przy użyciu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis. Jest to zestaw jednej pełnej kopii zapasowej i sekwencji przyrostowych kopii zapasowych utworzonych w krótkich odstępach czasu. Zapewnia niemal nieprzerwaną ochronę danych, co umożliwia odzyskanie ich poprzedniego stanu z dowolnego potrzebnego punktu odzyskiwania. Dane ciągłej kopii zapasowej są przechowywane w specjalnym magazynie, nazywanym magazynem ciągłej kopii zapasowej.

Ciągła ochrona

Ciągła ochrona — proces aktywowany w wyniku włączenia funkcji ciągłej kopii zapasowej.

K

Konsolidacja

Konsolidacja to scalenie co najmniej dwóch kolejnych wersji kopii zapasowej (s. 211) należących do tej samej kopii (s. 208) w jedną wersję.

Procedura konsolidacji umożliwia usunięcie zbędnych wersji kopii zapasowej z dowolnego ciągu wersji przy zachowaniu spójności kopii w danym ciągu. Konsolidowany ciąg może składać się z pełnej kopii zapasowej i co najmniej jednej kopii przyrostowej. Konsolidacja umożliwia wybór kopii zapasowych do zachowania i powoduje usunięcie kopii niezaznaczonych. Operacja ta może trwać dość długo i zużywać sporo zasobów systemowych (w tym dużo miejsca na dysku).

Narzędzie Ciągła kopia zapasowa Acronis używa innego mechanizmu konsolidacji. W takich sytuacjach program konsoliduje metadane używane do zarządzania danymi znajdującymi się w kopii zapasowej. Dzieje się tak, ponieważ objętość metadanych jest znacznie mniejsza od objętości danych w kopii zapasowej. Dlatego konsolidacja trwa krócej i wymaga mniejszej ilości zasobów systemowych.

Kopia zapasowa

1. To samo co operacja tworzenia kopii zapasowej.
2. Zestaw wersji kopii zapasowej tworzonych i zarządzanych przy użyciu ustawień tworzenia kopii zapasowych. Kopia zapasowa może zawierać kilka wersji utworzonych przy użyciu pełnej lub przyrostowej metody tworzenia kopii zapasowych. Wersje należące do tej samej kopii zapasowej są zwykle zapisywane w tej samej lokalizacji.

Kopia zapasowa (obraz) dysku

Kopia zapasowa dysku lub partycji tworzona sektor po sektorze, w postaci spakowanej. Zazwyczaj kopiowane są tylko sektory zawierające dane. Program Acronis True Image Home 2011 umożliwia utworzenie „surowego” obrazu, czyli skopiowanie wszystkich sektorów dysku. Dzięki temu można sporządzać obrazy nieobsługiwanych systemów plików.

Kopia zapasowa online

Kopia zapasowa online — kopia zapasowa utworzona przy użyciu usługi Acronis True Image Online. Kopie zapasowe online są przechowywane w specjalnym magazynie, nazywanym magazynem online, dostępnym przez Internet. Główną zaletą kopii zapasowej online jest to, że wszystkie kopie są przechowywane w lokalizacji zdalnej. Gwarantuje to bezpieczeństwo wszystkich danych znajdujących się w kopiach zapasowych, gdyż są one niezależne od lokalnych magazynów użytkownika. Aby rozpocząć korzystanie z magazynu online, użytkownik powinien dokonać subskrypcji usługi.

N

Nośnik startowy

Nośnik fizyczny (płyta CD lub DVD, dysk flash USB albo inny nośnik obsługiwany jako urządzenie startowe w systemie BIOS komputera), który zawiera autonomiczną wersję programu Acronis True Image Home 2011.

Najczęstsze zastosowania nośnika startowego:

- odzyskiwanie systemu operacyjnego, którego nie można uruchomić;
- uzyskiwanie dostępu do danych ocalałych w uszkodzonym systemie i tworzenie ich kopii zapasowej;
- wdrażanie systemu operacyjnego w komputerze bez takiego systemu;

- tworzenie woluminów podstawowych lub dynamicznych na komputerze bez systemu operacyjnego;
- tworzenie „sektor po sektorze” kopii zapasowej dysku z nieobsługiwanym systemem plików;

O

Obraz

To samo co kopia zapasowa dysku.

Odzyskiwanie

Odzyskiwanie to proces przywracania uszkodzonych danych do poprzedniego normalnego stanu przy użyciu kopii zapasowej.

Operacja tworzenia kopii zapasowej

Operacja powodująca utworzenie kopii danych znajdujących się na dysku twardym komputera w celu odzyskania tych danych lub przywrócenia ich w stanie z określonego dnia i godziny.

P

Pełna kopia zapasowa

1. Metoda tworzenia kopii zapasowej używana do zapisania wszystkich wybranych danych.
2. Proces tworzenia pełnej wersji kopii zapasowej.

Pełna wersja kopii zapasowej

Samowystarczalna wersja kopii zapasowej, zawierająca wszystkie dane wybrane do uwzględnienia w kopii. Odzyskanie danych z pełnej wersji kopii zapasowej nie wymaga dostępu do żadnej innej wersji kopii.

Przyrostowa kopia zapasowa

1. Metoda używana do zapisywania zmian danych, które nastąpiły od czasu utworzenia ostatniej wersji kopii zapasowej (dowolnego typu).
2. Proces tworzenia przyrostowej wersji kopii zapasowej.

Przyrostowa wersja kopii zapasowej

Wersja kopii zapasowej zawierająca dane, które uległy zmianie od czasu utworzenia ostatniej wersji kopii zapasowej. Przywrócenie danych z przyrostowej wersji kopii zapasowej wymaga dostępu do innych wersji tej samej kopii zapasowej.

R

Różnicowa kopia zapasowa

1. Metoda używana do zapisywania zmian danych, które nastąpiły od czasu utworzenia ostatniej pełnej wersji kopii zapasowej.
2. Proces tworzenia różnicowej wersji kopii zapasowej.

Różnicowa wersja kopii zapasowej

W różnicowej wersji kopii zapasowej są przechowywane dane, które uległy zmianie od czasu utworzenia ostatniej pełnej wersji kopii zapasowej. Aby odzyskać dane z różnicowej wersji kopii zapasowej, należy uzyskać dostęp do odpowiedniej wersji pełnej.

S

Sprawdzanie poprawności

Operacja mająca na celu sprawdzenie, czy z określonej wersji kopii zapasowej można będzie odzyskać dane.

Jeśli do sprawdzania poprawności wybierzesz...

- pełną wersję kopii zapasowej — program sprawdza poprawność tylko pełnej wersji kopii zapasowej.
- różnicową wersję kopii zapasowej — program sprawdza poprawność początkowej pełnej wersji kopii zapasowej i wybranej wersji różnicowej.
- przyrostową wersję kopii zapasowej — program sprawdza poprawność początkowej pełnej wersji kopii zapasowej, wybranej wersji przyrostowej oraz ewentualnie całego ciągu wersji kopii zapasowej prowadzących do wybranej wersji przyrostowej. Jeśli ciąg zawiera jedną lub więcej różnicowych wersji kopii zapasowej, program sprawdza poprawność (oprócz początkowej pełnej wersji kopii zapasowej i wybranej wersji przyrostowej) tylko najnowszej różnicowej wersji kopii zapasowej w ciągu oraz ewentualnie wszystkich kolejnych przyrostowych wersji kopii zapasowej między tą wersją różnicową a wybraną wersją przyrostową.

Strefa Acronis Secure Zone

Bezpieczna partycja do przechowywania kopii zapasowych na dysku twardym. Zalety:

- Umożliwia odzyskanie zawartości dysku na ten sam dysk, na którym znajduje się jego kopia zapasowa.
- Stanowi oszczędną i wygodną metodę ochrony danych przed usterkami oprogramowania, atakami wirusów i błędami użytkownika.
- Eliminuje konieczność użycia dodatkowego nośnika lub połączenia sieciowego w celu utworzenia kopii zapasowej lub odzyskania danych.

Ograniczenia:

- 1) Strefy Acronis Secure Zone nie można utworzyć na dysku dynamicznym ani na dysku, na którym stosowany jest styl partycjonowania GPT.

2) Strefy Acronis Secure Zone nie można użyć jako lokalizacji docelowej dla kopii zapasowych w środowisku odzyskiwania, gdy program Acronis True Image Home 2011 został uruchomiony przy użyciu ratunkowego nośnika startowego, narzędzia Acronis Startup Recovery Manager lub BartPE.

U

Ustawienia tworzenia kopii zapasowych

Zestaw reguł skonfigurowany przez użytkownika podczas tworzenia nowej kopii zapasowej. Reguły sterują procesem tworzenia kopii zapasowej. Ustawienia tworzenia kopii zapasowych można później edytować w celu zmiany lub optymalizacji procesu tworzenia kopii zapasowej.

W

Wersja kopii zapasowej

Wynik jednej operacji tworzenia kopii zapasowej. W ujęciu fizycznym jest to plik lub zestaw plików zawierający kopię zapasową danych wykonaną w określonym dniu o określonej godzinie. Pliki wersji kopii zapasowych utworzone w programie Acronis True Image Home 2011 mają rozszerzenie TIB. Pliki TIB powstałe w wyniku konsolidacji wersji kopii zapasowych również są nazywane wersjami kopii zapasowych.